

**T.C.
GİRESUN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI**

**“GİRESUN DERGİSİ (1986-2005)”
“GİRESUN MAHALLÎ BASININDA SÖZLÜ VE YAZILI KÜLTÜR
İLİŞKİSİ”**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
MELEK ELMAS**

**TEZ DANIŞMANI
Dr. Öğr. Üyesi MEHMET AKİF KORKMAZ**

GİRESUN-2019

JÜRİ ÜYELERİ ONAY SAYFASI

Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nün 19.06.2019 tarihli toplantısında oluşturulan jüri, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Melek ELMAS'ın "Giresun Dergisi (1986-2005) Giresun Mahallî Basınında Sözlü ve Yazılı Kültür" başlıklı tezini incelemiş olup aday 19.06.2019 tarihinde, saat 13.00'te jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Aday çalışma, sınav sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Sınav Jürisi	Unvanı, Adı Soyadı	İmzası
Üye (Başkan)	Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Akif KORKMAZ	
Üye	Dr. Öğr. Üyesi Elif Şebnem DEMİRCİ	
Üye	Dr. Öğr. Üyesi Samet KILIÇ	

ONAY

...../...../2019

Prof. Dr. Güven ÖZDEM

Enstitü Müdürü

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Giresun Dergisi (1986-2005) Giresun Mahallî Basınında Sözlü Ve Yazılı Kültür İlişkisi” adlı çalışmamın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım kaynakların kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

03/07/2019

Melek ELMAS

ÖRDEK SUYA DALDIYA

DÜŞMAN MURAD ALDIYA

BİR AVUÇ TARLAM VARDI

ORTA YERDE KALDIYA

ANNEANEM, FADİME ELMAS

ANISANA...

ÖN SÖZ

Batı tarihinde 17. yüzyıla kadar, Türk tarihinde ise Tanzimata kadar uzanan yerel dergiler süreklilik bakımından hem de taşıdıkları misyon bakımından seslendiği kitlenin kültürünü ele almaktadır. Ortaya çıka bu dergiler geniş bir kültür birikimine sahip olup kültür, fikir ve medeniyet hayatımızda büyük bir boşluğu doldurmaktadır. Kültürel değerleri ele alan süreli yayınların ilk amacı ise bilginin paylaşımını ve sürekliliğini sağlamaktır.

Yerel basının yayımladığı haberler, fotoğraflar, ele aldığı sorunlar kentteki kültürel ve sosyal etkinliklere dair bilgiler sunarken bölge halkının bütünleşmesini ve yerel sorunlarla ilgili kamuoyu oluşmasını sağlamaktadır. Halk kültürüne ve kimliğine sahip çıkarak yöreye saygın bir konum kazandırmaya çalışan yerel dergiler kamusal çalışma ve yatırımların takipçisidir ve yurttaşlarla hemşehrilik ilişkisi içindedir.

Bu çalışmada sözlü ve görsel kültür öğelerinin yerel basına yansıma ve yerel basında yer alma şekli incelenmiştir. Bu inceleme için otuz üç yıldır yayın hayatına devam eden Giresun Dergisi örnek alınmıştır.

Çalışmada, öncelikle kültür olgusu ele alınmış daha sonra yerel basının işlevleri üzerinde durulmuştur. Giresun Dergisi'nde en çok ele alınan; hemşehricilik, göç, turizm, festivaller ve yerel sanatçılar gibi kültür sanat yazıları ele alınmış diğer konulardan da kısaca bahsedilmiştir. Çalışmanın sonunda 1986-2005 yılları arasında dergide ele alınan bazı yazı ve makaleler alanda çalışacak olanlara kaynak oluşturması amacı ile verilmiştir.

Bu çalışmada konu seçiminde tercih özgürlüğünü bana veren, beni Giresun Dergisi ile tanıştıran ve araştırmama yol göstericiliği ile katkıda bulunan danışmanım Sayın Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Akif Korkmaz Hocama, çalışmama kaynak oluşturacak olan dergilere ulaşmamı sağlayan ve benimle görüşmelerde bulunan Sayın Seyfullah Çiçek, Remzi Mamaşoğlu, Mustafa Kaplan, Nihat Öztürk'e, yüksek lisans eğitimim boyunca arkamda duran ve bana güvenlerini kaybetmeyen babam İbrahim Elmas ve annem Muradiye Elmas'a çok teşekkür ederim.

ÖZET

ELMAS, Melek. “Giresun Dergisi (1986-2005)”

“Giresun Mahallî Basımında Sözlü Ve Yazılı Kültür İlişkisi”, Yüksek Lisans Tezi, Giresun, 2019.

İncelediğimiz Giresun Dergisi festivaller, hemşehricilik, turizm, yerel sanatçılar, gelenek ve görenekler gibi birçok kültür ögesini bünyesinde barındırmıştır. Kültür öğelerinin tanıtılmasının yanı sıra geleneğin somut bir şekilde saklanarak aktarılmasını sağlamıştır. Giresun Dergisi ele aldığı kültür haberleri ile sadece Giresun’da değil Giresunluların yaşadığı gurbet şehirlerinde de varlığını sürdürmüştür.

“Giresun Dergisi” çalışmamızda turizm, göç, hemşehricilik, sanatçılar ve festivaller üzerinde durulmuştur. Bu olgulara dair yazılardan örnekler verilmiş ve bu yazılar incelenmiştir. Haberlere dair kültür unsurlarının yer aldığı görseller de çalışmamızda yer almıştır.

Çalışmamızın genelinden elde edilen veriler yerel dergilerin kültür üzerindeki etkinliği hakkında bilgi vermiştir. Giresun Dergisi’nin kültürü şekillendirerek geleceğe taşınması ve korunması bu derginin Giresun kültür hafızasını depolama işlevine sahip olduğunu göstermiştir. Giresun Dergisi’nin kültürün sürdürülebilir ve saklanabilir özelliğini koruma görevini de üstlendiği çalışmamızda ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Giresun Dergisi, Yerel Basın

III

ABSTRACT

ELMAS, Melek. “The Journal Of Giresun (1986-2005)”

“The Relationship Between Oral And Written Culture In Giresun Local Press”,
Master Thesis, Giresun, 2019.

The Giresun Magazine we reviewed included many cultural elements and introduced the elements of culture as well as the future. In addition to being a local magazine, it continued to exist not only in Giresun but also in the cities of Giresun.

In this study, especially, tourism, immigration, artists, festivals on these facts are given examples of news and the relationship with culture has been examined. The visuals of the cultural elements of these reports were also included in our study.

While the data obtained from the general study showed that the local journals were effective on the culture, they showed us the cultural bearing characteristic. The importance of the need to protect the local journals due to the sustainability of the culture is once again revealed in our study.

Keywords: Culture, Giresun Magazine, Local Press

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	I
ÖZET.....	I
ABSTRACT.....	III
İÇİNDEKİLER	IV
KISALTMALAR DİZİNİ	VII
FOTOĞRAFLAR.....	VIII
GİRİŞ	
BİRİNCİ BÖLÜM	
1. KÜLTÜR VE MEDYA	4
1.1. SÖZLÜ VE YAZILI KÜLTÜRÜN ETKİLEŞİMİ.....	4
1.2. MAHALLÎ DERGİLER VE KÜLTÜR HAYATIMIZDAKİ ROLÜ	8
1.3. GİRESUN'DA BASIN	11
1.4. “GİRESUN DERGİSİ” YAYIN HAYATI VE YAZAR KADROSU	15
İKİNCİ BÖLÜM	
2. “GİRESUN DERGİSİ”NDE YER ALAN KÜLTÜR İZLERİ	19
2.1. “GİRESUN DERGİSİ”NDE GÖÇ VE KÜLTÜR HAREKETLİLİĞİ.....	19
2.2. “GİRESUN DERGİSİ”NDE HEMŞEHRİ DERNEKLERİ VE HEMŞEHRİ MAHALLELERİ	38
2.3. “GİRESUN DERGİSİ”NDE KÜLTÜR TURİZMİ	49
2.3.1. Ekolojik Turizm ve Sürdürülebilir Yerel Kalkınma	59
2.3.2. Giresun'un Turizm Potansiyeli ve Destinasyona Etkileri.....	72
2.4. “GİRESUN DERGİSİ”NDE YER ALAN FESTİVALLER.....	75
2.4.1. Festivallerin İçeriği ve Kültürel Mirasa Katkıları	78
2.4.2. Festivallerde Yiyecek-İçecek Kültürü	81
2.4.3. Festivallerin Analizi	130
2.5. “GİRESUN DERGİSİ”NDE YER ALAN YEREL SANATÇI VE YAZARLAR	134
2.5.1. Kâtip Şâdi (Sanatçı)	136
2.5.2. Fikret Yılmaz (Sanatçı)	137

2.5.3.	Naim Tiralı (Yazar)	137
2.5.4.	Fethi Karamahmutoğlu (Sanatçı- Yazar).....	138
2.5.5.	Ozan Bahtiyar Öztürk(Dayımoğlu) (Yazar)	139
2.5.6.	İbrahim Can (Sanatçı)	140
2.5.7.	Hamit Görele (Ressam).....	141
2.5.8.	Ahmet Kaçar (Yazar).....	142
2.5.9.	M. Sırrı Öztürk (Sanatçı).....	143
2.5.10.	Erol Uzunömeroğlu (Yazar)	143
2.5.11.	Nursaç Doğanışık (Sanatçı).....	143
2.5.12.	Ömer Akpınar (Sanatçı).....	143
2.5.13.	Nazan Sıvacı (Sanatçı)	144
2.5.14.	M. Naci Keskin (Sanatçı)	144
2.5.15.	Hamdi Korkut Öğütçü (Yazar)	144
2.5.16.	Gülnur Gürses (Sanatçı)	145
2.5.17.	Burhan Temel (Ressam)	146
2.5.18.	Turgut Uzunömeroğlu (Ressam)	147
2.5.19.	Hüseyin Bıçak (Sanatçı).....	147
2.5.20.	Prof. Dr. Asım İşler (Ressam).....	147
2.5.21.	Yılmaz Turan (Sanatçı).....	148
2.5.22.	Güler Gürses (Sanatçı)	148
2.5.23.	Nihat Çelik (Yazar).....	149
2.5.24.	Zuhal Kıvılcım (Ressam)	149
2.5.25.	Sedat Sezai Tek (Sanatçı)	150
2.5.26.	Bahtiyar Çakmak (Sanatçı).....	150
2.5.27.	Ali Dilki (Yazar).....	150
2.5.28.	Mustafa Dilki (Yazar).....	152
2.5.29.	Muammer Baydere (Yazar)	153
2.5.30.	Şenel Dilki (Sanatçı).....	154
2.5.31.	Piçoğlu Osman (Sanatçı)	155
2.5.	“GİRESUN DERGİSİ”NDE ELE ALINAN DİĞER KONULAR	156
2.5.1.	İş Adamları İle Yapılan Röportajlar.....	156

VI

2.5.2. İlçe Haberleri.....	156
2.5.3. Giresun Şehir Sorunları ve Çözümlerinin Yer Aldığı Yazılar	158
2.5.4. Siyasetçiler İle Yapılan Röportajların Yer Aldığı Yazılar	158
2.5.5. Tarihi Bir Kişilik “Osman Ağa”nın Yer Aldığı Haberler	158
2.5.6. Giresun Gecelerinin Yer Aldığı Haberler	162
2.5.7. Şiir ve Sanat Yazıları	166
2.5.8. Yarışmalar ve Yardım kampanyaları	167

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. 1986-2005 “GİRESUN DERGİSİ”NDE KÜLTÜR VE YAŞAM YAZILARINA ÖRNEKLER	168
3.1. GİRESUN DEĞERLERİNİN ELE ALINDIĞI YAZILAR.....	168
3.2. FINDIĞIN YER ALDIĞI YAZILAR	169
3.3. SANATÇI HABERLERİ VE RÖPORTAJLARI.....	171
3.4. KÜLTÜR-SANAT HABERLERİNİN ELE ALINDIĞI YAZILAR	173
3.5. GİRESUN İLİNDE YAŞANAN SORUNLARIN ELE ALINDIĞI YAZILAR.....	185
3.6. TARİH YAZILARI	189
3.7. DÜZENLENEN YARIŞMALAR	196
3.8. FESTİVAL VE KUTLAMA HABERLERİ.....	196
3.9. ŞİİRLER	202
3.10. KÖŞE YAZISI FIKRALAR	204

SONUÇ

KAYNAKÇA

ÖZ GEÇMİŞ	227
-----------------	-----

KISALTMALAR DİZİNİ

Akt:	Aktaran
C:	Cilt
GD:	Giresun Dergisi
GGD:	Gurbetçi Giresun Dergisi
S:	Sayı
s:	Sayfa
Yay:	Yaymevi

FOTOĞRAFLAR

Fotoğraf 1 Fındığın Harmanda Verildiği 1986 Yılı Kapak Fotoğrafı.....	23
Fotoğraf 2 2005 Yılı Giresun Folklorunu Yansıtan Kapak Fotoğrafı.....	32
Fotoğraf 3 İstanbul’da Giresun Düğünü	45
Fotoğraf 4 Gurbette Giresun Düğünü	46
Fotoğraf 5 Giresun Kültür Doğasının Yer Aldığı Kapak Fotoğrafı.....	58
Fotoğraf 6 Giresun Kadınının Hikayeleştirildiği Kitre Bebekler.....	63
Fotoğraf 7 1996 Yılı Giresun'un Yol Durumunu	70
Fotoğraf 8 Yayla Şenliklerinin Öncüsü “Otçu Göçü”nün Reklamı	86
Fotoğraf 9 Görele'nin Kurtuluşunun Kutlanması.....	87
Fotoğraf 10 Görele’nin Kurtuluşu Töreninden Avcılar ve Teçhizatları	88
Şekil 11 Karaovacıkta Kutlanan İlk Otçu Göçü Şenliği	91
Fotoğraf 12 Fatma Girik Sacayaktan Geçiyor	93
Fotoğraf 13 Aksu Şenliğinin Kale Görüntüsü	96
Fotoğraf 14 Aksu Festivali Gürcistan Halk Dansları Grubu.....	96
Fotoğraf 15 Aksu Festivali Macaristan Halk Dansları Grubu	96
Fotoğraf 16 1991 Giresun Dereli Yaylalar Şenliği Kapak Fotoğrafı.....	98
Fotoğraf 17 Yayla Ağası Seçimine Air Bir Fotoğraf.....	100
Fotoğraf 18 Dereli Yayla Şenliği Alanının İnsanlarla Dolu Fotoğrafı	100
Fotoğraf 19 Yayla Ağalığının Kazanılmasına Ait Bir Fotoğraf	101
Fotoğraf 20 Kümbet Şenlik Alanında Her Kesimden İnsanın Bir Arada Yer Aldığı Kapak Fotoğrafı	103
Fotoğraf 21 Kabuklu Fındık ve Mısır'ın Harmanda Yer Aldığı Hasad Şenliği	104
Fotoğraf 22 Kuşdili Festivalinden Uygulama.....	108
Fotoğraf 23 Çanakçı ilçesi Yöre Halkının Kadın-Erkek Yanyana Kuşdili Uygulamasını Gösteren Bir Fotoğraf	109
Fotoğraf 24 1996 İmecilik Geleneğini Yansıtan Kapak Fotoğrafı	113
Fotoğraf 25 Mart 2000 Köylü Kadın Temalı Kapak Fotoğrafı.....	114
Fotoğraf 26 Fındık Bahçesinde Çalışan Kadın	115

Fotoğraf 27 Kadınlar Arasında Yardımlaşmanın Yer Aldığı Fındık Hasadı.....	116
Fotoğraf 28 İstanbul'da Yapılan Giresun Düğünü Geleneksel Bir Oyunu Oynayan Kadınlar	117
Fotoğraf 29 1988 Yılı Aksu Festival Alanı ve Geleneksel Bir Oyun	118
Fotoğraf 30 Kümbet Yayla Şenliği Alanı	122
Fotoğraf 31 Kümbet Yayla Şenliği Alanının Yoğunluğu	123
Fotoğraf 32 Yayla Ağaları Horon Gösterisi.....	123
Fotoğraf 33 Festival Alanında Bir Aile Görüntü	123
Fotoğraf 34 Sisdağı'nda Kurulan Horonun Büyüklüğünü Gösteren fotoğraf.....	125
Fotoğraf 35 Sisdağı Şenliklerinde Yöresel Yemek Yapan Kadınlar	126
Fotoğraf 36 Festivalde Siyaset Meydanı.....	127
Fotoğraf 37 Görele'nin Kurtuluşunun Kutlanması.....	129
Fotoğraf 38 Bir Sembol Olan Hürriyet Kızının Kurtarılması ve Türk Bayrağı	129
Fotoğraf 39 Katip Şadi.....	136
Fotoğraf 40 Fikret Yılmaz	137
Fotoğraf 41 Naim Tirali	137
Fotoğraf 42 Fethi Karamahmutoğlu.....	138
Fotoğraf 43 İbrahim Can.....	140
Fotoğraf 44 Ahmet Kaçar	142
Fotoğraf 45 Gülnur Gürses	145
Fotoğraf 46 Burhan Temel'e Ait Bir Resim	146
Fotoğraf 47 Güler Gürses.....	148
Fotoğraf 48 Zuhal Kıvılcım'a Ait Bir Resim	149
Şekil 49 Picoğlu Osman Albüm Reklamı	155
Fotoğraf 50 1993 Giresun İlçesi Kapak Fotoğrafı	157
Fotoğraf 51 Osman Ağa Belgesel Yarışması	159
Fotoğraf 52 Osman Ağa Anıt Mezar Kampanyası.....	160
Fotoğraf 53 Düzenlenen Gecelerde Elele Oynana Yöresel Oyunlar	162

Fotoğraf 54 Düzenlenen Gecelerden Görsel	163
Fotoğraf 55 Düzenlenen Gecelerden Görsel	163
Fotoğraf 56 Gecelerden Aile Kent Kültürünü Gösteren Bir Fotoğraf	164
Fotoğraf 57 Berlin'de Giresunlular Kültür ve Dayanışma Derneğinde	164
Fotoğraf 58 Berlin Kültür ve Yardımlaşma Derneği Gecesinde.....	165
Fotoğraf 59 Gecelerde Yerel Bir Sanatçının yer aldığı fotoğraf.....	165
Fotoğraf 60 Kemeçe eşliğinde DüzenlenenYurdışı Geceleri.....	166
Fotoğraf 61 Giresun Türkülerinin En İyi İcra Eden Sanatçı Yarışması.....	167

GİRİŞ

Çalışmamızda sözlü kültür öğelerinin, yazılı basına yansıma şekli otuz üç yıldır yayın hayatına devam etmekte olan “Giresun Dergisi” ele alınarak incelenmiştir. Genel olarak “Giresun Dergisi” örneğinin ele alındığı çalışmamızda, ekoturizm bölümünde ulusal basın örneklerine yer verilmiştir.

Giresun ilinin gelenek ve göreneklerinin yanında sahip olduğu değerleri gelecek nesillere aktarmada yerel bir dergi olan Giresun Dergisi’nin 1986 yılından günümüze kadar olan sayıları arasından Giresun kültürünü yansıtan yazılar seçilmiş ve analiz edilmeye çalışılmıştır. Bölgesel haberlerle kültür öğelerinin köy-kent etkileşimi sonucunda sürdürülebilirliği ve dönüşümü üzerinde durulmuştur. Bu amaçla gerçekleştirilen etkinlikler ile Giresun’un kültürel kimliği analiz edilmeye çalışılmıştır.

Tez çalışmamızda, göçle ortaya çıkan hemşehricilik işlevi çerçevesinde Giresun halkının birbirine sahip çıkma anlayışı üzerinde durulmuş, geride yani Giresun’da kalanların ya da tatillerinde Giresun’a gelen yöre insanlarının festival ve şenlik etkinlikleri resimlerle somutlaştırılmış ve kültürel aktivitelere zemin hazırlayan turizm olgusu incelenmeye çalışılmıştır.

“Giresun Dergisi” çalışmamızda kültürün sürekliliği ve korunabilirliği üzerinde durulmuştur. Hemşehricilik, turizm, göç, yerel sanatçılar, festivaller ve folklorik bakış açısının bulunduğu yazıların yer aldığı bölümler “Giresun Dergisi” çerçevesinde örneklerle ele alınmıştır. Haberlerin incelenmesinde özellikle kültür öğelerini bünyesinde barındıran örnekler ele alınmaya çalışılmıştır. Amacımız Giresun bölgesinde 1986 yılından başlayarak günümüze kadar ne gibi kültürel değişikliklerin meydana geldiğini analiz etmektir.

Bu tezde çözmeye çalıştığımız problem yerel dergilerin, genel olarak edebiyatın başka alanlarında çalışılmış olması ve halkbiliminin inceleme alanının yer bulamamış olmasından kaynaklıdır. Çalışmamızda yer alan örnekler ve analizler, toplumsal kültürün yazılı ve görsel bir biçimde somutlaştırılması şeklindedir.

Yapılan bu çalışmada Giresun Dergisi’nin 1986-2005 yılları arasında tüm sayıları incilenerek kültür izlerini bünyesinde barındıran örnek yazılar seçilmeye

çalışılmıştır. 2005 yılı sonrasında tüm dergilerin elde edilememesinden kaynaklı belli dönemler incelenmiş ve bu dönemlere ait örneklerle yine ilgili bölümlerde yer verilmiştir. Çalışmamızda 1986-2005 yılları arasında bütüncül bir çalışma sürdürülmeye çalışılmış 2005 yılı sonrasında ise elde olan kaynaklar ile bütünlük çerçevesi bozulmadan ilerlemeye çalışılmıştır. Giresun Dergisi bu tezde kültür sanat yönüyle incelenmiş, siyasetin tek başına incelenmesi gereken bir çalışma olduğunu düşünmemizden dolayı yerel dergilerin siyaset işlevine neredeyse hiç değinilmemiştir.

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde yer alan Giresun ilimiz bakir bir kültürel zenginliğe sahiptir. İki büyük şehrin arasına sıkışmış olmasından kaynaklı kültür hazinesi somut bir şekilde tanıtılamamış ve geliştirilememiştir. Küçük gruplar unutulmaya yüz tutmuş Giresun değerlerini ve kültür sanat etkinliklerini unutturmayaya çalışsa da bu durum yine küçük bir gurubun ilgisinden öteye geçememiştir. Giresun kültürel değerleri hakettiği yere ulaşamamıştır. Bu sebeple Giresun kültür öğelerinin “Giresun Dergisi”nden elde edilen yazılarla bir arada toplanıp analiz edilmesi sonucunda ortaya çıkan kültür değişimini göstermek bu tezin amacını oluşturmuştur.

Çalışmamızda sözlü kültür ve icraların yazıya dönüştürülüp somutlaştırılması Giresun Dergisi'nden örneklerle gösterilmeye çalışılmıştır. Kültür üzerinde genel bir şekilde araştırma yapılmış daha sonradan Giresun'un yerel kültür izlerini taşıyan “Giresun Dergisi” çalışmamıza kaynaklık etmiştir. Çalışmamızın yerel dergi kaynaklı olmasından dolayı mahalli dergilerin işlevleri ve kültür hayatına katkıları incelenmiş ve tezimizde sunulmaya çalışılmıştır.

Kültür ve mahalli basının genel hatlarının incelenmesinin ardından Giresun Dergisi'nde bu bölgenin gelenek ve göreneklerini yansıtan yazılar, hemşehricilik, göç, turizm, festival ve yerel sanatçılar başlığı altında incelenmiştir. İncelenen hemşehricilik, turizm, festival ve yerel sanatçıların tanıtılması mahiyetinde “Giresun Dergisi”nde çıkan haberlerin örnekleri ve analizleri çalışmamızda yer almıştır.

Birer başlık altında ele alınamayan konuların üstünün örtülmemesi açısından çalışmamızın sonunda Giresun Dergisi'nde ele alınan konular bütünüyle

değerlendirilmeye çalışılmıştır. Yine çalışmamızın sonunda alana kaynaklık edebileceğini düşündüğümüz yazılara yer verilmiştir.

Çalışmanın kaynağı olan Giresun Dergisi sahibi Remzi Mamaşoğlu'ndan ve yazarları arasında bulunan Seyfullah Çiçek'ten temin edilmiştir. Çalışmamızda dergi yazarları arasında bulunan Nihat Öztürk, Seyfullah Çiçek, Bayram Öztürk Mustafa Kablan ve Remzi Mamaşoğlu ile görüşmeler yapılmış dergide yer alan yazılar hakkında görüşleri dinlenmiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. KÜLTÜR VE MEDYA

1.1. SÖZLÜ VE YAZILI KÜLTÜRÜN ETKİLEŞİMİ

Kültür gelenek, görenek, yemek, örf, adet gibi toplumda yer alan duyuş ve düşünüş tarzının sürdürülmesine imkan veren olgudur. Toplumun içinde yaşayan insanların hayat tarzını gösteren kültür, zamanla katlanarak gelecek nesillere ulaşan gelenek ve görenekler sayesinde toplumsal gelişmeler ile bu gelişmelerin sonunda ortaya çıkan sonuç olarak gelecek kuşaklara gelenek ve görenekleri aktarma düşüncesinden doğmuştur.

Kültürün bütünlük açısından değer gördüğü toplumumuzda devamlılığının sağlanması gelecek kuşakların bilinçlendirilmesi ile mümkündür. Fakat gelecek kuşakların değişen yaşam şartlarıyla ve popüler kültür etkisiyle yerel kültürden uzaklaştığı görülmektedir. Bu bakımdan kültürün gelecek kuşaklara aktarılmasında depolama unsurlarından olan yazınsal araştırmaların yanı sıra yerel ve evrensel basının rolü de bulunmaktadır. Günümüzde daha gelişmiş bir şekilde dijitalleştirilmiş basın ile kültür öğelerinin korunmasını sağlayan halk kütüphaneleri de bilginin geçmişten ve bugünden alınıp yarına taşınma işlevini gerçekleştirmektedir.

Kültür öğelerinin toplanması somut bir şekilde depolanması ve yazıya geçirilmesinde sözlü kültür ortamının etkisi oldukça fazladır. Folklor teriminin yeni bir biçimi olan ve aynı anlamı taşıyan sözlü kültür bir milletin hayatındaki ortak kabuller ile ortaya çıkmıştır.

“Sözlü anlatımın, en eski Homo (insan) türünün örneklerine kadar gittiği düşünülmektedir. Yazının geliştirilmesi, dil, üretim gibi diğer birçok yetenekte ise insan beyninin evriminde ve zeka’nın gelişiminde rol oynadığı ileri sürülmüştür. Okuma yazma öğreten bilişsel yetenekler yazılı gelenek yoluyla okur yazarları arasında yerini almıştır” (Goody, 2013: 287-289). Yazının gelişmediği toplumlarda insanlar bilgiyi hafızalarında ve gelenek göreneklerinin icraları ile gerçekleştirerek

depolariken gelişen teknoloji ve yeni yaşam şartları geleneğin bilgi olarak somutlaştırılıp yazıyla aktarılması şekline dönüşmüştür.

“Sözlü ortam, yazı öncesi toplum hayatının etkinliklerinin oluştuğu bilgi, teknoloji ve tecrübe ile işin aktarıldığı, ilişkilerin ve kurumların belirginleştiği, düzenin işlediği, iletişim dilinde sabit anlatım biçimlerinin ortaya çıktığı ve kendilerine özgü içerik kazandıkları estetik anlayışın ve bunun yansımalarının bilinmeyen ve ilgili açıklamaların inanç ve ahlak normlarının oluşturduğu ortamdır” (Yıldırım, 1998: 95). Her toplum sözlü ortamda kendi ortak kabulleri ile farklı geleneklere sahiptir ve farklı kültür öğelerinin taşıyıcısı konumundadır. Dinamik bir yapıya sahip olan sözlü kültür, bulunduğu tabakada devamlılığını dil ve kültür zenginliği ile sürdürebilmiş yazı ile taşıyıcılığını devam ettirmiştir.

“Kültürün yeni nesillere aktarılmasında hiç şüphesiz sözlü kültür ortamı büyük rol oynamıştır. İnsanlar, yaşamları için gerekli olan madde ve mâ-nâ ile ilgili üretmiş olduğu tecrübelerini çok uzun bir süre sözlü kültür ortamı vasıtasıyla bir sonrasına aktarmış ve kendi yaşamı süresince de bu kültür ortamından faydalanmıştır” (Ong, 1995: 16).

Sözlü ortam yazının ortaya çıkması ile büyük bir değişime uğramış yazılı ortam ile uğradığı değişimden sonra ortadan kalkmayan sözlü ortam, insan hayatında daha fazla yer kazanmıştır. Sözlü ortam yazılı ortam ile yeni bir şekile girmiş ve gelecek nesillere ulaşma bağlamında koruyuculuğunu sağlamaya çalışmıştır.

Sözlü kültürü teşkil eden unsurlar, yazılı kültürü oluşturanlara nispetle millet hayatında geniş bir kabule sahip olmuş ve fertlerin faaliyetleri üzerinde daha fazla etkinlik göstermiştir. Milletlerin milli kimliklerini oluşturan ortak kabuller, geniş ölçüde sözlü kültür içinde teşekkül etmiştir. Çünkü bir milletin hayatında var olan her ortak kabul, kendisini yaşatan bir gelenek ortaya çıkartmıştır (Yıldım, 1989: 16).

“Sözlü kültür, geleneğin aktarıcılığını üslenmesinin yanı sıra yazı ile kelimeleri somut bir nesne görünümüne büründürür. Böylece kelimeler; görsel işaretler, şifre çözücü anahtarlar gibi algılanır metin veya kitap sayfalarında yer alır. Sözlü gelenekteyse geriye buna benzer en ufak artık kalmaz, birikim oluşmaz. Bir zamanlar dilden düşmeyen sözlü bir öykünün artık anlatılmamasıyla, geriye sadece öyküyü dinlemiş birkaç kişinin öyküyü anlatma yeteneği kalır. Yazılı metinlere

öylesine bağı kalınır ki geriye nesnemsı bir şey bırakmayan sözlü gelenek türü sözel anlatım karşısında çoğu kez rahatsız olur” (Ong, 1995: 24). İnsani değerlerin kültürel olarak ortaya çıkışını sözlü kültür öğeleri meydana getirmiş ve icra kültürünün devamlılığı açısından her zaman etkili olmuştur. İnsan hayatına yazının girmesi ile sözlü kültür büyük oranda kaybolmaya başlasa da araştırmacılar bu alanın kaybolmaması ya da kayıta kalması için araştırmalarını yapmaya çalışmışlardır. Ne kadar çok araştırma yapılacak olursa olsun eğer araştırılacak konu ortadan kaybolduysa bu durumun mümkün olmayacağı da bir gerçektir. Onun içindir ki sözlü kültürün sürdürülebilmesi için icra gerçekleştirilmeli ve bu alanın korunup kollanabilmesi için de yazı var olmalıdır. Çünkü sözlü kültür etkinlikleri yazılı kültürün temel noktasıdır. Yazı ile sözlü kültür öğeleri yeniden kurulabilir ve korumaya alınabilir.

“Kitle iletişim araçlarının kaynağını oluşturan yazı, kâğıt ve matbaanın icadı ile medeniyet tarihini geliştiren ve dönüştüren temel bir kaynaktır. Bu kaynak ile söz, yaratıcısından bağımsız hale gelmiş, aktarımı ve depolanması teknolojileşerek kolaylaşmıştır. Bu gelişmeler ile toplumların sözlü kültürden yazılı kültüre geçişi sağlanmıştır” (Özdemir, 2012: 46).

“Sözlü kültür öğelerinin yazıda depolanması batı toplumlarının, matbaacılık ile ortaya çıkan basılı kültür alanında üstünlük sağlamasıyla başlamıştır. Batı medeniyetinin gelişmesini sağlayan matbaa sözlü kültürü yok edici, kültürel değerleri taşıyıcı, insan merkezci ve sadece kendi kültürünü benimsetici etkilere sahip olmuştur” (Kaplan, 2002: 230-237). Osmanlıda da takip edilen matbaa gelişmeleri medeniyet krizi ve oryantalist söylemler dolayısı ile geç gelişme göstermiştir.

“Türk kültür yaratılarının yazılı kültür yaratılarına dönüşmesi oldukça hareketli yılları getirmiştir. Bu dönemler “Kültürel Çatışma-dönüşüm dönemleri” olarak adlandırılabilir. Matbaanın kurulması ile on sekizinci asrın ilk çeyreğinde başlayan çalışma, “kuluçka dönemi”ni, Tanzimat Fermanı’nın ilanı ile hızlanan “yazılı kültürün ideolojik yerleşim dönemi”ni takip etmiştir. Bu sürecin son aşamasını “yazılı kültürün toplumsal yaygınlaşma dönemi” olarak adlandırılabilir olan Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşu izlemiştir.

Türk toplumunda sözel kültürden yazılı kültüre geçiş tarihini oluşturan ve yaklaşık üç asrı kapsayan bu dönem, çok kere “Batılılaşma, Çağdaşlaşma” kavramlarıyla da ifade edilmiştir” (Özdemir, 2017: 201-202).

“Matbaacılık ve basma kitap alanındaki gelişmelerin ardından gazete ve dergilerde de yardımıyla sözel kültürden yazılı kültüre geçiş sağlanmıştır” (Özdemir, 2017:232). Bunun sonucunda sözlü kültürün yazıya aktarılarak korunması ve saklanması matbaanın gelişmesinin ardından büyük oranda yazılı basın organları ile mümkün olmuştur. Sözün yazıya dönüştürülmesi ile fikir ve siyasetin yanı sıra yazılı basın da kültüre ait öğelere dergilerde yer vermiştir. Matbaa, kültür ve basının etkileşimi ile kültür öğelerinin sürekliliğinin sağlanması ve gelecek nesillere aktarılması bu sayede mümkün olmuştur. Kültürel öğelerin korunup saklanması bu şekilde mümkün olurken sürdürülebilirliği üzerinde canlandırmalar haricinde fazla etki sağlayamamıştır. İcracıların kaybolduğu bu dönemde kültür oyuncularına ortaya çıkmıştır.

Sözlü kültürden yazıya geçiş ardından matbaa ve elektronik sözelleştirme süreciyle ilgili modern araştırmalar, bu gelişmenin birçok bakımdan yazıya bağımlı olduğunu daha da belirginleştirir. Tüm insanların doğuştan girdiği sözlü kültür ile herkesin sonradan edindiği yazı teknolojisi karşılıklı alışveriş halindedir ve insan ruhunu derinden etkilemektedir. Sözlü-yazılı kültür etkileşimi, insanlığın en büyük sorunları ve emelleri arasına girmiştir. Sözlü ve yazılı kültür dinamiği, bilincin daha yoğun içsellik ve açıklığa doğru ilerleyen modern evriminin ayrılmaz bir parçası olmuştur (Ong, 1995: 210-211).

Ong, yazı ve matbaanın bilinmeyen, iletişimin yalnız konuşma dilinden oluştuğu kültürleri “Birincil Sözlü Kültür”olarak nitelendirmiştir. Buna karşılık günümüz teknolojisiyle yaşantımıza giren telefon, radyo, televizyon ve diğer elektronik araçların sözlü nitelikleri ve işlevleri önce yazı ve metinden çıkıp sonra konuşma diline dönüştüğü için “İkinci Sözlü Kültür”olarak nitelendirmiştir.

Britanya doğumlu antropolog Jack Goody (2013: 14) ise kültürel olanı sözel ve yazılı olarak ayırmanın hata olduğunu; bu ayrımı daha ziyade sözel veya sözel artı yazılı, basın vs. olmalıdır şeklinde yorumlamıştır. Bu sebeple bireyler dilin kayıtlı disiplini ile onun kullanımı arasında her zaman bir etkileşim sorunu yaşamıştır.

İletişim araçlarının değişmesi insanın içinde bulunduğu dünya algısını farklılaştırmış ve dönüştürmüştür. Teknolojinin getirdiği bu hareketlilik eskiyi yıkma hedefli değildir aksine doğru şekilde kullanıldığı zaman eskiyi yeniden şekillendirmekte ve gelecek kuşaklara aktarmaktadır. Sözlü ortam yazılı ortam sonrası uğradığı tüm değişimlere rağmen ortadan kalkmayıp devam etmeye çalışmaktadır.

Kültür öğeleri her zaman insanlar tarafından değer görmüş ve sürdürülmeye çalışılmıştır. Bunun sonucunda yazılı kültürde bulunan din, gelenek ve göreneklerin kökenini sözlü kültürü oluşturmuştur. Yazı, söze ek olarak ortaya çıkmış ve üzerinde oluşturduğu etkiler ile söz eskisi gibi kalamamıştır. Gelenek ve görenekler yazıya dökülürken mutlaka değişime uğramış böylece yeni bir grup eklemeler şeklinde yazıya kültürü yerleştirilmiştir. Özellikle yazılı kültür ile sözlü kültürün çağdaş versiyonlarının kopyalanarak somutlaştırıldığı günümüzde, yazılı kültür sözlü kültürü ayakta tutmaya çalışan bir kaynak oluşturmuştur.

Günümüzde insanların sürdüremedikleri ve gelecek kuşaklarına öğretemedikleri kültür öğeleri Giresun Dergisi ile yazıya dökülerek somutlaştırılmıştır. Giresun Dergisi'nde yer alan kültür, gelenek ve görenekler hakkında bilgiler yansıtan yazılar Giresun'un sosyo-kültürel hafızasını kayıt altına almakta bunları gelecek nesillere taşımaktadır. Sözü yazıya dönüştürülmesi ile kültür öğelerinin yanı sıra fikir ve siyaset öğelerine de dergide yer verilmiştir.

Giresun Dergisi'nde yer alan bölgenin kültürünü yansıtan yazılar, sözlü kültür ortamı ürünlerinin yazıyla depolanması ve taşınması işlevine sahiptir. Dinamik bir yapıya sahip olan kültür öğelerinin değişimini yerel basında yer verilen yazılarla görebilmek mümkündür.

1.2. MAHALLÎ DERGİLER VE KÜLTÜR HAYATIMIZDAKİ ROLÜ

Yerel basın il, ilçe ve beldelerde günlük, haftalık ya da daha fazla aralıklarla yayınlanan ve genellikle yerel yönetimlerle ilgili haberleri ağırlıklı olarak işleyen yazılı basın organlarıdır. Belirli bir yöre halkına ulaşmak, o yörenin yerel sorunlarını gündeme getirmek ve kültürünü yaşatmak için yayınlanırlar. Yayınlandıkları bölgelerden haberler verir ve yöre halkının sorunlarını dile getirmeye çalışırken diğer

tarafından çözüm üretmeyi amaçlar, bunu yaparken de yöre halkının bilgilendirilmesinde ve bilinçlenmesinde rol oynarlar.

“Belli bir coğrafi ve idari bölge dahilinde bölgesel haberlere yer veren, bölgenin sorunlarını öne çıkaran, ulusal habercilikten farklı olarak yöre halkına hitap eden basın yerel dergileri meydana getirmiştir. Bu yayınlar çevredeki yenilikler, değişiklikler ve uygulamalar hakkında bilgi vererek yerel kamuoyunun oluşmasını sağlamakta yerel ölçekte yaptığı yayınlarla bölge halkının bütünleşmesine katkıda bulunmaktadır. Bölgesel kamuoyu tartışmalarına zemin olması, yerel meselelerin gündeme getirilmesi, ulusal basında yer alamayacak ikincil derecede olaylara yer verebilmesi, küçük grupların veya teşkilatlanmaların sesini duyurabilmesi gibi sebeplerle yerel basın bölgesel yaşamın etkili bir unsurudur. Coğrafi olarak birbirine yakın bireyleri bölgeden haberdar etmesinin yanı sıra mevcut idari sınırlar içindeki yöneticilerle halk arasında köprü görevi görmekte dolayısıyla hem yönetimin icraatlarının anlatılmasında hem de iktidarın denetlenmesinde aracı görevi görmektedir” (Küçükalkan, 2016: 2).

Yerel basın, yöre halkının haklarını gözetmek, kültürünü korumak, yöreye saygın bir konum kazandırmak için sorumluluğunu yerine getirirken eğlendirme, eğitime ve bilgilendirme görevlerini de üstlenir. Yayınladığı haberler, fotoğraflar, ele aldığı sorunlar kentteki kültürel ve sosyal etkinliklere ait bilgiler sunarken bölge halkının bütünleşmesini ve yerel sorunlarla ilgili halkın bilinçlenmesini sağlar. Yerel basın halk kültürüne ve kimliğine sahip çıkarak yöreye saygın bir konum kazandırmaya çalışır. Bu gibi dergiler kamusal çalışma ve yatırımların takipçisidir ve yurttaşlarla hemşehrilik ilişkisi içindedir.

Yerel dergiler mahalli problemlerin yerel yönetimlere iletilmesinde etkili rol oynarken diğer taraftan ulusal basında gündem oluşturabilme işlevine sahiptir. Bölgenin gelişmesi ve tanıtılması için kültür ve sanat haberlerine yer veren yerel dergiler bu sayede gelecek kuşaklara kültür aktarımında kalıcı bir iz bırakmaktadır.

Yöre kültürünün korunmasını ve zenginleşmesini sağlamak, yerel sorunların merkezi yönetime duyurmak, yerel siyasete yer vermek, sosyal ilişkilere ve toplumsallaşmaya fayda sağlamak, yerel ekonomiyi ve firmaları tanıtmak için

reklamlar vermek, yerel yönetimlerin bölge halkıyla iletişimlerini sağlamak, yerel kültüre sahip çıkma bilincini oluşturmak yerel dergilerin işlevleri arasındadır.

Medya uzmanları ve gazeteciler, yerel basının demokratik bir politika ve kamusal alanın yaratılması, sürdürülmesi ve genel bir sosyal uyum ve kamu bağlantısı duygusu için hayati kurumlar olarak işlevini sürdürmesi gerektiğini belirtmektedir (Meijer, 2010: 327).

Gazetecilik çalışmalarıyla ünlü Prof. I. C. Meijer (2010, 327: 342) yerel basının sosyal işlevlerini yerine getirmelerini beklediklerini yedi başlık altında, şu şekilde tespit etmiştir.

1. Sosyal bütünleşme; vatandaşlara şehrindeki işleyişinin nasıl ilerlediğine dair bir bakış açısı vermesi
2. Topluma ilham kaynağı oluşturması
3. Farklı grup ve seslerin temsil edilmesi
4. Farklı gruplara karşı anlayış geliştirilmesi
5. Yurttaşlık hafızasının oluşturulması
6. Sosyal uyum: aidiyet duygusu
7. Medya sadece bir önkoşul teşkil etmez

Yerel dergiler, temsil ettiği ili ve kendi işlevini güçlendirebilmek için nitelikli içeriklerle temsilcilik yapmalıdır. Yapacağı kaliteli habercilik bulunduğu bölgenin kuruluşları, sivil toplum örgütleri, dernekleri ve cemiyetleri tarafından desteklenmesini sağlayacaktır. Bölgenin gelişmesine katkı sağlayacak kültür sanat faaliyetlerinin kurum ve dernekler tarafından gerçekleştirilmenin yanı sıra yerel basın haberciliği ile de desteklenmesi yerel basının ve bölgenin zenginleşmesine katkıda bulunacaktır.

Medya ürünlerinin kullanımı her zaman yerel bir gösterge olmuştur. Bu durumun sebebi ellerindeki mevcut kaynakları kullanan bireyleri içermesidir. Yerel olan, gündelik hayat deneyimlerinin temel yapıtaşıdır ve medya ürünlerinin anlamlandırılmasında büyük bir etkidir. Bu şekildeki basın ürünleri yerel olanın yorumlanma biçimini gerçekleştirmektedir.

Yerel dergiler süreklilik bakımından hem de taşıdıkları misyon bakımından seslendiği kitlenin kültürünü ele almaktadır. Ortaya çıkan bu dergiler geniş bir kültür

birikimine sahip olup kültür, fikir ve medeniyet hayatımızda büyük bir boşluğu doldurmaktadır. Yerel dergiler, araştırma, fikir ve bölgede ki yerel haberlere yer vermesi bakımından kültürel, ekonomik ve sosyal kalkınmada etkin bir rol oynamaktadır.

Çalıştığımız Giresun Dergisi hemşehrilik bilincini yazılı basın ile oluşturmaya çalışmıştır. Haberleşme kaynağının yanı sıra kamaoyuna Giresun'un sorunlarını yansıtma işlevini de sürdürmüştür. Kültürel öğeleri hafızasına alıp gelecek kuşakların bu olguları tanınmasına da fırsat vermiştir.

1.3. GİRESUN'DA BASIN

Giresun ilinin geçmişten günümüze içinde bulunduğu sosyo-kültürel hayat yerel basın hafızası ile birçok gazete ve dergide yer almıştır. Kurtuluş Savaşı, Milli Mücadele, Tek Partili ve Çok Partili Hayat gibi geçiş dönemlerinin Giresun'da sosyo-kültürel izlerine de yerel basında rastlamak mümkündür. Bu yayınlar dönemin belgesi niteliğindedir. Giresun'da çıkan basın organları dini, kültürel, sosyal, siyasal ve ekonomik alanlarda dönemin güncel olaylarını kaleme almış kamoyu oluşturmaya çalışmıştır.

“Giresun'da “Muhabebe-ı Hususiye” adında kurulan ilk matbaa, 1908 yılında çalışmalarına başlamıştır. “Vilayet Matbaası” adıyla kurulan resmi devlet matbaasında “Giresun Maarifi” adıyla ilk gazete yayınlanmıştır. “Vilayet Matbaası” masraflarını karşılayamadığı gerekçesi ile 1927 yılında Işık gazetesi tarafından satın alınmıştır. Giresunda açılan ikinci büyük matbaa “İttihat ve Terakki Matbaası” olmuştur. Bu matbaanın kapanmasının ardından, 1923 yılında “Yeni Yol Matbaası” ve 1924 yılında “Işık Matbaası” çalışmalarına başlamıştır” (Gürsoy, 2015: 555-564).

Kurtuluş Savaşı yıllarında Giresun ilinde yayın hayatına giren gazeteler:

Giresun Maarif (1910)

Giresun Gazetesi (1910)

Karadeniz Gazetesi (1911)

Kavlar (1912)

Hadim –i Millet (1912)

Milli Mücadele Dönemi’nde yayın hayatına başlayan gazeteler:

Işık Gazetesi (1918-1927)

Karadeniz Gazetesi (1919)

Gedikkaya Gazetesi (1920)

Yeni Giresun Gazetesi (1920)

Yeni Yol Gazetesi (1923-1966)

Halk Sesi (1923)

Bu dönemde Milli Mücadele ruhunu yansıtan gazeteler Giresun’da yayın hayatına girmiştir. İşgalci güçlerin karşısında kamoyu oluşturan birçok gazete memleketin içinde bulunduğu durumu halka yansıtmıştır.

Tek Partili Dönemde yayınlanan gazeteler:

Şenyuva (1924-1925)

Genç Mektepliler (1924-1924)

Yeşil Giresun (1925-yayın hayatı devam ediliyor)

Hakikat (1926-1926)

Hadim-i Millet (1928-1928)

Şen Sözler (1926)

İzler Mecmuası (1924-1927)

Giresunspor (1925)

Yayınlanan gazeteler arasında 1925 yılında Işık Gazetesi’nin kapanması ile yayın hayatına devam eden Yeşil Giresun gazetesi günümüzde varlığını sürdürmektedir. Başlağıçta Nuri Ahmed Cimşid’in sahibi olduğu gazete 1974 yılında Hasan Öğütçü tarafından satın alınmıştır. Gazetenin o dönemdeki tarihi binada bulunan matbaası günümüzde “Can Akengin Sanat Galerisi” olarak kullanılmaya devam etmiştir (Gürsoy, 2015: 555-564).

“Giresun’da Cumhuriyetin ilk yıllarında yayın yapan gazetelerde İstiklal Savaşı yıllarının hatıraları, birlik ve beraberliğin önemi, dayanışma ruhu, savaş yıllarının

sebepe olduğu meselelerin özümü, Cumhuriyetin ilânı, kalkınma faaliyetleri, seçim haberlerine sık sık rastlanır. Yayınlarda yeni dönemin ilk uygulamaları ve toplumsal değışime ait haberler de okura ulaştırılır” (Elmas, 2013: 195).

Çok Partili Dönemde yayınlanan gazeteler:

Karadeniz Postası (1947-1951)

Çenebaz (1946-1947)

İleri (1947-1951)

Yeni İleri (1953- Giresun İleri Gazetesi olarak yayın hayatına devam ediyor)

Kale (1950-1953)

Karadeniz (1951-1952)

Hamle (1953-1984)

Karadeniz Postası (1957-1965)

Giresun (1954-1958)

Çağlayan (1954-1958)

Yeni Şebinkarahisar (1957)

Yeni Giresun (1964)

Yeşil Çotanak (1967- 1973)

Çotanak (1980-1983)

Son Haber (1989)

Giresun Expres (1997- yayına hayatına devam ediyor)

Giresun Gündem (yayın hayatına devam ediyor)

Giresun Öncü (2010- yayın hayatına devam ediyor)

“Karadeniz Gazetesi” yıllar içinde açılıp kapanmış her dönemde varlığını sürdürdüğü gibi çok partili dönemde de Naim Tirali’nin çıkardığı “Karadeniz Postası” ismi ile yayına girmiş ancak varlığını devam ettirememiştir. Adnan Tüfekçioğlu’nun çıkarttığı “İleri Gazetesi” “Yeni İleri” olarak Şahabettin Uzunkaya’nın kurduğu “Gündüz Gazetesi” ise “Giresun Gündem” olarak yayın hayatını günümüzde devam ettirmiştir (Gürsoy, 2015: 555-564).

Giresun Yayın Hayatında Yer Alan Dergiler;

İzler Mecmuası (1924-1927)

Giresun Ana Türk Yurdu (1918)

Aksu Dergisi (1933-1947)

Halk Eğitim Dergisi (1961-1972)

Çağdaş Dergisi (1957- 1967)

Giresun Dergisi (1986- yayın hayatına devam ediyor)

Bu dönemde yayınlanan dergiler halk ile bütünleşmiş sosyal ve kültürel hayatı ele almış, halkevleri ve Türkocağı ile çalışmalarda bulunmuştur. “İzler Mecmuası” üç yıl yayın hayatını sürdürebilmiş edebi bir dergidir. İçeriğinde sanat, edebiyat, ekonomi, tiyatro, şiir, sosyal hayat gibi konular yer almıştır. “İzler Mecmuası” Türkocağının sosyal ve kültürel girişimlerini halka duyurmuştur. “Giresun Ana Türk Yurdu” Türkocağı bünyesinde yayın hayatını sürdürmüş sosyal hayat, sağlık, eğitim gibi konuları ele almıştır. “Aksu Dergisi” halkevlerinin etkinliğinin yoğun olduğu dönemde onlarla beraber hareket etmiş sosyal ve kültürel çalışmalar içinde bulunmuştur. “Halk Eğitim Dergisi” Halk Eğitim Bakanlığı adına açılmış resmi bir dergidir. Sosyal ve kültürel konuları ele almıştır. “Giresun Dergisi” çalışmamıza konu olmuş 1986 yılından günümüze kadar yayın hayatını devam ettirmiş sosyal, kültürel, ekonomik ve siyasal konulara yer vermiştir.

Geriye dönük baktığımızda günümüzde hala sürekliliğini sürdüren gazete ve dergiler; “Yeşil Giresun”, “Giresun Gündem”, “Giresun Öncü”, “Giresun Expres”, “Yeni İleri”, “Giresun Dergisi” olmuştur. Adı geçen diğer dergiler ise mahalli basının yaşadığı maddi sıkıntılar sebebiyle yayın hayatlarını sürdürememişlerdir. Dergi ve gazetelerde genellikle ulusal basın, siyasiler, Giresun’un tanınmış simaları ve fındığın yer aldığı yazılara yer verilmiştir.

Son dönemlerde basında gelinen durum, teknolojinin gelişerek yerini medyaya bıraktığı bir anlayıştır. Geçmişte birçok derginin çıkarıldığı Giresun basını günümüzde medya ve internet haberciliğine karşılık kendisini koruyamamıştır. Maddi bakımdan birçok sıkıntı çeken Giresun basını yayın hayatını reklamlarla sürdürebilmektedir.

1.4. “GİRESUN DERGİSİ” YAYIN HAYATI VE YAZAR KADROSU

Dergi, “Gurbetçi Giresun Dergisi” olarak 1986 yılında Bursa’da yayın hayatına başlamıştır. 1988 yılından sonra yayın hayatına İstanbul’da devam etmiş ikinci yılının on sekizinci sayısından itibaren “Giresun Dergisi” ismiyle yayın hayatını sürdürmüştür.

Başlangıçta Mehmet Kabadayı’nın sahip olduğu ve yazı işleri müdürlüğünü Av. M. Murat Toker’in üstlendiği dergide daha sonradan imtiyaz sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü Remzi Mamaşoğlu olmuştur. Bütün yerel dergiler gibi maddi sıkıntılar içinde bulunan “Giresun Dergisi” ilan ve reklam konusundaki güçlüklerden dolayı 1989 (Nisan)-1990 (Şubat) yılları arasında yayın hayatına ara vermiş daha sonra Şubat-Mart 1990 sayısından itibaren devam etmiştir. Bu süre zarfından sonra ayda bir ya da iki ayda bir devamlılığını sürdüren “Giresun Dergisi” günümüzde yayın hayatını sürdürmektedir.

Seyfullah Çiçek derginin yayınlanmaya başladığı ilk yılları şu şekilde ifade etmektedir: “Yaşadığı maddi sıkıntılardan dolayı Giresun Dergisi’nde bulunan birçok yazar karşılık beklemeden yazılarını yazmışlardır. Kağıt ve mürekkep fiyatlarının artması ile iki üç maaşlı eleman çalıştırdıkları dönemde mecburen onlarla yollarını ayırmak durumunda kalan Remzi Mamaşoğlu; Mehmet İpek, Halil Kütük, Prof. Dr. İbrahim Balcıoğlu, Ayhan Yüksel gibi gönüllü arkadaşları ile bu yolda ilerlemiştir. Hakan Yılmaz-Orhan Yılmaz, Ender Yücel, Mustafa Hayta, Öner Hekim gibi Giresunlu iş adamlarının her ay reklam vermesi suretiyle büyük destek kazanmış bu reklamlar ile “Giresun Dergisi” yayın hayatını sürdürmüştür (KK-2).

Remzi Mamaşoğlu ile yaptığımız görüşmede Giresun Dergisi’nin yayın hayatında üstlendiği rolü şu şekilde ifade etmiştir: “Giresun Dergisi bu çalışmaların kapsamında gerek Giresun’da yaşamış ve gerekse Giresunlu olduğu halde memleketinden ayrılmış, gurbette doğmuş yetişmiş değerleri Giresunlularla Giresun Dergisi sayfalarında buluşturmuş, onlarla memleketleri ile olan bağlarının koparmaması noktasında iletişim kurmuş bir dergidir. Onların doğup büyüdüğü memleketlerine sahip çıkma, yatırım yapmaları, kültürel bağlarının kuvvetlenmesi okuduğu okulların, namaz kıldıkları

camilerin bile onların yardımını beklediğini, ekonomik kalkınmasını geliştirmesi açısından da yaptığı yayınlar aracılığı ile teşvik edici olmuştur. ‘Giresun’da Taş Üstüne Taş Koyanlar’ başlığı altında seri bir söyleşi dizisi başlatmış ve bu kurada yatırımlarını esirgemeyenleri okurlarıyla sayfalarında buluşturmuş olmanın memnuniyetini yaşamıştır. Yayın hayatının ilk yıllarında profesyonel olan 2. lig ve 3. liglerde mücadele eden bir zamanlar bugünkü süper ligde mücadele vermiş Giresunspor başta olmak üzere, Görelespor ve Bulancakspor ile ilgili araştırma yapmış ve sayfalarında yer verdiği gibi posterlerini orta sayfadan yayınlamış tüm gurbetçi hemşehrilerimizin iş yeri ve ev gibi mekanlarının duvarlarını süslemiştir. Hollanda ve Almanya’nın Bonn şehrinde Giresun Dergisi yayın hayatının akışı içerisinde düzenlediği yıldönümü geceleriyle gurbette yaşayan hemşehrilerimiz ile Türkiye’de, memlekette yaşayan Giresunlular arasında iletişim köprüsü kurmuş ve ortak bir bağ oluşturmuştur. Giresun ekonomisinin can damarı, ekonominin damak lezzeti fındık ile ilgili de epeyce yayınlar yapmış, Giresun Dergisi gurbette yaşayan ve Giresunluların yoğun olarak yaşadığı büyükşehirlerde ve illerde siyasi ve demokratik haklarını kullanmaları noktasında doğduğu topraklara sahip çıkmasının ötesinde, doyduğu topraklara olan bağlılığını her platformda dile getirmiştir. Gurbette başarılarıyla övündüğümüz ve mesleğinde başarılı olmuş değişik meslek gurubunda ve hatta eğitimde, spor da, iş dünyasın da ve bürokraside başarılı olmuş tüm hemşehrilerimizi bir araya getirmiş, aynı sofraya ve masa etrafında toplamış bu konuda da bir ilki başarmıştır. Gurbette yaşasa bile kültürel değerlerimizin korunması noktasında, aidiyet duygusunun yaşatılmasında üzerine düşen vazifeyi de yerine getirmiştir. Giresun dergisi sadece bir yayın organı çıkarmakla kalmadığı gibi gurbet ellerde yaşayan hemşehrilerimizi yaz mevsiminde ve izin zamanlarında memleketlerine sıra hasretlerini gidermeye geldiği zaman bile hemşehrilerimizin “Giresun için ne yapabilirim ne gibi katkı sunabilirim” düşüncesi çerçevesinde hareket etmelerini sağlamış bu konu da başarılı olmuş. Bu vesileyle pek çok hemşehrimiz karınca kararınca imkanları ölçüsünde doğup büyüdüğü topraklara sahip çıkma gereğini duymuştur. Giresun’un gelişimi ve değişimi

için ekonomide, eğitimde, yol ve ulaşım ağının sağlanmasında, tanıtımında, turizmde, havaalanına ve üniversiteye kavuşması, bacasız sanayinin yani turizmin ekonomiye kazandırılmasının sağlanması gibi sizin de içeriğinde belirttiğiniz konular üzerinde kendi yayın akışı içerisinde kuvvetli bir bağ oluşturmuş Otçu Göçü gibi bir geleneğin yaşatılmasının adımlarını atmıştır” (KK-1).

Giresun Dergisi yazar kadrosu içinde sanatçılar, şairler, araştırmacılar, öğretim üyeleri, iş insanları, avukat, eğitimci doktor gibi birçok alandan yazar bulunmaktadır. Ekonomi alanında çalışmalarda bulunmuş siyaset ve devlet adamı Av. Mehmet İpek;; Dr. Hayrettin Erkmen; Prof. Dr. Ahmet Karadeniz; Giresun Tirebolu doğumlu İstanbul Üniversitesinde Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanı Prof. Dr. Aziz Alturfan; Göreleli Cerrahpaşa Tıp Fakültesi’nden emekli 2018 yılında vefat eden amaliyat rekortmeni Genel Cerrahi Uzmanı Prof. Dr. Hayrettin Cebeci; Dr. Alican Arıcan; Prof. Dr. Özer Sezgin; Diş Hekimi Dr. Haşmet Gökdeniz; Dr. Ömer Çağlar; Keşaplı Dr. Vedat Özerdoğan; Av. M. Ali Güney; Av. Nahit Bilgin; Şahabettin Hakyemez; Öğretim Üyesi Nedim Dikmen; A. Şevket Şevketoğlu; Atalay Şengül; şair Bahtiyar Uzunoglu; Çetin Beyazıtoglu; araştırması-yazar Ayhan Yüksel; Cemal Bal; Alucralı Müftü Doğan Yakupoğlu; eğitimci, araştırmacı, yazar, tarihçi Erden Menteşeoğlu; eğitimci, girişimci, iş adamı Enver Yücel; yazar Nihat Öztürk; bestekar ve sanatçı Fethi Karamahmutoğlu; Ferat Abidinoğlu; Gültekin Tarı; Petrol İş Sendikası’nda yirmi yedi yıl çalışıp Türk İşçi Hareketi’nin dünyaya açılması için mücadele veren Çavuşlulu İsmail Topkar; Kenan Yılmaz; “Giresun” kitabının yazarı Muzaffer Eren; Mahmut Nedim Laçın; N. Şenel Aydoğdu; eğitimci Osman Geçgel; Görele’li Avukat Salih Hacıömeroğlu; “Seyyid Vakkas” romanının yazarı Gazeteci Şahabettin Uzunkaya; Taşkın Konuralp; STK Giresun Federasyonu kurucu başkanı ve Giresun Dernekler Birliği Başkanı Halil Kütük; ekonomist ve yazar S. Zeki Pamukoğlu; Hayrettin Hamza; Bulancaklı İç Hastalıkları Uzmanı, Psikiyatris ve Yazar Prof. Dr. İbrahim Balcıoğlu; Göreleli araştırmacı, yazar ve gazete köşe yazısı (Fıkra) ustası Seyfullah Çiçek; siyasetçi Abdullah İzmen; yazar, yönetmen ve Öğretim Üyesi Ahmet Gürsoy; Karadeniz İhracatçı Birlikleri’nin uzun yıllar genel sekreterliğini yapan “Fındıkla Yarım Asır” kitabının sahibi Ahmet Tunalıvelioğlu; belgeselci İsmail

Kahraman; bankacı Cemalettin Tiryaki; İsmail Bozalioğlu; Mali Müşavir Rasim Sezer; Adnan Atilla; Müşavir Abbas Yüksel; Eynesilli Avukat Halil İbrahim Türk Yılmaz; Tirebolulu Müzik Öğretim Elemanı Ali Karadeniz; gazeteci Emin Demirel; gazeteci, yazar ve siyasetçi Mustafa Dolu; Metin Çoban; Ziraat Mühendisi, gazeteci, yazar, gezgin ve doğacı Mustafa Dağ; İsmet Yolasıǧmazoğlu; Nedim Laçın; Yüksel Keçeci Giresun Dergisi'nde yazılarına yer verilmiş yazarlardır.

İKİNCİ BÖLÜM

2. “GİRESUN DERGİSİ”NDE YER ALAN KÜLTÜR İZLERİ

Bu bölümde Giresun Dergisi’nde yer alan ve Giresun kültürünü yansıtan haberler örneklerle ele alınmış ve analizleri yapılmaya çalışılmıştır. Özellikle dergide yoğun bir şekilde haberlere konu olmuş hemşehricilik, göç, turizm, festivaller ve kültür sanat haberleri bu bölümün içeriğini oluşturmuştur.

2.1. “GİRESUN DERGİSİ”NDE GÖÇ ve KÜLTÜR HAREKETLİLİĞİ

Giresun 2000’li yıllara kadar sanayi ve istihdam alanlarının yetersizliğinden dolayı ekonomik nedenlere bağlı olarak iç ve dış göç veren iller arasında ilk sıralarda yerini almış, gurbetçilik ve iş gücü göç olgusunun temelini oluşturmuştur. Şehirleşmenin yetersiz olması akrabalar halinde gerçekleşen göçleri yıldan yıla arttırmıştır. Tarım şehri olamasının yanı sıra tarıma dayalı ekonominin geliştirilememiş olması da göç hareketini hızlandırmıştır.

Göç ile ilgili net hareketler 2007 yılından sonraki adrese dayalı nüfus kayıt sisteminden elde edilebilmektedir. 2007 yılından sonra her yıl düzenli bir şekilde nüfus sayımlarının gerçekleştirilmesi göç hakkında sayısal verilere ulaşabilmeyi mümkün kılmıştır.

“Giresun ili göç hareketliliğine dair bilgiler dahilinde Giresun’dan İstanbul’a yoğun bir göç hareketinin olduğu görülmektedir. Gerçekleşen göçlerin 1975-1980 yılları arasında % 21’i, 1985-1990 yılları arasında % 25’i İstanbul’a yerleşmiştir. 1995-2000 yılları arasında ise % 20’si İstanbul’a yönelik olup Kocaeli (1860), Ordu (1273), Bursa (1251), Trabzon (1223), Samsun (1024) ve Ankara (952) İstanbul’u takip eden iller arasında yerlerini almışlardır” (Bekdemir, Sezer, 2016: 34-34). Uzun mesafeli göçlerde İstanbul, Kocaeli, Bursa ve Ankara illeri ilk sıralarda; kısa mesafeli göçlerde ise Ordu, Trabzon ve Samsun illeri ilk sıralarda bulunmuştur.

Yurt dışına gerçekleştirilen göçlerle ilgili düzenli bir veri bulunamamakla birlikte Giresun'dan gerçekleşen yurt dışı göçlerinde artış gözlemlendiği bilinmektedir. Hem Türkiye genelinin hem de Giresun'nun yurt dışında en fazla göç verdiği ülke Almanya olmuştur. Özellikle 1961 Türk-Alman işçi mübadele anlaşması ile bu durum resmiyete dökülmüştür.

“1973 yılında başlayan iktisadî krizle Almanya’da işçi alımına son verilmiş 1974 yılından itibaren Türkiye’den Almanya’ya göçler yeniden başlanmıştır. İleride Türkiye’de yaşanacak olan siyasî krizler, ekonomik çöküşler ve bölgede çıkan savaşlar nedeniyle meydana gelebilecek bir göç dalgasının zemini de Almanya’da bu dönemde oluşturulmuştur. Giresun’dan gerçekleşen göçlerle misafir işçi olarak geline ülkede, işçiler birkaç yıl içinde dönmek üzere geride bıraktıkları aile fertlerini bir dönem sonra kalıcı olarak yanlarına çağırmaya başlamış” (Korkmaz, 2012: 32) memleketlerine geri dönüş onlar için uzun bir süre hayal olarak kalmıştır.

“Gurbetçilerin ilk kuşağı gurbette geçen zamanlarını askerlik hizmetine benzer şekilde geçici bir yaşam biçimi olarak algılamıştır. Onlar için kesin dönüş günümüze dek devam eden bir düş olmaktan ileriye gidememiştir. Buna karşılık ikinci, üçüncü kuşaklar için istikbal tasavvuru çok farklı nitelikler taşımıştır. Bunlar yeni bilgi ve deneyimler kazanmak ve daha sonraları sadece yaz tatilinde tanıdıkları anayurda yerleşmektir” (Unat, 2006: 5).

“Gurbette birçok göçmen perекende satışla işe başlamış, açtıkları dükkanla etnik topluluğun tükettiği gıda malzemelerini satmaya başlamıştır. Onlar için restoranlar ve seyahat acenteleri diğer cazip iş ilanları arasında olmuştur. Başlangıçta sadece etnik piyasaya iş yapan kimi işletmeler büyümüş ve tüm piyasayı yönetmiştir” (Toksöz, 2016: 108).

Memleketlerine tatil için gelen gurbetçiler, yurt dışındaki işletmelerinden veya maaşlı çalıştıkları diğer işlerden kazandıklarını tasarruf altına alarak memleketlerine geri döndüklerinde ülke ekonomisine büyük katkıda bulunmuşlardır.

Göç olgusu ile aile ve kadın unsurunda meydana gelen değişimler gurbetçiler için bütünleşmenin yanında ayrışmayı da meydana gelmiştir.

“Türk dış ve iç göçünde ilk yıllar konuk işçi olarak sadece erkeklerin çağırılması aile birleşimine izin vermemiştir. 1966-1967 endüstriyel parmak marifetine dayalı iş gücünün artması ile kadın işçilerin de özellikle otomotiv, mensucat, elektronik, kimya, gıda gibi sektörlerde istihdam edilmek için konuk işçi olarak çağırılmaya başlanmasıyla bu durum değişmiştir. Daha önce endüstride çalışmamış olan kadınlar bu alanda yabancılık çekmişlerdir. Kadın işçilerin edinmiş olduğu bu deneyim aile yapısını da değiştirmişti. Kadınların ekonomik özgürlüğünü kazanmış olması ailede karar alma süreçlerinde etkinlik kazanmalarını sağlamıştır. Bu tür konuk işçiliğinin kalıcı bir şekle dönüşmesi ile ikinci ve üçüncü kuşaklar da devamlılığını yurtdışında sürdürmek zorunda kalmıştır. Böylece ailelerin toplum yapısında etkili olan evliliklerde bu kuşakların eşlerini anayurttan seçmeleri toplumsal bütünleşmeleri zorlaştırmıştır. Bütünleşmenin zorlaşmasıyla dışlayıcı bir göç politikası güden Almanya’ya karşı kamusal eleştirinin eksiklikleri dernekleşme faaliyetleri ile desteklenmeye çalışılmıştır” (Unat, (Derleyen: Ayhan Kaya, Bahar Şahin) 2007: 3-18).

“Çocuk ve eşlerin aile birleşimi adıyla Almanya’ya gelmeye başlaması ile Türkiye’den Almanya’ya göçün yolu açılmıştır. Çocukların anne veya babalarının yanına Almanya’ya gelmek durumunda kalmaları, parçalı ailelerin birleşmesini; Anadolu’daki geniş aileyi, çekirdek anne-baba-çocuk ailesine, abc tipi aileye, dönüştürmüştür. Bu ailenin önceden sahip olduğu yatay ve dikey akrabalık bağları ebeveynlerin Almanya’da birleşimi ile sona ermiş ve Almanyalı çekirdek, abc işçi ailesi doğmuştur. Alamancı tipi aile denen bu kişilerin aileleri, yerleşik olanlara ve göç öncesi eski yaşama biçimlerine göre geçirdikleri iktisadî ve sosyal değişimler ışığında yeniden tanımlanmaya çalışılmıştır. Almanya’da yaşamaya devam edenlerde zamanla yurt içindekilerden farklı bir aile ve dolayısıyla bir insan tipi oluşmuştur. Türkiye’dekilere göre maddiyatçı ve bireyci yanlarının öne çıkması, onların kısa sürede Almanlaştığının göstergesi sayılıp Almancı diye adlandırılmalarına neden olmuştur” (Korkmaz, 2012:13-14).

Giresun Dergisi’nde haber içeriklerinde göç olgusunun etkisi azımsanamayacak kadar fazladır. Giresun’dan özellikle İstanbul, Bursa, Ankara,

Samsun, Zonguldak ve Almanya'ya gerçekleşen iç ve dış göçler dergide karşımıza çıkmaktadır. Giresun'un göç olgusunu gösteren haberlerin içeriği genellikle göç hakkındaki ilerleyiş, gurbetteki Giresun mahalleleri, Giresun dernekleri ve gurbette gerçekleştirilen içinde Giresun yemek ve müzik kültürünün de bulunduğu gecelerdir. Dergide ele alınan bu konular kültürün devamlılığı ve gelecek nesillere tanıtılması için gerekli etkinliklerdir.

Giresun'dan gerçekleşen göçler ile hemşehri derneklerinin sayısında da büyük bir artış gözlenmektedir. Hemşehri derneklerinin artması ile kültürün yaşatılması ve kendi insanına sahip çıkılması anlayışı sürdürülmüş göç eden bireylerin yabancılık çekmesinin önüne geçilmeye çalışılmıştır. Göç ettikleri bölgelere alışma süreçleri de hızlanmıştır.

Aşağıda verilen haberler yukarıda yaptığımız açıklamalara uygun bir şekilde seçilmeye çalışılmıştır. Göç olgusunun getirdiği sorunlar ve bu sorunların Giresun ilinde ve Giresun'un göç verdiği diğer illerde ne gibi kültürel etkilere neden olduğu yine haberlerden elde edilmeye çalışılmıştır.

“Gurbetteki Giresun Bursa, Emek Köyü”

“Bursa'nın hemen yanı başında, yolsuz, susuz, kanalizasyonsuz, PTT'siz, bir köy var: Gurbetteki Giresunluların köyü bu köy... Giresun Belediye Başkanı Mehmet Larçın Bursa'da Emek köyüne giderek hemşehrilerin derdini dinledi... Muhtar: Köyde Giresun'un her ilçesinden gelmiş aile var. Köyün tam karşısındaki sanayi bölgesinde çalışıyorlar. Bir kısmı köyde esnafılık yapıp, devamlı iş bulamayanlarla yeni gelenler de inşaatta işçilik yapıyor. İstanbul yaşanamayacak kadar büyüdü. Bursa'nın havası suyu iklimi daha güzel... Bursa'yı asıl sevme sebepleri iş bulmasının İstanbul'a göre daha kolay olması. Yeni gelenlerin önce ev sonra iş bulmalarına yardımcı oluyoruz. Mahallede tüpçü, fırıncı esnaf olarak bulunuyorlar” (GGD, Haziran 1986: 5-9).

Fotoğraf 1 Fındığın Harmanda Verildiği 1986 Yılı

Kapak Fotoğrafı

Kaynak: Giresun Dergisi

Giresun'dan göçlerin büyük oranda arttığı 1950'li yıllarda Giresunlular göç ettikleri yerlerde çok zorlu yaşam şartları altında yaşamak zorunda kalmışlardır. 1986'da Bursa'daki Giresunlularla yapılan yukarıdaki röportaj bu durumun bir örneğidir. Belediye başkanının Giresun'dan Bursa'ya giderek kendi halkı ile bütünleşip konuşması ve Giresunluların gittikleri yerlerde her ilçeden karışık bir grup oluşturabilmelerini sağlayan kuvvet birbirlerine sahip çıkma ve birbirinden haberdar olmalarının bir göstergesidir. Giresunluların göç ettikleri yerleri seçme kriteri arasında iş etkeninin dışında Giresun havasını yansıtmamasının da etkili olması çoğu gurbetçinin memleketlerine özlem duymasından kaynaklanmaktadır.

1945'ten 1950 yılına kadar gecekondulaşma¹ sosyal bir afet olarak görülmüş siyasi ve ekonomik faaliyetlere bağlı olarak politikanın hedefine girmiştir. Kırsal kesimden kültürlerini de beraberinde götürerek şehre göç eden Giresunluların yaşam şeklinde yavaş yavaş değişimlerin meydana gelmeye başlamasıyla gecekondulu hayatı onları gerçek şehir hayatı ile yüzyüze getirmiştir. Bu durum onların aleyhine bir durum gerçekleştirmiştir fakat onlar şehir hayatından vazgeçmemişlerdir. Yaşadıkları biçimsel ve kültürel değişim ile guruplaşmalarının asıl sebebi ise içe kapanık bir döneme girmelerinden kaynaklanmıştır. Bu gruplaşma ve alışma evresi hemşehricilik olgusunu meydana getirmiş, karşılaştıkları bu yabancı kültür karşısında gelenekleri, göreneklerini ve memleketlerini gurbette yaşatmışlardır.

“Gurbetteki Giresun 3- Zonguldak'ta 70 bin Giresunlu”

¹ 1945-1950 yıllarında gecekondulaşma yoğun bir şekilde kentlerde meydana gelmiştir. Bu durum fakirlik ve sefaletin yaşandığı barakaları ortaya çıkarmıştır. 1950-1960 yıllarında mahalleleşme ve yerleşme dönemi başlamıştır. Savaş sonrası dönemde sanayileşme ve kentleşme atağı içinde bulunan ülkede kırdan göç etmiş ve barakalarda yaşayan kişiler ucuz, hareketli, az eğitilmiş, örgütsüz iş gücünü oluşturmuştur. 1960'lı yıllarda ithal ikameci politikalar benimsenmiş bu anlamda gecekondulu göçmenler iç pazardaki tüketim talebinin genişletilmesinde etkili bir rol oynamıştır. 1980-1990 yılları arasında haksız kazanç sahibi mafya tipleri gecekondular üzerinde yasa dışı konutları oluşturmuş bunlar kent yoksulu olan gecekonducuları meydana getirmiştir. 2000'li yıllarda kentin niteliklerinden yararlanan ve kent kültürüne yakınlaşamamış kişiler ortaya çıkmıştır (Deveci, Abdullah, Güllüpinar, Fuat, vd, 2013: 230-239).

“1950 ve 1960’lı yıllarda Zonguldak’a başlayan göç bilhassa 1970’li yıllardan sonra daha da artarak ortaya bugünkü 70.000 nüfuslu büyük bir göç ordusu, gurbetçi ordusu çıkmış... Hemşehri: Bizle Giresun’da bir işte çalışsaydık, yani Giresun ekonomisine yön verseydik, Zonguldak’a gelir miydik? O güzel yeşillik cenneti Giresun’u ve kazalarını terk eder miydik? Kader bizi gurbet ellere zorladı... Zonguldak’ta Giresunlu 15 avukat, 50 kadar mühendis, 80 civarında yüksek tahsilli genç bulunuyor... Zonguldak’taki Giresunlular artık Zonguldak’la bütünleşmiş karşılıklı evlenmeler olmuş... Onların kalbinde ıslık çala çala bahçede toplayacağı fındığın özlemi yatıyor... Emekli olsalar da memlekete geri dönmüyorlar nüfus kayıtlarını da Giresun’dan silmiyorlar. Her yıl fındık hasat zamanı ve dini bayramlarda memleketlerini ziyarete gidiyorlar” (Mamaşoğlu, Ağustos 1986: 2-4).

Bu haberlerden ve röportajlardan ulaşılan ortak nokta Giresun’un o yıllarda yaptığı göçün ihtiyaç amaçlı zorunlu bir göç olduğudur. Yine o dönemelerde avukat, mühendis gibi tahsilli gençlerin memleketlerinden kopmaları Giresun için kayıp olmuştur. Zonguldak ve Giresun illeri Karadeniz Bölgesi’nde bulunmasının yanında farklı kültürel özelliklere sahip iki şehirdir. Karşılıklı yapılan evliliklerde de kültürel bir paylaşım ve kabul ediş görülmektedir. Bu durum sadece tek bir şehir ile sınırlı kalmayıp Giresunlunun göç ettiği birçok şehirde meydana gelmiştir. Bu durum beraberinde kültürel kimlikte değişim, gelişme ve çeşitlilik getirmiştir. Bu değişim ve çeşitliliğe Zonguldak düğünlerinde Karşılama çalınıp oynanması, Giresun düğünlerinde Köçek oynanması bir örnektir.

Sosyal değişimler çoğunlukla kültürel değişimleri de beraberinde getirmiş sosyo-kültürel değişim olgusu köyden kente göç eden bireyler ve aileler üzerinde daha fazla hissedilmiştir. Böylece aile kültürü üzerinde köylerde etkili olan tarım kültürünün yerine kent kültürünün getirdiği sanayileşme etkili olmuştur (Şişman, 2017:194-195).

“Gurbetteki Giresun 4- Üsküdar Emniyet Mahallesi”

“Gurbette ilk çıkışlarında çeşitli güçlüklerle karşılaştıkları ve bu zorlukları irade gücüyle yendikleri konuşmalarından anlaşılıyor. Son yıllarda İstanbul

gurbetçiliği aldı başını gidiyor ve Giresun'dan kopup gelenler İstanbul'da yakınlarının yanına yerleşenler büyük bir topluluğu meydana getirmiş bulunmaktadır... İstanbul'un neresine giderseniz mutlaka bir Giresunluya rastlamanız mümkündür. Çünkü İstanbul'un dört bir yanı Giresunlu ile dolu... Mahalledeki Giresunlu esnaflardan bazıları (röportaj): “Karadenizli Kardeşler Gıda Pazarlama”, “Ayakkabıcı Salih Odabaşın dükkkanı”, “tuhafiyeci dükkkanı””(Mamaşoğlu, Şubat 1987: 2-7).

Bu haberde hemşehrlik ve akraba güvencesi ile yapılan bir göç hikayesi yer almaktadır. Giresunluların göç ettikleri şehirlerde hemşehrlik anlayışı ile bölgesel gruplar oluşturduğu yine bu haberden görülmektedir. Kurdukları esnaf dükkkanları ekonomik temelli olup hem yardımlaşmanın hem de kendi insanına fayda sağlamanın kaynağını oluşturmuştur.

“Gurbetteki Giresun:5- Zeytinburnu Beştelsiz Mahallesi”

“Giresunlu, öteden beri bilinen nedenlerle gurbete çıkmaya başladı... 1940'lı yıllardan beri ilk durak olarak İstanbul seçiliyordu. Çünkü gurbetteki ekmek kapıları bugün olduğu gibi Bursa'yı, Zonguldak'ı, Almanya'yı ve Arap ülkelerini içine alan çok seçenekli bir durum sergilemiyordu. Gurbet denilince akla ilk gelen yer İstanbul'du; İstanbul denince de Zeytinburnu... Muhtar: Giresunlu buraya ilk geldiğinde her birisi başını sokabileceği bir gecekonduya sahip olma yoluna gidiyordu. Daha sonraki yıllarda ekonomik durumu düzelen bazıları bu gecekonduları yıkarak yerlerine 3-4 katlı betonarme binalar yaptı. Zeytinburnu on üç mahalleden oluşuyor üç mahallenin muhtarı Giresunlu... Giresun'dan gurbete çıkanlar sırtında bir ceketi ile bazen de kimliksiz geldikleri oluyor biz onlara iş ve konut bulma konusunda yardımcı oluyoruz... Mahalledeki Giresunlular ve Giresunlu esnaflar (röportaj): “Mavi Köşe Kıraathanesi”, “Canteks Deniz Konfeksiyon”, “Döndü Nine: 1953 yılında İstanbul'a gelmişler ve gecekonduya yerleşmişler. Bizim geldiğimiz zamanda buralar üzümlük, tarlalıktı. Ev falan yoktu. Bir ev burada, bir evde ta şurada vardı. Gecekondumuza tarlalarımızın arasından gelip gidiyorduk. Ne yol vardı ne bir şey. Su da yoktu mahallede buraya geldiğim zaman üç lira gündelikle

Derbey’de işe girdim. Yıllarca çalıştım... Bir Otobüs Yazıhanesi, Mobilya Kaplama Atölyesi, Yüksel Kırtasiye” (Geçgel, Mart 1987: 7-10).

İstanbul iş imkanlarının gelişmiş olması ve akrabaya bağımlı göç ile 1970-1980’li yıllara kadar Giresunlular tarafından en çok göç alan şehirdir. İş imkanının fazla olmasının yanında eğitim, sağlık, evlilik gibi diğer sebeplerde Giresun’dan yapılan göçlerin nedenleri arasında yerini almıştır. 1940-1950’li yıllarda göçlerin artması gecekondulaşmayı da beraberinde getirmiştir. 1950-1960 yılları arasında mahalleşme ve yerleşme döneminin başladığı yıllar olmuş Giresun bu yerleşim dönemine çok geç katılmıştır. Çarpık bir kentleşme şekli olan gecekonduardaki yoksul hayat şartları başlangıçta Giresunlular için yeterli olmuştur. Şehre alışıp bu kente adapte olanların bazıları için bu dönem kısa olmuş ve bunun yanında durumlarını düzelterler aile apartmanlarını inşa etmeye başlamışlardır. Elde ettikleri küçük yönetimlerle de mahallede söz sahibi olmuşlardır.

Büyük şehirlere ekmek parası peşinde gelen Giresunlu göçmenler gecekondulaşmanın olduğu alanlarda adi yaşam şartları altında, kentin bir köşesine saklanarak altyapı hizmetlerinden yoksun hayatlarını devam ettirmek zorunda kalmışlardır.

Giresun ya da başka şehirlerden sanayinin geliştiği büyük şehirlere göç edenlerin sayısı arttıkça gecekondulaşma gibi yıpratıcı hayat şartlarında da artış görülmüştür. Bu yıllar Türkiye için gecekondulaşmanın en fazla olduğu yıllar olup ülkenin geri kalmışlığının bir göstergesidir.

“Gurbetteki Giresun 2- Başaran Mahallesi”

“Avni Kuş (Muhtar): Bursa Giresun’a benzediği için, Yeşil Giresun, Yeşil Bursa; ayrıca o yıllarda Bursa’da sanayinin gelişmekte olduğunu köyden duyuyorduk. Benden önce Bursa’ya yerleşen amcalarım köye geldiklerinde Bursa’da sanayinin kurulmakta olduğunu anlatıyorlardı... Onun için Bursa’yı tercih ettim. İstanbul’da iş bulmak kiralık ev bulmak artık çok zor, onun için hemşehrilerimiz İstanbul’u değil Bursa’yı tercih ediyor. Evi olmayana kiralık ev buluyoruz, işi olmayana iş bulmaya çalışıyoruz...” (GGD, Temmuz 1986: 12-15).

Yine bu haberde Giresun'a benzediği için tercih nedeni olan bir göç haberi görülmektedir. Tabiki sadece benzerlik değil asıl amaç sanayinin gelişmekte olduğu bu şehirde kendilerine oluşacak iş imkanıdır.

“Gurbetteki Giresun:9- Sarıyer Cumhuriyet Mahallesi”

“Muhtar: Alucra'da geçim şartları çok zor. Çünkü sanayi yok, bunun yanında tarım alanları da dar. Bizim yörede fındık olmuyor işte ekonomik şartlar bizi gurbete itti. 1952 yılında İstanbul'a geldim...Devamlı ticaretle uğraştım... İlk işim at arabaları ile su dağıtmaktı, şimdi bir kooperatifim var (Hamidiye Menba Suyu Temin ve Dağıtım Kooperatifi). Aynı zamanda çini imalatı ve nakliyecilik yapıyorum” (İpek, Aralık-Ocak 1987: 15-14).

Kendi şehirlerinde yeterli imkanlara sahip olamayan Giresunluların göç ettikleri şehirlerde çok çalışarak işçiden işveren haline geldiklerine örnek bir haberdır.

“Giresunlunun Dramı”

“Mudurnu ve Beylikbağı diye ikiye ayrılan mahalle Gebze'nin en büyük mahallesi. Yirmi beş binin üzerinde nüfusun barındığı bu mahallenin % 90'nı Giresunlu. Bu mahalleye hiçbir devlet yatırımı yapılmamış, hayat tamamen ilkel şartlar altında, sağlık hizmetleri bir vakıf sayesinde yapılıyor. Susuzluk ve kötü yerleşim şartlarından son dört sene içinde mahallede meydana gelen yangınlar sonucu iki ailenin evleri tamamen yandı, iki ailenin beş çocuğu yanarak öldü” (GD, Haziran-Temmuz 1988: 36-37).

Giresun'da binlerce kişi iş ve yeni bir hayat düşüncesi ile kentlerin gecekondularında yaşayan hemşehrilerinin yanına göç etmiştir. Bu insan selinin içinde bulunan Giresunlular altyapı hizmetleri, sosyal hizmetler ve adaletten yoksun hastalık ve ölümle yüzyüze bir yaşam şeklinin içinde bulunmak zorunda kalmışlardır.

“Göçen Şehir Giresun”

“Türkiye’nin son nüfus sayımında genel nüfus artışının en az olduğu bölge Doğu Karadeniz ilan edildi... Durum çok açık doğan her üç çocuktan biri göç ediyor... Belediye Başkanı Mehmet Işık: “Sayım sonuçları Giresun’un çöktüğünü ispatlamıştır. Giresun’dan insanların ekmek parası uğruna evini-barkını memleketini terk ettiği görülmektedir... Ticari hayat fındık fiyatları sebebiyle felç olmuştur” (Kıdık, Kasım 1990: 25).

“Gurbetteki Görele”

“Paşabahçe’den iki saat uzaklıktaki Görele mahallesine gittiğim zaman gördüğüm manzara karşısında kendimi Görele’de zannettim. Burası, gurbetteki hemşehrilerimizin oluşturduğu bir mahalle idi ve her şeyi ile yolu ile fındık bahçeleri ile mısır tarlaları ile tarladaki öbek öbek sap otlukları ile tam bir Görele köyünü andırıyordu” (Bekir, Ocak-Şubat 1991: 16-17).

“Gurbetteki Giresun Gemlik’teki Dereli”

“Giresun’un gündeminin bir numaralı sorunu göç... Göç, günden güne artan hızıyla devam ediyor. İstanbul-Ankara gibi büyük kentler göç için kıymetini yitirmiş Giresunlunun gözünde. Artık Giresunlular büyük kentlerin dışında, daha başka yerleşim merkezinde göç ediyor. Bursa, İzmit, Gebze yeni keşfedilmiş göç alanları. Gemlik’in göç açısından İstanbul’a nazaran özel bir yeri var. Gemlik’e ilk gelenler, kendi çevresindekileri de buraya davet etmişler sanki. Dereli ilçemizin pek çok köyünden hemşehrimiz yaşıyor bugün Gemlik’te. Gemlik’in her karışında, her konutunda, her inşaatında Giresunlunun el izi var, emeği var, alın teri var” (Mamaşoğlu, Mart 1991: 10).

İstanbul’a birçok şehirden gelen akın akın göçden dolayı Giresunlular artık kendilerine alternatif, çok fazla insan tarafından keşfedilmemiş ve sanayisi gelişmiş

yeni şehirler arayışına girmiştir. Yine alternatif olarak seçtikleri bu şehirlere gruplaşarak alışma sürecini hızlandırmak için ve yabancılık çekmemek adına yakınlarını davet etmişler onların da bu durumdan imkan sağlamaları için çaba göstermişlerdir.

“Göçtük Gidiyoruz”

“Yıllar sonra dönüp Giresun’a bakıyoruz: Bir çığ gibi büyüyen göçün ardındaki felaket bir kasırga sonrası gibi, silip süpürüyor adeta her şeyi. Evleri yok ediyor. Camileri, okulları yok ediyor. Hepsinin yerinde bir virane yıkıntısının kalıntıları var. 3-5 cemaatli camiler, 8-10 öğrencili okullar, 2-3 insanın yalnız yaşadığı birkaç ev. Kapılarda kara kilitler, yüreklerde kızıl yaralar. Bu gidişin dönüşü olmayacak. Yıllarca olmamış. Yıllarca hep gitmiş Giresunlu. Hiç dönmemiş. Her gün bu kervana bir yenisi eklenmiş; İstanbul, Zonguldak, Bursa, Giresunluya yurt olmuş. Artık gurbet türküleri yakılmıyor, özlemi anlatan maniler söylenmiyor. Gurbet artık gerçek anlamını yitirmiş. Gurbet bir yaşayış biçimi, gurbet artık Giresunlunun yurdu olmuş... Göçmek eviyle barkıyla, mahalle, köy, şehir veya ülke değiştirmek... İşte bugünkü Giresunlunun gerçek tarifi bu... Eviyle barkıyla şehir değiştirmek... Giresunlunun göç öyküsünün başlangıcı Gülcemal ve Tarı vapurlarına kadar uzanır belki de; ama bu öykünün sonu belli değildir. Başlangıçta deniz yoluyla gurbete çıkan Giresunlu bugün en gelişmiş ulaşım vasıtalarıyla göçüyor... Bir tren düdüğüyle, bir vapur sesiyle, bir minibüs, bir kamyon kornasının ardından; bir göçün daha yıllarca yurt bildiği topraklardan adeta ağacı köküyle sökercesine çekilip çıkarılışını yüreğimiz parçalanırcasına seyrediyor...” (Öztürk, Haziran 1991: 18-22).

Nihat Öztürk’ün yazdığı bu yazı Giresun’da göçün geride bıraktıklarını anlatan örnek bir hikaye niteliğindedir. Gidenlerin çoğunun emeklilik ile bekledikleri dönüşleri neredeyse hiç olamamıştır. Bazısının ömrü yetmemiş bazıları geride kalanlarını bırakıp yıllarca özlemini çektikleri memleketlerine geri dönememişlerdir. Başka şehirleri yurt edinmiş kendi memleketleriyle kesişecek bir nokta aramışlar ya da oluşturmaya çalışmışlardır. Türkü ve mani gibi sözlü kültür öğelerinin de yok olduğuna değinen yazı Giresun için dramatik bir fotoğraf çizmiştir.

Bolluğun ve bereketin eksik olmadığı köy evleri çürümeye terk edilmiştir. Bu kültür öğelerinin günümüze ulaşanı çok azdır. Ulaşanın da bacası tütmez ve sessiz sedasızdır. Kaç kuşağın taşlarla, çamurlarla, emekleilmek yapmak yaptıkları evleri şimdilerde sahipsiz kalmıştır.

Fotoğraf 2 2005 Yılı Giresun Folklorunu Yansıtan

Kapak Fotoğrafı

Kaynak: Giresun Dergisi

“Almanya’daki Dereli: WEDOHL”

“Bizim yaylalarımızda gördüğümüz doğa güzelliği bu şehirde de var sanki. Lüdensheid’de Giresun ve Dereli’den çok sayıda gurbetçi ve hemşehri bulunuyor... Ali Ayaz Almanya’da hemen hemen bütün düğünlerin değişmez sanatçısı. Kendi adına kurduğu ve elemanlarının hepsinin Giresunlu olduğu Pınar Orkestrası çok meşhur Almanya’da... Neden Werdohl: Burada küçük sanayi gelişmiş. İş bulma imkânı fazla. Dahası buraya daha önce yerleşen yakınlarımız sayesinde buraya yerleştik” (Mamaşoğlu, Haziran 1992: 10-11).

Gurbette sıkıntı çekmelerinin yanı sıra, çalışmak için gittikleri yerlerde işveren durumuna gelen Giresunlu fazlasıyla yer almaktadır. Göç edenler arasında yerel sanatçıların bulunması ve onların da sanatlarına yöresel bir şekilde devam etmesi kültür varlığının Almanya’da devam ettirilmeye çalışıldığının bir göstergesidir. Giresun’dan Almanya’ya göçlerin artması ile gurbette, özlem duyulan geleneklerin sürdürülebilmesi için Giresun yerel kültür öğeleri de koparılmıştır.

“Paris’e Turist Olarak Gittiler İşveren Oldular”

“Paris’te bulunan hemşehrilerin bir sahasında çoğu buraya turist olarak gelmişlerdir, daha sonra işveren olmuşlardır... Hemşehrilerimizin büyük bir kısmı tekstil ve konfeksiyon sahasında faaliyet gösteriyor, bu alanda fabrikatör olmuş hemşehrilerimiz bile var” (Mamaşoğlu, Mayıs 1993: 16-20).

Giresunlu Gurbetçilerin bağımsız ekonomi ve maaşlı olmak üzere iki şekilde çalıştıkları görülmektedir. Konuk olarak gittikleri yurtdışında yerleşik konuma gelmişlerdir.

“Artan Nüfus Almanları Ürkütüyor”

“Möln ve Solingen’de hemşehrilerimiz cayır cayır yakıldı. 2.5 milyon Türkün bulunduğu Almanya’da, Türkler lobi oluşturuyor, dernekleşiyor, iş yeri açıyor, ev,

araba alıyor, yatırım yapıyor... Almanlar bu durumdan oldukça rahatsız oluyor” (Mamaşoğlu, Haziran 1993: 3).

Yurtdışında artan Türk nüfusuyla birlikte Almanya’nın bütünleşmeyi zorlaştıracı göç politikası bu haberde görülmektedir. Almanya’da kamusal alana dahil edilmeyen Giresunlu gurbetçiler bu politika karşısında dernekleşme faaliyetleri ile durumu aşmaya çalışmıştır. Almanya’da İş yeri açmaları Giresunluların aralarında gurbette bağımsız bir ekonomiyi kazananların olduğunu da göstermektedir.

Etkileşim halinde olan toplumlarda birisi diğeri üzerinde etkinlik elde etmeye çalışmış ve baskı altında kalan kültürün yönünü değiştirmeye çalışmıştır. Bu durumun oluşması ile cemiyet ve derneklerin bir diğeri karşısında duruşu kültür değişmelerinde esaslı rol oynamıştır.

“Horonlar da Küçüldü”

“Son yıllarda ülkemizde yaşanan göçlerden sonra sadece okullar kapanmadı, camiler cemaatsiz kalmadı, yollar çimen tutmadı. Bayramlar manevi hazzını yitirirken düğünlerin de yöremize has coşkusu kalmadı. Göçle birlikte köy düğünleri yapılamaz oldu, yapılmaya çalışılanlarda ise horon kuracak insan bulmak zorlaştı. Bu durumda iş yaşlılara düştü, kemençenin kıvrak havasına bir süre de olsa eşlik ettiler. Ama genelde görülen göçlerle birlikte horonların da alıp başını gitmiş olmaları!” (Öztürk, Ağustos 1997: 36).

Bu haber geleneksel bir etkinliğin Giresun’dan yok oluşunu düğün üzerinden anlatan bir örnek haberdır. Düğünler kültürün devamlılığını sağlayan gelenek ile devam ettirilmesi gereken etkinliklerdir ve düğünleri yaşatmak için de yöre insanına ihtiyaç vardır. Bu haber iki unsurunda Giresun’dan özellikle köylerinden kaybolup gittiğini etkili bir şekilde ifade etmiştir.

Kent hayatının halk kültürünü ortadan kaldırdığı dönemde, halk içinde gerçekleştirilen gelenek ve görenekler daralmış kaybolmakla yüzyüze kalmıştır. Eski dönemlerde günlerce süren gelenek ve göreneği içinde barındıran etkinlikler

günümüzde biçimsiz ve geliş güzel formatlara dönüştürülerek kısa zaman dilimlerine sığdırılmıştır.

“İşçi Olarak Çalıştığı Fabrikanın Sahibi Oldu”

Almanya’da inşaat sektöründe Türkler söz sahibi. Sektörün değişik kollarında faaliyet gösteriyorlar.... Vahit Yılmaz çalıştığı mermer fabrikasını alarak işçi olarak gittiği Almanya’da iş veren oldu. 2003 yılında ikinci bir fabrika kurarak etkinliğini arttırmış... müşterilerinin % 80’nini Almanlar %20’sini Türkler oluşturuyor.

Verilen göç haberleri ile gurbette kurulan Giresun mahalleleri hakkında bilgiler verilmiş ve sorunları dile getirilmiştir. Gittikleri mahallelerde esnaf, muhtar, iş veren, öğretmen gibi gurbetçilerle röportajlar yapılmıştır. Cemiyet haberleri başlığı altında yurt dışı ve yurt içindeki sünnet ve düğün haberlerine de dergide yer almıştır.

Haber: (1986) “Ziberi’den(Akbudak) Fidan Han’a” GGD, C. 1 (2), s. 16-17

Haber: (1986), “Termosifon piyasasında Giresun’lu bir dev”,GGD, C. 1 (2), s. 20-21

Haber: (1986), “Almanya’da Giresun Düğünü”, GGD, C. 1 (2), s. 22

Haber: (1988), “Gemlik’te bayramlaşma”, GD, C. 2 (20), s. 22

Haber: (1990), “Hemşehrimiz Orman Mühendisi Uğur Konya nişanlandı”, GD, C. 2 (29), s.30

Giresun’da tarımsal ekonominin gelişmemesi toplum yapısında iç ve dış göçleri meydana getirirken kültürel değişimleri de yaşatmıştır. Göç ettikleri yerlerde yeni bir yaşam şekline bürünen Giresunlular geride bıraktıkları köylerini, akrabalarını, arkadaşlarını, eşlerini, çocuklarını da beraberinde götürerek bu değişime karşı birlikte hareket etmişlerdir.

Giresun’dan gurbete göç edenler gittikleri bölgelerin; özellikle iş alanının geniş ve sanayisinin gelişmiş şehirler olmasına dikkat etmişler bu sebeple İstanbul-Bursa-Kocaeli gibi büyük şehirlere göç ettikleri dergide verilen haberlerden elde edilmiştir.

Gurbete çıkış yolları başlangıçta Giresunlular için uzun süren yolculuklar ile gerçekleşmiştir. Çünkü Giresun’un yolları dağ bayır gidilebilecek gibi değildir.

Zamanla bu yolların yapılması ile münibüsler ve otobüsler yerlerini almış daha sonra gelişmiş teknoloji olan uçakla yapılan göçler hava alanının sayesinde daha da yakınlaşmıştır.

Giresunlu gurbetçiler gittikleri şehirlere akrabalarının güvencesi ile yerleşmişlerdir. Başlangıçta akrabalarının yanında konaklamış ve çevresindeki kişilerin yardımı ile iş bulmuşlardır. Daha sonra Giresunluların yoğun olduğu mahallelerde gecekondular inşa etmişler ve ailelerini yanlarına almışlardır. Bu duruma gelene kadar su, elektrik, alt yapı, konut, iş konusunda birçok sıkıntı çekmişlerdir. Durumları düzeldikçe gecekondular yaşamından betonarme yaşamına geçmişler, bulundukları mahallelerde esnaf dükkanları açmış ve mahallelere muhtar olmuşlardır.

Giresunlu gurbetçiler yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gittikleri büyük şehirlerde her türlü iş fırsatını değerlendirmişlerdir. Hatta çok çalıştıklarını ve kendi işlerini kurduklarını da haberlerden görebilmek mümkündür. Memleket sevdalığından dolayı Giresun'a benzeyen yerleşim yerlerine yakınlaşmışlar, memleketleri gibi yeşil alanları seçmelerinin yanı sıra yaşadıkları bölgelerde kendilerine bahçeler yapmışlar ve bu bahçeleri fındık, mısır ve Giresun bölgesine ait birçok bitki ile doldurmuşlardır.

1980-1990'lı yılların haberlerinden elde edilen veriler bu dönemde Giresun'dan dışarıya büyük bir göç hareketini olduğunu göstermektedir. Gerçekleşen bu yoğun göçün sebebi diğerleri gibi iş alanının elverişsizliği olmuştur. İş imkansızlıklarından dolayı Giresun birçok değerini iç ve dış göçle kaybetmiş ve kendi memleketinde değerlendirememiştir.

Ekmek kapısı niyeti ile gittikleri İstanbul, Bursa, Zonguldak, Almanya'da başlarını sokabilecekleri bir yapı ve iş onlar için başlangıçta yeterli olmuştur ve ansızın çıkıp gittikleri bu yerlerde yeni bir aile düzeni oluştururken kültürlerini de yaşatmaya çalışmışlardır.

Büyük şehirlerin sürekli göç almasından dolayı endişe duyan gurbetçiler kendilerine yeni memleketler aramışlardır. Keşfettikleri bu yerlere kendi yakınlarını da davet etmişler neredeyse aynı köy yeni bir memlekette nüfus bulmuştur.

Gurbetçilerin göç ettikleri bölgeler sanayi ve iş alanında yeterli olsa da yaşam şartlarının elverişsizliği onlar için zor günlere neden olmuştur. Fakat gurbetçiler

yerleştikleri bölgelerde beraberlik sağlamak adına kendi memleketinin insanları ile birlik olmuşlar ve beraber aynı mahallelerde yaşıyarak birbirlerine sahip çıkmışlardır. Giresunlu eviyle barkıyla, köyüyle şehiri ile birlikte göç etmiştir.

Giresun'da dönem dönem açılıp kapanan fabrikalar hiç bir zaman süreklilik sağlayamamıştır. Günümüzde de bu durum aynı şekilde devam etmektedir. Bu verimliliğin sağlanamamasından dolayı artık fabrika açma girişimleri denememektedir diyebiliriz. Okulları bitirip memleketine gelen Giresunlular ise kendi işlerini kurarak ya da memuriyette çalışarak hayatlarını sürdürmektedirler. Okul hayatlarını devam ettiremeyenler ise beden güçlerini kullanarak her gün daha fazla yapılaşmaya sebep olan inşaatlarda, eğlence merkezlerinde ve cafelerde beden işçileri olarak çalışmaktadırlar. Günümüzde işsizliğin fazlaca yer aldığı Giresun ilinde eğlence kültürü günden güne çeşitlenmekte ve artmaktadır. Artan eğlencelerin aktivite olarak uygulanması için de maddiyata ihtiyaç vardır. Bu maddiyatı sağlayacak iş imkanları hala Giresun ilinde bulunmadığı için göç vermeye devam etmektedir. Dışarıdan mekanları ve eğlence merkezlerini dolduran kaynağı hangi kitlenin oluşturduğu ise ayrı bir çalışma alanını oluşturmaktadır.

Fındık hasadının karşılığının alınamaması Giresunlular için her zaman büyük bir problem olmuştur. Hasad ne kadar büyük olursa olsun Giresunluyu Giresun'da tutacak güce ve imkana sahip olamamıştır. Şu da bir gerçektir ki çalışmak için gittikleri gurbette gurbetçiler fındık hasad zamanına izinlerini ayarlamaya da özen göstermişlerdir. Büyük şehrin kasvetli ortamından kurtularak kısa süreliğine de olsa bir kültür etkinliği olan fındık hasadını aileleri ile güle eğlene geçirmek istemişlerdir. Ailelerin birlikte oldukları bu hasad şenliği ortak bir etkinlik sağlamasının yanında maddiyat olarak büyük kazançlar sağlayamamıştır.

Gurbetçiler gittikleri şehirlere ve ülkelere kendi düğünlerini de götürmüşlerdir. Düğünlerinin yanı sıra kendi sanatçılarını yemeklere ve etkinliklere davet etmişler ve Giresun türkülerini icra ettirip kültür izlerini yansıtmışlardır.

Giresun'da yıllar geçtikçe artan göç ile yerli halk ve oluşturduğu kültür öğeleri tahrip edilmiş bu öğelerin ortadan kalkması ile yüzyüze kalınmıştır. Belli bir grupla yaşatılmaya çalışılan kültür aktiviteleri yerli halkın varlığının azlığından dolayı hakettiğı değere ve tanıtıma sahip olamamıştır. Türküler, maniler, çalgı aletleri,

icracılar, sanatçılar, oyunlar yok olmakta modern yapılaşma ile eski köy evleri çürümeye bırakılmakta ve beton yapılar onların yanında belki bir gün geliriz niyeti ile yer almaktadır.

Göç ettikleri bölgelerde çoğalmalarından kaynaklı özellikle yurt dışında birçok problemle karşılaşmışlardır. Turist olarak gittikleri yerlerde iş sahibi olmaları ve artan Türk nüfusu özellikle Almanlar için büyük rahatsızlık teşkil etmiştir. Duyulan bu rahatsızlıktan dolayı birçok Giresunlu dışlayıcı politikalara da maruz kalmıştır.

Giresun'dan gerçekleşen göçlerle bayramlar ve düğünlerde eski heyecanlı günlerini yaşatamamıştır. Bayram ve düğünlerde gerçekleştirilen gelenek ve görenekler artık sadece yaptık demek için belkide az da olsa sürdürebilmek için adı bayram adı düğün olduğu için gerçekleştirilmektedir. Anne babadan başka öpülecek el, gelinle damattan başka Giresun oyunlarını oynayacak kimsenin kalmamış olması da ayrı bir sorundur. Bu geleneklerin devam ettirilememesinin sebebi nüfusun azlığından dolayı değil yerli nüfusun Giresun'dan kaybolup gitmesiyle ilgilidir. Giresun ili günümüzde eğitim, evlilik, tayinlerle göç alan bir şehirdir ve bunun yanı sıra yöre insanının geleneği devam ettirecek büyük kapılarını kaybetmiş de bir şehirdir. Giresun oyunlarının yerini Ankara havaları, Trabzon oyunları, pop müzikler almış, çoğu düğün sahibi yerel sanatçılara da yer vermez olmuş ve kayıtlı müziklerle düğünlerin sonuna gelinmiştir.

Derginin 1986 Aralık-Ocak sayısında İstanbul'da yirmi altı bin Giresunlunun yaşadığı söylenmiştir. TÜİK verilerine göre günümüzde bu durum 490 bini aşmış ve Giresun'un toplam nüfusundan daha fazla hale gelmiştir.

2.2. “GİRESUN DERGİSİ”NDE HEMŞEHRİ DERNEKLERİ VE HEMŞEHRİ MAHALLELERİ

18. yy ve 19. yy'da sanayileşme ile dünyada başlayan kentleşme süreci, Türkiye'de 1950'li yıllarda ortaya çıkmaya başlamıştır. Gelişen sanayi ve kentleşme süreci küçük şehirlerden gelişmiş kentlere göçün başlamasına neden olmuş kentlerde sanayi, hizmet ve ticaret imkânlarını arttırmıştır. Eğitim ve sağlık sektörlerinde de imkânları genişletmiştir. Bütün bu sebeplerden dolayı küçük şehirlerden büyük

şehirlere doğru göçlerde sürekli bir artış gözlenmiştir. Bu aşamada kırsaldan büyük şehirlere gelen kitleler kentteki yaşam tarzına uyumda problemler yaşamışlardır. Bu nedenle memleketlerinden imkansızlıklarından dolayı ayrılarak büyük şehirlere göç edenler hemşehrilerinin bulunduğu alanlara yerleşmişlerdir.

“Şehirleşme, bedevi hayatının ileri aşamasıdır ve her göçebe topluluk da zamanla şehirleşmeyi istemektedir” (Kaya, 2017: 41). Şehirleşme ile birlikte ortaya çıkan kültür değişimi ve insanların popüler kültüre ayak uydurma çabaları, yeme, içme ve gezme gibi birçok gerek duyulmayan ihtiyaç fazlalığını da beraberinde getirmiştir.

“İnsan toplumsal bir varlıktır. İhtiyaçlarını karşılayabilmek ve paylaşabilmek için diğer insanlar ile işbirliği yaparak kentleşme ve medeniyetleşme arasında büyük bir bağlantı oluşturmuştur. Kentler insan hayatını kolaylaştırmış onlara daha fazla imkân sağlamış. Öte yandan olumlu özelliklerinin yanı sıra kentlerdeki aşırı ve kontrolsüz gelişmeler birçok sorunu da doğurmuştur. Kalabalıklaşan kentlerdeki sorunlar yahut imkanlar dahilinde insanlar guruplar halinde yaşamlarını sürdürmeye devam etmişlerdir. Şehirleşmedeki bu artış güvenlik kaygısı gibi gözükse de asıl artış ekonomik sebeplerden dolayı olmuştur.. Kentlerdeki ticaret faaliyetlerinin çokluğu bu durumun bir kanıtıdır” (Kaya, 2017: 27-30).

Zorlu koşullara rağmen birlik ve beraberlik içinde toplumsallaşma duygusunun da etkisiyle şehirlerde ortaya çıkan hemşehrilik bilinci göç olgusunun bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. İnsanlar iş, sağlık, kültürel etkinlikler, eğitim, sosyo-kültürel çevrenin kentlerdeki imkânlarını küçük şehirlerde karşılayacak ortam bulamadıkları için büyük kentlere göç etmişlerdir. Bu göçler zamanla kentlerde hemşehri mahalleleri ve hemşeri derneklerinin oluşmasını sağlamıştır. Oluşan bu mahalle ve dernekler geldikleri kültürlerin birlik ve beraberlik gibi aidiyetlik duygusunu yaşatmalarına yardımcı olmuştur. Kentlileşme ile birey göç ettiği kentin değişik kültürel değerlerinin yanı sıra içinden geldiği şehirle bağdaşabilen bir karma kültür de oluşturmuştur.

“Oluşan bu dernekler ekonomik ve kültürel olmak üzere iki hedefe yönelik faaliyetler yürütmüştür. Kişilerin derneklere yaklaşımları, onların kente göç etme

sebeplerine ve oradaki durumlarıyla da ilişkili olmuştur. Örneğin, ekonomik nedenlerden dolayı göç etmiş olan insanlar için hemşehri dernekleri etkiliyken; iyi eğitim düzeyine ve iyi bir işe sahip olan insanlar için hemşehri dernekleri, diğer kesime oranla daha az talep görmüştür” (Çaymaz, 2005: 2).

“Sosyolojik olarak hemşehriciliğin ilk işlevi aidiyetlik yani biz duygusunu sağlamlaştırmak ve sosyal ihtiyaçları karşılamaktır. Hızlı bir göçün yaşandığı kente gelenlerin iş, aş, barınak, gibi en temel ihtiyaçlarının karşılanmadığı dönemde, hemşehrilik dernekleri kırsal kesimdeki ailevi dayanışmayı şehirde hemşehrilik bağı üzerinde yaşatmıştır” (Kaya, 2017: 174). “Altüst oluş anlamına gelen göçün kimi olumsuzluklarını ortadan kaldırmada hemşehrilik tampon mekanizma oluşturmuş şehrin dışlama mekanizmalarına direnç sağlayan unsur işlevini yüklenmiştir” (Özbay, 2014: 99).

Hemşehri dernek ve mahallelerinin kurulmasının asıl amacı; göç eden insanların kent yaşamında, ait oldukları memleketlerinin gelenek ve göreneklerini kültürlerinden bağlarını koparmadan gelecek nesillere aktararak koruma altına almaktır. Hemşehri derneklerinin bir başka amacı büyük şehirlere gelen kitlelerin ortaya çıkan sorunlar karşısında kentlerde iş bulmalarını kolaylaştırmak, ağır yaşam şartlarına ve yeni şehirlerine uyum sağlamada yardımcı olarak kendi kültürlerini de unutturmamaktır.

Kültür öğeleri uzun dönemler içinde meydana gelmekte ve toplumu ayakta tutmaktadır. Bu kültür öğelerinin geleceğe götürülebilmesi için bir takım çalışmalar içinde bulunmaktadır. Hemşehri dernekleri daha elverişli bir yaşam için şehirlerini ve köylerini bırakan ailelerin çocukları için kültürel değerleri yaşatmaya ve yöresel kültürlerini devam ettirmeye özen göstermiş ve örgütsel bir yapı özelliği taşımıştır.

Hemşehri dernekleri ve mahalleleri büyük kentlerde toplumsal dayanışmanın aracı olarak görülmüş aynı yöreden olan insanlar hemşehri kimliği altında toplumsal olgu ve kimliklerine aidiyetlerini göstermeye çalışmışlardır.

“Kırsaldan kentlere göç eden bireyler kendi kimlikleri ile daha kaliteli bir yaşama kavuşabilmek için, karşılaştıkları kentleşmenin getirdiği değişim ile mücadeleye girmişlerdir. Bununla birlikte kent ortamına uyum sağlamanın en kolay ve en az maliyetli yolunu, kendilerinden önce kente göç eden aileler ve hemşehriler

gibi enformel ilişki ağlarına sığınmakta bulmuşlardır” (Tekşen, 2003: 53). “Gecekondu bölgelerinde yaşamını sürdüren göçmenler, maddi ve manevi zor koşullar altında hayatlarını sürdürürken, diğer taraftan modern kent yaşamının kendilerini yabancılaştıran ve güven içinde yaşama alanlarını daraltan birçok problem ile karşı karşıya gelmişlerdir” (Görmez, 1991: 71). Göç edenlerin enformel ilişki ağlarına karşı yapmış oldukları bu öncelikli tercih onların göç ettikleri büyük kentlerde kendilerini yalnız hissetmemeleri ve ihtiyaç duyulduğunda kendilerine yardımcı olunacağı inancından kaynaklanmaktadır.

“Modern kentler, kırsaldaki türdeşliğin aksine, çıkarları birbiriyle çatışan farklılıkların birlikte yaşandığı dinamik bir toplumsal yapıya sahiptir. Bu toplumsal yapı içerisindeki her biri, amaçlarına rahat ulaşmak, çıkarlarını kolay elde etmek için kendi aralarında dernek, vakıf, vb. biçimlerde örgütlenmeyi yeğlemişlerdir” (Gürbüz, 2014: 32). “Bunun bir sonucu olarak da kentlerde genellikle hemşehri dernekleri gibi yöresel dayanışma dernekleri kurmuşlardır. Bu derneklerde bir yandan hemşehriler arasında dayanışma, yardımlaşma ve hemşehrilik bilinci geliştirilirken diğer yandan kendilerine ait örf, adet, gelenek ve göreneklerin devamı sağlanmakta, yeni kuşaklara aktarılmaktadır” (Terzi, Koçak, 2014: 32). Kurulan bu hemşehri dernekleri geleneğin korunması ve memlekete duyulan hasret ile devamlılığını sürdürmüş ve sonucunda modernliğe kapı aralayan kurumlar olmuşlardır.

“Kırsaldan büyük kentlere göç eden bireylerin barınma, işsizlik ve ekonomik ihtiyaçlarında akraba ve hemşehriler tampon mekanizma görevi görmüştür. Tüm bu ihtiyaçların yanı sıra hemşehri derneklerinin toplumsal yardım ve kültürel işlevleri de büyük bir yere sahip olmuştur. 1970-1980’lerde sosyal güvenlik sisteminin yeterince gelişmemesi ve göçmenlerin bu sistemden yararlanamaması, toplumsal yardımlaşmanın hemşehri dernekleri ile sürdürülmesine neden olmuştur. Göçmenler kente uyum sağlamaya çalışırken kimliklerini koruma ve kültürlerinin devamlılığını çocuklarına aktarma düşüncesiyle hareket etmişlerdir. Böylelikle hemşehri dernekleri aynı kültürel değerlere ve aynı kültürel sorunlara sahip insanları bir arada toplayarak kültürel değerlerin korunmasını sağlayan örgütsel bir yapı görevi görmüştür” (Ayata, 1991: 99).

Hemşehri dernekleri büyük şehirlere daha fazla göçün gerçekleşmesinde dolayı genellikle buralarda kurulmuştur. Hemşehri derneklerinin bu kentlerde sayılarının artması da kültürel bir karmaşanın var olduğunu bize göstermiştir. Büyük kentlerde varlığını sürdüren bu dernekler geleneksel toplum motiflerini yaşatmanın yanı sıra büyük oranda kent yaşamının etkisi altında da kalmıştır.

Hemşehri dernekleri için kendi yörelerinin kültürel adet ve geleneklerini korumanın yanında ekonomik ilişkiler ve dayanışma da bir o kadar etkili olmuştur. Küçük şehirlerden büyük şehirlere göç edenler barınma, iş, ekonomik ihtiyaçlarını karşılamak, şehre güvence ve uyum sağlamak için hemşehri derneklerini bir kapı olarak görmüştür. Hemşehri dernekleri aynı yöreden göç eden kitleleri bir çatı altına toplayarak; sosyal, kültürel, ekonomik faaliyetleri gerçekleştirmek için bir araya geldikleri yer olmuştur.

Sanayileşme süreci ile ortaya çıkan göç olgusu, kültürel, siyasal, ekonomik ve toplumsal alanda birçok değişmeyi meydana getirmiştir. Bu değişimden en çok etkilenenler ise kırdan kente göç eden insanlar olmuştur. Gelişen değişen çevre ile ortaya çıkan sorunların çözümünde tampon mekanizmalar devreye girmiştir. Bu sorunların çözümünde unformel hemşehrilik ilişkileri ve formel hemşehri dernekleri oluşmuştur. Hemşehri dernekleri göçmenlerin birleşim mekânları olma işlevini sahiplenmiştir.

Giresun Dergisi özellikle büyük şehirlerdeki örgütlenmelerde etkili olan faktörlerden birisi olan hemşericilik anlayışı ve ilişkilerine dergide yer vermiştir. Bu alanda hemşehri derneklerinin; kuruluşu, faaliyetleri, genel kurulu hakkında haberler yayınlanmıştır. Aynı zamanda haber içeriklerinde İstanbul, Bursa, Kocaeli, Samsun, Zonguldak'ta bulunan hemşehri mahallelerinin muhtarları ile görüşmeler yapılmış, mahallenin; ekonomik, sağlık, eğitim, yol, su, hizmetleri ve ihtiyaçlarına haberlerde yer verilmiştir. Bunların yanı sıra mahallede bulunan Giresunlu küçük esnaflar ile röportajlar da yapılmıştır.

Verilen hemşehri dernekleri ve hemşehri mahalleleri haberlerinden büyük şehirlere gerçekleşen göçün getirdiği dayanışma ve kaynaşmayı görebilmek mümkün olmuştur. Gurbetçilerin yerleştikleri yerlere muhtar olarak seçilmeleri, siyasi hayata girmeleri ve dernekler kurmaları Giresunlular arasında gurbette yardımlaşma ve

işbirliğinin olduğunun bir göstergesi olmuştur. Seksen ve doksanlı yıllarda bu kurumlara daha fazla ihtiyaç duyulduğu için Giresun Dergisi'nde de sıkça hemşehri dernekleri ve mahallelerinin haberleri yer almıştır. Büyük şehirlere göçün arttığı ve göçün olağan bir durum olarak karşılandığı günümüzde ise bu kurumlar varlıklarını genel olarak başlık çerçevesinde sürdürmeye devam etmiştir. Büyük şehirlerin getirdiği imkanların artmasından dolayı bu derneklerin faaliyetlerini ne kadar yerine getirebildikleri ya da insanların bu derneklere ne kadar yakınlaştıkları soru işareti getirmiştir. Giresun Dergisi'nde de zamanla dernek ve mahalle haberlerinin azalması ya da haberlerin düzenlenen gecelerden ibaret kalması elle tutulur dernekçilik faaliyetlerinin azaldığının bir göstergesi olmuştur.

Göç ve hemşehricilik büyük ölçüde birbiri ile bağlatılı iki olgudur. Bu sebeple çalışmamızın göç bölümünde ele alınan mahalle haberleri bize zor şartlar altında Giresunlu hemşehriler arasında işbirliğinin gerçekleştiğini göstermektedir. Özellikle Giresun Dergisi'nin bu konulara değinmesi büyük şehirlere göç etmiş Giresunlunun sesini yansıtmıştır. Giresunluların yeme, içme ve altyapı gibi zorunlu ihtiyaçlarının göç ettikleri bölgelerde askari düzeyde dahi karşılanamaması Giresun Dergisi için sorun teşkil etmiş büyük kentlerdeki alt yapının düzenlenmesi ve Giresunluların askeri yaşam düzeyine ulaşmasına kadar Giresun Dergisi'nin bu alanda sesi yükselmeye devam etmiştir. Giresun Dergisi'ndeki haberlerden yola çıkarak bu durumun büyük ölçüde son bulmasının 2000'li yıllardan sonra gerçekleştiğini söylemek mümkündür. Derginin çıkışının 1986 yılları olmasının yanı sıra bu durumun 1950'li yıllara kadar ulaştığını düşünürsek bu düzenleme ve alışma aşaması elli-atmış yıllık bir dönemi içine almıştır.

Giresun Dergisi'nde hemşehri mahalleleri ile ilgili haberlerde, mahallede yapılan ropörtajda o mahallede bulunan esnafından, bakkalından, imamından, öğretmeninden, fırınından, tuhafiyecisinden, muhtarından, sucusundan büyük bir kesimin Giresunlu olması kalabalık bir hale gelen kent yaşamında belli bölgelerde Giresunlu gurupların oluşturduğunu göstermektedir. Bu guruplar ihtiyaçlarını işbirliği ile karşılayan hemşehri mahallelerini meydana getirmişlerdir. Tüm bu guruplaşma güvenli bir yaşam arzusunun yanında ekonomik temele de dayanmaktadır. Çünkü gittikleri büyük şehirlerde işçiden işveren vasfına

yükselmeleri ticaret faaliyetlerine atılmaları bu işbirliğinin ekonomik temelli olduğunun bir kanıtıdır.

Giresun halkının gurbette gruplaşması sosyal ihtiyaçlarının giderilmesinin yanı sıra aidiyetlik duygusuna büyük ölçüde sahip olduklarını göstermektedir. Giresun'dan büyük şehirlere göçün hızla gerçekleştiği dönemlerde iş, aş, barınma gibi ihtiyaçların karşılanması hemşehrilik bağı ve aile dayanışması ile gerçekleşmiştir. Hemşehriler arasındaki bu gruplaşmada alt ve üst kimlik unsurlarının etkili olduğunu da söylemek mümkündür. Çünkü Giresunlular göç ettikleri büyük şehirlerde dışlanmaya maruz kalmamak için birlik sağlayarak korunmaya çalışmışlardır.

Giresun Dergisi'nden elde edilen haber ve röportajlardan küçük şehirdeki kırsal hayattan büyük şehirdeki problemlili hayatlara göç eden Giresunluların birlik içinde bu değişim ile mücadele ederek duruma ayak uydurmaya çalıştıkları görülmektedir. Bu birliği ailelerinin yanlarına ya da hemşehrilerinin bulundukları il ve mahallelere göç ederek sağlamışlardır. Giresunlular ne kadar birlik içinde olurlarsa olsunlar yabancılaşıma ve yaşam alanlarını zorlaştıran birçok sorunla yüz yüze gelmekten de kaçamamışlardır.

Ekonomik çıkarların temele alındığı göç olgusunda Giresunluların örgütlenme şeklinin Giresun Dergisi'nde ele alınan haberlerden örneklerle genellikle hemşehri dernekleri ve hemşehri mahalleleri şeklinde olduğu görülmektedir. Göçün artması ile de birçok Giresun derneği büyük şehirlerde kurulmuştur. Büyük şehir karmaşasında bu dernekler başlangıçta Giresun'un kültürünün yaşatılmasında ve sürdürülmesinde büyük bir etkinliğe sahip olmuştur. Kültürel değişime ve gelişime ayak uydurmak zorunda kalan Giresunlular için bu dernekler kültürlerini yaşatabilecek birer sığınak oluşturmuştur.

Giresunlular yurt dışı göçlerinde özellikle Almanya'da geniş bir dernek etkinlik alanı oluşturmuştur. Derneklerin düzenlediği kır ve kent eğlenceleri endüstri boyutlarında biçimlendirilmiştir. Hizmet sektörü, sanatçı, müzisyen ve müzik ilişkisi ağında ulusötesi bir eğlence sektörü meydana getirilmiş bu faaliyetler ile yöre halkı yılda bir kez de olsa buluşma imkanına sahip olmuştur. Her yıl yöresel sanatçıların katıldığı yemekli ve müzikli geceler şeklinde devam eden etkileşim alanlarında

mahalli sanatçılar hem sanatlarını icra etmiş, hem de farklı ortamların etkisiyle eserlerini yeni temalar, usuller ve edalarla zenginleştirmişlerdir (Korkmaz, 2012: 91-92).

Giresun Dergisi'nde hemşehrilik bilinci ile oluşturulmuş hemşehri dernekleri ve hemşehri mahalleleri ile ilgili birçok habere yer vermiştir. Haber içeriklerinden Giresun'un birçok ilçesi ve köyleri adına geçmişten günümüze kadar hemşehri derneklerinin ve hemşehri mahallelerinin kurulduğunu görülmektedir. Bu durum da bize Giresun'un yurt içi ve yurt dışına çok fazla göç verdiğini göstermektedir. Göç vermiştir ancak gittikleri bölgelerde birbirlerine sahip çıkmak ve kültürlerini yaşatmak adına derneklerle beraber birçok faaliyette de bulunmuşlardır.

Derginin çıkış tarihinden günümüze kadar olan sayılarında özellikle İstanbul'da bulunan Giresunlu hemşehriler, hemşehri mahalleleri, hemşehri dernekleri, derneklerin açılışı, düzenlediği yemekler, geziler ile ilgili birçok habere yer verilmiştir. Hemşehri mahalleleri tanıtılırken buralarda yaşayan esnaflar tanıtılmış onlarla röportajlar yapılmış, İstanbul ve Bursa gibi büyük şehirlerde Giresunlu hemşehrilerin açtıkları dükkan ve iş yerlerinin haberleri de verilmiştir. Yine Giresun Dergisi'nde Giresunlu nerde ne iş yapar başlıklı bölüm ile tüm meslek guruplarından kişilerin kısa kısa haberleri yapılmıştır. Gurbette bulunan hemşehrilere ait evlenme ve vefat haberleri de derginin hemen hemen her sayısında yer almıştır.

Fotoğraf 3 İstanbul'da Giresun Düğünü

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 4 Gurbette Giresun Düğünü

Kaynak: Giresun Dergisi

Giresun Dergisi'nde yer alan haber içerikleri göstermektedir ki başta İstanbul'da olmak üzere Giresun'un bütün ilçelerinin ve köylerinin derneklerinin kurulması ve yapılan geceler ile gurbette birbirini tanıyan ve destekleyen güçlü bir Giresun lobisi oluşturulmuştur.

Haber: (1986), “Gurbetteki Giresun Bursa, Emek Köyü”, GGD, Cilt 1 (1), s. 5-9.

Haber: (1986), “Alucrahılar Yardımlaşma Derneği”, GGD, Cilt 1 (6), s. 21-23.

Haber: (1987), “Giresunlular Derneği İstanbul Şubesi”, GDD, Cilt 1 (12) , s.44-45.

Haber: (1987), “Görelle Yardımlaşma Derneği Kuruluyor”, GGD, Cilt 2 (13-14), s.46.

Haber: Mamaşoğlu, Remzi (1987), “Gurbetteki Giresun: 8- Gebze, Çayırova Beylikbağı Mahallesi”, GGD, Cilt 1 (15-16), s. 7-11.

Haber: (1987), “Görece ilçesi, Maksutlu Köyü Kalkındırma, Güzelleştirme ve Yardımlaşma Derneği kuruldu” , GGD, Cilt 1 (17), s.34.

Haber: İpek, Yahya (1987), “Gurbetteki Giresun:9- Sarıyer Cumhuriyet Mahallesi” , GD, Cilt 2 (18), s. 1519.

Haber: (1987), “Görece ilçesi Yardımlaşma Derneği resmen kuruldu”, GD, Cilt 2 (18), s. 60-61.

Haber: (1988), “Gemlik Giresunlular Derneği’nin Açılışı” , GD, C. 2 (20), s. 18-20.

Haber: (1988), “Gebze Giresunlular Derneği kuruldu” , GD, C.2 (20) , s.20.

Haber: (1988), “Üsküdar’da Giresunlular Yardımlaşma Derneği Kuruldu”, GD, C.1 (23), s. 17.

Haber: (1991), “Ankara’da Şebinkarahisar ve Çevresi Kalkınma ve Dayanışma Vakfı Kuruluyor”, GD, C.3 (41), s.14

Haber: (1991), “Yağlıdere ilçesi de dernek çatısı altında kenetleniyor”, GD, C.(45), s.13.

Haber: (1992), “Giresun Vakfı Resmen Kuruldu”, GD, c.3 (48), s.6.

Haber: (1992), “Sakarya’da Bir derneğimiz Var”, GD, C. 3 (54), s. 28.

Haber: (1992), “Giresun Bulancak Yöresi Kültür ve Yardımlaşma Derneği Kuruldu”, GD, C. 3 (58), s. 28.

Haber: (1994), “Tirebolular bir dernek daha kurdu” , GD, C. 5 (77), s. 13.

Haber: (1995), “Tirebolu Karademir Köyü derneği kuruldu” , Gurbetçi GD, C. 6 (89), s. 4.

Haber: (1995), “Karabulduk Beldesi ve Köyleri Derneği kuruldu” , GD, C.6 (89), s. 4.

Haber: (1995), “Berlin Giresunlular Kültür ve Dayanışma Derneği kuruldu” , GD, C. 6 (89), s. 6.

Haber: (1998), “Yurtdışında Giresun Derneği” , GD, C.9 (124), s. 2.

Haber: (1998), “Maltepe Giresunlular Derneği Açılıyor” , Gurbetçi Giresun Dergisi, C. 9 (129), s. 25.

Haber: (1998), “Osman Ağa ve Milli Mücadele Derneği Kuruldu” , GD, C. 9 (129), s. 41.

Haber: (1999), “Çamoluk Koçak Köyü Derneği Kuruldu”, GD, C. 10 (135), s. 47.

Haber: (1999), “Görele Derekuşçulu Köyü Derneği açıldı” , GD, C. 10 (136), s.30.

1980’li yıllarda gelişmeye başlayan hemşehri derneklerinin Giresun ayağının gelişmesinde özellikle Giresun Dergisi’nde yer alan haberler büyük ölçüde etkili olmuştur. Giresun dergisinin öncü olduğu ve sürdürdüğü bu faaliyetler daha öncesinde birbirini tanımayan birbirinde haberdar olmayan akrabalık dışında gelişen Giresun hemşehricilik dayanışmasını getirmiş gurbetteki hemşehrilerin birbirinden haberdar olmasını sağlamıştır. İzmit’teki, Bursa’daki, İstanbul’daki, Zonguldak’daki, Almanya’daki ve diğer birçok yerdeki Giresunlular Giresun Dergisi sayesinde birbirini tanımaya ve güçlü bir grup oluşturmaya başlamıştır.

Günümüzde İstanbul’da Giresun bölgesinin hemen hemen bütün ilçelerinin ve köylerinin dernekleri kurulmuştur. Bu durum gurbetteki Giresunluların dayanışmalarının ve kültürlerini yaşatmaya çalışmalarının bir göstergesi olsa da bu kadar bolluğun içinde işlevini yerine getiren derneklerin sayısının ne kadar olduğu tartışmaya açık bir durum oluşturmaktadır. Dergi yazarları arasından yer alan Seyfullah Çiçek hemşehri derneklerinin içinde yer almasından dolayı hemşehri derneklerinin bulunduğu bu durumu şu şekilde ifade etmektedir: “Giresun dergisindeki haberler ile hemşehricilik anlayışının yükseldiğini gören birçok grup hemşehri dernekleri faaliyetlerine girerek çoğalmaya başladı. Beş yüzün üzerinde Giresun hemşehri dernekleri asıl amacından uzaklaşarak il, ilçe, köy, köylerin dahi bölünmesi ve sülale derneklerinin oluşmasıyla kendi arasında bir yarışın içine girdi. Fakat bu yarışta kazananın kaybedenden fazla olduğunu söyleyebilmek pek mümkün olmadı. Bir kaç tanesi hariç diğer derneklerin faaliyetlerinin boş olduklarını hatta bazılarının tabelalarının bile olmadıklarını, karar defterlerinin dernek başkanının arabasının bagajında gezdiğini ve yeri yurdu dahi belli olmayan dernekler var olduğunu İstanbul’da bulunduğu çalışma dönemlerinde rastladım. Somut çalışma yapan derneklerin bir elin beş parmağını geçmemektedir. Bunlar arasında Beykoz

Giresunlular Derneği ve Bayrampaşa Giresunlular Derneğini özellikle sayılabilir. Genel olarak birçok Giresun derneğinin yaptığı en iyi şeylerden birisinin 28-29 Ağustos tarihlerinde Afyon'daki Giresun şehitliğine ziyaret organize etmeleridir.”

2.3. “GİRESUN DERGİSİ”NDE KÜLTÜR TURİZMİ

Kültürel kimlik, insanın kendisini millet, ırk, cinsiyet ve din gibi kültürel olgulara, iç içe bulunduğu yöre insanlarına ve onların yanındayken ya da uzağındayken aynı duyguları paylaşmasına gelenek göreneklerine ait hissetmesidir.

Turizmin gelişebilmesi için kültürlerarası iletişim ve etkileşim etkilidir. Her kültür, kendi üyelerine dil, davranış, maddi kültür, manevi kültür, gelenek, görenek, düşünce ve inançlardan oluşan ve sonraki kuşaklara aktarılan bir yaşam biçimi sunar. Gelecek kuşaklara aktarılan bu kaynaklar destinasyon bölgesinde turizmcilerin ilgi odağı olur.

Turizm faaliyetleri destinasyon bölgesinin kültürel öğeleri, gelenekleri, görenekleri ile doğru orantılıdır. Turistlerin destinasyon seçiminde yörenin kültürel kimliğini göz önünde bulundurmaktadırlar. Çünkü bir bölgenin kimliği o yerin kültürel öğelerinden oluşmaktadır. Yerel veya ulusal bir şekilde düzenlenen turizm faaliyetlerine turistler destinasyon bölgesinin kültürünü, yaşayış biçimini, gelenek ve göreneklerini, tarihini, vb özelliklerini yaşayarak öğrenmeye gelirler.

Turizm algısının değişip gelişmesiyle birlikte, turizm deyince insanların aklına gelen deniz-güneş-kum algısı kırılmıştır. Bu değişimle birlikte insanlar artık destinasyon konusuna bağlı olarak kültür, sanat, tarih vb. turizm etkinlikleri düzenlemiş ve bu etkinliklere katılımlar sağlamışlardır. Farklı etkinliklere sahip olan destinasyon alanlarında turizm faaliyetleri turistlerin ilgisini çekebilecek bir şekilde düzenlenmeye başlanmış ve bu durum yanında yöre halkını da etkisi altına almıştır.

Turizm sektörü günümüzde en hızlı gelişen ve büyüyen sektörlerden bir tanesidir. Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde politik, sosyal, ekonomik ve kültürel açıdan büyük katkıları olan turizm dünya ekonomisinde de bir endüstri halini almıştır.

Turizm faaliyetlerinin planlanmasında sosyo-kültürel farklılıklar göz önünde bulundurulmuş bu sebeple her bölge sahibi olduğu doğal kaynaklar ile ekonomik kalkınmada yerini almıştır. Bu sayede kültür turizmi bölgede yaşayan insanların ekonomik kalkınmalarına da fayda sağlanmıştır.

“Giresun Meseleleri Daha Fazla Bekletilmemeli”

“Görelle Gemi Sanayi kurulamamış, Piraziz Organize Sanayi Bölgesi gerçekleştirilememiş, Espiye Lahanos Bakır madenleri, Şebinkarahisar Sülfürik Asit Gübre Fabrikası, beşinci demir-çelik tesisleri, Doğu Karadeniz rafinerisi ile zengin orman ürünlerimiz, silah, çimento, elektronik ve çikolata fabrikaları yapılamamış, Merkez Bankası açılammış, Tirebolu Limanı inşaatı başlanamamış, Giresun toptancı hali yapılamamış, fındıkta radyasyon tazminatı alınamamış, fındık fonları iade sağlanamamış, fındığa alternatif ürünler çay ve ipekböcekçiliği konusu yeterince işlenememiş, Giresun yöresi çevresindeki Trabzon ve Samsun illerinin etkinliğinde kurtulamamıştır... Giresun’umuzun bugüne kadar belini büken sorun ulaşım sorunu olmuştur. 1930’lu yıllarda Tayyaredüzü’nde kapatılan havaalanı aradan 58 yıl geçtiği halde hala yeniden açılammıştır, bu yüzde Türkiye ve dünya hava sahasına kapalı kalmıştır. Tirebolu-Torul yolu ve Dereli-Şebinkarahisar yolları ise tam olarak hizmete girememiştir. Keşap’taki şehir içi transit geçişi sahile alınamamıştır. Trabzon’a geçen feribot Giresun limanlarına uğramaz oldu... Sarp Sınır Kapısı’nın açılması ile beklenen turist Giresun’a uğramamış, turizm olayı benimsenememiş, Keşap-Tirebolu ilçelerindeki modern çevre düzenlemeleri diğer yerleşim birimlerimizde görülememiş, Giresun Kalesi’ne teleferik kurulamamış, Sis Dağı’na Karadeniz Kayak Tesisleri yapılamamış, Aksu şenlikleri tam olarak oturtulamamış, eşsiz doğanın tanıtımı yapılamamış, Dereli- Kümbet yaylası milli park haline getirilememiş, liman sahası ve belediye plajı halka ve turizme kapatılmıştır. Giresun bölgesi eğitim ve kültürel yönden çok geride bırakılmıştır. Giresun kentleşme de çarpıklıktan bir türlü kurtulamamış, modernleşme adımları zamanında atılamamış, Gazi Caddesi’nde genişletme sağlanamamıştır” (Çakrak, Şubat-Mart 1988: 6-7).

“Karadeniz Turizmi Canlandırılmalıdır”

“Turizmde birinci aşama, eldeki potansiyelin en iyi şekilde tanıtılması, duyurulması yani reklam çalışmalarının yapılmasıdır. Bunun için başta TV olmak üzere gazetelerde, turizm rehberlerinde bu konunun işlenmesi gerekiyor. Kısa uzaklıklarda hava alanı yok ve yeterli sayıda uçak seferi yok. En yakın hava alanı 150 km, denizden gelmeyi düşünse turistik amaçlı feribot seferi yok. Kara yolundan gelsin diyelim ama gelemiz! Çünkü Karadeniz’le Batı’nın tek bağlantısı olan ve on yıldır bir türlü bitirilemeyen Tosya yoluna bir girmeyen pişmansa bir de giren pişman. Buna rağmen turist geldi diyelim. Altyapımız yok, turistik lokantaların sayısı iki elin parmaklarını geçmiyor, yatak kapasitemiz 6.000 kişiyi geçmiyor. Oysa bu cennet gibi kıyılarda neler yapılamaz; fındık bahçeleri arasında serpiştirilmiş tatil köyleri sinesinde yüzlerce kişi barındırır. Karadeniz’in buna uygun 1000 kilometrelik bir sahil şeridi var. El sanatları ve hediyelik eşyalar etkinlik kazanır. Yollar işler esnaf sinek avlamaktan kurtulur. Giresun Adası ve Giresun Kalesi turizmciler için bir yatırım. Yaylalar turizme açılabilir. Kümbet, Karaovacık, Tamzara, Kazıkbeli, Sultan Ahmet Meydanına döner. Valilikle belediye arasında kimliğini bulmaya çalışan Aksu Şenlikleri uluslar arası bir organizasyon haline gelsin. Kiraz festivalleri yüzlerce kilometre uzakta yapılmasın, film, tiyatro, konferans, sergi, seminer ve niceleri eklensin. Otçu göçü eski canlılığına kavuşsun. Giresun Limanı ve ona bağımlı olan Harşıt ve Şebinkarahisar yolları işler hale gelsin” (Geçgel, Haziran-Temmuz 1988: 32-33).

“Giresun’un Turizm Coğrafyasının Turizm Potansiyeline Etkileri”

“Bugün Giresun’un zengin arkeoloji kalıntıları, güneşi, ormanları ve tabiat güzelliği İstanbul ve Ankara’ya ulaşım kolaylığının turist arz-kapasitesini çoğaltması gerekir. Fakat bu kapasite yeterince değerlendirilememiştir. Özellikle nitelikli konaklama tesislerinin olmaması, olanın da ihtiyaca cevap vermemesi olumsuz noktaslarından biridir. Yörenin tanıtımı yapılamamıştır... Çevre kirliliği üzerinde

durulmalı, tanıtımı yapılmalı, Giresun turlara dahil edilmeli, alt yapı sağlamlaştırılmalı...” (Bakkal, Nisan 1990: 6).

“Turizm Anahtarı Altyapı”

“İşte bir Kümbet, Bektaş, Kulakkaya, Kazıkbeli, Karaovacık ve diğerleri... yazın turistlerin ilgi odağı. Burada turistlerin rahat edebileceği, konaklayabileceği altyapı tesisleri yok. Halen Kümbet yaylasına çamur deryası içinde gidiyoruz. Siyasilerimiz siyasi malzeme olarak kullanmak yerine bölgemizin turizm yönünden kalkınabilmesi için bir master planı hazırlamalı” (Mamaşoğlu, Haziran 1995:1).

“Şimdi Sıra Devlette!”

“Ordu-Giresun illerinin müşterek kullanacağı bir havaalanının fizibilite çalışmaları 1994’lerde başladı. 12-13 trilyonluk bir yatırım olacak... Ordu-Giresun Havaalanının 5 yılda tamamlanması düşünülüyor” (Öztürk, Nisan 1998: 22-23).

“Turist Ağırlayacak Durumda Değiliz”

“Turizm ilk başta sadece gezmekti daha sonra ekonomik olgu haline geldi ve ülkelerarası dostluğun pekişmesinde etkili oldu. Şimdi tüm dünya turizmin farkında biz de farkındayız... Şimdi Giresun ve Karadeniz bölgesinin doğal güzelliklerini, tarihi ve kültürel değerlerini bir turizm hareketine nasıl taşıyoruz? Diye çaba göstermeliyiz” (Yüksel, Mart 2001: 72).

“Sahillerimizdeki Bir Başka Sıkıntı”

“Tirebolu’yu olsun numunelik kurtarabilirsek güzel Tirebolu’yu bir plaj-çadır-karavan şehri olarak Doğu Karadeniz turizminin başına oturabilirsek. WC, kabin duş, büfe, su, elektrik. Devletimizin malı olan plajlarda bizlere sunulan alt yapı hizmeti

hiç denecek kadar azdır. Devlet plaj vasfındaki yerleri belirlemeli, müteşebbise kiralamalıdır. Bu yerler devletin belirlediği planlar dahilinde tesis kurmalıdır. Böylece deniz turizminin gerekli alt yapısı belli bir prensip içinde kendiliğinden oluşmalı, yerli ve yabancı turiste arzu edilen hizmetin devlete fazla yük olmadan sağlanmalıdır” (Dağ, Ekim 2005:9).

“Ördek Gölü Turizme Kazandırılacak”

“Bulancak ilçesine bağlı sahilden 5 kilometre uzakta Kuşluhan köyü sınırları içerisinde Bektaş Yaylası yolu üzerinde bulunan, kış aylarında göçmen kuşların barınağı olan Ördek Gölü’nün turizme kazandırılması için proje hazırlandı. Yaklaşık 4 dönüm alana sahip olan ve 11 metre derinliği bulunan Ördek Gölü’nün çevresindeki araziler şahıslara ait, projede, göl etrafından 3 metrelik yürüyüş bantları ve ahşap dinlenme tesisleri, idari büro, gözetleme kuleleri ile göl çevresindeki tepelere teleferik kurulması yer alıyor” (GD, Kasım 2006: 53).

Giresun Dergisinde yer alan bu haberin yıllar sonraki karşılığı:

“Ördek Gölü Yok Oluyor”

“Bulancak Turizm ve Tanıtma Derneği Başkanı Zafer Çamaltı, yaptığı açıklamada, sahilden 5 kilometre uzaklıkta Kuşluhan köyü sınırları içerisinde bulunan Ördek Gölü'nün turizm yönünden bugüne kadar değerlendirilemediği gibi son yıllarda beslendiği derelerin getirdiği atıklarla hızla dolmaya başladığını söyledi. Göllerin bulunmadığı yörede, Ördek Gölü'nün ayrı bir turizm potansiyeli oluşturduğunu ifade eden Çamaltı, "Bu göl önce dolma tehlikesinden kurtarılmalı, ardından turizme kazandırılmalıdır" diye konuştu. Gölün turizme kazandırılması için önceki yıllarda Kaymakamlık tarafından bir proje hazırlandığını anlatan Çamaltı, "Bu proje Çevre ve Orman Bakanlığı'na gönderilmişti. Ancak bugüne kadar bundan

bir sonuç alınamadı. Bu proje mutlaka hayata geçirilmelidir ancak bundan önce göl eski alanına kavuşacak şekilde temizlenmeli” dedi (URL 6).

“Uluslararası Doğu Karadeniz Turizm Sempozyumu Yapıldı”

“Kum ve güneş merkezli turizm bölgeleri ile rekabet etmek yerine yayla turizmi, kış turizmi, eğitim ve kültür turizmi, spor turizmi, sağlık turizmi, konferans turizmi, av turizmi gibi alternatif turizm çeşitlerinin geliştirilmesi öncelikli hedef olmalıdır. Bunun doğal sonucu olarak yeni iş alanlarının arttırılması ile ekonomiye doğrudan ve dolaylı katkılar sağlanacaktır. Bu amaçla markalaşma, OR-Gİ hava alanı, Giresun Adası, Giresun Kalesi, Gedikkaya, yaylalar ve yaylalarda tatil köyleri, Eğribel Tüneli, il merkezi ve ilçelerdeki tarihi kültürel miraslar ile bunlarla ilgili alt yapı sorunları Giresun ile ilgili ilk akla gelen hususlardır. Son yıllarda Turistlerin Doğa bazlı turizme yönelmeleri, Eko-turizm ve Ulusal Park çalışmalarını da gündeme getirmiştir... Genel olarak Sempozyumda Giresun’la Turizm Master planını da şu şekilde görebiliyoruz. Bölge için turizm alternatiflerinin arttırılması, bunu yaparken bölgenin doğal yapısının bozulmaması, alt yapı sorunlarının giderilmesi, yaylaların eko-turizm bağlamında değerlendirilmesi ve kültürel öğelerin doğayla uyumlu yapılacak butik otellerde ticari bir argüman olarak turistlere sunulması gerektiği ve çözüm önerileri sunuldu” (GD, Aralık 2010: 10-17).

“Dereli’de Yayla Turizminin Sorunları Masaya Yatırıldı”

“Dereli Yayla turizminin sorunları masaya yatırıldı. Genel sorunların tartışıldığı panelde yer alan konular; turizm değerlerinin öncelikli korunması, görüntü kirliliğinin önlenmesi, alt yapı, konaklama sorunu, servis hizmetleri, yayla şenliklerine çeki-düzen verilmesi, inanç turizminin canlandırılması, kilise ve camilerin onarılması, Giresun Adasının turizme kazandırılması gibi konulardır” (GD, Aralık 2010: 18-29).

“Zeytinlik Senti Eski ehresine Kavuşuyor”

“Restorasyon alışması içinde olan Giresun’un tarihi mahallelerinden biri olan Zeytinlik Mahallesinde “ Zeytinlik Mevki Sokak Sağıklaştırma ve Kentsel Tasarım Projesi Uygulaması başlatılmıştır. İş bitiminde Zeytinlik Mahallesi özgü dokusuna yeniden kavuşacak, turizm değeri haline getirilecek kale-ada-zeytinlik sacayağında yoğunlaşan Giresun kültür turizminin bir ayağı tamamlanmış olacaktır” (GD, Ocak 2017: 27).

“Bu Sene Bizim Proje Yılımız Olacak”

“Gedikkaya projesi “Giresunluların turizmine, yerel yaşamına ve sosyal yaşamına katkı sağlaması için başlatılan bir projedir. Burada yapılacak işlem yaklaşık beş yüz elli metre civarında bir yoldur ve trafiğe açık olmayacaktır. Elektrikli araçlarla çıkış sağlanabilecektir. Tepeye iki tane kafe ve seyir terası yapılacaktır” (GD, Ocak 2017: 48-50).

“Tur Firmalarının Yeni Gözdesi Giresun Ve Ordu”

“Emitt² 2017 fuarında Giresun için birçok etkinlik yapılması kararı alındı. Yetkililer özellikle Giresun otel yatak kapasitesini artırmaları, yöresel hediyelik eşya ürün satış kümelenmesi, şehir içi araç trafiğı, tur otobüsleri durak yeri, yaylaların restoran ve tuvalet altyapılarına dikkat çektiler... Geçmiş yıllarda Giresun’da yediğimiz trafik cezaları ve tur otobüslerine yönelik baskılar bizim belimizi büktü, şevkimizi kırdı. Biz Karadeniz yayla turizminin Trabzon ve Rize’den ibaret olmadığını göstermek adına Ordu- Giresun projesini gündeme aldık. Giresun’a gittiğimizde karşılaştığımız sorunlardan bir tanesi de yöresel yemeklerdi. Bu konu

² Doğı Akdeniz Uluslararası Turizm ve Seyahat fuarıdır ve dünyanın en büyük dört turizm fuarlarından birisidir. Dünyanın birçok bölgesinden uluslararası ziyaretçi çekmektedir ve onlara hem tanıtım hem de pazarlama sunmaktadır.

aşılmalı, Giresun vejeteryan mutfağı mutlaka oluşturulmalıdır” (GD, Şubat 2017: 8-9).

“Zifirin Otel Kulakkaya’da Turizmi Hareketlendirdi”

“Otelin yüzde 90’ı ahşap olmasının yanında her yönüyle yaylaya uyumlu otantik bir yapı olan otel on iki bin beş yüz metrekare alana kurulmuştur. Otuz odası bulunan otelde çok yönlü birçok hizmet sunulmaktadır” (GD, Şubat 2017: 12-13).

“Mavi Göl, Kuzulan Tabiat Parkı Sınırlarına Dahil Edildi”

“Göl sodalı su olan Göksu Çayı’nın önünün doğal yolla kapanmasıyla oluşmuştur, görsel güzelliğiyle dikkat çekmektedir” (GD, Eylül 2017: 30).

Reklam : “Dorukhan Kümbet Evleri” (GD, Ekim 2017: 37)

“Kuzalan Giresun’un Turizm Lokomotifi Olacak”

“Orman içi travertenler üzerinde akan yaklaşık 1800 metrelik parkura sahip Kuzalan Şelalesi yapılan tanıtımlar sonucu yerli ve yabancı turistlerin yoğun bir şekilde ziyaret ettiği bir yer haline gelmeye başlamıştır” (GD, Ekim 2017: 28-30).

Verilen örnek haberler ve Giresun Dergisi’nde yer alan diğer haberlerden çıkan ortak analiz turizme katkıda bulunan sanayi faaliyetlerinin Giresun ilinde tam anlamıyla sürdürülemediğini göstermektedir. Bu durumda bir istikrar sağlanamadığı için Giresun halkını dışarıya iten güç, turisti Giresun’a çekmekte uzun yıllar zorlanmıştır.

“Giresun Dergisi” gelenekleri turizm etkisi altında canlandırmadaki çabalarını olumlu ve olumsuz haberleri her sayıda kaleme alarak göstermeye çalışmıştır. Ulaşım sorunu turizmi uzun yıllar sekteye uğratmış bu sebeple turizm faaliyetleri Giresun’da beklenenin altında kalmıştır. Yaylalarda gerçekleşen panayırılar ve etkinlikler ne

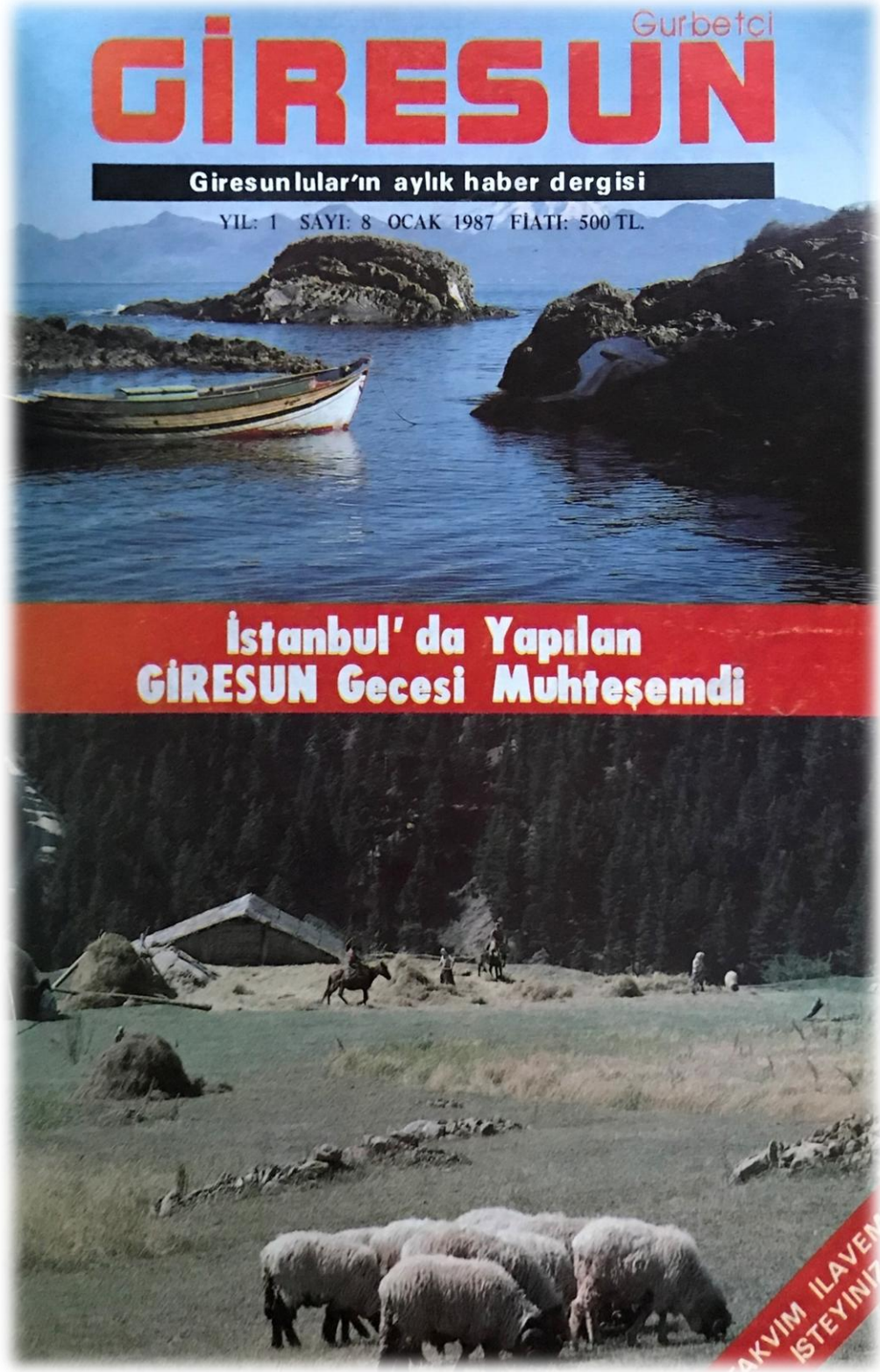
kadar düzenlenmeye çalışırsa çalışılsın bu uygulamaların uzun yıllar sekteye uğramasındaki ilk sorun yol olmuştur. Giresun yol sorununu uzun yıllar yaşasa da sonradan yapılan yollar ve tesisler turizmde yeterli bir alana sahip olamamıştır. Trabzon ve ordu gibi iki büyük şehrin arasına sıkışıp kalan Giresun ili turizmde çoğu zaman özellikle tur firmalarının gezilerinde göz ardı edilmiş hakettiği değere kavuşması uzun yıllar mümkün olamamıştır.

Kara yolu ulaşımı gibi deniz ve hava yolu ulaşımı da turizm için birer kaynak oluştursa da bu durumun gelişmesi Giresun'da uzun yıllar almıştır. Giresun'a birçok düzenlemenin geç ulaşması modernleşme kapılarının da geç aralanmasına sebep olmuştur.

Giresun Dergisi'nin ilk çıktığı yıllarda Giresuna dair yer alan haberlerde değinilen milli park, liman sahası, halk plajı, yayla etkinlikleri, gazi caddesi, teleferiği, kalesi ve kayak tesisleri gibi birçok problemlerin bir çoğu günümüzde de hala devamlılığını korumuştur. Yapılmak istenilen çoğu çalışma sadece geçmişten günümüze sözlü ve yazılı olarak varlığını sağlamıştır.

Yaylaların turizme açılması uzun yıllar tartışılan konular arasında yerini almış bu durum günümüzde yolların düzenlenmesi ile etkinlik kazanmıştır. Yaylacılık turizm faaliyetleri beraberinde el sanatlarını ve hediyelik eşya anlayışını geliştirmeye çalışmış kendine özgü yöresel yeme içme kültürünü festivaller çerçevesinde oluşturmuştur. Yaylada gerçekleştirilen turizm faaliyetleri belli dönemlerde yöre halkı tarafından bir geçim kaynağı da olmuştur.

Fotoğraf 5 Giresun Kùltür Doğasının Yer Aldığı Kapak Fotoğrafi

Kaynak: Giresun Dergisi

Giresun ili turizm faaliyetleri dergide genel olarak yaylacılık olarak gösterilmiştir. Giresun'da da bu alanda bir turizm bilincinin gelişmekte olduğu gözlemlenmiştir. Fakat bir tek bu etkinliğin yanı sıra Giresun ilinin sahip olduğu diğer zenginlik de bulunmaktadır. Bu gibi güzelliklere sahip çıkılmadığının göstergesi olarak 'Ördek Gölü Yok Oluyor' haber içeriği bir örnek oluşturmaktadır. Tarihiyle, deniziyle, tabiat güzellikleri ile turizmin birçok kapısına Giresun'da yapılacak çalışmalarla ulaşabilmek mümkündür. Bu durumun tek düzelikten kurtulabilmesi için başka alanlarda yapılacak çalışmaların tanıtımlarının da dikkatli ve destekli bir şekilde düzenlenmesi gerekmektedir.

Yayla turizminin yanında Giresun iline uygun yürütülebilecek kış turizmi, yaz turizmi, kültür turizmi, eğitim turizmi, spor turizmi ve geçmişten günümüze süregelen avcılık turizm potansiyeli bulunmaktadır. Bu gibi alanlarda atılacak adımlar ve çalışmalar Giresun ilinin turizmde daha iyi bir konum elde etmesinde yardımcı olacaktır. Turizm alanında gelişecek olan bu kültür aktiviteleri ekonomik açıdan da Giresun iline fayda sağlayacaktır. Bu bağlamda Giresun Dergisi'nden haber örnekleri ile sunulan Giresun ilinin problemleri göz ardı edilmeden ve geciktirilmeden gerçekleştirilmelidir. Yaylacılık tek başına yeterli bir kaynak olmamakla birlikte Giresun ilinin bu potansiyelinin yanına örnek kültür turizmi hareketliliği oluşturulmalıdır.

Turizmin gelişmesi amacıyla yaylalara giden yolların iyileştirilmesi, alt yapının düzenlenmesi, yaylalarda otel hizmetinin bulunması ve yaylaların yol güzergahında doğa güzelliklerinin yansıtılmaya çalışmaları yapılan kültür turizmi etkinliklerinin temelini oluşturmasının yanı sıra bu düzenleme faaliyetleri arttırılmalıdır.

2.3.1. Ekolojik Turizm ve Sürdürülebilir Yerel Kalkınma

Ekoturizm, turizm faaliyetlerinin doğa üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmak ve kaynakların sürdürülebilir bir şekilde kullanımını sağlamak için ortaya çıkmış ve doğal olanı bozmadan geliştirerek koruyan bir turizm anlayışına sahip çıkmıştır.

"Dünyada değişen ekonomik, sosyal ve teknolojik unsurlara bağlı olarak, tüketim kalıplarında da değişimler meydana gelmiştir. İnsanlar, giderek lüks

turizmden uzaklaşma ve küçük guruplar halinde doğa ile iç içe olma eğilimi göstermeye başlamışlardır. Turist ve tüketim profilinde meydana gelen değişimler doğal, kültürel çevrenin koruma-kullanma dengesi içinde kullanımını öngören “kırsal turizm”, “ekolojik turizm”, sürdürülebilir turizm” gibi yeni kavramların oluşmasını sağlamıştır. Kitle turizmine bir tepki olarak gerçekleşen ekoturizm mevsimle sınırlı kalmayan kırsal ve kültürel turizm unsurlarını da içermektedir. Kültürel alanlarda geliştirilebilecek en uygun turizm türü olarak da görülmüştür” (Kaypak, 2012: 1).

Ülkemiz tarihi, doğa güzellikleri ve coğrafyasıyla her mevsim büyük bir turizm potansiyele sahiptir. Sadece yaz ayına bağlı kalınmaması ve tüm mevsim boyunca gerçekleştirilebilmesi bakımından ülkemizde de ekoturizme ilgi yoğunlaşmıştır. Ekoturizm başlığı altında; yayla turizmi, bisiklet turları, foto safari, akarsu sporları, çiftlik turizmi, atlı doğa yürüyüşü, kamp-karavan turizmi, mağara turizmi, dağ turizmi ve doğa yürüyüşü, botanik turizmi gibi faaliyetler yapılmaya başlanmıştır.

Sürdürülen ekolojik turizmle kültürel değerlerin korunmasının yanı sıra yerel halk ile turistler arasında sosyal yaşam ve kültür alışverişi yaşanmıştır. Sosyal ve kültürel faydasının yanında insanların doğayı keşfetmesi ve farklı arayışlara yönelmesiyle doğa turizmi Türkiye şartlarının elverişli olmasından dolayı turizmin ekonomik kaynaklarının arasına da girmiştir.

Ekoturizm; destinasyon bölgesine fayda sağladığı gibi zararlar da vermiştir. Faydalı bir ekoturizm için bilinçli turistlere ve planlanmış aktivitelere ihtiyaç vardır. Ekolojik turizmin uygulanacağı bölgede öncelikle bölgenin potansiyeli belirlenmeli ve yerel halk ile birlikte çalışılmalıdır. Bölgede ekolojik dengeyi bozmayacak doğayla uyumlu konaklama yerleri oluşturulmalıdır. Bir taraftan yerel halkın kalkındırılabilmesi için geleneklere uygun el sanatları ve yöre yemekleri yapılmalı diğer taraftan turistlere tanıtılması sağlanmalıdır.

Giresun sahip olduğu doğasıyla ekolojik turizm için en elverişli şehirler arasında kabul edilebilir. Giresun ilinde sürdürülebilir tabiat turizmi için yapılacak birçok aktivite de bulunmaktadır. Bu aktiviteler; Dağcılık, Dağ Tırmanışı, Tabiat Yürüyüşleri (Trekking), Atlı Tabiat Yürüyüşü, Botanik Turizmi, Yön Bulma (Oryantring), Dağ Bisikleti, Av Turizmi, Tabiat Turları, Yayla Turizmi ve Festival

Turizmi, Yaban Hayatı (Fauna) Gözlem Turizmi, Kuş Gözlemciliği (Ornitoloji), Kampçılık ve Karavan Turizmi, İzcilik, Golf Turizmi, Hava Sporları Turizmi ve Yamaç Paraşütü, Foto safari, Sportif Olta Balıkçılığı, Akarsu Turizmi ve Rafting, Kış Turizmi, Tarım ve Çiftlik (Agro) Turizmi, Deniz Turizmi, Mağara Turizmi, Gem Safari'dir (Süs Taşları Toplama Gezisi).

Giresun'da gerçekleştirilen ekolojik turizm faaliyetleri kültürel değerlerin korunmasına yardımcı olurken yerel halk için de bu alanda bir alışveriş ortamı oluşturmuştur. Bu alışveriş ortamı hem kültür alışverişi hem de ekonomik kalkınmaya fayda sağlayarak bir etkinlik olarak gösterilebilir.

Giresun'da genel olarak yapılan sürdürülebilir turizm etkili çalışmalarda ise ekolojik köyler önümüze çıkmaktadır. Giresunda İnece Köyü bu tür bir ekolojik çalışmanın yapıldığı ve tescillendiği Karadeniz Bölgesi'ndeki ilk ekolojik köydür. İnece köyünde yapılan ekolojik çalışma JIKA'nın³ katkıları ile gerçekleşmiştir...

“Giresun ili Doğa Turizmi Master (2012)'nda ekoturizm üzerine vurgu yapılmaktadır (OSİB, 2012). Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı (DOKA) tarafından finansa edilen “Giresun Turizm Marka Kent Stratejik Kalkınma Planı ve Giresun Turizm Altyapı Hizmetleri Birliği (GİRTAB)'in çalışmaları sonucu 2012 yılında Bulancak İnece Köyü ekoturizm model köy olarak kabul edilmiştir. 2012 yılında Kuzey Kıbrıs'tan gelen turist gurubunu ağırlamıştır. Köye gelen gruplar “Alaşağı Oyun Ekibi” tarafından karşılanmaktadır. “Baba Ocağı” adlı evde canlı müzik eşliğinde yöresel yemekler yemişlerdir. Ayrıca misafirlere geleneksel kına gecesi sergilenmiştir. İnece Köyü'nün ekoturizm köyü olmasını destekleyen unsurlardan biri 2011 yılında başlatılan DOKA (Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı) tarım projesidir. Bu proje kapsamında JICA (Japonya Uluslararası İşbirliği Ajansı) işbirliği ile fındığa alternatif ürünler üretilmiştir. Tarıma yönelik proje ile İnece Köyü'ne Japonlar gelmiş ve köyün uluslararası alanda tanınmasına da olanak sağlamıştır. İnece Köyü'nde

³ JIKA Gelişmekte olan ülkelerin insan kaynakları gelişimine destek olmak üzere yürüttüğü teknik işbirliğinin faaliyetlerinden biridir. Belli bir konuyla ilgili bilgi gereksinimlerini karşılamak üzere özel olarak hazırlanmış ve o konudaki Japon bilgi ve deneyimlerinin aktarılması esasına dayalı eğitim programlarıdır.

kooperatif Türk Patent Enstitüsü'nden köyün adının patentini almış, birçok ulusal televizyon kanalında tanıtım yapan programlar aracılığı ile köyün tanıtımı yapılmaya çalışılmıştır” (Keleş, vd. 2015: 469). Giresunda ekolojik turizmin gelişmesinde büyük katkıları olan bu proje gelecek olan ekoturizm faaliyetlerine rol model olmuştur ve devamlılığını sürdürmemiştir.

Giresun'un Bulancak ilçesine bağlı Kuşluhan köyünde ekolojik bir çalışma bugünde hala devam etmektedir. Kuşluhan köyü, kurulan yöresel ürünler pazarı ile özellikle sabah saatlerinde yöresel kahvaltılar için misafirlerini ağırlamaktadır.

Bugünde devamlılığını sürdüren doğa ile iç içe olan Giresun'un Piraziz ilçesinde bağlı Şeyhli Ekoturizm Köyü de ekolojik turizmin sürdürülmeye çalıştığı bir yerdir. Şeyli Köyü'nde yapılan bu etkinlik il özel idaresi tarafından destekli bir etkinliktir. İşletmeciliğini emekli öğretmen Ümmihan Aydın sürdürmektedir. Ekoturizm faaliyeti için tahsis edilen köy evi DOKAP'ın katkıları ile düzenlenmiş onarılmış ve yörel mimariye uygun hale getirilmiştir. Köy evinin içi ise Giresun'u tanıtan bir kültür müzesi mahiyetindedir. Yine İnece'de olduğu gibi bir köy evinden konaklamanın yanı sıra akşamları yöresel kıyafetlerle düzenlenen kına gecelerine rastlamak mümkündür. Giresun kültürüne ait yemeklerin ve kahvaltının sunulduğu köyde doğa yürüyüşleri ve mevsimsel meyvelerin toplanması da rağbet gören bir aktivitedir. Ekoturizm köy konağı Giresun kültür varlığını tanımak ve Giresun lezzetlerini tatmak için düzenlemiş bir kültür evidir. Ekolojik turizmin etkisinde gelişen kültür etkinlikleri Giresun yöresinin doğasını tanıtırken yardımlaşma yani imecilik kültürünü de bünyesinde barındırmıştır.

İnece ve Piraziz köyleri doğa, tarih ve inanç turizmi ile iç içe olan, turistlerin yöre halkı ile birleşmiş olduğu, bahçelerde ve doğada ortaklaşa bir çalışmanın olduğu, folklor ve el sanatlarının ilgi gördüğü, gelenek ve göreneklerin yaşatılarak tanıtıldığı çalışmalardır. Fakat bunlar arasında Piraziz köyü çalışmalarına devam ederken İnece köyü çalışmalarını devam ettirememiştir. Çünkü bu tür bir etkinlik planlanmış bir çalışmanın yanında gönüllülük ve işbirliği gerektirmektedir.

Ümmühan Aydın'ın ile yaptığımız görüşmede ekoturizm konağı ve bu faaliyet hakkında öğrendiklerimiz şu şekildedir.

Öncelikle konuşmamıza başlamadan önce Ümmühan hanım bize konağı gezdirdi. “Konakta şehli köyünün ilk beyaz gelinliği sergileniyor ve bu gelinliği giyen kişi şuanda 75 yaşında. Daha önceki yıllarda bölgede giyilen gelinlikler renklidir. Dört odalı on kişilik kapasiteye sahip olan konağımızın en alt katında kendi elimle kurduğum kitre bebek müzesi bulunuyor. Bu kitre bebeklerin hikayesi anaokulunda öğretmenlik yaptığım yıllarda sene sonlarında çocuklara yaptırdığım etkinliklerden oluşmaktadır. Narettin Hocadan, Yedi Kocalı Hürmüze birçok hikaye bu müzede yer almakta ve müzeyi gezdirirken bu hikayeleri gelen misafirlere özellikle de çocuklara ezgili bir şekilde anlatıyorum. Fındık bahçesi, fındık toplayan hanımlar, atla fındık toplayan bey, sırtında şeikle elinde bohça ile yemek taşıyan hanım, sırtında çuval taşıyan bey, harman vakti, tırpanla fındık yapan hanımlar, fındık kabuğunun atlanması, fındık çuvaları ve mutlu son güzün fındıkların hasadının sonunda gerçekleşen düğün, kırmızı duvağı ve kırmızı şemsiyesi ile beyaz atın üzerinde gelin yanında elinde tabancası ile damat bu kış uğraştığım ve müzede yer alacak Giresun folklorünü yansıtan kitre bebekleridir” (KK-4).

Fotoğraf 6 Kış Aylarında Giresun Kadınının Hikayeleştirildiği
Kitre Bebekler

“Giresun’un hanımları çok çalışkandır. Üç dört işi bir arada yapar. Tarlasını yapar evini yapar, ineğini yapar, gezmesini de yapar. Ama kışın hep elişi yaparlar, o kadar güzel yaptıkları elişileri vardır ki halk eğitim kuruldu zannedersiniz” (KK-4).

“Dört yılın da öncesine kadar uzanan çalışmamız daha önce köy evlerinde sürdürölmekteydi. Konak içinde misafirin ağırılanacağı odaların yetersiz olduğu zamanlarda köy halkı onları kendi köy evlerinde konaklattıyordu. Köyün 200 kişilik kapasitesi var. Turistlerin konakladıkları köy evlerinde tuvalet ve banyoyu sadece gelen misafirler kullanabiliyor, evde yaşlı ve çocuk olmamasına dikkat ediliyor. Bu çalışma için üniversiten hocalar üç ay köyde konakladı ve onlardan köy halkı ders aldı” (KK-4).

“Konaklama hizmetinin dışında yemek çalışmaların da ise 500 çeşidin üzerinde yöresel yemek çıkarabiliyoruz, Sonrasın da ikramlarda en çok tutan yöresel yemeklere yer veriyoruz, 25 çeşit yöresel kahvaltımız bulunuyor.” Ümmühan hanım köy halkı ile yaptığı çalışmalarda birçok alanda dikkat çekmiştir. Özellikle yöresel yemeklerde birçok programa katılmıştır. Bunlardan bir tanesi Ordu Valiliğı’nin Fransa Tarım Müdürlüğü ile yaptığı çalışmadır. Bu çalışma kapsamında Fransa’da on günlük bir faaliyetin içine giren Ümmühan Hanım sayesinde Ordu ili sıfır hibe ile meyve suyu fabrikasını elde etmiştir. Yine Hilton’da Giresun yöresel yemeklerinin şeflerle yapıldığı bir programa katılmış dört günde 500 kişilik bir katılım görölmüştür. Bu çalışmada “Giresun yemekleri meyhane yemeğı” olarak adlandırıldı (KK-4).

“Turistlere doğa yürüyüşlerini bahçelerden ve derelerden yaptırıyoruz, turistler yol üzerinde bulunan meyve ağaşlarını görme ve meyvesi olanlardan yeme imkanına sahip oluyorlar. Akşamları karşılama, üç ayak horon gibi oyunların gösterilerini izleyip türküleri dinliyorlar. Sonrasında isteyen konaklarda kalıyor istemeyen köy evlerinde çay ve muhabbete veya erkekler grana (kahve) gidiyor.” (KK-4).

Dördüncü aşama misafirlere verilecek hediyeler yolunda ise Ümmühan Hanım birçok reçel çeşidi denemiştir. “Bunlar arasında süt reçeli, nane limon reçeli, karadut reçeli, dağ çileğı reçeli var, turist olarak gelenler en çok bilmediklerini öğrenmek istiyorlar onun için farklı lezzetler seçiyorlar” (KK-4).

Şeyhli köyü, ekoturizm konağı ve bilinçli köy halkı ile altyapının oluşturulduğu ve keşfedilmesi beklenen büyük bir kaynaktır. Ümmühan Hanım ve köylüler bu kaynağa gelecek turistin sadece üç aylık bir dönemden ibaret kalmamasını dört gözle beklemekte ve bu işi en iyi şekilde yürütmek için ellerinden geleni yapmaktadır.

İnece köyünde başlatılan ekolojik turizm Giresun'un Piraziz ilçesinde Şeyhli Köyü'nde sürdürülmeye devam ederken ekolojik turizm beraberinde organik tarımın ve ekolojik pazarın da değerini arttırmıştır. Bu artış ile Giresun Turizm Altyapı Hizmet Birliği ve Şebinkarahisar Belediyesinin Ekolojik Pazar Projesiyle Tamzara'da harekete geçmiştir.

Çalışmamızda tek başına bir alan olarak incelenen festivallerde Giresun'da ekoturizm için bir etkinlik alanı oluşturmuştur. Yaylalar insanların eğlence merkezi olmasının yanı sıra sürdürülebilir kalkınmaya da fayda sağlamıştır. Ekoturizmin destinasyona sağladığı faydaların farkına varılmasıyla yaylacılık turimi faaliyetleri çoğalmış bu alanlarda ekolojik dengeyi bozmadan yayla atmosferine uygun konaklama yerlerine dair çalışmalar geliştirilmeye çalışılmıştır.

Aşağıda verilen örnek haberler Giresun Dergisi'nin internet sayfasından alınan haberden oluşmaktadır:

“İnece Köyü Giresun'un Yıldızı Olacak” (Haziran 2012)

“Köyde tüm gün yapılan aktiviteleri yerinde gözlemleyen ekip, bu aktiviteleri turistlerin faydalanabileceği bir forma sokmak için çalışmalar yapıyor. Köye gelecek turistler sabah köylüler ile birlikte inekleri sağacak, çocuklar folluklardan yumurta toplayacak, mevsimine göre fındık toplanacak, reçel, salça ve pekmez yapılacaktır. Proje çerçevesinde; eski adetler yaşlılardan dinlenip günümüze uyarlanacak” (URL 1).

Bulancak İnece Köyü'nde gerçekleşen ekoturizm faaliyeti çalışmasında tanıtılmaya çalışılan gelenek ve görenekle uygulamaya koyulurken kalıcılığının sağlanması, yeni nesil tarafından daha anlaşılır ve ilgi çekici bir hale getirilmesi için günümüze uyarlanmaya çalışılmıştır.

“Karadeniz’de Ekoturizm” (Ağustos 2012)

“Giresun'da, Turizm Marka Kent Kalkınma Planı kapsamında Ekoturizm Köyü ilan edilen İnece Köyü ve Şeyhli Köyü'ne gelen turistler, doğal güzelliklerin keyfini çıkarıyor... "Bölgede şu ana kadar Kıbrıslı Türk turistleri ağırladık. Turistler köylülerle beraber fırın yakıyorlar ve köy yemeklerini yapıyorlar, hem doğal güzellikleri görüyorlar şelalelerin altından yürüyorlar birçok sebze ve ot yemeğini yiyebiliyorlar ve bunların yapımını da öğreniyorlar. Burada köylülerle beraber çok sıcak bir ortamın içerisinde vakit geçiriyorlar. Turistler köyde klasik ev pansiyonculuğu şeklinde kalmıyorlar. Köylüler bir odalarını turistlere açıyorlar. Turistler misafir gibi algılanıyor. Normal şartlarda köy evine nasıl bir misafir geliyorsa o şekilde ağırlanıyor. Evlerin bir odası turistler için özel dizayn edildi. Geldikleri zaman kullanabilecekleri boş dolapları, temiz hijyenik çarşafları ve havluları var. Otel odasındaki konfor ev samimiyetinde kalıyorlar"... Karadeniz Türkiye turizminin parlayan yıldızı... Amaçlarının günü birlik gelen turistler değil Karadeniz kültürünü yaşayan, anlayan ve özümseyen turistleri bölgede ağırlamak..." (URL 3).

“Eko Tatil İnece Köyüne Japon İlgisi” (Temmuz 2013)

“Giresun’un Bulancak İlçesine bağlı İnece Köyü bir süredir devam projeleri ile dikkat çekmeye devam ediyor. Bulancak İlçesine İnece Ekoturizm Köyü kooperatifi tarafından Japon JICA işbirliği ile köyde tarım çeşitlendirmesine yönelik çalışmalarını devam ettiriyor. Köyde likapa bahçeleri, kivi bahçeleri gibi elde bulunan meyve ve sebzelere ilaveten İnece Köyü Kooperatifi yörede az yetişen sebzelerin de yetiştirilmesi için kolları sıvadı. Japon JICA uzmanları yetkililerince köyde bulunan ekili alanlar ve seralarda yapılan incelemeler sonucu bölgede nadir bulunan brokoli, karnabahar ekimi ve çeşitlilik artırmaya yönelik çalışmalar, istiridye ve kültür mantarı yetiştiriciliğine yönelik araştırmalar devam ediyor. Haftasonu Ankara’dan JICA uzmanı Kamura Koji, Trabzon Gönüllü uzmanı Sinji Tamura ve Kırsal Kalkınma Danışmanı Kiyoka Masanobu önderliğinde İnece Köyü’ne gelen

heyet köyde bulunan tarım alanları ve seralarda inceleme yaptı. Ayrıca; JICA uzmanlarından Mr. Yutani ekoturizm ile ilgili köydeki çalışmaları süresince köy evlerinde konaklayacak” (URL 2).

Alanında uzman bir ekip tarafından gerçekleştirilen ekoturizm faaliyetleri arasından köye alternatif kazandırabilecek meyve ve sebzelerin yetiştirilmesi denenmiştir.

“Giresun’da Ekoturizm Köylerine Büyük İlgî” (Temmuz 2015)

“2015 yılının turizm yılı ilan edildiği Giresun’da turizm faaliyetleri kapsamında yapılan çalışmaların meyvelerini vermeye başladığı belirtildi...Giresun’un kültürü, tarihi, iklimi, doğal güzellikleri ve temiz havasının yanı sıra ekoturizm köylerinin de yöre ekonomisine katkı sağladığı gibi ilin marka değerini de artırdığı ifade edildi. Piraziz Şeyhli ve Bulancak İnece köylerinde yürütülen ekoturizm çalışmaları yerli ve yabancı turistleri ağırlamaya devam ediyor... Son yıllarda yapılan ekoturizm çalışmalarının bu yönde hızla artış gösterdiğini belirten Vali Hasan Karahan, ekoturizm ile ilgili altyapı çalışmaları meyvesini vermeye başladı. Piraziz Şeyhli ve Bulancak İnece köyleri ekoturizm bünyesinde köy evlerinde ellişer kişilik konaklama kapasiteleri, kapalı ve açık mekan yeme, içme alanları ile günübirlik ve konaklamalı misafirler ağırlamakta. Bu köylerden biri olan Şeyhli Ekoturizm Köyü’ne İl Özel İdaresi tarafından yapılan konak bu yıl içinde hizmete girecek. Gelen misafirler hem köy evlerinde hem de konakta ağırlanabilecek. Ekoturizm köylerine konaklamalı ve günübirlik gelen gezginlerin yöresel yemeklerden tadarak köy ortamını doyasıya yaşayabildikleri doğa, tarih ve inanç turizmini kapsayan rotalarda gezebildikleri ve bu köylerde dileyen turistler köy halkıyla beraber, bahçelerde, tarlalarda keyifle çalışarak, el sanatları, folklor, kına geceleri aktiviteleriyle köy halkıyla beraber gelenek ve görenekleri de yaşayarak keyifli bir tatil geçirebilirler” dedi. Ekoturizm köylerinin ulaşım sorunu da bulunmadığını belirten Vali Karahan, “Ekoturizm köyleri havalimanına yakın olmalarından dolayı bu gezginler tarafından ulaşılabilir bir konumda. Bu nedenle

gezgin veya turistlerin havaalanı ile birlikte daha da ilgi göstermesini bekliyoruz" diye konuştu" (URL 4).

“İnece Köyü’nün Ekoturizm Potansiyeli” (Eylül 2017)

“İbrahim Sezer tarafından yazılan bir kitabın adıdır. “Kitapta İnece Köyü’nün ekonomik çevre özellikleri, ulaşım imkanları ve fırsatları üzerinde durulmuştur. Doğa yürüyüşü, kamp karavan turizmi, sportif olta balıkçılığı, bisiklet turu, botanik turu, tarım turizmi, manzara izleme etkinlikleri kaleme alınmıştır. Yöre mutfağından lezzetler sunulması, kına gecesi gösterileri, köy turu incelenen aktivitelerdir” (Balcıoğlu, Ekim 2017: 9).

Aşağıda verilen örnek haberlerde ulusal basında da Giresun’da yapılan ekolojik turizmi görmek mümkündür, basında yer verilen bu haberler ile Giresun ekolojik turizmi tanıtımı geniş kitlelere ulaşmıştır.

“Grü'de "Ekoturizm Rehberliği Anabilim Dalı" Kuruldu” (Mayıs 2018)

“Giresun Üniversitesinde (GRÜ) gelecek akademik yıldan itibaren eğitim verecek Ekoturizm Rehberliği Anabilim Dalı kuruldu. Turizm Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Musa Genç, AA muhabirine yaptığı açıklamada, Türkiye’de ilk olan Ekoturizm Rehberliği Anabilim Dalı’nı GRÜ olarak kurduklarını söyledi. Anabilim Dalı’nın Sosyal Bilimler Enstitüsü bünyesinde faaliyet göstereceğini ifade eden Genç, programa gelecek akademik yılda tezli yüksek lisans eğitimi için öğrenci alımı yapılacağını bildirdi” (URL 5).

Ekolojik turizm çalışmalarının geliştirilmesi bu haberlerin ulusal basına da yansımaları sağlamıştır. Bu şekilde turizmin gelişmesinde etkili kaynaklar arasında olan reklam çalışmaları gerçekleşmiştir. Ekoturizm köylerinin duyulması ile bu yerler özellikle yaz aylarında gruplar halinde gelen yerli ve yabancı turistler ağırlanmaya başlanmış yapılan ekolojik turizm planlamalarında turistler yöre halkı ile beraber çalışmışlar bu alanda eğitim bile görmüşlerdir. Eğitim olmadan yapılan çalışmalar yeterli düzeyde gelişemeyeceği için Giresun Üniversitesi’nde de bu alanda

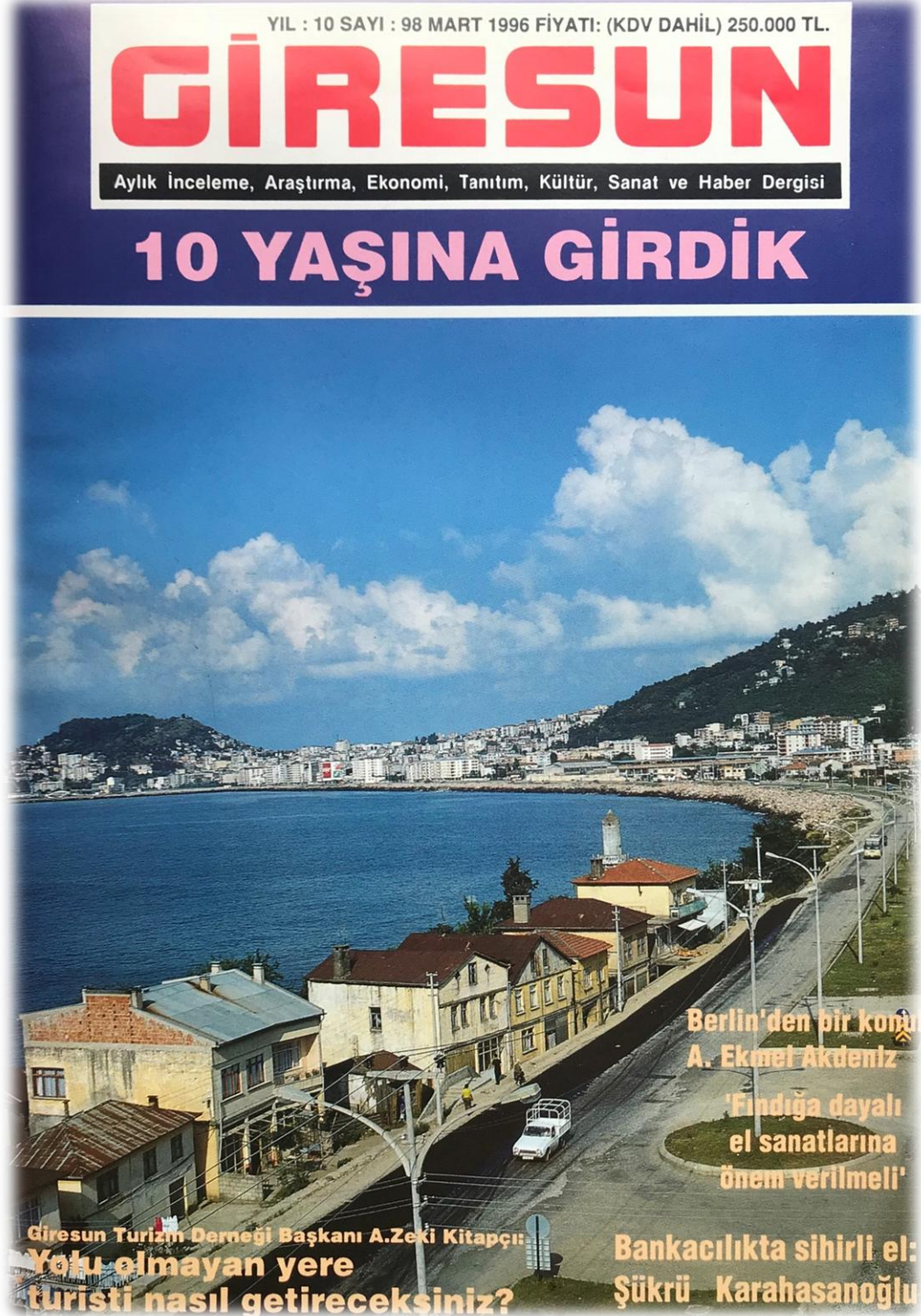
bölüm açılmış ve ekoturizmin gelişmesi için üniversite eğitim çalışmalarının ayağını başlatılmıştır.

Giresun'un doğa güzelliklerine talep sadece yaz aylarına bağlı kalmamalıdır. Çünkü Giresun yaylaları ve dağları ile kayak turimi potansiyelini de bünyesinde barındırmaktadır. Fakat bu alanda yapılması gereken çalışmalar hala yapılamamıştır. Kış aylarında küçük ya da büyük, yerli veya yabancı gezi grubu faaliyetleri kayak merkezinin bulunmamasına rağmen yaylara çıkmaktadır. Yapılacak olan kış turizmi faaliyet alanları ile bu yerlere daha fazla ilgi çekmek mümkün olacaktır.

Turistlik destinasyonlara ve ekolojik turizme talepler ulaşım ağlarının düzenlenmesi ile etkinlik kazanmıştır. 1980-2000 yıllarında haberlerden görüleceğe üzere yol yapımındaki aksaklıklar turistlik faaliyetlerin önünü kapatmıştır. 2000'li yıllardan sonra bu durumun iyileştirilmesi çalışmalarıyla birlikte turistlik destinasyonlara talep yoğunlaşmıştır.

Fotoğraf 7 1996 Yılı Giresun'un Yol Durumunu

Gösteren Giresun Dergisi Kapak Fotoğrafı

Kaynak: Giresun Dergisi

“29 Yıldan Beri Çekilen “Yol Çilesi” Nihayet Bitiyor”

“Sivas ile Giresun’u Doğu Karadeniz dağları ayırmakta idi. Binlerce yıllık kervan yolları ihtiyaca cevap vermekten uzaktı. Ş. Karahisar’dan Giresun’a kalkan her kervan dualarla uğurlanır, yollarda başlarına bir şey gelmesin diye kurbanlar kesilirdi. Her kervandan bir kara haberci geri döner, yük taşıyan kervanların uçurumdan yuvarlanıp telef oluşunu ya da kar fırtınasına yakalanan insanların çaresizlik içinde donarak ölmelerini anlatırdı. Kümbet Saydere arasında ki bir tepede bu yolda ölenlerin gömüldüğü kocaman bir mezarlık oluşmuştu. O yıllarda Türkiye’nin imkânları da azdı... 1958 yılında başlatılan çalışmada (Dereli Güdül köyü) karayollarının çalışma sistemi bir garipti. Yörede yol çalışmaları mayıstan eylüle kadar bir dozer, bir kompresör, 10-15 işçi sürer, diğer mevsimlerde inşaat durdurulurdu. Ekipler sanki hiç acelesi yokmuş gibi çalışıyorlardı. 1978 sonrasında düşe kalka devam eden yol 12 Eylül hareketini takiben yavaş yavaş hızlanmaya başladı” (Dağ, Aralık 1986: 2-7).

“Tirebolu-Torul Yolu 1997 Yılında Tamamlanacak”

“1977 yılında yapımına başlanan Tirebolu-Torul yolu, başlanmasından neredeyse yirmi yıl sonra hala ulaşım açılmadı. Yaklaşık 80 km olan Tirebolu-Torul yolu bazı bölümleri asfaltlanarak ulaşım açılmış olmasına rağmen bazı bölümlerine “YOL” demeye bin şahit lazım... 1994 yılında müteahhit firma 5 Nisan kararlarından sonra bütün iş makinelerini ve araçlarını şantiyesine toplayarak işi tatılmış... Her şey sus pus” (Öztürk: Ağustos-Eylül 1994: 16-18).

“Günümüzde Giresun’un ulaşım durumu; İl içinden geçen diğer karayolu bağlantıları Giresun -Dereli (Yavuzkema) – Sebinkarahisar – Alucra – Kelkit – Erzincan (Sebinkarahisar’dan ayrıca Gölova-RefahiyeErzincan yolu ayrılmaktadır) ve Tirebolu – Doğankent – Gümüşhane yollarıdır. İl yolları olarak diğer bağlantılar, Piraziz-Kovanlık, Kesap-Karabulduk, Espiye-Yağlıdere, Espiye-Güce ve Görele-Çanakçı bağlantılarıdır. Adı geçen tüm yollar asfalttır. Ancak kış aylarında dağlık kesimlerde yoğun kar yağışı

nedeniyle ulaşım aksamaktadır. Bölgede mevcut demiryolu ağı bulunmamaktadır. Ancak Doğu Karadeniz Bölgesel Kalkınması için hazırlanan planda Doğu Karadeniz için alternatif bir demiryolu projesi yer almaktadır. Bu proje, Samsun'dan sahil boyunca Gürcistan sınırına kadar uzanan bir demiryolu hattıdır. Bölgenin hava ulaşımı iki havaalanı üzerinden sağlanmaktadır. Birinci havaalanı Trabzon'da bulunmaktadır. İkinci havaalanı ise Ordu-Giresun havaalanıdır. Bölgede deniz ulaşımı Giresun, Ordu Rize ve Trabzon illerinde bulunan limanlarla sağlanmaktadır. Giresun Limanı, yolcu ve yük taşınmasında potansiyel imkânlarla sahiptir. Liman yalnız mal taşımacılığı maksatlı kullanılmaktadır" (Giresun Tabiat Turizmi Master Planı 2016-2019).

2.3.2. Giresun'un Turizm Potansiyeli ve Destinasyona

Etkileri

Destinasyonların turizm potansiyelinin ortaya çıkarılması için kapasitesinin belirlenmesi ve bu kapasitenin etrafında arz-talep meselesinin değerlendirilmesi gerekmektedir. Özellikle Giresun gibi kırsal kesimlerde kalmış küçük şehirler sahip oldukları doğa potansiyeli ile turizme kazandırılmalıdır. Yapılacak olan bu çalışmaların kalıcılığının sağlanabilmesi için de çalışmalar turizm bilincine sahip kaynaklar ve kişiler tarafından sürdürülmelidir.

Giresun ilinin turizm kapasitesinin ve potansiyelinin belirlenmesi için tanıtım faaliyetleri yapılmalı, ulaşım durumunu iyileştirme çalışmaları devam ettirilmeli, yerel işletmeri güçlendirmeli ve kalifiye çalışan işçi kapasitesini arttırılmalıdır. Bu gibi hususlar bugün olduğundan daha iyi bir duruma ulaştığında Giresun turizm gücünde de artış sağlayacaktır.

Giresunun doğa güzelliği ve tarihinin yanında turistlik mal ve hizmet kaliteside üzerine düşülmesi gereken konular arasındadır. Çünkü Giresun ili bünyesinde birçok folklorik, yeme, içme, el sanatları gibi öğeleri barındırmaktadır. Bu gibi aktiviteler turizm bölgenin kalkınmasının yanında yöre insanına da fayda sağlayacaktır.

Yukarıda verdiğimiz sıralama Giresun Dergisi'nde çıkan haberler sonucunda elde edilmiş veriler olup geçmişten bugüne kadar Giresun'un turizm potansiyelini yansıtmaya çalışmıştır.

2000 ve 2000'li yılların belli bir dönemine kadar Giresun'un turizm potansiyelini engelleyen birçok sorun vardır. Bunların başında ulaşım ve alt yapı sorunu bulunmaktadır. 1994 fizibilite raporları hazırlanan hava alanının yapımına 2011 yılında başlanmış ve 2015 yılında tamamlanmıştır. 2015 yılına kadar Giresun, havalimanı olmamasının eksikliğini yaşamış yerli ve yabancı turistler için en yakın hava alanının 150 km uzakta olması ulaşımı ve turizmi etkilemiştir. 1980 ve 1990'lı yıllarda yolların elverişsiz olması turistlerin bölgeye gelmesini engellemiş, bu duruma alternatif feribot seferlerine de çok fazla yer verilmemiştir. Karadeniz'le batının tek bağlantısı olan Tosya yolu, Harşıt ve Şebinkarahisar, Dereli, Tirebolu-Torul yollarının yapımları çok uzun yıllar almıştır. Bu durum Giresun'a turlarla yolcu gelmesini güçleştirmiş ve geciktirmiştir. İlçelerin modern çevre düzenlemeleri Keşap ve Tirebolu hariç çok geç düzenlenmiştir. Liman sahasının halka kapatılması her zaman büyük tepkiler almış bir dönem belediye plajı halka ve turizme kapalı kalmıştır.

Giresun'da TV, gazete ve dergiler reklam ve tanıtım çalışmalarına çok geç başlamıştır.

Altyapı sorunu, turistik lokanta ve yatak kapasitelerinde çalışmalar çok uzun dönem yetersiz kalmıştır. Güneş, kum, deniz turizmine alternatif, Giresun doğasının elverişliliği yayla turizmi için büyük bir imkana geç dönüştürülmüştür. Bu çalışmalar hala devam etmektedir.

Karadeniz'in tek adası olan Giresun Adasına yatırımlar gerçekleşmemiş buna ek olarak Giresun Kalesi düzenlemeleri çevre yatırımlarından fazlasına ulaşamamıştır. Yıllardır kulaklara gelen Giresun Adası ve Giresun Kalesi arasına ulaşımı sağlamak için gerçekleştirilecek olan teleferik çalışması hayata geçirilememiştir.

Aksu şenlikleri uzun yıllar sonra yurtdışından katılımcılar ile uluslararası hale gelmiştir. Giresun, film, tiyatro, konferans, sergi, seminer gibi sanatsal etkinliklerin eksikliğini her dönem yaşamıştır.

Kümbet yaylasında Birin Kümbet Dağ Evi doğaya uygun şekilde inşa edilmiş turistik konaklanabilecek alt kapı tesislerinin yanında Koçkayası ve Kuzalan Milli Parkı yakın zamanda inşa edilmeye başlanmış, Sis Dağı Kayak Merkezi çalışmaları uzun yıllar sadece konuşulmuştur.

Giresun bitki örtüsü, yaylaları, akarsuları, plajları ile doğal bir güce sahiptir. Yayla turizmi, kültür turizmi, inanç turizmi, deniz turizmi, kış turizmi, av turizmi, sağlık turizmi, akarsu turizmi, mağara turizmi, dağcılık ve doğa yürüyüşü, gastronomi turizmi , off-road ve jeep safari faaliyetleri mevcut turizm etkinlikleri arasında bulunmakta ve bu aktiviteler düzenlenen etkinlikler ile güçlendirilmeye çalışılmaktadır.

Giresun ili tursitlik destinasyon çalışmalarında bugüne kadar en büyük ilerlemeyi ulaşım ağında yaşamış turizm gelişmesinde ulaşım ağı sorunu büyük ölçüde kırılmıştır. Kara ve hava yolu üzerindeki bu iyileşme turizm üzerinde büyük bir etkiye sahip olmuştur.

2000’li yıllarda kum ve güneş merkezli turizm bölgeleri ile rekabet etmek yerine yayla turizmi, kış turizmi, eğitim ve kültür turizmi, spor turizmi, sağlık turizmi, konferans turizmi, av turizmi gibi alternatif turizm çeşitlerinin geliştirilmesi öncelikli hedef olması gerektiği anlaşılmaya başlanmış ve projeler bu düşünceler ile gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Bu amaçla markalaşma, OR-Gİ hava alanı, Giresun Adası, Giresun Kalesi, Gedikkaya, yaylalar ve yaylalarda tatil köyleri, Eğribel Tüneli, il merkezi ve ilçelerdeki tarihi kültürel miraslar ile bunlarla ilgili alt yapı sorunları üzerinde durulmaya başlanmış ve Giresun tur firmalarının uğrak noktası olmaya başlamıştır.

Son yıllarda Giresun için turizm alternatifleri arttırılmaya çalışılmış, alt yapı sorunları düzenlenirken, doğal yapıya dikkat edilmeye çalışılmış ulaşım rahat bir hale gelmiştir. Yaylalar ve köylerde son yılların gözdesi ekoturizm çalışmaları arttırılmış sürdürülebilir turizm bağlamında yaylalar ve köyler değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Turizm bir bölgede var olan kaynakların kullanımı ve bunlara alternatif çalışmalar ile sürdürülmektedir. Bacasız sanayi olarak ifade edilen turizm

faaliyetleri; döviz gelirlerinde artış, turizmle iç içe olan sektörlerde gelişme, kişi başına düşen milli gelirde artış, istihdam olanaklarında gelişme, ülkenin tanıtılması gibi birçok fayda sağlamaktadır. Giresun'da turizm hareketlenmesine bağlı olarak, bu potansiyellerin ortaya çıkması için basın ve medya da tanıtım çalışmaları ve ulaştırma faaliyetleri yapılmış, alt yapı olanakları arttırılmaya çalışılmış ve turizme fayda sağlayacak lüks işletmeler kurulmaya başlanmıştır.

Turizm faaliyetlerinin sürdürülebilmesi için doğal ve tarihi kaynaklar büyük bir potansiyele sahiptir. Giresun Dergisi'nde bu kaynaklarla ilgili birçok haber içeriğine ulaşılmıştır. Bu haberin içerikleri mevcut turizm kaynakları üzerinde durduğu gibi bunlara alternatif geliştirilebilecek kaynaklar hakkında da fikirlerde bulunmuştur.

Giresun yayla turizmi, kültür turizmi, inanç turizmi, deniz turizmi, kış turizmi, dağcılık ve doğa yürüyüşü, gastronomi turizmi, off-road ve jeep safari, av turizmi, giresun yaylaları, adası, denizi, kalesi ve kültürel varlıkları ile turizm zenginliğine sahiptir. İncelenen yerel basında da bu gibi kültürel zenginliklere yer verildiği görülmektedir. Haberlerde en çok bahsedilen turizm faaliyetleri arasında yayla turizmi olarak Tamdere Yaylası, Tamzara Yaylası, Karagöl Yaylası, Sis Dağı Yaylası ve Melikli Obası ve Giresun'da Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından turizm merkezi olarak ilan edilen Bektaş, Kulakkaya ve Kümbet yaylaları ve Aksu Şenlikleri görülmektedir.

Kültür ve Turizm Bakanlığının hazırlamış olduğu Türkiye Turizm 2023 Stratejisi'nde biyolojik çeşitlilik ve tabii kaynaklar açısından oldukça zengin olan bölge yayla koridoru olarak gösterilmiştir. Samsun'dan Hopa'ya kadar olan alanda yayla turizminin geliştirilmesi ve alternatif turizm türleri ile birleştirilerek turistler için daha cazip hale getirilmesi önerilmiştir. Eylem planı hazırlanırken faaliyetlerde yayla koridoru öncelik kazanmıştır (Doğu Karadeniz 2023 Stratejisi).

2.4. “GİRESUN DERGİSİ”NDE YER ALAN FESTİVALLER

Festivaller yerel halk tarafından, tarihi belirlenmiş, simgeleştirilmiş ve gelenek haline getirilmiş toplumsal bellekte kendisine yer edinmiş etkinliklerdir. Belirli

periyotlarda gerçekleştirilen toplumsal kutlamalarda yöre kültürü etkili bir yere sahiptir. Bu sebeple folklor öğelerini içeren festivaller kültürün gelecek nesillere aktarılmasında bir yer edinmiştir.

”Festivaller, kollektif olağanüstü olaylardan meydana gelir ve grup yaşamında kökleşmiş amaçlara hizmet eder. Karşılıklı paylaşılan sorumluluk sistemleri, prestij ve üretimin dağıtımı aracılığı ile festival katılımı ve katılımın devamlılığı sağlanır. Festivaller kutlama, yüksek değer ve hünerdeki yeteneklerin icrası ile grup mirasının ifade edilme şekli ve grup kimliğinin dışa vurumudur” (Stoeltje (çev. Petek Ersoy), 2009: 334).

“Ritüellerle gerçekleştirilen eğlencelerin kökeninde bolluk, bereket törenleri yer almaktadır. Köylülerin mutlaka düzenlemesi gerektiğini ifade ettikleri bu tür kültürel olaylar, genellikle ritüel pratikler (ilk bölüm), ile eğlencelerden (ikinci bölüm) meydana gelmektedir. Bu türk eğlenceler, yerel halk takvimine uyularak belirli günlerde gerçekleştirilir. Genç kızlar genellikle bu gibi törenlerde pratiklerini ve eğlencelerini gerçekleştirirler. Bu eğlence vasıtasıyla sıkıntının, verimsizliğin ve kıtlığın egemen olduğu kış mevsiminin ardından baharla birlikte bolluk ve bereketin yeniden yeryüzüne hakim olması kutlanır. Bu tür kutlamalar asırlardır süren tekrarların etkisiyle toplumsal bellekte saklanan geleneksel izler olarak icra edilir” (Özdemir, 2005:49-50).

“Festivaller, toplumsal olaylardır ve bu nedenle çok az sayıda bireysel harekete (kur yapma, dilek tutma ve bunlar gibi izin verirler) izin verirler. Katılım (genellikle fiziksel-duygusal veya icracı- tüketici\izleyici olarak) ve ortak hareket (yemek, dans, müzik vb.) festivallerin belirgin özellikleridir. Sürekli aynı izlek üzerinde tekrar söz konusu olduğu için de gösterimlerin içeriği ve niteliği daha önceden tahmin edilebilir. Bu kalıplaşma eğilimindeki formun içeriği, geleneksel sözlü bilgi repertuarı tarafından belirlenir. Bu bağlamda festival, şenlik veya bayramlar grubun geleneksel ve paylaşılan yaşantısının çok yönlü yorumlarını içermektedir. Festival, şenlik vb. tören ve kutlamalardaki gündelik yaşamın canlandırılması pratiğinin kökeninde bu ilke yatar.” (Özdemir, 2005: 55).

Festivaller toplum odaklıdır ve toplum tarafından sahiplenilmişlerdir. Festivallerin sürdürülebilmesi için öncelikle yerel halkın desteği ve katılımı gerekmekte, hedef kitle öncelikle yerel halk daha sonra dışarıdan gelen ziyaretçiler olmalıdır. Festivaller ile destinasyon alanları ve kültürel unsurlar ziyaretçilere yöre halkı tarafından tanıtılmalıdır. Festivaller toplumsal kutlamaların yanı sıra turizm çekiciliği ile de karşımıza çıkmaktadır. Kırsal turizmin ön plana çıkmasında etkili olan yöresel danslar, sporlar, gösteriler, konserler festival turizminin tanıtılmasında etkilidir.

Dünyada düzenlenen festivallerin altında büyük ölçüde ekonomik politikaların çıkarları yatmaktadır. Festivallerin ekonomiye katkısının artırılması için gidilecek bölgelerin reklam ve markalaşma çalışmalarına yatırım daha fazla yapılmaktadır. Festivallerin, ekonomiye katkılarının yanı sıra sürdürülebilir olması için düzenlenen etkinlikler çevreye duyarlı ve saygılı olmalı, ekonomiye doğrudan katkılarının yanında reklam ve pazarlama görevi de gerçekleştirilmelidir.

“Turizmden elde edilen gelirler, yabancı ülkelere alanan ekonomik yardımlara göre daha çok üstünlüğe sahiptir. Bunun etkisiyle festivaller turizmde kalkınma için ihtiyaç duyulan döviz girdisini bölgeye sağlamaktadır. Çünkü politik ve ekonomik kısıtlamalardan uzaktır ve herhangi bir baskı aracı olarak kullanılamaz. Diğer yandan turizm, tarımsal ürün ve hammadde ihracatından da çok daha fazla bir üstünlüğe sahiptir. Her şeyden önce, turizm mal ve hizmetlerinin fiyatları, gelişmekte olan ülkenin geleneksel ihracat ürünlerinin fiyatlarına oranla çok daha fazla kendi denetimi altındadır. Ayrıca turizm gelişmekte olan ülkenin ihracatı için bir çeşitlendirme imkanı yaratır ve döviz gelirlerindeki büyük dalgalanmaları da ortadan kaldırır” (Çeken, 2008: 293-306).

Günümüzde kitle kültürünün ön planda olduğu görülmektedir, buna karşılık olarak turizm sektörü, alternatif turizme yönelik arayış içindedir. Kentsel hayatın betonlaşmış resimlerinden, karmaşasından ve koşuşturmasından yorulan insanlar, kırsal alandaki doğa güzelliklerini görmek, değişik kültüre sahip insanlarla bir araya gelmek ve bölgeye ait yöresel etkinliklere katılmak için alternatif turizm

faaliyetlerinde yer alırlar. Bu amaçla gerçekleştirilen festivaller bölgenin ve ülkenin tanıtılmasını sağlarken, yöreye ekonomik canlılık kazandırmaktadır.

“Medya ve basın festivallerin tanıtılması ve duyurulması için bir araçtır, festivallere yer vermeleri bölgeye daha fazla ziyaretçiyi çekmektedir. Medya ve basının etkinliklere olan yoğun ilgisi destinasyonun tanıtım ve tutundurma stratejilerine katkıda bulunarak destinasyona yapılması muhtemel ziyaretler için destekleyici bir unsurdur. Özellikle günümüzde iletişim teknolojilerindeki gelişmeler sayesinde insanlar dünyanın her tarafından haberdar olabilmektedir. Bu durum göz önünde tutularak yapılan etkinliklerde küçük bir destinasyonun, yaptığı yerel bir festival bölgede büyük ses getirecektir. Bu sayede günden güne festivale katılım artırılabilirdiği gibi festival dışı zamanlarda da destinasyona turist çekimi sağlanacaktır” (Şengül, Genç, 2016: 81).

2.4.1. Festivallerin İçeriği ve Kültürel Mirasa Katkıları

Gerçekleşen kutlama ve festivaller bir milletin gelenek ve görenekleri ile ilgili öğeleri içermektedir. Gerçekleştirilen bu festivaller sonucunda toplumlar geçmişten geleceğe taşınmış olur. Eğlence ile iç içe ritüeller şeklinde gerçekleştirilen festivaller bugünü anlama fırsatı verirken geçmişi bugünle iç içe geçirerek yeniden kurgulama işlevine sahiptir. Yerel ve ulusal basının, festival ve şenlik kutlamalarına geniş çerçevede yer vermesi bu etkinliklerin yaygınlaşmasında etkili olur.

Aşağıda verilen sıralama basının kültürel miras üzerindeki etkilerini daha net bir şekilde açıklamaktadır.

1. Bölgesel veya ulusal festivaller, ülkelerin olumsuz imajını düzeltmekte olumlu imajını geliştirmektedir.
2. Ülkenin kendisine özgü kültür öğelerinin tanıtılarak gelecek nesillere aktarılmasına katkıda bulunmak.
3. Kentsel veya bölgesel kalkınmada etkili bir yere sahip olan festivaller, sanatsal etkinliklerin yanı sıra ekonomik bir kalkınma aracı olarak da görülür.
4. Festivaller, kültür ve toplumlar arası etkileşimi sağlamaktadır

5. “Kültür turizmi kapsamı altında yer alan festivaller, yerel kimlik ve özgünlük kavramlarına vurgu yapmaktadır” (Pechlaner, 2000: 424).

6. “Arkeolojik, tarihi, sanatsal ve kültürel değerlerin yaşatılması ve korunması, festivallerin bir araç vazifesi olarak görülmesi ve devamlılığının sağlanması açısından etkili çalışmadır” (Shyllon, 2007: 335).

7. “Yerel kültür öğelerinin gelişimine ve korunmasına olumlu katkı yapan kültürel festivaller aynı zamanda toplumsal uyumu ve kaynaşmayı teşvik eden, bütünleşme sürecini hızlandıran, sosyal kazanımları artıran etkili bir araçtır” (Chhabra, 2001: 2).

8. “Festivaller toplumların kültürünü yeniden biçimlendirirken, yapılandırma ve dönüştürmeye de katkıda bulunur” (Atak, Tunaseli, Tatar, 2017: 1408).

9. “Eleştirel bakış açısının önünü açan, destekleyen, kültürel dönüşümün sağlanmasına katkıda bulunan bu etkinlikler, davranış, yaşayış ve inanış biçimleri arasındaki barikatların da ortadan kaldırılmasına etki etmektedir” (Atak, Tunaseli, Tatar, 2017: 1408).

10. Festivaller farklı coğrafyalarda yaşayan medeniyetlerin, kültürlerinin tanıtılması, kendilerine özgü unsurların korunması, kültürel zenginleşme, kültürel bilinç oluşturma açısından etkilidir.

Aksu Festivali Giresun ilinin görünüşünü uluslararası alanda geliştirmiş bir festivaldir. Her yıl 20 Mayıs günü özellikle köyden gelenlerin su kenarına toplanarak gerçekleştirdikleri Aksu Festivali isim olarak 1984 yılında uluslararası bir boyut kazanmıştır. Festivalde her sene yurt içi ve yurt dışından birçok katılımcı yer almış, farklı kültürlerin gösterimlerine yer verilmesiyle Giresun için imaj çalışması gerçekleştirilmiştir.

Uluslararası Aksu Festivali’nin yanı sıra yayla şenlikleri ve festivalleri de Giresun için bir turistik kaynak oluşturmuş ve Giresun bölgesinin tanıtımını yardımcı oluken kültür öğelerinin devamlılığını da sağlamıştır. Bölgesel kalkınmada etkili bir yere sahip olan bu festivaller kültür etkinliklerinin yanında Giresun ekonomisi içinde kaynak oluşturmuştur.

Giresunda gerçekleştirilen aksu şenlikleri, yayla ve ilçe festivallerinde başlangıçta hedef yöre halkı olmuştur. Gerçekleştirilen festivallerin ekonomik olarak yöre insanına fayda sağlaması da göz önünde bulundurulmuştur. Bu alışmalar yöresel pazar, el işleri ve yöresel yemekler şeklinde kendisini göstermiş ve küçük bir grup köy halkı tarafından gerekletirilmiiştir. Bu çalışmalara gösterilen talep sadece dışarıdan gelen turistlerin ilgi odağı olmamıştır. Çünkü Giresun'da şehirleşmenin getirdiği yapay kültür ögeleri insanların yöresel olana ilgisini ve arayışını da arttırmıştır.

Gerçekleştirilen festival ve şenliklerde oynanan oyunlar, yapılan yarışmalar, yenen yemekler ve sanatçılar ile özgün bir Giresun kültürü yansıtılmaya çalışılmış ya da bu durumun gerçekleştirilebilmesi için yola çıkılmıştır.

Festivaller Giresun'da yerel kültürün gelişmesinde ve korunmasında etkili olmuş aynı zamanda yöre halkının birbiri ile kaynaşmasını sağlarken farklı kültürlerden insanları bir araya getirerek paylaşımlarda bulunmalarını sağlamıştır. Zamanla katılımların çoğaldığı festivallerde yeniden şekillenmeler meydana gelirken ilerlemeler sağlanmaya çalışılmıştır.

Gerçekleştirilen bu festivallerde insanlar kültürlerini yaşatırken, tanıtırken ya da tanırken eğlenme amaçlarını ön plana aldıkları için davranış ve inanış biçimleri arka plana atılmış birbiri ile kaynaşma girişimleri ön planda tutulmuştur.

Festivallerin kültürü tanıtmasında etkili bir yöntem olmasından kaynaklı, Giresun'da bu alanda birçok festival çalışması yapılmaktadır. Ekonomik gelir elde etme çabası göz ardı edilemeyecek kadar fazla olan bu çalışmalarda yine de Giresunluların festival etkinliklerine katılmalarından kaynaklı kendi kültürlerine sahip çıkmaya alıştiklarını söylemek mümkündür.

“lkemizde turizmin tanıtılmasından sorumlu kurum olarak Kültür ve Turizm Bakanlığı görevlendirilmiştir. Reklam kampanyaları, halkla ilişkiler, gösteriler, kongreler, tanıtıcı yayın, enformasyon ve dokümantasyon hizmetleri Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın kullandığı tanıtım araçları arasındadır. Bu tanıtım faaliyetlerinin ülkelerin turizm gelişimine katkısı bulanmakla beraber, turizm faaliyetlerini sürükleyen, uluslararası çapta bilinirliğe sahip çeşitli

etkinliklerde ülkelerin ismini duyurmakta yüksek etkiye sahiptir” (Dalgın, Atak, Hüseyin Çeken, 2016: 1180).

Festivaller turizm endüstrisinin bir parçası olup turist çekmek ve bölgeye güçlü bir imaj yaratma konumundadır. Festivaller turizm hareketliliğini canlandırırken birçok alanda istihdam olanağı sağlamanın yanı sıra ülkenin uluslararası alanda tanınmasına katkı sağlamaktadır.

Yerel veya ulusal festivaller; yerel medya ve ulusal medya tarafından takip edilmekte ve yapılan bu haberler izleyici kitlesine doğrudan ulaşmaktadır. Reklamlar, davetler ve haberler sayesinde festivaller zamanla daha etkili hale gelmektedir.

Günümüzde Giresun’da yeninin üzerine kurulan festivaller eğlence ve inanç yaşamındaki hareketliliğin sektörleştirilmesinden meydana gelmiştir. Sektörleşmenin planlanması dans, müzik, sözlü edebiyat, yemek, giyim, geleneksel sanatlar gibi kültürel değerlerin modern kültür öğeleri ile kullanılarak bütünleşmesinden oluşmuştur. Bu şekilde ekonomik canlılığın sağlanmaya çalışıldığı Giresun’da gerçekleştirilen kutlamalarda siyasete ve uluslararası ilişkilere de yer verilmiştir. Sonuç olarak gerçekleştirilen bu festivaller sosyal, siyasal, ekonomik, bireysel ve toplumsal işlevlerinden dolayı gelenek ve göreneklerin içinde bulunduğu bir sunum olarak karşımıza çıkmıştır.

Giresun ilinde reklam çalışmaları festivaller yaklaştıkça yerel basında özellikle Giresun Dergisi haberlerinde yer almakta bu festivallere çağrılar yapılmaktadır. Giresun İl Kültür Turizm Müdürlüğü de her yıl bu festivallere destek vermekte ve takvimlerini oluşturmaktadır. Yerel basın ve medyanın dışında bu festivallere katılımı arttıracak bir etkinlik ve duyuru çalışmasının olduğunu söyleyebilmek pek mümkün değildir.

2.4.2. Festivallerde Yiyecek-İçecek Kültürü

“Kırsal turizm ve gastronomi birbirini tamamlayan iki aktivitedir. Kırsal turizme talebin artması ile yöresel yiyecek içecek kültürünün de etkisi çoğalmış yemekler toplumsal fonksiyonları olan simgesel anlamı ile toplumsal bir güç

göstergesi haline gelmiştir.” (Kesici, 2012: 34). Yemek kültürü yöre kültürü hakkında bize bilgi veren festivallerde yer alması gereken etkinlikler arasındadır. Çeşitliliği ve sunum zenginliği ile kültürel zenginliğin bir göstergesi olan yemeklerin ve yöresel ürünlerin tanıtımına festivaller ve şenliklerde yer verilmesi etkinlikler arasındadır.

“İnsanlar farklı tatlar tatmanın yanı sıra bu tatların yapılışını öğrenmek istemektedir. Bunun için Yiyecek ve içecekler her yönüyle turizm çekiciliğine sahiptir. Dünyanın birçok destinasyonunda gastronomi artık turistik ürünleri bütünüleyici özelliğinin yanında tamamen kendi başına bir turistik ürün haline gelmiştir ve destinasyon imaj yaratmada rol oynamıştır” (Kesici, 2012: 35).

Giresun’da kırsal turizm ile bütünüleyici bir etkiye sahip olan gastronomi destinasyon imajını güçlendirirken turizm etkinliklerinin de tamamlayıcısı olmuş ve Giresun bölgesinin pazarlamasında etkili bir alan haline gelmiştir. Kırsal alandaki pazarlar, yiyecek festivalleri, kendine özgü yemek kültürü kırsal turizme katkı sağlayacak zenginlikler arasında olup çoğunlukla festivallerde, pazar alanlarında, kermeslerde, ekoturizm ve ekolojik pazar faaliyetlerinde tanıtımın zenginleştirilmesi için kullanılmıştır.

Giresun özellikle yeşillik kültürünün yanı sıra kahvaltıları ve pidesi ile tanıtım faaliyetlerinde yerini almıştır. Yaylalarda ve köylerde hayvancılığa bağlı olarak çökelek, tulum peynir, beyaz peynir, tereyağ, yoğurt, süt ürünleri gibi yiyecekler köylüylere fındıktan daha fazla kazanç sağlamıştır. Sebze, meyve ve bitki kültürü açısından da çok zengin bir şehir olan Giresun’da yol kenarlarında dahi sebzeleri görebilmek mümkün olmuştur. Giresun özellik pancar, ısırgan, pezik, kaldirik, sakarca, mendek, merulcan gibi kendine has sebzelere sahip bir şehirdir. Mantar, marol, maydonoz, fasulye, İncir, üzüm, kiraz, ayva, vişne, kızılıçık, şeftali, elma... gibi birçok sebze ve meyve de yine bu şehirde yetiştirilmektedir.

Bu sebze ve meyvelerin sadece yetiştirilmesi değil işlenmesi de köylüler tarafından yapılmaktadır. Kiraz tuzlaması, fırın fasulyesi, fırın darısı, taflan üzüm, armut pekmezi, lahana ve mendek çorbası, etli pancar sarması, fasulye turşusu veya diblesi, ısırgan yemeği, merevcen, hamsi böreği, hamsi tuzlaması, sakarca kızartması, galdirik kavurması bunlardan bazılarıdır.

Özellikle kurulan turşular toplanan sebze ve meyveler üretilen süt ürünleri pazarın kurulacağı günlerde yerlerini erken saatlerde almaktadır. Düzenlenecek bir şenlik veya festival alanında da bu gibi ekolojik pazarları görebilmek mümkün olmaktadır. Daha önceden de bahsettiğimiz ekolojik köy evlerinde konaklayanlar ya da günü birlik geziye gidenler Giresun'a özgü saydığımız sebze, meyve ve yemeklerle hem sofrada hemde dalında karşılaşabilmektedir.

Giresun'da yemek kültürünün etkinliklerde bu kadar ön planda tutulmasının sebeplerinden birisi de kültürlerinin tanıtılması ve bölgeye turist çekmenin yanı sıra yöre halkının kendi kültürel değerlerini devam ettirmesi çabasıdır. Gerçekleştirilen etkinliklerin amacı ne olursa olsun yiyecek ve içecek gereksinimleri göz ardı edilememiştir. Çünkü turistler gittiklere yörenin kendine has yiyecek ve içeceklerini tercih etmişlerdir. Bu durum yöre halkı ile turistler arasındaki etkileşimi ve iletişimi arttırmıştır.

Giresun yöresine ait festival ve kutlamalarda en çok yer alan konular; Aksu Festivali, Yayla Festivalleri, Osman Ağa, ilçe festivalleri, ilçe kurtuluşunun kutlanması ve festivallerin vazgeçilmez parçalarından birisi olan yöresel yemeklerdir. Geçmişten günümüze kadar basında yer alan bu haberler, Giresun festivallerinin dönüşümünü ve gelişimini gösterirken kültürel zenginliğin görüntülerini bünyesinde taşımaktadır. Haberlerde geçmişe ait izleri takip ederken günümüze nasıl ulaştıklarını görmemiz de mümkün olmuştur. Yapılan haberlerin içeriklerinde milli kültür öğelerinin coşkuyla nasıl kutlandığına yer verilirken gelecek kuşaklar için unutulmaması gereken kültür öğeleri yazılarla ve resimlerle kalıcı hale getirilmiştir. Basının da sayesinde her sene yer verilen bu haberler ile festival ve kutlamalar daha çekici hal kazanmıştır.

Basın ile reklam olanakları bulan festival ve kutlamalar zamanla yerel olmaktan çıkıp uluslararası festivallere dönüşmüştür. Karadeniz turizm potansiyeli haline getirilerek doğal turizm alt yapısı oluşturulmaya çalışılmıştır. Giresun'u tarihi, turistik, ekonomik ve kültürel yönleriyle ön plana çıkaran bu etkinlikler basın ile birleşerek gelenek ve göreneklerimizi gündeme getirmiş milli kimlik bilincini uyandırmıştır.

Kutlanan festivaller; Giresunlular için sosyal yaşamda varlığı inkar edilemeyecek bir yere sahip olmuştur. Kültürel ve folklor değerlerinin oluşmasında katkıları bulunmasının yanında kültürel bir miras olan kutlamalar ve festivallerde Giresun'a özgü yaşam biçimini görmek mümkün olmuştur. Ortak şartların sağladığı yöresel gelenekler ile önce yerli insanlar daha sonra turistlerin arasında yakınlaşma sağlanmıştır.

Giresun ilinde yaylaya yöre halkının çıkışına ve festivallerin başlamasına Giresun Dergisi'nde yer verilen aşağıdaki 'Otçu Göçü' yazısı bir örnektir.

“Otçu Göçü”

“Mısırlar 20-25 cm. kadar boylanınca, tarladaki yabancı otlar temizlenir ve mısırların dipleri çapalanır, buna ‘ot kazma’ denir. İki kez ot kazılır. Birinci ot mayıs sonlarında, ikinci ot ise haziran sonlarında kazılır. İkinci ot kazıldıktan sonra, temmuz ayının ilk haftasından sonuna kadar yaylalara çıkılır. Bu göçlere “otçu göçü” ve “otçu haftası” denir. Bu göç, yörede özellikle Eynesil, Görele, Dereli, Keşap ve Tirebolu ilçelerinde çok yaygındır. Yaylacılık faaliyetleri arasında en etkili Alana sahip olan “otçu haftaları” eski ihtişam ve etkinliğini kaybetmesine rağmen, bugün hala yöremizde yaşatılmaktadır. İkinci otun bitiminde, bütün köy halkı, özellikle gençler, bayram ve düğünlerde olduğu gibi giyinip kuşanırlar. Kızılı-erkekli gruplar, kemeçe, davul, zurna eşliğinde horon oynayarak karşılıklı “kesme türkü” atmaları yaparak yaylalara çıkarlar. Meşhur yaylaların merkezi bir obası ve bu obanın bir pazarı vardır. Haftanın belirli günlerinde kurulan bu pazarlar otçu göçlerine bir panayır, hatta şenlik şekline dönüşür. Sahil şeridinin engebeli arazisinin aksine, yaylalar düz ve otu bol alanlardır. Pazar yerleri için genellikle geniş düzlüklerin seçilmesinde maksat Pazar kurulduğu gün, yüzlerce obanın bir araya gelecek insanların gelip gidişine elverişli olması içindir. Pazar yerleri mal mübadelelerinin yapıldığı tabii yerlerdir. Görele-Tirebolu-Şalpazarı üçgeni arasında meşhur oba pazarları bulunmaktadır. Genellikle otçu törenleri böyle meşhur yaylalarda olur, bu pazarlara bu yörelerde “Garapda” denir. Ağasar

Pazarı, Sis Pazarı, Kadırğa Pazarı, Garapdal, Kazıkbeli, otçu pazarlarının en meşhurlarıdır. Otçu göçüne çıkanlar, pazarın olacağı gün en güzel kıyafetler içinde kızlı-erkekli guruplar halinde kemençe ve davul zurna ile horon oynayarak obalardan Pazar yerine inerler. Pazar yerinde, bir erkek bir kadın meşhur otçu horonlarını oynarlar. Görele otçular havası, yörede oynanan en meşhur oyunlardan birisidir. Yaylaya çıkışlarda oynanan oyunlarda atılan mermilerin sayısı belli değildir. Kaynak kişiler bu durumu şöyle anlatıyor: “Atılan mermilerin boş kovanları Pazar yerini öyle doldurmuştu ki nasıl” “çeç fındık” harmanında yürüyemeyip, kayıp düşersiniz, biz de horon oynadığımız alanda böyle kayıp düşmeye başladık” (GD, Haziran-Temmuz 1988: 9).

Eskiden yöre halkının ot kazma ve mahsül yetiştirme amaçlı eğlenerek ve kültürlerini yaşatarak yaylalara gerçekleştirdikleri “Otçu Göçü” günümüzde yaylacılık festivalleri adı altında planlanarak gerçekleştirilen eğlendirerek kültürü tanıtan ve kültürün sürekliliğinin sağlanması görevlerini üstlenmiştir. Festivallerde atılan atma türküler, davet edilen sanatçılar, kurulan pazarlar, oynanan halk oyunları gibi etkinliklerin çoğu festival alanına gitmeden planlanmıştır. Eskiden gelişigüzel bir şekilde gerçekleşen bu etkinlikler günümüzde bir planlama çerçevesi içinde eskiyi canlandırma şeklinde devam etmiştir. Festivallerde seçilecek olan yayla ağalarının bile önceden belirlenmiş olması yapılacak olan festival ve şenliklerin “Otçu Göçün”nün bir canlandırması olduğunu göstermiştir.

Eski dönemlerde yayla halkının bir gelenek olarak sürdürdüğü bu festivaller günümüzde bir aktivitenin, rol oynamanın önüne geçememiştir. Bu durum festivaller için çok iyi olmamakla beraber kültürün ve yörenin tanıtılması, yöre halkı ile turistin kaynaşması ve bölgenin ekonomik kalkınmasında etkili aktiviteler olarak görülmüştür.

Fotoğraf 8 Yayla Şenliklerinin Öncüsü "Otçu Göçü"nin Reklamı

Sıla Haftası

OTÇU GÖÇÜ'ne

davet

Gurbetteki bir milyon Giresunlu ile Giresun'daki 500 bin Giresunlu'nun kucaklaşma haftasına katılınız. Gurbetteki Giresunlu! Yaz tatilini Giresun'un doğa harikası yaylalarında çoluğuyla çocuğuyla geçirin. On yıldır, 20 yıldır, 30 yıldır, 40 yıldır göremediğin çocukluk arkadaşınla, okul arkadaşınla, askerlik arkadaşınla kucaklaş.

Dergimizin düzenlediği Sıla Haftası ve Otçu Göçü tarih, yer ve zamanları aşağıdaki şekilde olacaktır. Tüm hemşehrilerimize duyurulur.

- * 13 TEMMUZ 1988 Çarşamba Günü Kazıkbel Yaylasında Otçu Göçü
- * 15 TEMMUZ 1988 Cuma Günü Karaovacık Yaylasında Otçu Göçü
- * 16 TEMMUZ 1988 Cumartesi Günü Sisdağı Yaylasında Otçu Göçü
- * 27 TEMMUZ 1988 Çarşamba Günü Şebinkarahisar'da Tamzara Avutmuş Bağlar Günü
- * 28 TEMMUZ 1988 Perşembe Günü Alucra'da Bal Günü
- * 29 TEMMUZ 1988 Cuma Günü Kümbet Yaylasında Otçu Göçü

Organize:
GİRESUN DERGİSİ

Kaynak: Giresun Dergisi

“Görelle’nin Kurtuluşu Muhteşem Bir Törenle Kutlandı”

“Görelle, Giresun ve diğer ilçeleri arasında düşman işgaline uğramış tek ilçedir. Birinci Dünya savaşı sırasında Osman Ağa ve Giresun uşaklarının savaştığı Osmanlı ordusu, Rus ordusuna karşı savaşarak Rus ordusunu Batum’dan Harşıt Çayı’na kadar çekilmek zorunda bırakmıştır” (Ahmetoğlu, Mart 1987: 2-4).

Fotoğraf 9 Görelle’nin Kurtuluşunun Kutlanması ve Yöre Kültürünün İzleri

Kaynak: Giresun Dergisi

Bu haberde Görelle’nin düşman işgalinden kurtuluşunun 69. yılı kutlanırken resimlerde elde edilen veriler, yapılan eğlencede kent kültür öğelerinin kullanıldığını göstermektedir. Görelle ilçesi Trabzon iline daha yakın olması mahiyetiyle halk oyunları kıyafetinde o bölgelerin özelliklerine rastlanmaktadır. Sembolik olarak

kadınların bellerine bağladıkları sepetler fındıkçılığa bir gönderme yapmıştır. Çalgı ekibinin kullandığı zurna ve davulun daha küçük bir yapıya sahip olduğu görülmektedir ve bu durum yine o bölgeye has bir kültür ögesidir. Çalgılar arasında kemençenin kullanılmadığı dikkat çekmektedir. Kemençe Karadeniz'in daha yüksek köylerine ait bir kültür ürünüdür ve şehre inmemiştir. Burada da şehirden bir haber görüyoruz.

Fotoğraf 10 Görele'nin Kurtuluşu Töreninden Avcılar ve Teçhizatları Air Bir Fotoğraf

Kaynak: Giresun Dergisi

Verilen diğer bir resim ile törene avcılar, teçhizatları ve yanlarındaki av köpekleri ile katkıda bulunmuşlardır. Avcılık halk tabakasında etkili olmasına rağmen eski dönemlerde askeri eğitim alanlarında da kullanılan bir etkinlik olarak karşımıza çıkmaktadır. Tarımsal hayatın içinde bulunan avcılığın üslendiği bir başka alan ise eğlence amaçlıdır. Avcılık Türklerde çok eski çağlardan bu yana var olmuştur ve bu gelenek Giresun ilinde de sürdürülmeye ve canlandırılmaya devam etmiştir.

Temel bir hayat tarzı olan avcılık kültürü yöre halkının hem beslenme hem de savaşçı yanını göstermektedir. Giresun'un doğa koşullarının da etkisiyle köylerde avcılık günümüzde hala devam ettirilmekte görsel bir etkinlik olarak da festival ve şenlik alanlarında bu faaliyetlerin canlandırılmasına yer verilmektedir. Eski türklerde okçuluk ve avcılık olarak gerçekleştirilen bu faaliyet günümüzde teknolojinde gelişmesiyle silahlarla atıcılık ve avcılık şeklinde sürekliliğini devam ettirmiştir.

“Aksu Festivalinde Karadeniz'in Kalbi Giresun'da Attı”

“Giresun ve yöre halkının binlerce yıldır kutlamakta olduğu ve 1975 yılında festivale dönüştürülen Giresun Aksu Kültür ve Sanat Festivali'nin 11. kutlamasına yer verilmiştir. 20-23 Mayıs tarihleri arasında yapılan festival bu dönemde bayrama denk gelmiştir. Karadeniz festivaline dönüştürülmesi amaçlandığı için; Samsun Belediyesi Konservatuvarı, Artvin, Adıyaman, Karadeniz ekipleri, Ordu Halk Eğitim ekibi ve Giresun'daki ekipler katıldı. Festivalin ilk günü binlerce yıldır değişmeyen; Sacayaktan geçme, denize yedi çift 1 tek taş atma, adayı motorla dolaşma, Hamza taşını dolaşma gibi gelenekler yerine getirildi” (GD, Nisan- Mayıs 1988: 5-6).

Hala hazırda uluslararası bir çalışmanın planlanmadığı bölgesel bir Aksu Festivali kutlaması haberidir. İç pazarda sürekliliğini sürdürmüş festivalde her sene gerçekleştirilen gelenekler ve ritüeller yerine getirilmiştir.

Günümüzde Uluslararası bir şekilde devam eden Aksu Şenlikleri, Giresun folklorünün yanında başka milletlerin folklorik hareket ve söylemlerinin de yer aldığı bir festivale dönüşmüştür. Özellikle başka kültürlerin festival alanında ve şehir içlerinde yaptıkları gösterilere fazlaca yer verilmiş Giresun'un basınında da bu haberler daha fazla yer almıştır. Müziği ve icrayı ritüellerle en iyi yansıtacak olan, bu kültür içinde doğmuş olanlardır. Son senelerde festival yerel kültürü yaşatmaktan daha fazla Giresun'u uluslararası platformda taşıma amacı gütmüştür. Festivalin şehir içinde şekillenmesi yöresel sanatçılardan daha fazla popüler kültüre hitap eden pop sanatçılarının yer aldığı bir etkinliğe doğru gitmektedir. Kitle kültürü ile şekillendirilip etkinliğe dönüştürülmeye çalışan bu festivalin folklorünü kaybetmemesi adına daha bilinçli çalışmalarla yürütülmesi gerekmektedir.

Gösteri olmadan var olamayan ritüeller (Rappaport, (çev. K. Korkmaz) 2006: 187) hem dini hemde aile kültürünü yansıtan malzemeleri içermektedir. Bu festivaller hem sözün hem de hareketlerin sahnelendirildiği geleneğin günümüze şekillenerek canlandırıldığı etkinlikler olarak ulaşmıştır.

“Otçu Göçü Şenlikleri Muhteşem oldu”

“Giresun Dergisi Giresun’da yayla turizmini canlandıracak büyük bir organizasyonu ilk defa gerçekleştirdi. Kazıkbeli Yaylası, Sisdağı, Tamzara ve Avutmuş, Hayran, Kümbet Yaylası Salon Çayırı’nda düzenlenen Otçu Göçü Şenlikleri unutulmaya yüz tutmuş bir geleneğimizi yeniden canlandırdı... Binlerce Giresunlu kemençesiyle, davuluyla, zurnasıyla, bağlamasıyla, memleketimizin yetiştirdiği küçük büyük sanatçısıyla Giresun’un yaylalarında buluştu... Giresun’un yanı sıra, Türkiye’nin dört bucağından, Almanya’dan, Hollanda’dan, Fransa’dan, Amerika’dan, Kanada’dan bile koşup gelenler vardı şenliğe... Öyle bir horon kuruldu ki, insan gözü bir eşini görmemiş, tarihler bir benzerini yazmamış. Kenarda durup delikanlıları seyreden seksen yaşındakilerin bile dizlerine can geldi...” (Mamaşoğlu, Ağustos-Eylül 1988: 7-16).

Yurt dışı ve yurt içinden kendi yöre insanının katıldığı belirtilen festivalde bir iç turizm ve pazar ekonomisi görülmektedir. Birçok festivalin gerçekleşme nedeninin kültürünü yaşatmanın yanında ekonomik sebeplere bağlı olduğu da bu haberde önümüze çıkmaktadır. Ekonomik planlanmasının yanı sıra hemen hemen bütün festivallerde eğlence amaçlı kullanılan folklorik ögeler arasında çalgı aletlerine ve sanatçılara yer verilmesi müzik geleneğine değer verildiğini göstermektedir.

Şekil 11 Karaovacıkta Kutlanan İlk Otçu Göçü Şenliği

Kaynak: Giresun Dergisi

“Dereli Yaylalar Şenliği 15 Temmuzda”

“İlki 1989 yılında yapılan Dereli yaylalar şenliğinin ikincisi kümbet yaylasında 15 Temmuzda gerçekleşecek. Şenliklerin Fahri başkanlığını Sami Oytun yürütecek. Şenlik süresince yayla karakucak güreşi, kulüpler arası atletizm, koç dövüşü, müzik şöleni, halk oyunları gösterileri, yöre el sanatları, hayvan ürünleri yarışması, yayla ağası seçimi yapılacak” (GD, Haziran 1990: 9).

Anadolunun hemen hemen her yerinde karakucak güreş müsabakası gerçekleştirilmektedir. Festival ve şenliklerde gerçekleştirilen bu etkinlik gücü, eğlenceyi ve geleneği yansıtmaktadır.

“Giresun Aksu Şenliğinde Coştukça Coştı”

“Deniz Baykal ve Fatma Girik sacayağından geçip şenliklere renk kattılar. Yerli- yabancı, Kadın- erkek Aksu deresi ağzında buluştular. Dilek tuttular, sacayağından geçtiler, motorla adayı dolaştılar, Hamza Taşı’nı döndüler, denize yedi çift bir tek taş attılar. Aksu Deresi’nde yüz yıkadılar. 3 gün süresince Aksu’da, kale’de, Giresun’da, Görele’de, Espiye’de, ve Bulancak’ta davullar çalındı, halaylar çekildi, Gürcistan Halk Dansları Ekibi yer aldı. Mazisi 2000 yıldan öteye giden şenlik, gerçek bir halk şenliğidir. Her yıl 20 Mayıs günü sabahın erken saatlerinden itibaren binlerce insan hiçbir davete gerek kalmadan Aksu Deresinin ağzını doldurur. Yer, içer, eğlenir ve şenlik törenlerini yerine getirir. Bu nedenle Aksu Şenliği Turizm Bakanlığı’nca “Türkiye’de ilk üç halk şenliğinden biri” olarak değerlendirilmektedir. Bu dönemde organizasyon ne yazık ki istenildiği gibi gerçekleştirilemedi. Bu yıl gerçekleştirilen festivalde Gürcistan’ın Devlet Halk oyunları Grupları, Giresun Turizm ve Tanıtıma Derneği, Gifsad, müzik dalında Samsun Belediye Konservatuvarı’nın Türk halk ve Türk sanat müziği sanatçıları ve mahalli sanatçılar program yaptılar. Giresun Mahalli Yemek Yarışması, Kına Gecesi, Çeyiz Sandığı isimli sergiler sergilendi. Giresun 1890- 1990 Fotoğraf sergisi ve Halk Eğitim Eski Eserler sergisi dikkat çekti, spor faaliyetleri gerçekleştirildi, geleneksel Aksu koşusu

yapıldı, Devlet Tiyatrosu “Gözlerimi Kapatır Vazifemi Yaparım” isimli oyunu sergilendi” (GD, Haziran 1990: 15-21).

“Toplumlarda kentleşme ile birlikte geleneksel kültür ile kent kültürü (modern kültür) karşı karşıya gelmek durumunda kalmıştır. Çoğu alanda olduğu gibi, egemen olan kent kültürü geleneksel kültürü kendi lehine çevirmiştir. Bu dönüşüm, geleneksel kültürün tam olarak ortadan kalkması şeklinde değil, farklı biçim ve formatta devam ettirilmesi şeklinde görülmüştür” (Şişman, 2017: 197).

Fotoğraf 12 Fatma Girik Sacayaktan Geçiyor

Kaynak: Giresun Dergisi

Tanınmış siyasi ve sanatçı simalarının festivale davet edilmeleri festival programına renk katarken katılımı arttırmaktadır. Özellikle yabancı katılımcıların etkinlik alanına katılmaları festivalin sadece yöresel olarak kalmadığının uluslararası bir boyuta geçtiğinin bir göstergesi olmuştur. Yine bu haberden festivallerdeki yöresel yeme içme kültürünün üzerinde durulduğu yapılan yarışma ile fark edilmektedir. Oynanan oyunlar ve yapılan yarışmalar ile festival eğlence kültürüne haberde rastlamak mümkündür. Düğün geleneğinin bağlamında kına gecesi ve çeyiz sandığı ise hemen hemen her kültürel etkinlikte bulunduğu gibi festival kapsamına da alınmıştır. Yine her yıl olduğu gibi dilek tutma, sacağından geçme, adayı dolaşma,

Hamza Taşını dönme, denize yedi çift bir tek taş atma ritüellerinde festivalde gerçekleştirildiği görülmektedir.

Sacayak, “ocağın” simgesidir ve “ateş kültü” ile ilişki içindedir. Çocuğu olmayan kadınlar dualar edip dilekte bulunarak üç kere sacayaktan geçerse çocuğunun olacağına inanırlar. Diğer yandan ateşin yandığı yerin ocak olması nedeniyle “ocak kültü” ile ilişkilidir. Bu yönüyle ocak, Türk kültüründe soyun devamı, dölleme, çoğalma ve bereketin simgesidir. Giresun’da, eski Türk dini inançlarında olduğu gibi baharın gelişinin ritüellerle kutlandığı ve Mayıs Yedisi bolluk, bereket, sağlık, çoğalma motiflerinin bu kutlamada uygulandığı görülmektedir. Bu uygulamanın günümüzde bir ritüel olarak festivalde sürdürülmesi ocak ve ateş geleneğinin devam ettiğini göstermektedir.

“1. Tirebolu Şenliği Buruk Yapıldı”

“Şenlik Doğankent’te meydana gelen sel nedeniyle buruk geçti. Fındık Tarım Satış Kooperatifi salonunda bir balo yapıldı. Halk Müziği sanatçısı Nursaç Doğanışık bir konser verdi...” (GD, Temmuz 1990: 12).

Açık alanlarda yapılacak olan festivaller doğa şartlarından etkinlenmektedir. Festivallerin yapılacağı zamana kadar ne kadar planlama yapılırsa yapılsın ya da önlem alınsın Giresun hava şartlarının ani değişimi festivalleri sekteye uğratabilmektedir.

“Kümbet’te Tarihi Bir Gün Yaşandı”

“Kümbet kümbet olalı böyle şenlik görmedi. Basın ve TRT şenliklere geniş yer verdi. İkincisi Aymaç Çayırında düzenlenen Kümbet Şenliklerine 30 binin üzerinde hemşehri ile geçen senekinden daha fazla katılım gerçekleşti... Giresun valisi Sami Oytun, milletvekilleri ve bakanlar şenlik alanında konuşma yaptılar... En İyi Bal birinciliği, En iyi Yoğurt Yiyen, En İyi Peynir, En Besili Boğa, En Besili Sığır, En Besili Koç yarışmaları yapıldı... Horoz dövüşü, yayla ağası, at yarışı ve atletizm

yarışmaları gerçekleştirildi... Folklor gösterileri sunuldu, Hüseyin Bıçak kemenesi ile yöre türküleri söyledi” (Mamaşoğlu, Temmuz 1990: 24-34).

Bu haberden görüldüğü gibi festivaller için yeme, içme ve üretme faaliyetleri yapılan etkinlikler arasındadır. Yöresel müzik kültürü yaşatılmış, eğlence amaçlı yapılan yarışmalar festivalin bir başka yanını yansıtmıştır. Siyasilerin ve yayla ağlarının da festival alanında yer alması durumun ekonomik tarafının bir göstergesi olmuştur.

“Görele’nin Kurtuluşu Törenle kutlandı”

“Tren saat dokuz buçukta Atatürk anıtına çelenklerin konulmasıyla başladı. Tren bandosunun çeşitli marşlar ve şarkılar almasıyla devam etti. Büyük bir halk topluluğunun rağbet ettiği kurtuluş töreninde düşman askerlerin baskını ve katliamı canlandırıldı. Evler yakıldı, temsilen birçok insan öldürüldü. Mücahitler dört bir tarafı saldırı altına alarak düşman askerlerini teslim aldı. Bir sembol olan Hürriyet kızı kurtarılarak Türk bayrağına sarıldı. Gösterilerin ardından bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi ve istiklal marşı okundu” (GD, Mart 1991: 36-37).

Grelenin kurtuluşunun kutlandığı mart ayında Giresun Dergisi’nde kutlama haberine her yıl rastlamak mümkündür. Aynı standartlarda haberi yapılan kurtuluş töreninin verilen haberlerde özellikle rol oynama ve canlandırma etkinlikleri şeklinde gösterilerle sürdürüldüğü görülmektedir.

“Giresun’da Muhteşem Bir Aksu şenliği Yaşandı”

“Giresun Aksu Festivali artık uluslararası Karadeniz festivaline dönüşme noktasındadır. Festival programında, GİFSAD zel açık hava gösterisi gerçekleştirdi, Macaristan’dan 33, Romanya’dan 36, Gürcistan’dan 51 kişilik halk oyunu ve sergi grubu katıldı. Mahalli sanatçılar Melek şan, Sezai mez ve Murat Aslan şarkıları ile Festivalde yer aldılar. Yerli yabancı grupların kaynaştıkları festival coşku ile son buldu” (GD, Haziran 1991: 10-13).

Fotoğraf 13 Aksu Şenliğinin Kale Görüntüsü

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 14 Aksu Festivali Gürcistan Halk Dansları Grubu

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 15 Aksu Festivali Macaristan Halk Dansları Grubu

Kaynak: Giresun Dergisi

İzleyici kitlesinin yabancı turistlerin oluşturmasının yanı sıra festivalde yapılan etkinliklerde yabancı ülkelerin gösterimlerinin yapıldığı da görülmektedir. Bu durum ise Aksu Festivali'nin uluslararası bir boyutta ulaşma yolundaki ilerleyişini bize göstermektedir.

“Kümbet'te Muhteşem Bir Gün”

“Bu yıl üçüncüsü gerçekleştirilen Kümbet Dereli şenliğı'ne geçen yıldan daha fazla misafir katıldı... Siyasetçilerin konuşmalarına meydanda yer verildi. At yarışı, horoz dövüşü, en iyi peynir, en iyi yoğurt, en iyi halı yarışmaları düzenlendi. Halk oyunları ekipleri birbirinden güzel gösteriler gerçekleştirdi... Serkan zer, Erdal Güvendi, Tuğrul şen, Nuray Akın, İbrahim Can şenliğe katılan sanatçılar oldu. Ağalık yarışması düzenlendi ve şiir töreni gerçekleştirildi... şenlik TRT ve basının ilgi odağı oldu” (iek, Ağıustos 1991: 16-22).

Düzenlenen bu festivallerde yerli-yabancı, kadın-erkek, yaşlı-genç, kentli-köylü, zengin-fakir gibi birçok insan bir arada bulunmaktadır. Geniş arazilerde hoşgörü ve birliktelik ile ayrımın yapılmadığı festival alanları insanların kol kola kemençe eşliğinde yöresel oyun havalarıyla eğılendikleri yer olma özelliğini taşımaktadır.

Yapılan yarışmalar ve karşılaşmalar eğılence türünün bir başka yönünü ortaya çıkartmaktadır. Bunlar içinde göçebe kültür geleneğinin bir getirisi olan at yarışları hemen hemen bütün festivallerde yer almaktadır. Hayvanların g ve ses özelliklerinden yararlanılan festivallerde at yarışının yanında horoz dövüşleri, en güzel buzağı, peynir, yoğurt... yarışmaları, etnik yarışmalar gelenek ve greneğinin taşıyıcısı olmanın yanı sıra günümüzde etkinlikler ile planlanarak eğılence şekillerine dönüşmüştür.

Fotoğraf 16 1991 Giresun Dereli Yaylalar Şenliği Kapak Fotoğrafı

“Aksu Festivali Karadeniz’e Bir Kez Daha Damgasını Vurdu”

“Bu seneki festivalde Aksu Şenliği’nin ismi “Uluslararası Karadeniz Giresun Aksu Festivali” olarak değiştirildi. 19 Mayıs günü Musiki Cemiyeti’nin konseri ile başladı. Açılış töreninde Belediye Başkanı Mehmet Işık ve siyasetten kişiler yer aldı. GİFSAD Halk Dansları Ekibi Tüfekli Çandır oyunu ile büyük ilgi kazandı. Bulgaristan ve Azerbaycan halk dansı ve müzik grupları ile TRT festivalde yer aldı. Festivalde ilk defa kayak yarışı düzenlendi” (GD, Mayıs 1992: 10-12).

“4. Dereli Yaylalar Şenliği Görülmeye Değerdi, Bir Şenlik Böyle Geçti”

“Yayla turizminin gerçeği yavaş yavaş benimsenmeye başlamıştı. Sabahın erken saatlerinde sise rağmen Kümbet’e gelen halk folklor ekiplerinin gösterisi ilgi ile izlendi. “Konak” olarak tabir edilen gösteri yayla ağalarının meydana at üzerinde gelmeleriyle başladı, ağalık yarışması yapıldı, horoz dövüşleri gerçekleştirildi, sanatçılar ve folklor ekipleri gösteri yaptılar. TRT ve çok sayıda basın şenliğe medyada yer verdi” (Çiçek, Temmuz 1992: 16-19).

“Halk kültürü kişisel etkileşimin temeline dayanmakta, kültür doğrudan onu yaşayan insanlardan beslenmektedir” (Bırıggs, 2009: 11). Sürdürülen Dereli yayla şenlikleri halkın katılımının oldukça fazla olduğu kapsamı geniş etkinliklerdendir. Halk kültürü öğeleri yemek, yarışma, dans, müzik ve diğer görsel uygulamalar etkinlikte sunulan malzemeler arasındadır.

Fotoğraf 17 Yayla Ağası Seçimine Air Bir Fotoğraf

k üç şenliğin yayla ağaları Nevzat Tarım, Atıf Larçın ve Hüseyin
ahraman protokol zevatını ve şenliğe katılanları böyle selamladılar

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 18 Dereli Yayla Şenliği Alanının İnsanlarla Dolu Fotoğrafı

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 19 Yayla Ağalığının Kazanılmasına Ait Bir Fotoğraf

çık artırmada 30 milyon lira ile yayla ağalığını kazanan Çandırılı Ali Yayla'ya ağalık pek yakıştı. Ağa seçilir seçilmez herkes tarafından kutlanan Ali Yayla, şenlik alanında bir tur atarak herkesi selamladı.

Kaynak: Giresun Dergisi

“Kazıkbeli Yayla Şenliği’ne Büyük İlgî”

“Birincisi düzenlenen şenliklere kemençe sanatçılarının yanı sıra, şenliklere katılan THM sanatçısı İbrahim Can halkı coşturdu. TSM sanatçısı Ali İhsan Tunç şarkılarını yöre halkı için okudu” (Öztürk, Ağustos 1993: 10-11).

“Kaymakdonduran’da Tarihi Bir Gün”

“1994 yılında 5.si düzenlenen şenliğe Giresunlulardan oluşan 30 binin üzerinde canlı ve dinamik topluluk, siyasi partilerin ağır topları yer aldı. Kemençe ve davul-zurna seslerinin birbirine karıştığı festivalde Yücel Öner, Hüseyin Karaduman, Temel Reis gibi yerel sanatçılar da katıldı. Festivalde siyasi şovlar gerçekleşti, Mesut Yılmaz protokoldeki yerini aldı, Büyükşehir Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan kısa bir konuşma yaptı. Giresunlu artık her yerde tanınmaya başladı” (Öztürk, Haziran 1994: 18-19).

Giresun halkı nerede olursa olsun festival ve toplantılarını birlik ve beraberlik için gerçekleştirmektedir. Kaymakdonduranda yapılan festival de gurbette kalmış Giresunluların biraraya toplandıkları ve eğlenerek kaynaştıkları bir şenliktir.

“Sabancı, Kümbet Yayla Ağası”

“Yayla şenliklerin düzenlenmesinde, yayla ağaları bir kaynak oluşturmaktadır. Bu kaynayın bir kısmı yayla ağalarının, ağa olmak için verdiği destekler ile karşılaşır. Bu yılda gerçekleşen yayla şenliklerine ünlü iş adamı Sakıp Sabancı katılmış ve 250 milyon lira destekte bulunmuştur” (Öztürk, Ağustos-Eylül 1994)

Fotoğraf 20 Kümbet Şenlik Alanında Her Kesimden İnsanın Bir Arada Yer
Aldığı Kapak Fotoğrafı

Kaynak: Giresun Dergisi

“Bir Başkadır Kaymakdonduran Yayla Şenliği”

“İstanbul’da bulunan Giresunlular tarafında gerçekleştirilen bir festivaldir. Altıncısı düzenlenen festivale 25.000 kişi katıldı. Hüseyin Karaduman ve diğer yerli sanatçılar festivale eşlik etti, kemençe eşliğinde toplu horon oynandı” (Akgün, Haziran 1995: 26).

“Tirebolu Festivalle Coştı”

“Tirebolu ilçesinde ilk kez düzenlenen Fındık Festivali 6-7 Eylül 1996 yılında gerçekleşti. Festivalin amacı Tirebolu’yu tanıtmak ve fındığa gerçek değerini verdirmektir. Festival süresince Fındık paneli yapıldı ve İbrahim Can konser verdi” (Bora, Ekim 1996: 16-18).

“Giresun Aksu Festivali 20 Yaşını Tamamladı”

“12 Mayıs’ta Samsun, Ordu, Bulancak, Giresun ve Trabzon’dan gelen tiyatro grupları katılımıyla yapılan festival 25 Mayıs kaledeki açık hava gösterileri ile son buldu. 14 gün süren festivalde, uçurtma şenliği, doğa yürüyüşleri, sergiler, slaytlar, tığ işi yarışması, amatör ses yarışması, özel TRT tv konseri, Belediye konservatuvarı konseri, halk dansları ve müzik etkinlikleri yapıldı. Festivale yurt dışından Romanya, Bulgaristan, Azerbaycan dans toplulukları da katıldı” (GD, Temmuz 1997: 6).

Aksu Şenlikleri, yöresel adıyla Mayıs Yedisi Giresun ilinin en rağbet gören festivalleri arasında yerini almıştır. Zamanla uluslararası bir boyut kazanan festival Giresun’un tanıtımı açısından da etkili bir yere sahip olmuştur. Her sene gerçekleşen Aksu Festivali uluslararası bir boyut kazanması ile yapılan etkinliklerin sayısı ve süresi arttırılmış festival etkinlikleri su kenarından şehir içlerine kadar taşınmıştır. Festival alanı sadece yöre insanının toplandığı ve kaynaştığı yer olmaktan çıkıp farklı kültürlerin birleştiği tanıştığı bir alan haline gelmiştir.

Fotoğraf 21 Kabuklu Fındık ve Mısır’ın Harmanda Yer Aldığı Hasad Şenliği

Kaynak: Giresun Dergisi

“Giresun’un Kalbi Bektaş’ta Attı”

“6. Bektaş Şenliği K     Kaya’da coşku içinde gerçekleşti. Siyasetçilerin, emniyet ve askeriye’nin üst kademelerinin katıldığı şenlikte, ağalığı 2,5 milyara   ner Hekim aldı. Halk müziği sanatçıları Yılmaz Turan, Nursaç Doğanışık ve Yücel   ner   enlikte türküler okudu” (Kılıç, Eylül 1997: 16-23).

Giresun Dergisi’nde yer alan festival haberlerinde sayfalar boyunca siyaset erkanlarının konuşmalarına yer verilmesi, yayla şenliklerinin e  lence amacından koparak siyasetin ve Giresun vaatlerinin yer aldığı bir etkinliğe d  n        n   göstermektedir.

Aşağıda verilen haberde uluslararası bir festivale dönüşen Aksu   enli  inin festival programı verilerek festivalin ulusal boyutu ve etkinlikleri daha net bir şekilde gösterilmeye çalışılmıştır.

“Aksu Festivaline Hazırlık Sürüyor”

Festival Programı

11 Mayıs 1998 ‘de tiyatro günleri ile ba  layacak

11 Mayıs Bulancak Sanat Tiyatrosu “Ayla    retmen” adlı oyun

12 Mayıs İstanbul Üniversitesi Tiyatro Ekibi oyun sergileyecek

13 Mayıs GB  T (karanlıkta komedi)

14 Mayıs Ordu Belediyesi   ehir Tiyatrosu (Helikopter)

15 Mayıs GB  T (Haydi Karına Koç)

16 Mayıs Hacettepe   niversitesi oyun sergileyecek

16-17-18 Mayıs Satranç Turnuvası    retmenevi bahçesi.

19 Mayıs Yerli ve yabancı halk dansları Toplulukları karşılanacak. Festivale katılacak yabancı gruplar Taganrog (Makedonya, İtalya, İspanya’dan biri) yerli olarak Bursa’dan Kültür Sanat Vakfı Halk Dansları Topluluğu Aydın, Fethiye, Bursa, Silifke Yöresi oyuna katılacak.

20 Mayıs Atapark Atatürk Anıtına çiçek koyma

9:30- 13:30 Aksu sahasında açılış töreni, Festival geleneklerinin sembolize edilmesi, halk dansları.

14:30 Giresun Kalesinde Halk Dansları ve müzik gösterisi.

19:30 Festival gala gecesi 19 Eylül Spor Salonu.

21 Mayıs Perşembe saat 10:30'da Giresun Valisini ziyaret, saat 11:00'da Belediye Başkanını ziyaret, saat 14:00'da Halk Eğitim Merkezi tarafından turizm gösterisi.

22 Mayıs Cuma günü okul bahçesinde halk dansları gösterisi, akşam Bulancak ilçesinde halk dansları gösterisi, aynı gece Özel İdare Kültür Salonunda Giresun Belediyesi Konservatuvarı öğrencilerinin büyükler ve küçükler TSM konseri.

23 Mayıs Şehir gezisi alış-veriş 19:30'da festival veda şöleni, halk dansları gösterisi

24 Mayıs Grupların ilden dağılışı (GD, Mayıs 1998: 14).

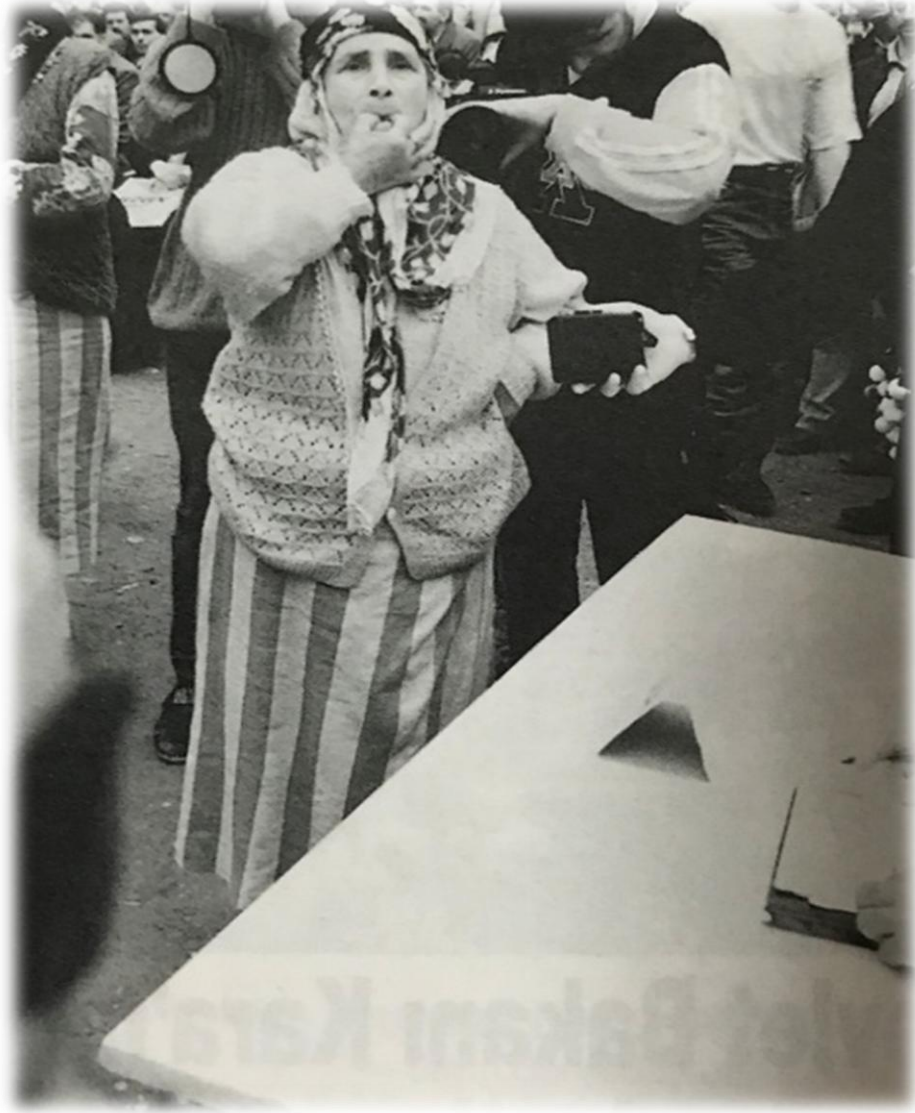
Gerçekleştirilen etkinliklerde, festivalin ulusal boyutunun izleyici kitlesinin yanı sıra özellikle halk danslarına yansıdığını görebilmek mümkün olmuştur. Sanat etkinliklerinin arttırılmış olduğu da tiyatro günleri ve TSM konseri şeklinde karşımıza çıkmaktadır.

“Kuşdili Şenliği Ve ‘Kuşdili Yarışması’”

“1993 yılında tamamen mahalli boyutlarda yapılan Kuşköy Kuşdili Şenlikleri bu yıl il düzeyinde büyük bir katılım ile yapıldı. Yöresel kültürü oluşturan etkinliklerden biri olan kuşdili festival ve şenlik öğelerinin yanı sıra, insanların uzak mesafeler için haberleşecekleri başka bir yöntemleri olmadığı için ortaya çıkmıştır. Kuşdili festivalleri, şenlikler içinde en değişik ve kültürel yanı ağır basan bir festivaldir. Festival içeriğinde mahalli sanatçılar kemençe çalıp halk müziği sanatçıları konser verdikten sonra kuşdili yarışması düzenlenmektedir. Yarışmada köyün karşılıklı mahallelerinden çalınan ıslıklarla kişilerin anlaşması bu anlaşmayı

kâğıda dökmeleri beklenmektedir, onlarda bu işi eksiksiz yerine getirebilmektedir” (Öztürk, Ağustos 1998: 24-26).

Fotoğraf 22 Kuşdili Festivalinden Uygulama

Kaynak: Giresun Dergisi

N. Öztürk bu haberde Giresun için özel ve diğer uygulamalardan farklı bir festival örneğini bizlere tanıtmıştır. 1993 yıllarında mahalli boyutlardan düzenlenen kuşdili uygulamasının günümüzde festival boyutuna ulaştığını görebilmek mümkündür. Giresun’un Çanakçı ilçesine bağlı Kuşküyün arazi yapısının dik,

yamaçlı ve evlerin birbirinden uzak olmasından kaynaklı yöre halkı tarafından iletişim aracı olarak kullanılan kuşdili geleneğinin devam ettirilme çabası ile her yıl düzenlenen geleneksel bir festivalle dönüşmüştür. Hatta bu uygulama dikkat Film Festivallerinde ‘Sibel’ ismi ile yerini almıştır. Bu filmin oyuncularını filmi çekebilmek için ıslık dilini öğrenmişlerdir. Yapılan bu sinema çalışması geleneğin gelecek kuşaklara aktarımını ve tanıtılmasını sağlarken uygulamanın yaygınlaştırılmasında etkili olamasa da unutulmamasında etkili bir çalışma olmuştur. Günümüzde konuşarak dahi zor anlaşılan insanların, yüzyıllar öncesinden böyle bir dili kullanarak anlaşabilmeleri büyük bir başarıdır. Onun için Kuşdili uygulamasının festival boyutu bu uygulamanın gelecek kuşaklara aktarımı için ne kadar gerekliyse bu etkinlik üzerine yapılacak koruma çalışmalarının sürdürülmesi de o kadar gereklidir.

Fotoğraf 23 Çanakçı ilçesi Yöre Halkının
Kadın-Erkek Yanyana Kuşdili Uygulamasını Gösteren
Bir Fotoğraf

Kaynak: Giresun Dergisi

“Dünyada Meksika, Kanarya Adaları, Silbo Gomero ve Fransa’nın Pyrenee’lerinde Aos köyünde tespit edilen ıslıkla konuşma ve haberleşmeye bir de Çankçı’nın Kuşköy’ünde rastlanmaktadır. 1960’larda keşfedilen ıslık dili üzerine 1967 yılında Prof.Dr. Doğan Aksan Anadolu’da Islık Dili ön araştırma raporunu hazırlamıştır. Yine 1964-1965 yıllarında Kuşköy’de Kuşköy’ü Mobil İnşaatı’nın başlatılmasıyla burada ıslıkla konuşulduğu Türkiye ve New York Time, London Sunday Times, Stars and Stripes gibi dünya gazetelerinde yer almıştır” (Öztük, 2005:32-37).

“İmecî (İmece) Yardımlaşması, İmecî Şenliği Üzerine Birkaç Söz”

“Bellenmiş tarlayı hemen ekemezsiniz, şöyle bir yumuşasın diyerek onu bir yağmur yemesini ve tarlanın hennükleşmesini beklemeniz gerekir. Bu işleri halletmek içinde genellikle üç kez imecilik yapılmalıdır... Türk toplumunda ve kırsal kesimde imeci yardımlaşması köy yaşantısının bir kurumu olarak asırlarca devam etmiştir. El ele vermenin, birlikteliğin, bir elin nesi var iki elin sesi var atasözüne uygun bir olgudur. İmecilikte para alınıp verilmez işler karşılıklı hizmet arzısı ile yapılır sonuçta herkes çalışmış olur. Hoş sohbet, türkü, samimiyet, işi bir an önce bitirme arzusu vardır. İyi verimli çalışan tespit edilir, gevşek çalışan tespit edilir, verdiği sözde duran kişi tespit edilir, aynı kaptan yemek yenilir.

Al tavadan belleri

Belle bellemeleri

Güvendirdin yar beni

Sevindirdin elleri

Türküsü imecilik ile ilgili söylemiş bir türküdür” (Ekizoğlu, Aralık 1998: 20-21).

“İmecelik kırsal kültürün bir anlayışıdır. İş, tarla ekim-dikim amacıyla on, on beş, yirmiyi bulan bel imeceleri kurulurdu köylerde. İmecilere genç kızlar, delikanlılar, kadınlar, erkekler katılırdı. Bunlar mimar denilen bir kişi tarafından yönetilirdi. Böylece verimli çalışmaları sağlanırdı. Sabah, erken

saatte omzuna bel demirini atan ya da eline kazma alan tarlaya yönelirdi. İmeciler tam olunca tarlanın eteğine inilir; yan yana gelinir, önler oluşturulurdu. Mimarın “Haydi kolay gele, bereketli ola” seslenişi ile işe başlanırdı... İmeciliğin biçimleri bel imeciliği, ekin imeciliği, ot imeciliği, dökümlük imeciliği, darı imecisi şeklinde ayrılmaktaydı. Bel imecileri yemekli olurdu bunların yemekleri lahana çorbası, yarma çorbası, fırın fasulyesi, sırgan yemeği, turşu kavurması, ayran ve darı ekmeğinden oluşurdu... Belleme işi yarış halinde sürerdi, gün boyu demir aynı anda toprağa batırılır, aynı anda ayak ve el gücüyle bel itilerek toprak aktarılırdı. Ekin imecileri, bel imecilerine göre daha neşeli, daha coşkulu geçerdi. Çünkü bu imecilere bir de kemençeci çağırılırdı. Kemençeci ritim tutar, kazmalar bu ritme göre sallanırdı. Çalınan ekin havası ve söylenen ritim türküsü imecilerin daha istekli, daha coşkulu çalmasını sağlardı. Kemençenin ritmine göre tek vuruş ve ikileme vuruş olmak üzere iki çeşit vuruş türü vardı” (Temel, 2005: 78-79).

İmecilik Giresun’da özellikle fındık hasadının yapıldığı dönemde köylülerin ya da akrabaların birbirlerine yardım için toplanarak yakın zamana kadar etkili bir şekilde sürdürdükleri geleneksel bir yöntemdir. İş ile eğlencenin müzikle birleştiği imecilik geleneği çoğu zaman aşıkların ve umutların bulunduğu bir ortam olmuştur. Fakat son senelerde mevsimlik olarak Giresun’a gelen işçilerin artması ile imecilik usulünün yani geleneksel yardımlaşmanın devam ettiğini söyleyebilmek pek mümkün değildir. Çünkü bu geleneğin devam ettirilmesi için ne köyde insan ne de memlekette akraba kalmıştır. Giresunlular memleketlerindeki iş imkanlarının azlığından dolayı hayatlarını idame ettirebilmek için farklı noktalara dağılmışlardır. Fındığın pek fazla kazanç sağlamadığı ve insanların farklı ekmek kapılarında bulunduğu ve kısa dönemli izinlerini fındık hasadında kullandıkları düşünülürse yevmiye ile bir kaç günde fındık toplatmak daha etkili bir sonuç olarak görülmüştür. Bahçeden çıkan fındığın yevmiyeyi anca karşıladığı düşünülürse fındık dalda kalmasın anlayışıyla bir nebze olsun fındığa sahip çıkanlar da olmuştur.

Sadece fındık hasadından değil fasulye, mısır, ot kazma, gibi imecilik usulüyle yapılan hasad ekme ve toplama gelenekleri de gerçekleştirilmektedir. Bu geleneğin

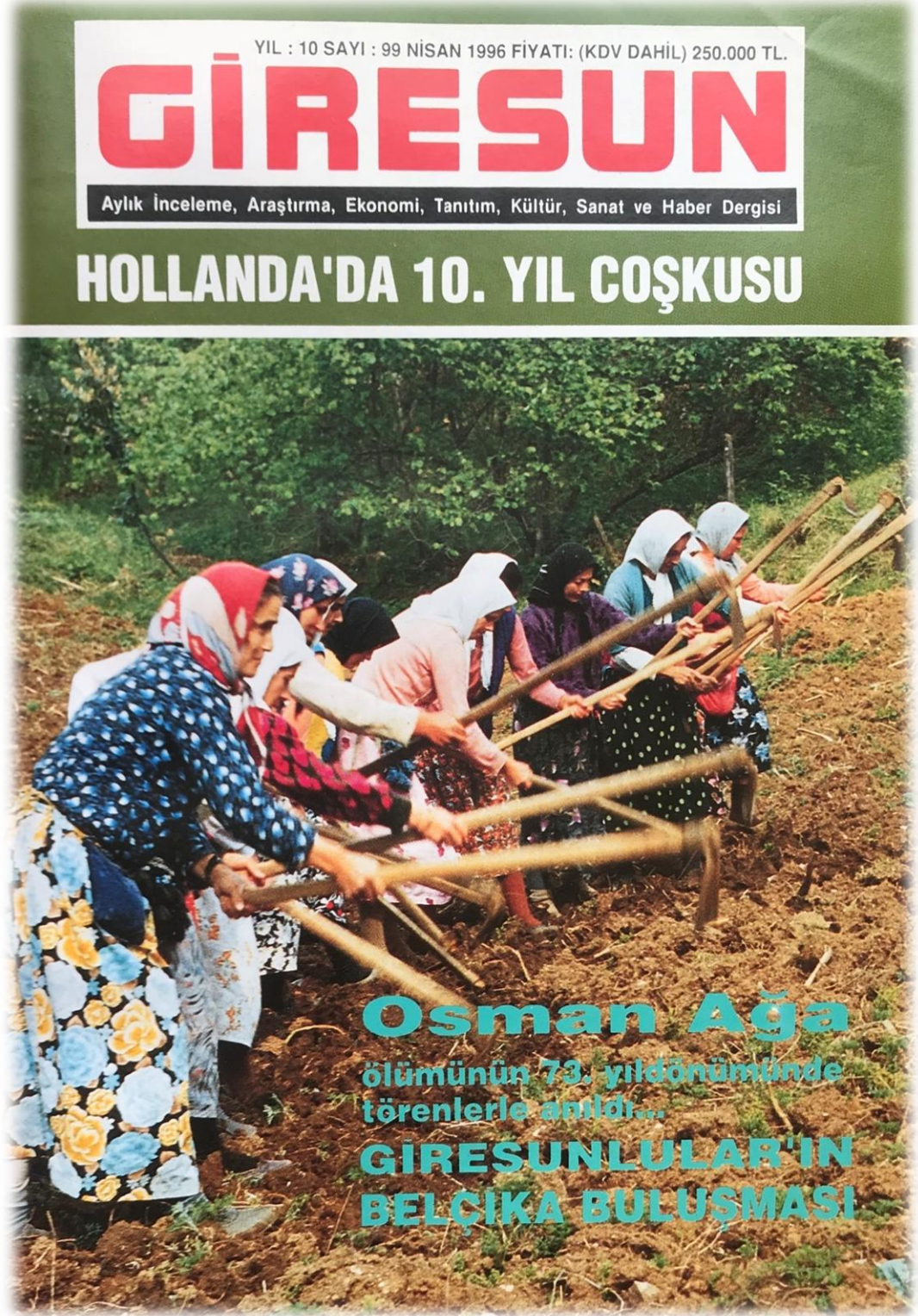
diğer adı “Keşik” olarak da bilinir. Aile, akraba ve komşuların toplanması ile her gün birinin bahçesinde “ot kazma” geleneği yardımlaşma etkinliğini göstermektedir.

Aşağıda fotoğrafı verilen kadınların yardımlaşarak ürettiği imecilik uygulamasında basma entari, yazma gibi yöresel kıyafetleri ve kara lastikleri ile yaptıkları bu etkinlik Giresun köy hayatının iş döneminde giyim kuşamını göstermektedir. Beden işçiliği ile toprağın işlendiği ve yeni kıyafetlerle yapılamayacak bir etkinlikte tesadüfi olarak eski parçaların birleşmesinden meydana gelen bir kombin vardır.

Giresun köy hayatında bulunan kadınlar evde anne ve eş, bahçede çalışan bir işçidir. Birden çok kimliğe sahip köylü kadınlar sırtlarında görünmeyen bir yük taşımaktadır. Ataerkil bir toplumda kadınların beden gücünü kullanarak çalışmaya itilmişler ve göz ardı edilmişlerdir. Onlar da bu düzene alıştıkları ve geçmişlerinde bulunan kadınlardan bunu gördükleri için çalışmayı ve üretmeyi bırakmamışlardır.

Giresun merkezde modaya uygun diyebileceğimiz modern giyim kuşam kullanılırken yüksek kesimlerde ve köylerde giyim kuşam şekli entari, yazma, yelek gibi kıyafetlerden meydana gelmektedir. Günümüzde köyler dışında şehir merkezinde pazarlarda ve festivallerde köylülerde bu giyim kuşam şeklini görebilmek de mümkündür.

Fotoğraf 24 Giresun Dergisi 1996 İmecilik Geleneğini Yansıtan
Kapak Fotoğrafı

Aşağıdaki fotoğraf Giresun kadını ve emeğini yansıtmaktadır. Fotoğrafta köylü kadının elindeki Giresun'a ait yeşillik olan pancar emeğinin karşılığıdır. Sebze, meyve, odun gibi şeylerin taşınmasında yardımcı olan Giresun köylerinde kültür ögesi olarak barınan “şelek” de kadının ayağının dibindedir. Giyim kuşamda da yine Giresun'un yüksek köylerinde yer alan basma entari, beyaz üzerine mavi ile yeşilin bulunduğu renkli çember ve kara lastik görülmektedir.

Fotoğraf 25 Mart 2000 Köylü Kadın Temalı Kapak Fotoğrafi

Kaynak: Giresun Dergisi

Fındık hasadını toplayan kadının yer aldığı kapak fotoğrafı yukarıda verilen iki resimde olduğu gibi genç fındık dalları arasında iş başındaki kadının çiçekli basma eteği ve düz renkli yazmasıyla giyim kuşamını yansıtmaktadır. Şelek fındık toplamak için bir aracı olarak kullanılmıştır.

Fotoğraf 26 Fındık Bahçesinde Çalışan Kadın

Kaynak: Giresun Dergisi

Aşağıda iş içinde bulunan kadınların bir arada yardımlaştıkları ve emeklerinin karşılığını eğlenerek topladıkları görülmektedir. Diğer fotoğraflardan farklı olarak kadınların bellerinde bağlı bulunan peştamal beyaz ve kırmızı çizgili, enteranın üzerine bağlanmış, yaşlı köylü kadınların iş yaparken giydikleri kıyafetlerini korumaya yarayan önlük görevi görmüştür. Keşan adı da verilen peştamallar kadınların sadece bahçede iş yaparken değil aynı zamanda yemek yaparken mutfakta, yolda ve pazarda kullandıkları bir giysidir.

Fotoğraf 27 Kadınlar Arasında Yardımlaşmanın Yer Aldığı Fındık Hasadı

Kaynak: Giresun Dergisi

Aşağıda fotoğrafı verilen İstanbul'da gerçekleşen bir Giresun düğünüdür. Kadınlar elele vererek yuvarlak bir grup oluşturmuş ve geleneksel bir oyun oynamaktadır. Oynadıkları oyunda ve çevrelerinde sadece kadınların olduğu görülmektedir. Bu durumun sebebinin dini kurallardan kaynaklı olduğunu söyleyebiliriz. Düğünde kadınların kıyafeti kırsal kesim giyim kültürünü yansıtmaktadır. Kadınların düğün için başörtüsü seçimlerinin sade birer renk olarak kırmızı, pembe ve özellikle beyaz tercih ettikleri görülmektedir. Giydikleri kıyafetler ise çok renkli bir özellik yansıtmaktadır. Özellikle mor, kırmızı, turuncu gibi canlı renklerin ve desenlerin kullanıldığı görülmektedir.

Fotoğraf 28 İstanbul'da Yapılan Giresun Düğünü Geleneksel Bir Oyunu Oynayan Kadınlar

Kaynak: Giresun Dergisi

“Giysi, görsel iletişim olarak sosyal hayatın bir parçasıdır. Giysinin hayatın işlik, gündelik veya törenlik bağlamlarında kullanılması, iletişim ile giyim ilişkisindeki en belli başlı konusudur” (Korkmaz, 2010:335). Bu düğün için seçilen tipik kıyafet yerel halk tarafından gündelik hayatta da kullanılan parçalardan oluşmuştur.

“Aksu Festivali Nereye Gidiyor”

“Ulusal festivalin 21.si zengin bir programla kutladı. Yine 7 çift bir tek taş atıldı, Aksu’da Kale’de piknikler kuruldu. Evde yapılmış kara lahana sarmaları, pancar dibleleri, kaldirik ve kabalak turşuları yenildi. Çok coşkulu geçen ve protokol olayının yer almadığı Aksu’da ve festivalin diğer günlerinde gözler Giresun’un yeni valisi Ertan Tanju’yu aradı. 11 Mayıs başladı 24 Mayıs’ta bitti 14 gün sürdü. İstanbul, Ankara, Samsun, Ordu, Bulancak ve Giresun tiyatroları her akşam bir oyun sergiledi. Santranc turnuvası gerçekleştirildi, GİFSAD 120 kişilik halk dansı ordusu, Kırklareli yöresi oyunları izleyenleri büyüledi. Rusya ve Gürcistan ekiplerinin yer aldığı DİA gösterisinde Halil İbrahim Tutak “Giresun’da Zaman” isimli programla festivalde yer aldı... Yerel sanatçılar festivalde sahne aldı (Yılmaz Turan, Hüseyin Bıçak, Yücel Öner)” (GD, Haziran 1998: 32-35).

Fotoğraf 29 1988 Yılı Aksu Festival Alanı ve Geleneksel Bir
Oyun

Kaynak: Giresun Dergisi

1998 yılı Giresun Dergisi kapak fotoğrafı Aksu şenlik alanının bir görseline yer vermiştir. Fotoğrafta geleneksel bir oyunun “bölgenin mensubu olduğunu hissettirecek” (Smith, 2009:348) yöresel kıyafetlerle icra edildiği görülmektedir. Festival alanının kalabalıklığı ve yeşilliği görsel bir şölen sunarken geleneğin arkasındaki açık tablo festival alanının bugünkü betonlaşmış hale geleceğinin habercisi olmuştur.

“Su kaynağının kutsallığına inanılmasından dolayı festival’in Aksu Deresi ile denizin birleştiği noktada yapıldığı görülmektedir. Ancak Giresun’da yaşam pratiklerinin içinde kentlere göçün hızlanması ve bu yerlerdeki nüfussuzlaşmanın etkisi ile yer-su kültürünün günümüzde yapılan festivallerde eylemsizleştiği görülmektedir. Kimi kültür unsurları ise iç ve dış turistik folklorik eylem çerçevesinde yaşamayı sürdürmüştür” (Korkmaz, 2005: 385).

“Unutulmaz Anılarla Bir Yayla şenliği daha Geride Kaldı”

“Kaymakdonduran Yayla Şenliği 15 bini aşkın hemşehrinin katılımıyla gerçekleşti. Yılmaz Turan, Yücel Öner gibi yerel sanatçılar festivalde yer alırken Giresun yöresine ait karşılama ve horon ziyaretçiler tarafından oynandı. Şenlikte politikacılara da söz verildi” (Öztürk, Temmuz 1998: 36-37).

“Örnek Yayla Şenliği”

“Yaklaşık beş bin kişinin izlediği Giresun Sağrak Gölü Yayla Şenliği yöreye özgü geleneksel yarışmalar ve programlarla gerçekleştirildi. Hayvancılığa teşvik etme amacıyla güzel buzağı yarışması düzenlendi, bir koyun 5 dakika kırıldı, bozkırda atlar yarıştı, yayla ağalığı yarışması yapıldı” (Bayram, Ağustos-Eylül 2001: 66-67).

“Bektaş Yayla Şenlikleri”

“Dereli sınırları içerisinde 10. Bektaş Şenlikleri törenlerle kutlandı. Yerel halkın yanı sıra siyasetten yüzler de festivalde yer aldı. En güzel kuzu kırma ve en güzel buzağı yarışmaları yapıldı” (Bayram, Ağustos-Eylül 2001: 62-63).

“Güleğen Fındık Hasadı Şenliği Yapıldı”

“Giresun’un Keşap ilçesinde düzenlenen şenlik Doğu Karadeniz Bölgesinde fındık toplama mevsimi öncesinde düzenlenen tek fındık hasad şenliğidir. Köklü geleneklerine sahip çıkarak şenlik düzenleyen yöre halkı şenlikten sonra bahçeye girmektedir. Üçüncüsü gerçekleştirilen şenlik fındık toplamaya moralle başlamak için düzenlenmektedir. Mahalli sanatçılar, kemençe ve horon oynayan yöre halkı şenlikte yer aldı” (Bayram, Ağustos-Eylül 2001: 65).

“Geleneksel Doğu Karadeniz Yayla Şenliği Yapıldı”

“1985 yılından bu yana düzenlenen geleneksel Doğu Karadeniz Yayla şenliklerinin bu sene 28. si kutlandı. İstanbul Pendik Kurna köyünde yapılan festival dernek, vakıf ve diğer kuruluşların katılımıyla gerçekleşti. Doğu Karadenizliler Kültür ve Yardımlaşma Derneği tarafından yapılan festival, Karadenizlileri yılda bir kez olsa da bir araya toplama amacı taşımaktadır. Kemençe çalındı, horonlar oynandı” (Yılmaz, Ağustos-Eylül 2001: 70-71).

“3. Buları Taflan Şenlikleri Muhteşemdi”

“Yağlıdere Buları yaylasında periyodik olarak yapılan Taflan Şenliklerinin üçüncüsü yapıldı. Giresun yaylalarının turizme açılması ve tanıtımı için düzenlenen şenliklere binlerce kişi katıldı. Eğlence ağırlıklı programda futbol turnuvası yapıldı... kemençe sanatçısı Mehmet Ay sahne aldı... Erdoğan Erol, Yılmaz Turan, Hüseyin Bıçak, Ömer Çelik isimler şarkılarıyla eşlik etti... Taflan Şenliği ağası seçildi” (Temel, Ağustos-Eylül 2001: 72)

“İkinci Çıkrıkkapı Şenliği yapıldı”

“Şenlik sıra ile gurbeti birleştirmek, örf adet ve geleneklerimizi yaşatmak için gerçekleştirilmektedir. Halk türküleri, halk oyunları şenlikte sunuldu” (Yüksel, Ağustos-Eylül 2001: 74).

“Çanakçı Kuşköy Kuşdili Şenliği Yapıldı”

“Giresun’un Çanakçı ilçesi Kuşköy Kuşdili Şenliği düzenlenen törenlerle gerçekleştirildi. Milletvekillerinin katılımıyla gerçekleşen festivalde, 18 kişi arasında kuşdili yarışması gerçekleştirildi kazananlara para ödülü verildi. Karadeniz turizmini canlandırmak için gerçekleştirilen festival, kuşdilini geliştiren teknolojiye teslim etmemek amacı taşımaktadır” (Yüksel, Ağustos-Eylül 2001: 75).

“Çamoluk Bal Festivali Yapıldı”

“10. Çamoluk Bal Festivali 10 bin kişinin üstünde katılım ile gerçekleştirildi. Vatandaşların yanı sıra siyasilerinde festivale katılmıştır. Mehter takımı konser verdi, kemençe eşliğinde horon oynandı. Düzenlenen yarışmada bal üreticilerinin balları satışa çıkarıldı” (Yüksel, Ağustos-Eylül 200: 76).

“6. Şebinkarahisar Dikmentaş Şenliği”

“6.sı düzenlenen şenlikte halk gönlünce eğlendi, siyasilerinde katılımıyla gerçekleşen festivalde horon gösterileri ve halk türküleri yer aldı” (Yüksel, Ağustos-Eylül 2001: 77).

“Yaylada Hekimoğlu Rüzgarı”

“4. kez kutlanan Espiye Ovacık Yayla şenliğinde Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü Folklor Ekibi Hekimoğlu Mizansenini coşkuyla sundu. Siyasilerin yer aldığı festivalde otçu göçü temsili olarak canlandırıldı, yerel sanatçılar yer aldı şenlik ağası seçimi yapıldı” (Bayram, Ağustos-Eylül 2001: 78-79).

“Kümbet Yayla Şenlikleri Gönüllerde Taht Kurdu”

“Dereli Kümbet Yaylası Şenliklerinin bu yıl 13 üncüsü düzenlendi. Koçkayası Dederek Çayırı’na kurulan Yaylakent Projesi ile çözüme kavuşacak kalacak yer sıkıntısı gündemdeydi. Nuray Hafıftaş, birçok yerel sanatçı ve Yılmaz Turan festivalde sahne aldı. Fetival ateşi yakıldı, müzik ve eğlence programı gerçekleştirildi. Kemeñçe ile toplu horon gösterisi yapıldı. Kümbet Yayla Şenlikleri Giresun’un yayla şenlikleri arasında simge haline geldi. Binlerce insan seli şenlikte yer aldı” (GD, Ağustos-Eylül 2001).

Fotoğraf 30 Kümbet Yayla Şenliği Alanı

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 31 Kumbet Yayla Şenliği Alanının Yoğunluğu

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 32 Yayla Ağaları Horon Gösterisi

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 33 Festival Alanında Bir Aile Görüntü

Kaynak: Giresun Dergisi

Festival alanında gerçekleştirilen bu kalabalık iletişim katılımcıları aktif bir hale getirmiştir. Halk tarafından gruplar şeklinde etkinliğe katılım ve performansın gerçekleştirildiği ortamda halk bağlamının birleşimi meydana gelmiştir. Paylaşılan müzik, sahne icraları, ritüel ve oyunlar gibi deneyimler aynı hareket içinde bireyleri bulunduran gelenek ve görenekleri yansıtacak şekilde kullanılmıştır.

Sosyal tabanlı gerçekleştirilen bu festival köylü-kentli, zengin-fakir gibi ayrımın bulunmadığı, farkların kabul edildiği bir etkinliktir.

“Sisdağı’nda 184. Buluşma”

“Doğu Karadeniz’de adına türkü yazılan tek dağ Sisdağı’dır. Bunlar; Sisdağı Beri Bakar, Suyu Bulanık Akar, Sisdağı Sisli Olur, Havası Bulanık Olur, Sisdağı’nın Başında Kar mısın Boran mısın, Sisdağı’nın Başları Kesme Kesme Taşları, Oy Sisdağı Sisdağı Erimedim Karları, Sisdağının Başında Borana Bak Borana...Özellikle kültürel anlamda her şeyini doya doya yaşıyoruz... 184 yıldır doğaçlama olarak organize edilen yayla şenliklerinin yöremizde ilklerinden sayılabilecek otçugöçü etkinlikleri ile öne çıkıyor ve adından söz ettirmeyi başarıyor... Otçugöçü şenlikleri bu yıl tam bir halk organizasyonu ile yapıldı. Protokol yoktu, protokol çadırı yoktu, protokolde sandalye kavgası yoktu, ismimiz okundu okunmadı kaprisi yoktu, siyasilerin konuşması yoktu... Herkes ayakkabısı elinde yürüyordu yayla çimenlerinin üzerinde... Sisdağına özellikle Akçaabat-Tirebolu arası insanları gidiyor, yöresel kıyafetlerde daha çok Şalpazarı-Tonya gibi iç kesimlerin etkisi görülüyor... En güzeli Ağasar kadınlarının kıyafetleri idi...Bu giysiler özellikle şenlikler için dikiliyor, bohçalardan santıklardan bu şenlik için çıkartılıyor... Yemyeşil çimenlerin üstünde rengarenk giysileri ile gezinen yöre kadınlarını gördüğümüzde yıllar önce Kadırga’da da aynı şaşkınlığı ve hayranlığı yaşadığımı hatırladım... Dünyanın en büyük horon halkası oluşuyor... Davul, zurna ve kemençeyle süren horon şenlik düzünde bir saatten fazla sürdü... Bu horon

birlikteliğin sembolü olarak sunuluyor, davulcu yoruluyor, zurnacı yoruluyor, kemençeci yoruluyordu” (Öztürk, 2003:12-13)

Nihat Öztürk ile yaptığımız konuşmada Sisdağı'nın Bugünkü durumu ile ilgili öğrendiklerimiz şu şekildedir: “Sisdağı'nda yapılan festivaller hala aynı şekilde yapaylık kazanmadan doğaçlama olarak devam etmekte, siyasi ve protokol elinin değmediği tek festival olma özelliğini günümüzde sürdürmektedir. Yöresel yemek kültürü hala festivalde devam ettirilmekte yöre halkı yöresel kıyafetler ile festivale katılmaktadır. Orada kurulan horonların halkası o kadar büyüktürki ortada birden fazla kemençeci, birden fazla davulcu, birden fazla zurnacı bulunur. Bu büyük halkaya hopolörler değil sanatçılar sürekli koşarak ve çalarak ses duyurur” (KK-3).

Fotoğraf 34 Sisdağı'nda Kurulan Horonun Büyüklüğünü Gösteren
fotoğraf

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 35 Sisdağı Şenliklerinde Yöresel Yemek Yapan Kadınlar

Kaynak: Giresun Dergisi

“Görelle’de Kemençe ve Horon Festivali”

“Giresun’da Görelle İlçesi’nde Kemençe ve Horon Festivali ilk defa yapılmasına rağmen muhteşem geçti... Ortaklaşa düzenlenen festival Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, danışmanı İstanbul Milletvekili Hüseyin Besli, Milletvekili Nurettin Canikli... Katıldı” (GD, Temmuz 2004: 82-85).

Festivalde neler yapıldığı hangi gelenekelerin canlandırıldığına dair hiç bir izin bulunmadığı haberde, sadece siyasetten kişilerin isimlerine ve fotoğraflarına yer verilmiştir. Bu durumda bir kez daha festivallerin siyaset meydanında gösterişe dönüştüğünü ve ekonomik bir amaç güttüğünü bize göstermiştir.

Fotoğraf 36 Festivalde Siyaset Meydanı

Kaynak: Giresun Dergisi

“Eski Türklerde ıklıg ya da oklug, ağacının oyularak yapıldığı yayla çalınan üç telli saz. 19. yy.’a kadar Anadolu’dan Sibiry’a kadar değişik bölgelerde kullanılmıştır. Anadolu’da hala yaşayan bu sazın en eski biçimleri ıklıg, igel, ikele, gıcakdır. Zamanla ıklıg adının kullanılmamaya başlamış, küminçe, kiminçe, çibince gibi kullanışlarla Kemeñçeye dönüşmüştür. Kemeñçe Doğu Karadeniz’in oyunlarına en uygun çalgı olmakla birlikte, kemeñçe ve kemeñçeci Görece kazasında yetişmektedir. Görece’de kemeñçenin bilinen en eski virtözü Tuzcuoğludur. Karaman’ın hocasıdır. Picoğlu’nun, Durkaya’nın, Hacıalı’nın hocasıdır. Karaman okulunu sürdürenler: Hacıalı Özdemir, Kemal Caba, Nazmi Özdemir, Sami Günay, Hüseyin Özdemir, Burhan Caba; Picoğlu okulunu sürdürenler: Sırrı Öztürk; Durkaya

okulunu sürdürenler:Katip Şâdi, Şenel Dandini,Mehmet Karadeniz'dir" (Günay, 2004: 80-81).

“Altın Fındık Film Festivali Yapıldı”

“4. sü düzenlenen festivale Hülya Koçyiğit ve Halit Akçatepe gibi sinema sanatçıları da katıldı. Festival Giresun’un ülke genelinde tanıtımını sağlamak amacı ile gerçekleştirilmiştir. Festivalin birinci günü Can Akengin sergi salonunda Türk Sineması konulu foroğraf ve afiş kokteyli verildi. Festival yürüyüşü yapıldı, Türk Sinemasının Dünyü bugünü konulu panel yapıldı. Hülya Koçyiğit’in imza günü düzenlendi ve birçok filmin gösterimi yapıldı” (GD, Eylül 2005: 14-15).

Giresunda genel olarak gerçekleştirilen festivallerin geleneksel temalı olduğu düşünülürse gerçekleştirilen ‘Altın Fındık Film Festivali’ sanata dayandığı için düzenlenen festivaller arasında farklı bir kapı olmuştur.

“Pirazizliler Bu Yıl İkinci Kez Festival Coşkusu Yaşadı”

“İlçenin tanıtımı ve kalkınmasının yanı sıra birlik ve beraberliği sağlamak için 2.si düzenlenen ve üç gün süren Piraziz Festivaline siyasiler ve vatandaşlar katıldı. Festivale, yöresel kıyafetlerle Muazzez Ersoy, Yılmaz Turan, Kara Davut, Gülbahar, Cüneyt Şentürk, Fersat Sağlam gibi sanatçılar katıldı. Vejetaryan yarışması düzenlendi, spor etkinlikleri düzenlendi, yöresel yemek yarışması, yat gezisi, bisiklet yarışması, Giresun Halk Oyunları yarışması, Piraziz köftesi ikramı yapıldı. Festivalde GİFSAD halk oyunları ekibi ve Gürcistan Halk Oyunları Topluluğu sahne aldı. Siyasiler projelerini konuştu” (Bayram, Eylül 2005: 32-25).

“Bektaş 14. Kez Şenlendi”

“Çok sayıda vatandaş ve siyasilerin katılımıyla Bektaş Şenliği 14. kez düzenlendi. Şenlikte sanatçı Fatih Kısaparmak konser verdi, yayla ağası seçimi yapıldı” (GD, Eylül 2005: 38-39).

“Sağrak Şenlikleri”

“Yedincisi gerçekleştirilen festivalde, at yarışı, koyun kırkma yarışması, buzağı yarışması, yayla ağası seçimi yapıldı... Kemençe çalındı horon oynandı” (GD, Eylül 2005, 42-46).

“Görelle'nin Kurtuluşu Coşkusu”

“Düşman işgalinin 89. yıldönümü resmi tören ve etkinliklerle kutlandı. Top atışı gerçekleştirildi, Atatürk anıtına çelenk bırakıldı, İstiklal Marşı ve saygı duruşu gerçekleştirildi, şehitlik ziyaret edildi, şiirler okundu, yerel sanatçılar sahne aldı ve halk oyunları ekibi yöresel gösteriler gerçekleştirdi” (Öztürk, Şubat 2007: 12-14).

Fotoğraf 37 Görelle'nin Kurtuluşunun Kutlanması

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 38 Bir Sembol Olan Hürriyet Kızının Kurtarılması ve Türk Bayrağı

Kaynak: Giresun Dergisi

“Duroğlu Fındık Festivaliyle Coştu”

“Birincisi fındık festivali renkli görüntülere sahne oldu. Yerel sanatçıların sahne alması ve kemençe sesleri festivalde yer aldı. Karadeniz müziğinin sevilen sanatçıları Resul Dindar ve Ekin Uzunlar sahne performansı sergiledi” (GD, Ekim 2017: 64).

“Anadolu kültüründe bir yere sahip olan yaylaların etkinliği bir hayli fazladır. Özellikle son yıllarda gerçekleştirilen yayla şenlikleri Doğu Karadeniz ve Giresun’un Türkiye’de tanınmasına vesile olmuştur. Şenliklerde türkülerden folklore kadar Anadolu kültürünü yansıttıldığını ve Giresun gündelik hayatının yer aldığını görülmektedir” (Öztürk, 1997: 16-18).

“Ülke ekonomisine olumlu ya da olumsuz katkıları olan festivaller, geçmişte yöre halkının gerçekleştirdiği yayla ve yaylacılık etkinlikleri durumundayken günümüzde tüm ülke insanını ilgilendirmeye başlamıştır. Doğu Karadeniz’in keşfedilmemiş hazinesi içinde bulunan Giresun, yöresel etkinlikleri ve gelenekleriyle katılımcılara bambaşka bir kompozisyon çizmiştir. Yani geçmişte hayvancılık yapan ailelerin hayvanlarını otlatmak için yazın yaylalara çıkmaları artık günümüzde ki turizm anlamının yanında sadece bu güzel tabloda fırça izi kadar kalmıştır. Önceden otlak alanı olmaktan öteye geçemeyen yaylalarımız günümüzde turizm değeri olarak ekonomide yer edinmiştir” (Öztürk, 1997: 16-18).

2.4.3. Festivallerin Analizi

Karadeniz bölgesine baharın gelmesiyle birlikte Giresun ve yöresinin kültüründe bir yer edinmiş olan yayla şenlikleri ve festivaller kutlanmaya başlanmaktadır. Mayıs ve Ağustos ayı arasında yirminin üzerinde şenliğin gerçekleştirildiği Giresun’da festivaller mayıs ayının ilk haftası Hıdırellez şenliği ile başlamaktadır.

“1988 yılında Giresun’un yayla turizminden nasibini alabilmesi için, “Giresun Yaylaları Otçu Göçü Şenlikleri” başlatılmış, kazıkbeli, karaovacık, sisdağı, kümbet yaylalarında eski geleneklerimizi sahip çıkılarak bir ilk gerçekleştirilmiştir. Yine

Giresun Dergisi aynı yıl yaz aylarında Alucra’da Ekin Günü, Şebinkarahisar Tamzara’da Bağlar Gününde gurbetten sılaya, sıladan gurbete köprü kurmuştur. 1988 yılında Giresun Dergisi’nin desteği ile Giresun yaylalarında Otçu Göçü Şenlikleri’nin başlatılmasıyla, yayla turizmi başlamıştır. Daha sonra bu şenlikler 1989 yılında “Dereli Yaylalar Şenliği” olarak her yıl geleneksel hale getirilerek sürdürülmüştür” (GD, Aralık 2010; 19).

Giresun’da yapılan yayla şenlikleri ve festivaller arasında Uluslararası Karadeniz Giresun Aksu Festivali, Kümbet Yayla Şenliği, Sağrak Şenlikleri, ilçelerin festivalleri, Bektaş Şenlikleri, Çanakçı Kuş Dili Festivali, Bal festivali gibi festivaller yer alıyor. Mayıs ayının 20. günü başlayan ve Mayıs Yedisi diye adlandırılan başlangıçta yerel bir etkiye sahip olan Aksu Festivali’nin, dergide hemen hemen her yıl verilen haberleri ile Uluslararası Aksu Festivaline dönüşünü görmemiz de mümkün olmuştur. Kümbet Yayla Şenliklerinin, Aksu Festivalinden sonra en kalabalık şenlik olmuştur.

Otçu Göçü’nün ilimizdeki yansıması Kümbet Yayla Şenlikleri’dir. Giresun’un doğa manzarasının arasında gerçekleştirilen şenliğe her yıl binlerce ziyaretçi gelmektedir. Artan turizmle beraber yurt dışı ve yurt içinden ziyaretçilerin katılımıyla uluslararası bir kimlik kazanan Kümbet Yayla Şenlikleri birçok etkinliği beraberinde getirmektedir. Gurbetçi Giresun Dergisi ile unutulmaya yüz tutmuş Otçu Göçü Yayla Şenlikleri’nin reklamının ve davetinin yapılması ile ileriki yıllarda katılımlar çoğalmıştır. Bu durum bize festival ve etkinliklerde basının rolünün üstünlüğünü göstermiştir..

2018 yılında Giresun Kültür Turizm Bakanlığın etkinlik takvimine göre Giresun’da gerçekleştirilen şenlik ve festivaller şu şekildedir:

- Kulakkaya Kar Festivali Ve Of-Road Oyunları
- Giresun Uluslararası Aksu Festivali
- Ağaçbaşı Yayla Otçu Göçü Şenliği
- Hıdrellez Şenliği
- Sağrak Gölü Yayla Festivali
- Tamzara&Tamzara Dokuması Geleceğimizdir
- Uluslararası Kemeçe Ve Horon Festivali

- Uluslararası Bektaş Yayla Festivali
- Uluslararası Dereli Kümbet Kültür Turizm Ve Sanat Festivali
- Kuşdili Kültür Ve Sanat Festivali
- Geleneksel Karaovacık Yaylası Otçu Göçü Şenliği
- Giresun Sisdağı Erkeksu Otçu Şenliği (Çepni Kurultayı)
- Aksu Köyü Karagöl Keşkek Günü Yayla Festivali
- Otçu Göçü Yayla Şenliği
- Çocuk Olimpiyatları
- Çamoluk Kurufasulye Festivali
- Çamoluk Bal Festivali
- Fındık Festivali
- Şebinkarahisar Kültür Sanat Ve Ceviz Festivali

Günümüzde özellikle Aksu Festivalleri'nin folklorik tarafının oluşmasında yerelin rolünün azaldığı ve popülerleşmenin etkisi altında kaldığı görülmektedir. Bu durum ile festival ve şenliklerde yerel değerlerden uzaklaşarak, kültürden uzak düzene uyulmaya başlanmıştır. Kültürün pazarlanması ile gerçekleştirilen festivaller ve yayla şenliklerinde gelenek ve göreneğin sürdürülmesinin yanı sıra kültür üzerinden ekonomik katkı sağlayarak gerçekleştirilen etkinliklere şekil veren bir unsur haline gelmiştir.

Giresun Aksu Festivali'nde ortaya çıkan gelenek ve kültür ilişkisinin bu sonucu, kitleleri yönlendirme ve tüketime teşvik etme şeklinde planlanan festivaller şeklinde sürdürülmektedir. Özellikle şenlik ve festivallerde geleneksel müziğin görmezden gelinerek popüler kültüre hitap etmesi amacıyla düzenlendiği görülmektedir.. Kültür endüstrisinin özellikle Uluslararası Aksu Şenlikleri ayağı Giresun'u pazar haline getirerek etkinliğini artırmıştır.

Giresun yöre kültürünün ve geleneklerinin tanıtılmasının yanı sıra turizm gelirlerinin etkisi ile geliş güzel bir şekilde arttırılan yayla şenlikleri istediği bütçeyi oluşturabilse de çoğu zaman hüsrana uğramıştır. Bu hüsrana neden olan sebepler ise çoğu zaman plansız ve programsız bir şekilde sürdürülmeye çalışan

etkinlikler, yol sorunu, altyapı sorunu ve eğlenmeye gelen halkın uzun süren siyasi konuşmalara maruz kalması olarak gösterilebilir.

Gerçekleştirilen şenliklerin yöre kültürüne ve geleneklerine zarar vermesi olasılığına karşılık etkili kurum ve kuruluşlarla çalışmalıdır. Doğal yapısı ve birçok tarihi güzellikleri bulunan Giresun yöresi, turizm açısından büyük bir potansiyele sahiptir. Bilinçli bir şekilde gerçekleştirilen etkinlikler bölgenin tanıtımını ve kültürünün devamlılığını sağlarken ekonomik katkılarda da bulunacaktır.

Yol ve altyapı sorunu turizm için etkili bir unsurdur, yayla şenliklerine gelecek olan yerli ve yabancı turistler için bir değerlendirme unsuru olan yol ve altyapı unsurlarına yer verilmelidir. Yaylalarda ve köylerde ulaşım, yeme içme imkânlarının iyileşmesi ve temiz bir çevre gelen ziyaretçilere iyi izlenimler sunacaktır. Verilen örnek haberlerde siyasetten yüzlerin konuşmalarına yer verilmesi yayla şenliklerinin zamanla siyaset meydanına dönüştüğünü de göstermektedir. Yaylalarda gerçekleştirilen festivallerde siyaset alanına ve konserlere ayrılan zaman daraltılarak daha çok gelenek ve görenekleri taşıyan etkinliklere yer verilmesiyle şenlikler daha da güzelleşecektir

Festivaller yörenin tanıtılması için etkili bir işlev taşımaktadır. Bu yüzden her yıl daha güçlü bir şekilde sürdürülmelidir. Özenle ve güçlü bir şekilde gerçekleştirilen festivaller daha kalıcı olacaktır. Festivalin gerçek amacı olan birlik, beraberlik ve yöre kültürünün tanıtılması düşüncesinin dışına çıkılmamalıdır.

“Gerçekleşen bu festivaller takvimsel olarak düzenlenmiş, ulusal, halkın katıldığı, karmaşık, ses, görüntü ve amaç bakımından çok yönlü (Stoel, 2009: 334) bir işleve sahiptir.” Doğu Karadeniz’in çeşitli yörelerinde gerçekleştirilen festivaller genellikle mayıs, temmuz ve haziran ayları içerisinde gerçekleşmiş ortak kültür ve gelenek taşıyıcısıdır. Yayla şenlikleri büyük yaylalarda yapılmış, (Giresun Görele ve Çanakçı yaylası gibi) şenlik günü halk festivalin yapacağı yaylalarda toplanmış, kadın ve erkek iç içedir. Şenliklerde horonlar kemençe eşliğinde şenliğe gelen halk tarafından oynanmış yurt içi yurt dışından gelen oyun ekipleri şenliklerde yer almıştır. Yerel ve ulusal sanatçılar festival alanına renk katmıştır. Tanıtım ve ticari maksatlı yöre yemekleri festival alanında yer almış ve yarışmaları düzenlenmiş yaylada üretilen mahsuller satışa konulmuştur. Toplum hayatının parçası olan halk

dansları icra edilmiştir. Yayla Güreşi, Kulüpler arası atletizm, koç dövüşü, müzik şöleni, halk oyunları gösterileri, yöre el sanatları, hayvan ürünleri yarışması, yayla ağası seçimi, horoz dövüşleri, spor yarışmaları, kuzu kırma ve en güzel buzağı yarışmaları gibi etkinlikler yayla şenliklerinde halkın eğlenmesi için gerçekleştirilen ortak etkinlikleri oluşturmuştur.

Yukarıda isimleri sayıldığı üzere bu oyunlar gelenek ve göreneği yansıtacak şekilde planlanmamış festival ve şenliklerde oynan oyunlar kültürün kendisini ifade etmesi amacıyla yer almıştır. Genel olarak eğlence kaynaklı oyunların ve gösterilerin meydana geldiği festivallerde sembolik etkileşim ile bir yaşanmışlık sergilenmektedir ve katılım gönüllülük gerektirmektedir.

2.5. “GİRESUN DERGİSİ”NDE YER ALAN YEREL SANATÇI VE YAZARLAR

Sanat duygu ve düşüncelerin bir tasarım sonucu oluşmasıdır. Sanatçı ise duygu ve düşünceleri davranışa dönüştüren kişidir. Kültürün oluşup yerleşik hale gelmesi sanat ve sanatçının etkisi büyüktür. Sanatçı toplumu gözlemler değerlendirir, kültürü özümseyerek sanat eserini ortaya koyar.

Yerel sanatçılar kültürel icra faaliyetleri ile şehre özgü edebi ve müzikal derlemeler yaparak şehir kültürünü başka yörelere taşımakta şehre ait kültür öğelerini (türkü, hikaye, ağız, şiir vb.) ortaya çıkartıp tanıtımını yaparak kültüre katkıda bulunmaktadır.

“Müziksel anlamda ise; türkülerin hikâyelerini ortaya çıkarma ve yaşatılmasını sağlamak, kendi çalgılarını yapmak, başkalarına çalgı yapmak, yeni çalgılar geliştirmek, derlemeler yapmak, besteler yapmak, bu besteleri albüme dönüştürüp ulusal ya da yerel alanda tanıtmak, öğrenciler yetiştirerek yeni müzisyenlerin yetişmesini sağlamak, halkın müzik kültürünü ve beğenilerini geliştirmek ve yönlendirmek gibi etkileri bulunmaktadır” (İstanbulu, 2016: 214).

Yerel sanatçıların bir kısmı düğün salonlarında türküler söyleyerek, bir kısmı metropollerde kitlelere hitap ederek, hemşehri derneklerinde, yöresel festivallerde, televizyon programlarında sanatlarını icra ederler.

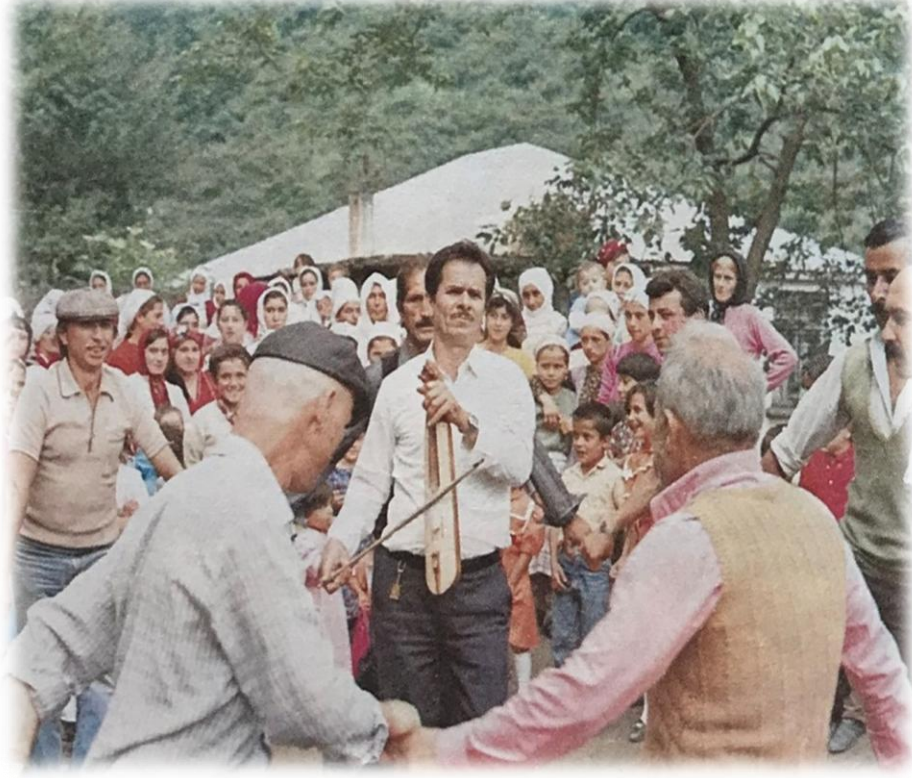
Yerel sanatçıların toplumsal işlevleri ise kültür değerlerini korurken toplumda bir ufuk çizgisi oluşturmak, toplumda sosyal ve kültürel refaha hizmet ederek toplumsal birlik ve beraberliğe katkıda bulunmak, toplumda barış ve huzurun tesisine hizmet etmek ve Ortak duygu ve düşüncenin paylaşımını sağlamaktır.

Kemençe Ustası Kâtip Şâdi, Ses Sanatçısı Fikret Yılmaz, Gazeteci, Öykü Yazarı ve Politikacı Naim Tirali, Geleneksel Türk Müziği Sanatçısı Fethi Karamahmutoğlu, Yazar Bahtiyar Dayımoğlu, Ses Sanatçısı İbrahim Can, Ressam Hamit Görele, Bestekar ve Şair Ahmet Kaçar, Kemençe Sanatçısı M. Sırrı Öztürk, Yazar Erol Uzunömeroğlu, Halk Müziği Sanatçısı Nursaç Doğanışık, Halk Müziği Sanatçısı Ömer Akpınar, Türk Sanat Müziği Sanatçısı Nazan Sıvacı, Türk Halk Müziği Sanatçısı M. Naci Keskin, Yazar Hamdi Korkut Öğütçü, Türk Sanat Müziği Sanatçısı Gülnur Gürses, Ressam Burhan Temel, Ressam Turgut Uzunömeroğlu, Kemençe ve Ses Sanatçısı Hüseyin Bıçak, Ressam Prof. Dr. Asım İşler, Ses Sanatçısı Yılmaz Turan, Türk Sanat Müziği Sanatçısı Güler Gürses, Yazar Nihat Çelik, Ressam Zuhal Kıvılcım, Türk Halk Müziği Sanatçısı Sedat Sezai Tek, Türk Sanat Müziği Sanatçısı Bahtiyar Çakmak, Şair Ali Dilki, Şair Mustafa Dilki, Yazar Muammer Baydere, Türk Halk Müziği Sanatçısı Şenel Dilki Giresun Dergisi yazılarından seçilerek çalışmamıza konu olmuştur. Bu isimlerin dışında Giresunlu birçok sanatçı bulunmaktadır. İsmi sayamadığımız bütün sanatçılarımız dahil olmak üzere Giresun'a kattıkları çok fazladır.

Aşağıda yer alan sanatçı ve yazarlar Giresun Dergisi'nde bir kaçtanesi hariç özellikle Seyfullah Çiçek'in yaptığı röportajlardan derlenmiştir. Bu bölümün oluşturulmasındaki amaç geleneğin taşıyıcı unsurlarından olan yerli sanatçı ve yazarların bir arada toplanarak tanıtılmasıdır. Giresun Dergisi'nin kültür sanat haberleri ve röportajları ile geleneğin temsilcilerine yer vermesi de yerel halk tarafından sanatçıların tanınmasında fayda sağlamıştır.

2.5.1. Kâtip Şâdi (Sanatçı)

Fotoğraf 39 Katip Şadi

Kaynak: Giresun Dergisi

“Görelili kemençe ustasıdır, Bay Kemençe olarak bilinir. 10 yaşında kemençe çalmaya başlayan sanatçı ilk plağını 1962 yılında yapmıştır. 26 plağı ve sayısız kaseti bulunmaktadır... Piçoğlu Osmanı çok dinlemiştir, asıl ustası Dulkaya (Kemal İşpir) dır. Nota bilmeyen ve okuma yazmayı kendi başına öğrenen Şâdi emanet bir kemençe ile çalmaya başlamış ilk kemençesine 15 yaşında sahip olmuştur... Gezdiği Karadeniz köylerinde birçok derleme yapmıştır ve kemençe sanatçılarının günümüzde söyledikleri türkülerin çoğu onun derlemesidir” (Dağ, Ağustos 1986: 7-8).

2.5.2. Fikret Yılmaz (Sanatçı)

Fotoğraf 40 Fikret Yılmaz (GD,Ocak1987:32-33)

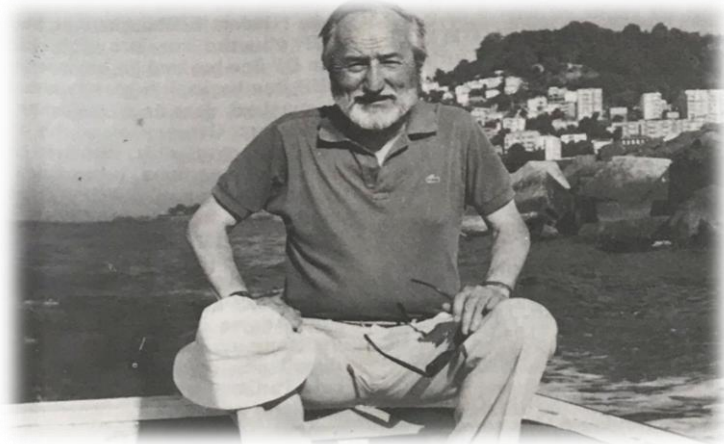

Kaynak: Giresun Dergisi

Giresunlu sanatçı bir albüm çıkarttıktan sonra çalışmalarına devam etmemiştir.

2.5.3. Naim Tirali (Yazar)

Fotoğraf 41 Naim Tirali

Kaynak: Giresun Dergisi

“Giresun’un yetiştirdiği değerli simalardan gazeteci politikacı ve yazardır. 25 Aralık 1925 tarihinde Giresun'da doğmuş ilkokulu Piraziz ve Giresun'da okumuştur. Galatasaray Lisesi'ni, ardından İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirmiş ilk öyküsünü 1943 yılında Yeşil Giresun Gazetesi'nde yayınlamıştır. 1946 yılında Giresun'da Karadeniz Postası gazetesini çıkarmış hukuk doktorası için gittiği Paris'te bir yıl kalıp yurda dönmüştür” (URL 8).

“Yenilik Basımevi ve yayınevini kurmuş beş yıl süreyle Yenilik Dergisi'ni çıkarmıştır. 1956 yılında Vatan gazetesine girmiş 1959 yazı işleri müdürüyken, bir Amerikalı yazarın Adnan Menderes'i eleştiren yazısını yayınlaması nedeniyle 16 ay hapse mahkûm olmuştur. Yüz gün cezaevinde kaldıktan sonra 27 Mayıs 1960 ihtilaliyle birlikte serbest bırakılmış 1961 yılında Giresun Milletvekili seçilmiştir. 1962 yılında Vatan gazetesini devralarak 1975 yılına kadar Ankara ve İstanbul'da yayınıni sürdürmüş 1977 yılında basın şeref kartı almıştır” (URL 8).

“1960'lı yıllarda Türkiye Gazete Sahipleri Sendikası ikinci başkanlığı; milletvekilliği sırasında ise, Dünya Parlamentolar Birliği Türkiye Grubu Başkanlığı ve CHP Meclis Grubu Onur Kurulu Üyeliği yapmış 25 Mayıs 2009 tarihinde İstanbul'da ölmüştür. Cenazesi, Giresun'da toprağa verilmiştir” (URL 8).

ESERLERİ:

-Park(Öykü)

-Yirmi beş Kuruşa Amerika (Öykü)

- Aşka Kitakse(Öykü)

“Aşk Dediğin (Mektup)” (GD, Şubat-Mart 1988: 17).

-Piraziz Nere Berlin Nere (Öykü)

-Aşk Dediğin (Öykü)

-Çılgınca Şeyler (Öykü)

-İki Şalom Arasında (Gezi Yazıları)

-Sakıncalı Yazarlardan Sakıncasız Öyküler (Çeviri Seçki)

-Şapkasını Yiyen Bakan (Gazete Yazıları)

-Karanlığa Işık Tutmak (Gazete Yazıları)

2.5.4. Fethi Karamahmutoğlu (Sanatçı- Yazar)

Fotoğraf 42 Fethi Karamahmutoğlu

Kaynak: Giresun Dergisi

“07 Ekim 1942’de Çavuşlu da dünyaya gelmiştir. İlk beste denemelerine 1959 yılında başlamış 1963’te “Bu yoldur pınar yolu” adlı Hüseyinî Fantezisi TRT Repertuvar Kurulu’nca kabul edilen ilk bestesi olmuştur. Radyoda kayıtlı olan en eski bestesini çavuşlu köyüne yapmış beste sayısı 1500’e yakındır. Bugün TRT Repertuarı’na kayıtlı 377 adet bestesi bulunmaktadır. Klasik Türk müziğinin teori kısmını ele alan “Bizim Geleneksel Müziğimiz” adlı bir inceleme-derleme kitabı 1980’de yayımlanmıştır. Lise I, II ve III. Sınıflar için hazırlamış olduğu ders kitaplarını “Bizim Edebiyatımız-I”, “Bizim Edebiyatımız-II”, “Bizim Edebiyatımız-III” adı ile yayımlayarak; Milli Eğitim ve Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakıflarına armağan etmiştir. 1976’da “Güneş Gazetesi”, 1977-79 arasında “Müzik ve Sanat”, 1979’dan itibaren vefatına kadar “Size” ve yine 1982’den vefatına kadar “Mızrap” Dergilerinde müzik konusunda çeşitli inceleme, araştırma ve eleştiri yazılarının yanında, şiirleri, denemeleri yayımlanmıştır. Sadece Şarkı formunda değil, Beste, Ağır Semai, Yürük Semai, Kâr v.b. sanatlı formlarda, büyük usul kalıplarında bestelediği sözlü eseri, Saz Semaî, Peşrev... gibi pek çok saz müziği eseri mevcuttur” (Mamaşoğlu, Ekim-Kasım 1988:4-9).

20. Yüzyılda “takım” besteleyen sanatçılarından biridir. İyi derecede keman, ud, rebâb çalan; müziğin yanında, şiir ve resim sanatlarına da yetenekli olan Fethi Karamahmutoğlu, yaşamı boyunca Geleneksel Türk Müziği’nin dar kalıplarından çıkarılarak, özü ve niteliği değişmemek kaydı ile zamanın akışına uygun olarak yeniliklere açık olması ve bu şekilde var olan zenginliğinin daha da pekiştirilmesi görüşünü korumuş ve desteklemiştir.

Hürriyet, Milliyet, Altın Kelebek Yarışmasına “Yılın Sevilen On Şarkısına” “Hiçbir şeyde Gözüm Yok” bestesiyle katılmış ve 1988 yılında Milliyet Gazetesi tarafından Yılın Bestecisi seçilmiştir. 07 Ekim 1999 yılında yatakta olduğu hastanede hayatını kaybetmiştir.

HİÇBİR ŞEYDE GÖZÜM YOK

Hiçbir şeyde gözüm yok

Sen yanımda ol yeter

Kapkaranlık odama

Mehtap gibi dol yeter

Sızlayan her yerimin

Şu çileli serimin

Sahipsiz dertlerimin

Çaresini bul yeter

Yağmur vururken cama

Dalarken gece gama

Özleyen kollarıma

Usluca sokul yeter.

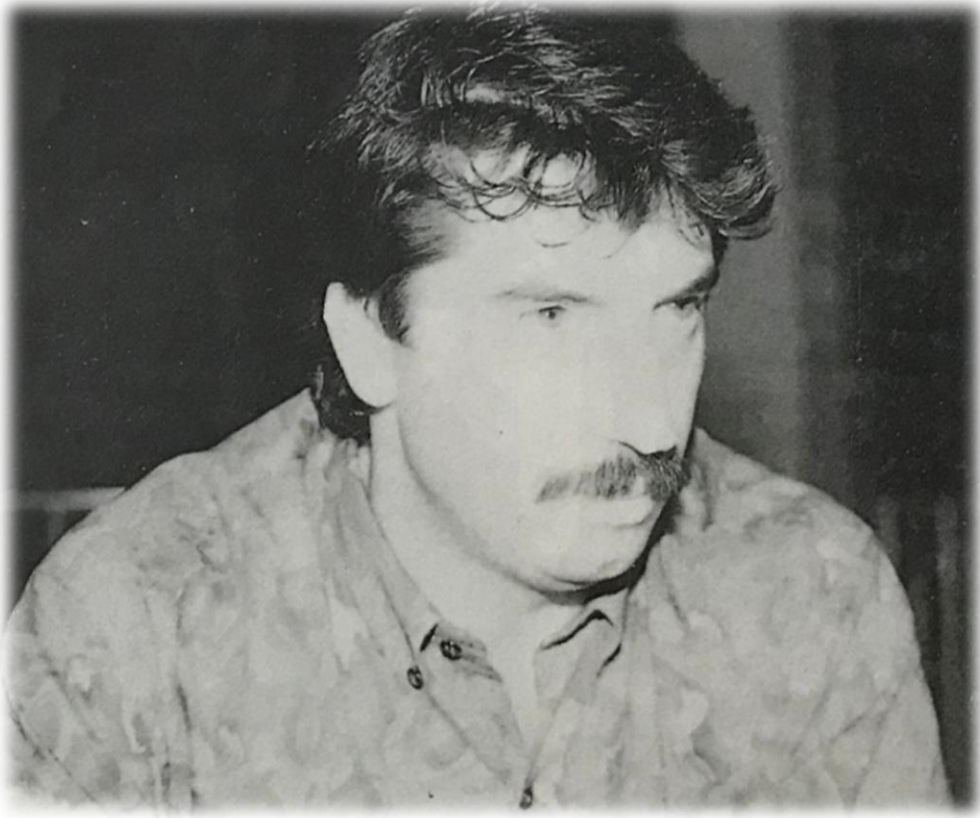
2.5.5. Ozan Bahtiyar Öztürk(Dayımoğlu) (Yazar)

“1926 yılında Keşap’ın Çamlıca köyünde doğmuştur. Askerde iken Bozok Gazetesinin sahibi Abbas Sayar ile tanışmış ve Bozok Gazetesinde “Mehmet Yeğen” takma adıyla yazılar yazmıştır. Yeşil Giresun ve Aksu dergilerinde de “Dayımoğlu”

takma adıyla şiirlerini yazmıştır. Çok küçük yaşlarda dünya ve Türk klasiklerini okumuş özellikle Maksim Gorki ve Panait İstirati'nin hayranıdır. Türk ozanlarından Fazıl Hüsnü Dağlarca ve Orhan Veli'yi seven sanatçının 1938 yılında yayınlanmış “İstasyon” isimli kitabı bulunmaktadır” (Menteşeoğlu, Ocak-Şubat 1991: 30-32).

2.5.6. İbrahim Can (Sanatçı)

Fotoğraf 43 İbrahim Can

Kaynak: Giresun Dergisi

“Trabzon’un Beşikdüzü ilçesinde doğmuştur. 1981 yılında Radyoevinin açtığı sınavı kazandı ve radio evine girmiş ilk solo Türküsü “Püsküllüdür Püsküllü Ala Gürgerin Dalı” olmuştur. Silme Gözyaşlarını, Bir Avuç Türkü, İşte Karadeniz, Yaktın Beni Güzelim, Allah Almasın Seni, Ayşem, İşte Karadeniz Sevdalım, Atmacayı Vurdular albümleri müzik piyasasındaki yerini almıştır. 1986 yılından yaptığı “Atmacayı Vurdular” albümü günümüzde hala modern bir çalışma olarak

görülmektedir. Arabeskleşmeye karşı Fuat Saka ile “Adı Güzel Cemile” çalışmasını gerçekleştirmişlerdir” (Kıdık, Nisan 1991: 10-11).

Yurt dışında Dünya Etnik Müziklerinin ortak çalışmasında bir eseri yayınlanmıştır. Karadeniz kemençe kültürünü ve Türk kültürünü tanıtmaya yönelik konserler gerçekleştirmiştir.

2.5.7. Hamit Görele (Ressam)

“1984 (1903) yılında Görele’de doğdu. Güzel Sanatlar Akademisinden mezun olacağı sırada Avrupa sınavını kazanarak Paris’e gitti. Daha sonra Türkiye’ye döndü bağımsız çalıştı. Doğup büyüdüğü yörelerin, resimlerini, ailelerini, çocuklarını, torunlarını, müziği, soyut sanatı, adaları, şemsiyeli uzun etekli kadınları, faytonları, bulut kümelerini, dalgalı denizi, rüzgarı çok severdi. 1968’de Çağdaş Türk Ressamları Cemiyeti’nin yılın sanatçısı, 1979’da Devlet onur ödülünü kazandı. 1980’deki 41. Devlet Resim ve Heykel Sergisinde başarı ödülü aldı. Öğrencilik yıllarında Pierre Bonnard ve izlenimcilerin etkisinde kaldı. Paris’te bulunduğu sıralarda kubist biçim ve fovist renk anlayışından etkilenerek portre ve figürlü kompozisyonlar yaptı. 1940’larda manzara, 950’lerde geometrik nitelikli stilizasyon, 1960’larda kare, dikdörtgen ve daire gibi geometrik biçimler, 1970’lerde geometrik soyut anlayıştan uzaklaşıp doğa manzaraları ve portreler yaptı. Soyadını Görele’den, kızının adını Tonya’dan alacak kadar Karadenizliydi. Her sabah erkenden uzun mesafe koşusu yapacak kadar sporcu, yaşamının sonuna kadar üretkenliğini bırakmayacak kadar resim sanatı, herkesi kendine düşman edecek kadar tartışmacılığı ve doğruculuğu severdi Hamit Görele” (GD, Mayıs 1991: 29).

2.5.8. Ahmet Kaçar (Yazar)

Fotoğraf 44 Ahmet Kaçar

Kaynak: Giresun Dergisi

“1927(1926) doğumlu Göreleli mahalli sanatçı “Gacarû=Kaçaroglu” olarak nam salmıştır. Türk Sanat Musikisinin besteleri olan” Unut Beni, Kalbimdeki Hicranla Yalnız Kalayım, Anar Ömrümce Gönül Giden Sevgilileri, Hayal Dolu Bir Gençlik, Ümit Dolu Bir Aşk Bitti... şarkılarının güfteleri Ahmet Kaçar’a aittir. Kaçar’ın TRT repertuarına girmiş otuzdan fazla eseri vardır. Fakat eserleri arasında Zeki Müren tarafından da okunan Anar Ömrümce Gönül, Unut Beni, Hayal Dolu Bir Gençlik” gibi eserleri en çok öne çıkanlardır” (Çiçek, Temmuz 1991: 21-24).

“Ahmet Kaçarı 1963 yılında “Kimbilir” kitabı ile tanıdılar. 1984 yılında “Yalancı” kitabı 1995’te bütün şiirlerini topladığı “Son Ufuklar” kitabı yayınlandı. Güftelerinden çok ünlü bestekârlar tarafından bestelenen şarkıları okunmuştur. Koro şefi Kemal Gürses tarafından 1953 yılında ilk şiiri bestelenmiştir” (Öztürk, Mart 2000: 78-80)

2.5.9. M. Sırrı Öztürk (Sanatçı)

“1938’de Görele’de doğdu. 6 yaşında kemençe çalmaya başlayan sanatçının, hocası Picoğlu Osman’dır. 1967 yılında Ankara radyosuna davet edildi ondan sonra İstanbul radyosunda bant yaptı. 1985 yılında İ.T.Ü Türk Müziği Devlet Konservatuvarı’ndan davet geldi, hocalığa başladı. Türk folkloruna kazandırdığı eserler arasında, Kızlar Horonu, Görele çiftetellisi, Oy Miralay miralay, Maçka Horon Havası, Horon Kurma, Bıçak Oyunu, Fındık Toplayan Gelin Fındık Dalda Kalmasın, Ayağında Çoraplar, Ayağıma Vuruyor da Yeni Yolun Taşları bulunmaktadır” (Çiçek, Ağustos 1991: 24-27).

2.5.10. Erol Uzunömeroğlu (Yazar)

“10 Haziran 1938 yılında Görele Kuşçulu köyünde doğmuştur. Şiir, hikaye ve denemeleri “Size” ve “Mızrap” dergilerinde yayınlanmıştır. 100 kadar bestesinin 20 kadarı TRT repertuvarına girmiştir. İlk bestesi “O Yare Halimi Bir Arzeden Yok” mısralarıyla başlayan Humayun şarkısıdır” (Çiçek, Ekim 1991: 22-23).

2.5.11. Nursaç Doğanışık (Sanatçı)

“1961 yılında İstanbul’da doğdu. İ.T.Ü Devlet Konservatuvarının Şan bölümünü bitirdi. İstanbul Üniversitesi İcra Heyetinde dört yıl kadrolu sanatçı olarak çalıştı, daha sonra İstanbul radyosunda görev aldı. Çalışmalarını Halk Müziği üzerinde sürdürdü, sanatın tiyatro, folklor, resim dallarıyla da denemeleri oldu” (Çiçek, Kasım 1991: 20-23).

2.5.12. Ömer Akpınar (Sanatçı)

“1935 yılında Görele’de doğmuş Giresun Halk Musikisine büyük katkıları olan saz sanatçısıdır. TRT repertuarında bulunan atmış iki Giresun türküsünün otuzdan

fazlası Ömer Akpınarın derlemeleridir. İstanbul radyosunda kırk yıl bağlama sanatçısı, derlemeci ve program yapımcısı olarak görev yapmıştır. Halk Müziği alanında çalışmalarda bulunan yazarın ana sazı bağlamadır. Derlediği türküler; Asiye, Bağlamam Perde Perde, Çavuşlu Diye Diye, Püsküllüdür Püsküllü Ala Gürgenin Dalı, Yaylanın Soğuk Suyu Deldi Bağrımı Deldi, Biz Hepimiz Üç Gardaşız, Ben Ayrı Anadanım, Ağasar Dedikleri Bir Yamanın Belinde, Sis Dağının Bağları da Püfür Püfür Esiyo gibi birçok türküyü Türk Halk Musıkisine kazandırmıştı” (Çiçek, Nisan 1992: 8-10).

2.5.13. Nazan Sıvacı (Sanatçı)

“Tirebolu’da dünyaya geldi. Ahmet Üstün (TSM sanatçısı) ile tanıştıktan sonra sahne dünyasında yerini aldı. Orta ve lise eğitimini müzik üzerine sürdürdü. Nevzad Altılg, Mustafa Özkan, Süheyla Altmışdört, B. Sıtkı Sezgin, Tülin Yakarçelik, Tülin Korman, İnci Çayırılı, M Altındağ Tüfekçi, Güher Güney gibi sanatçılardan dersler aldı. Ankara ve İstanbul radyolarında görev aldı” (Çiçek, Şubat 1997: 24-28).

2.5.14. M. Naci Keskin (Sanatçı)

“Görelili kemençe sanatçısıdır. THM saz sanatçılığında eğitimi tamamlamış Türkiye’de ilk defa “nota” ile Türkiye Radyolarında kadrolu kemençe sanatçısı unvanını almıştır. Picoğlu Osman, M. Sırrı Öztürk, Katip Şadi gibi büyük ustaların izinden gitmeye çalışmıştır. Çaldığı eserlerin yüz tanesinden doksan dokuzunda Kâtip Şadi’nin motiflerini kullanmıştır. Derlediği şarkıları ilk kasetinde (1995) toplamıştır” (Çiçek, Ekim 1997: 34-35).

2.5.15. Hamdi Korkut Öğütçü (Yazar)

“1898 yılında Giresun’da doğdu. 1915 yılından sonra çıkarılan Işık, Gedikkaya ve Yeşil Giresun gazetelerinde şiir ve nesirleri yayınlandı. Musikiyle de uğraşan sançtı ut, bağlama ve keman çalardı. 1950 yılında vefat etti. Eski tarzda şiir yazmayı benimsemiş olgun sanat eserlerini büyük bir başarı ile vermiştir. Arapça ve Farsçayı ile bilen sanatçı şiirlerinde aruz vezninin ustalığını göstermiştir. Halk tarzında yazdığı şiirlerini özgün bir Türkçe ile mizahi bir şekilde ele almış şiirlerinde “Düşkün” mahlasını kullanmıştır. Özgün bir dil ile yazdığı koşmaları, destanları, serbest vezinli şiirleri vardır” (Menteşeoğlu, Ağustos 1992: 12-13).

Ondört senedir Düşkün’ü ad etmekteyim ben,
 Ondört senedir ol demi yat etmekteyim ben
 Her Vakt-i şita, ruhumu şad etmekteyim ben,
 Kış geldi firak açmadadır sineme yere,
 Lokman bulunmaz ah, bulamaz derdime çare

2.5.16. Gülnur Gürses (Sanatçı)

Fotoğraf 45 Gülnur Gürses

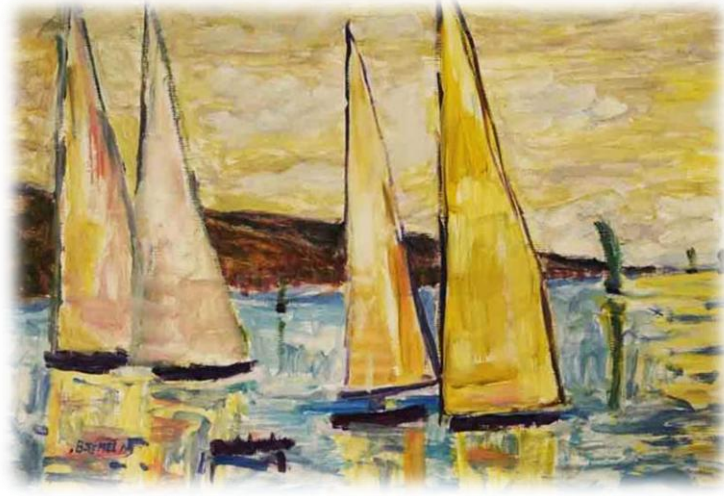

Kaynak: Giresun Dergisi

“1970 yılında dünyaya gelmiştir. 1988 yılında İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuvarı Temel Bilimler Bölümü’ne kaydolmuştur. Annesi Güler Gürsen gibi Türk Sanat Müziği ile ilgilenmiştir” (Çiçek, Ocak 1998: 2-3).

2.5.17. Burhan Temel (Ressam)

Fotoğraf 46 Burhan Temel'e Ait Bir Resim

“1935 yılında Görele’de dünyaya geldi. 1959 yılında Bedri Rahmi Eyüboğlu ve Cemal Tollu’nun öğrencisi olarak D.G.S.A Yüksek Resim Bölümünü bitirdi. Aynı yıl Uluslararası Paris Bineali’ne Türkiye adına katılan dört sanatçıdan biri oldu. Yetmişli yıllarda katıldığı yarışmalarda ödüller kazanarak sanatını kanıtladı. Karadeniz yöresine resimlerinde yer veren sanatçı peyzaj çalışmalarının arasına natürmortları ve portreleri yerleştirmiştir” (GD, Nisan 1998: 14). “Astsubay ağabeyi Temel Temel (Uzunömeroğlu) harita çizimleri, boyamaları, fikirleri ve kültüründen etkilenmiştir. Resim sanatına tam olarak yönelmesi hocası Kayhan Keskinoglu ile başlamıştır. Picasso ve G. Braque’nin zaman zaman etkisinde kalmıştır” (Çiçek, Nisan 1992: 28-29).

2.5.18. Turgut Uzunömeroğlu (Ressam)

“1934 Yılında Görele’de doğdu. İstanbul’da resim öğretmenliği yaptı. Dünyadaki tüm ressamı incelemiş fakat kendisine hiç birini örnek almamıştır. Sanatını “Ben benim, O O’dur” diye tanımlamaktadır. Künmat Sanat Galerisinde ilk şahsi sergisini açmıştır. D.Y.O’nun her yıl düzenlediği sergilere resimler vermiş bir adet resmi Devlet Müzesinde bulunmaktadır. 250-300 arası resimleri şahsi koleksiyonunda bulunmaktadır. Çalışmalarını basın ve TRT aracılığı ile de duyurmuştur” (Çiçek, Haziran 1992: 22-23).

2.5.19. Hüseyin Bıçak (Sanatçı)

“1965 yılında Dereli’de doğdu. 5-6 yıl bağlama ve cura çalarak sanat hayatına başladı. Picoğlu Osman’ın eserlerinden çok etkilendi, Mehmet Maksutoğlu’nun tesiri altında kaldı, kemençe dersleri aldı” (Çiçek, Haziran 1993: 18).

Albümleri:

Sen Mi Verdin Bu Canı, Cilveli Kız, Memleket Işıkları, Beyaz Gelinlik, Nazar Boncuğu Gibi, Ay Doğar Giresun’dan

2.5.20. Prof. Dr. Asım İşler (Ressam)

“1941 yılında Tirebolu’da doğdu. 1966 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisinden mezun oldu. 1970 yılında Devlet Avrupa Konkuru’nu kazandı. Fransa’da resim ve uzmanlık eğitimi gördü 1974’te Türkiye’ye dönen sanatçı DGSA’da (M.S.Ü) görev almış Georges Le Rider onu ilham ve disiplini bağdaştıran kişi olarak yorumlamıştır. Onun için resim sanatı yaşam biçimi ve bir tutkudur. Sanatın tüm dalları ile ilgilenen sanatçı, resim yaparken musıkiden hatta Picoğlu Osman’ın taş plaklarından faydalanmıştır” (Çiçek, Şubat 1995: 28-29).

2.5.21. Yılmaz Turan (Sanatçı)

“Giresun’un Tirebolu ilçesine bağlı soğukpınar köyünde doğdu. Sanatla ilgilenmeye ilkokul çağlarında başladı, şiirler yazdı. 1993 yılında “Hey Gidi Osman Ağa” adlı ilk albümünü çıkardı, birçok Karadeniz organizasyonunda yer aldı” (Çiçek, Nisan 1998: 58-59).

Yılmaz Turan Albümleri: Gün Gelir (2013), Seviyom Seveceğim (2006), Benim İçin Ağlama / Ettiğim Sevdalıklar (1999).

2.5.22. Güler Gürses (Sanatçı)

Fotoğraf 47 Güler Gürses

Kaynak: Giresun Dergisi

“1940 yılında Giresun’un Görele ilçesinde doğdu, 2010 yılında vefat etti. 1960-70’li yıllara adını altın harflerle yazdırdı. Üç “altın plak” kazandı. Radyo ve gazino sahnelerinde filmlerde sesini milyonlara dinletti. 1957 yılında Müzeyyen Senar ile aynı sahnede yer aldı. Zeki Müren’le Maksim’de 5 yıl aynı sahneyi paylaştı. Genç yaşta ailevi nedenlerden dolayı müziğe veda etti” (Çiçek, Nisan 1998: 76-79).

2.5.23. Nihat Çelik (Yazar)

“1934 yılında Görele’de doğan yazar, orta ikide şiir denemelerine başlamıştır. 1960’dan sonra dernekçilik ve cemiyetçilik çalışmalarında bulunmuştur. Özellikle milli ve manevi şiirler yazan sanatçı, bölgemizin ve yurdumuzun düşman işgalinden kurtuluşuyla ilgili kahramanlıkları anlatan şiirleriyle dikkat çekmektedir. Bunların yanında sevgi ve aşk şiirleri de yazan Çelik’in hiciv ve taşlamaları da vardır” (Çiçek, Nisan 1998: 84-85).

2.5.24. Zuhal Kıvılcım (Ressam)

Fotoğraf 48 Zuhal Kıvılcım'a Ait Bir Resim

“1940 yılında doğan Tirebolulu sanatçı; siyaset, sanat, bürokrasi ve iş dünyasının yetiştirdiği değerli şahsiyetler arasındadır. Resim çalışmalarına 1980 yılında Levent Arşiray’ın atölyesinde başlamış bunu, 1990 yılına kadar Ramiz Aydın, Gülcan Karadağ ve İnci Eviner atölyelerinde akademik çalışmaları takip etmiştir. Toplam 11 kişisel sergi açmış ve birçok karma sergiye katılmıştır” (Çiçek, Nisan 1998: 86-87).

2.5.25. Sedat Sezai Tek (Sanatçı)

“1948 yılında Giresun’un Akçalı köyünde dünyaya geldi. T.H Müziğine gönül vermiş ender insanlardan birisidir. Halk müziğine 1964 yılında Giresun Musiki Derneği’nde bağlama çalmak için çalışmalara katılmış ve Cemil Uzal, Gökçe Tüfekçi gibi hocalardan T.H.M hakkında faydalanmış kendini yetiştirmiştir. Giresun Sağlık Meslek Lisesi ile 1992 yılında liseler arası T.H.M yarışmasında Türkiye üçüncülüğünü Giresun’a kazandırmıştır. Açtığı kurslar ile sanatçıları ve bağlama ustalarını yetiştirmiştir” (Nisan 1999: 69).

2.5.26. Bahtiyar Çakmak (Sanatçı)

“Gümüşhane doğumlu aslen Tirebolulu Türk Sanat Musikisinin başarılı isimlerinden birisidir. 1986 yılında Üsküdar Musiki Cemiyetinde öğrenim görmüştür. Şeref Çakar, Metin Özçamlı, Alaaddin Pakyüz, Ayhan Haksal, Fikret Erkaya, Fethi Karamahmutoğlu, Doğan Dikmen gibi değerli hocalardan dersler almıştır. Ünlü mevlîdhan ve bestekâr Âmir Ateş’in teşvikiyle ney üflemeye başlamıştır. Çakmak günümüzde de Türk Sanat ve Tasavvuf Musikisi alanlarında birçok başarılı konsere imza atmıştır” (Çiçek, Ekim 1998: 70-71).

2.5.27. Ali Dilki (Yazar)

“Görelde'de dünyaya gelen şair Ali Dilki 1980 yılında Ü.Yaşar Oğuzcan'a olan hayranlığıyla şiire başlamıştır. Akşam, Yansıma, Ahenk, Simav Anadolu ve İremcik dergi ve gazetelerinde yazar ve yönetici olarak bulunan şairin 50'yi aşkın şiiri bestelenmiş ve kasetlerde okunmuştur. İstanbul'un çeşitli semtlerinde şiir panelleri düzenlemiş 1994 yılında kardeşi Mustafa Dilki ile birlikte İki Gönül Bir Olunca isimli bir şiir kitabı çıkarmıştır. Bir süre özel bir radyoda şiir programı yapmış şu anda “Bizim Anadolu” isimli günlük siyasi bir gazetede " Gönül Gözüyle " adlı bir köşe hazırlayan şair Ali Dilki evli olup Mısra ve Beyit adında iki çocuk babasıdır” (Çiçek, Ekim 1998: 80).

Eserleri:

- 1-İki Gönül Bir Olunca' (Şiir Kendi Yay. 1994)
- 2- Hortumcuya Para Lazım' (Taşlama Şiirler- Kora Yay. 2006)
- 3- Bir Avuç Kaldık (Taşlama Şiirler İleri Yay. 2010)
- 4- Aşk Ayağına Getirdim (Güfteleri Sarissa Yay. 2011)

ALİ'YE HER GÜN BAYRAM

Gününü gün eyleyen
Hakkımızı paylayan
Zevkten türkü söyleyen
Veli'ye her gün bayram
Her gün bir yere düşen
Sorunu baştan aşan
Sokaklarda dolaşan
Deli'ye her gün bayram

Dertlerle eder yarış
Suratı hep bir karış
Cebinde yok tek kuruş
Ali'ye her gün bayram.

2.5.28. Mustafa Dilki (Yazar)

“1971 Giresun Görele’de dünyaya geldi. İlk şiirini 1986 yılında lisedeyken yazdı. İlk önce geleneksel halk şiirimiz hece vezni ile başladığı şairlik serüvenine Edebiyat öğretmeni Hasan Oğuz Bey’in tavsiyeleriyle serbest şiirler de yazdı. Bundan sonra da tarz ve konu ayırt etmeksizin hece ve serbest tarzda yazmaya devam etti. Aşk, sevdâ, hiciv, taşlama ve erotik tarzda şiirler yazan Mustafa Dilki’nin Şiirleri: Berfin Bahar, Size, Hey, Ana, Yansıma, İremcik, Ozan, Ahenk, Gazete Gazetesi, Bizim Anadolu gibi gazete ve dergilerde yayımlandı. Bir süre Yansıma Dergisinde Yazı işleri müdürlüğü yaptı. Birçok derginin de yayın kurulunda bulundu. Çok sayıda şiiri bestelendi ve albümlerde yer aldı. Sanat müziği tarzında bestelenen şiirleri TRT repertuarına alındı. Özel radyolarda şiir programları hazırlayıp sundu” (Çiçek, Ekim 1998: 80).

“Bayram Sabahı” adlı bu şiir Özer Şenay tarafından bestelenmiştir. Necla Akben tarafından seslendirilerek, Özellikle kışla konserinde büyük ilgi görmüştür. Ayrıca 1995 yılında Kral TV tarafından “Yılın Türküsü” ödülüne layık görülmüştür.

Eserleri: İki Gönül Bir Olunca 1994, Haramdudaklar 2012

BAYRAM SABAHI

Güneş tepelerden sancıyla doğar

Asker ocağında bayram sabahı

İçimi bin türlü acıya boğar

Asker ocağında bayram sabahı

Ne varsa kesilir neşeden hazdan

Şeker şerbet geçmez olur boğazdan

Dökülür gözümde yaşlar birazdan

Asker ocağında bayram sabahı

Tanıdık dost sesi kulaklarımda
 Ayrılık bestesi dudaklarımda
 Hayalim memleket sokaklarında
 Asker ocağında bayram sabahı

Yavukludan gelen sır selamına
 Bir kokulu mektup bir selamına
 Kaç şarjör boşalır yar selamına
 Asker ocağında bayram sabahı

Yanında istersin sırdaşlarını
 Ananı, babanı gardaşlarını
 Aşk olsun tutana gözyaşlarını
 Asker ocağında bayram sabahı

2.5.29. Muammer Baydere (Yazar)

“1964 yılında Bulancak’ta doğdu. İlk şiirlerini, 1981 yılında Bulvar Gazetesi’nde, diğer ürünleri Dikili Ekin, Ozan, Simav Anadolu, Hisler Bulvarı, İremcik, Sevgi Yolu Gazete ve dergileri ile çeşitli antolojilerde yayımlandı. Bazı şiirleri Yılmaz Tatlıses, Mustafa Sayan, Hasan Yılmaz, Bahattin Turan ve Selami Yel tarafından seslendirildi. 1993’te Ana dergisinin şiir yarışmasında birincilik ödülünü, İremcik dergisinin yarışmasında ikincilik ödülünü, Akçay Şair ve Bestekârlar Festivalinde mansiyon aldı” (Çiçek, Ekim 1998: 81).

İstanbul Güngören’de oturan şair Muammer Baydere, 24 yaşında geçirdiği trafik kazasının ardından bacağına oluşan yaranın mikrop kapması sebebiyle kangren olma tehlikesi geçirdi. Bir bacağı kesilen Baydere, yaşamını sürdürdü. Ancak 2010 yılında bir trafik kazası daha geçiren Baydere’nin sağlam olan bacağı da kullanamaz hale geldi. Tekerlekli sandalyeye mahkûm olan Muammer Baydere’nin hayatı 2010 yılından sonra drama döndü.

ÖZLEMLERİM ÇILDIRDI

Gözlerimle yollara hasretini dokudum
Yazdığın mektupları binlerce kez okudum
Aylardır postacıya dert dökmekten yoruldum
Özlemlerim çıldırdı mektup yetmez kendin gel

Yüreğime işledim inan ki her satırı
Bu büyük aşkımızın yok mu sende hatırı
Hergün adak adadım dolaştım kırk yatırı
Özlemlerim çıldırdı mektup yetmez kendin gel
Eriyorum birtanem günden güne hasretle
Sana sitem etsem de anma beni nefretle
Ne zaman döneceksin ne işin var gurbetle
Özlemlerim çıldırdı mektup yetmez kendin gel

Sarılrken sevenler burda böyle sevgiyle
Mutluluğu anlatır herkes kendi diliyle
Sevdiğim sevgisini yazmış bana eliyle
Özlemlerim çıldırdı mektup yetmez kendi

2.5.30. Şenel Dilki (Sanatçı)

“Görelili Türk Halk Müziği sanatçısıdır.1990 yılında Ankara’da yapılan finallerde üç dalda Türkiye birinciliği almıştır. TRT İstanbul Radyosunda birçok koro ve solo çalışmaları yapmıştır” (Çiçek, Ocak 1999: 50).

2.5.31. Piçoğlu Osman (Sanatçı)

Şekil 49 Picoğlu Osman Albüm Reklamı

Picoğlu Osman albümü çıktı

Odeon Müzik firması tarafından çıkarılan **"PİÇOĞLU OSMAN Odeon Yılları"** adlı albüm, müzik marketlerdeki raflarda yerini aldı.

"Picoğlu Osman Odeon Yılları" adlı albüm, Osman'ın geçen yıl çıkardığı **"Adanah Aziz Şenses Odeon Yılları"** adlı Türk Halk Müziği serisinden sonra hazırladığı ikinci albüm oluyor.

Albüm; hayatı ilk defa yazarmız **Seyfullah Çiçek** tarafından **"Kemençenin Ordinaryüsü PİÇOĞLU OSMAN"** adıyla kitap haline getirilen **Picoğlu Osman**'ın, 1930'lu yılların sonu ile, 1940'lı yılların başında **ODEON** firması tarafından taş plaklara kaydedilen ikisi enstrümantal olmak üzere toplam 10 adet parçasından oluşuyor.

Son zamanlarda sıkça tartışma konusu olan **"Kolbastı"**nın da,

"Metelik Kol Bastı" adıyla **Picoğlu Osman**'ın kemençesiyle orijinal ilk kayıtlarının sunulduğu albümde sırasıyla şu parçalar var:

1. Giresun Eşref Bey Şarkısı
2. Romiko
3. Sıksara Horon Havası (Enstrümantal)
4. Tamzara
5. Trabzon Kâhya Havası
6. Trabzon Ören Havası
7. Trabzon Şarkısı Fadime
8. Tepeler
9. Metelik Kol Bastı (Enstrümantal)
10. Giresun Karşılması

Tanıtım yazısı, arkadaşımız araştırmacı yazar **Ayhan Yüksel** tarafından kaleme alınan albümde, **"Kemençenin Ordinaryüsü PİÇOĞLU OSMAN"** kitabının yazarı arkadaşımız **Seyfullah Çiçek**'e de katkılarından dolayı teşekkür edilmiş.

GİRESUN 02 NİSAN 2009

Kaynak: Giresun Dergisi

"Karadenizin Efsanevi Kemençecisi", "Kemençenin Ordinaryüsü" lakabıyla anılan Piçoğlu Osman Görele Daylı köyünde doğmuştur. Doğum tarihi ile ilgili belirsizlik bulunmaktadır. Nüfus kaydında doğumu hicri takvime göre 1371 yani miladi takvime göre 1901 yılına tekabül eder. Doğum tarihinin 1899 ve 1900 olduğuna dair görüşlerde bulunmaktadır. Çocuklu döneminde türkü, horon ve kaval hayatına başlayan Piçoğlu Osman o dönemlerden insanları kendine hayran bırakmaya başlamıştır. Döneminin en meşhur hocalarından olan Tuzcuoğlu Osman Efendi'den ders alma imkanına sahip olmuştur. Düğünlere gidip gelmeye başladığı sırada Karaman Halil Ağa ile tanışmış ondan çok fazla etkilenmiştir (Gündoğdu, 2013: 13-26).

2.5. “GİRESUN DERGİSİ”NDE ELE ALINAN DİĞER KONULAR

Bu bölümde Giresun Dergisi’nde yer alan hemşehri dernekleri, turizm, göç, festivaller, sanatçı ve yazar haberlerinin dışında kalan bölümler ele alınmıştır.

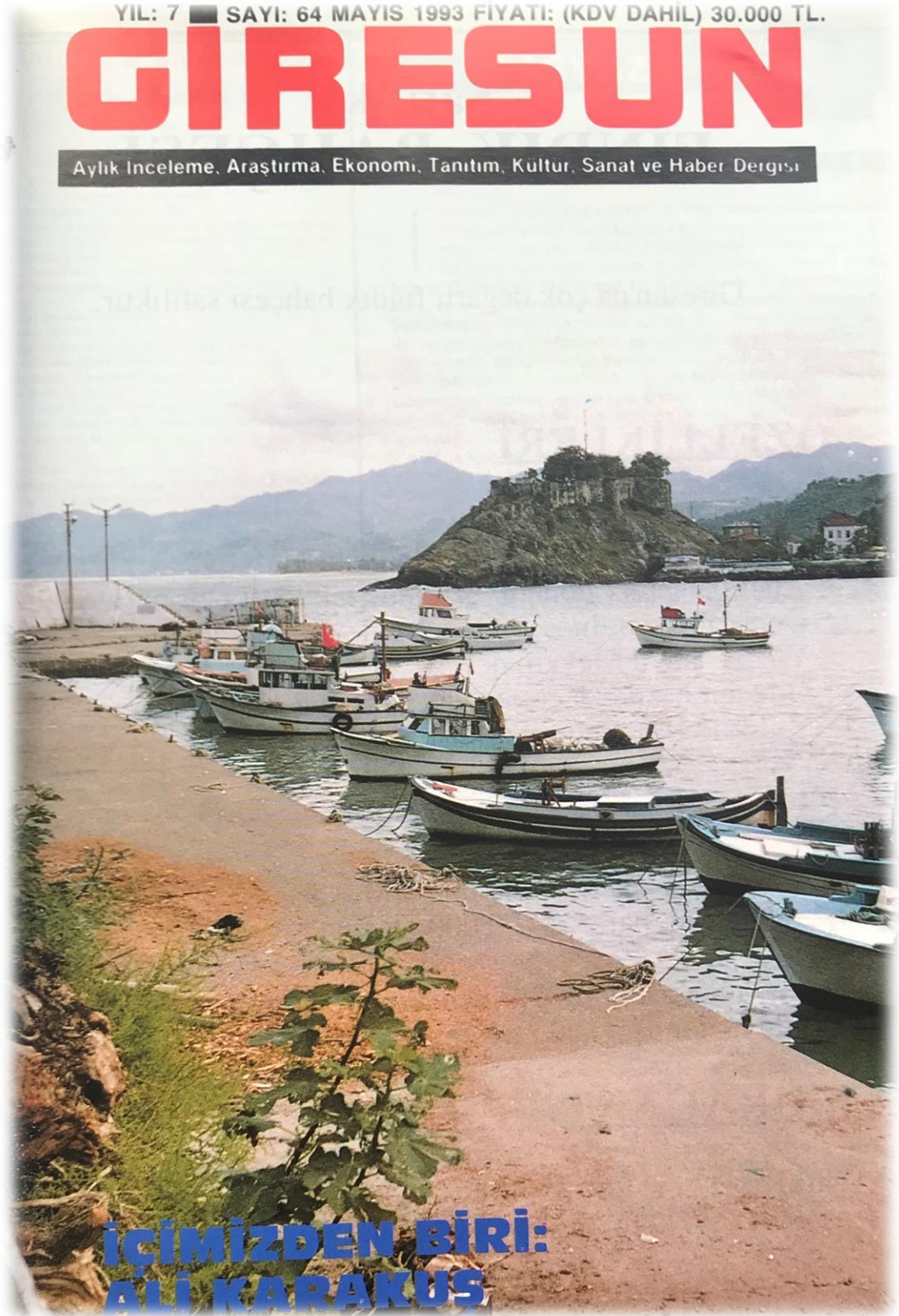
2.5.1. İş Adamları İle Yapılan Röportajlar

En çok yer verilen konulardan bir tanesi de yurt dışında ve yurt içinde mevkilere gelmiş iş adamlarıyla yapılan röportajlardır. “ Hayrettin Hamza” (GD, Ekim Kasım 1988: 14-15) “Termosifon Piyasasında Giresunlu Bir Dev” (GGD, Temmuz 1986: 20-21). Çorlu’ ya İlk Modern İplik Fabrikasını Kuran Alucralı Hemşehrimiz Mustafa Tekoğlu” (GGD, Ocak 1987: 3-6). “Alyak Orman Artıklarını Değerlendirme Sanayi” (GGD, Şubat 1987: 5-6). “Keşaplı Müteahhit Ve İnşaat Mühendisi Ferhat Abidinoğlu” (GD, Şubat- Mart 1988: 11-13). “Tekstil Sanayisinde Günden Güne Büyüyen Genç Bir İsim: Hacı Özer” (GD, Ekim 1990: 6-10). Giresun’un simalarının tanıtılmasına dergilerde yer verilmiştir “Tanıdığım Sayın Hayrettin Erkman” (GGD, Temmuz 1986: 2-9). “Hüseyin Hüsnü Tekışık” (GGD, Kasım 1986) yazıları dergide yer alan haberler arasındadır.

2.5.2. İlçe Haberleri

Haber içeriklerinde Giresun’un merkez dışında ilçe haberlerine dair bilgilere ulaşmak mümkün olmuştur. “Yeni bir ilçemiz: Yağlıdere” (GD, Ekim Kasım 1988: 10). “Yeni ilçemiz Piraziz” (GGD, Aralık-Ocak 1987-1988: 34-39). “Şebinkarahisar Yeniden İl Olmak İstiyor” (GD, Şubat- Mart 1988: 44-50) yazıları dergide yer alan haberler arasındadır.

Fotoğraf 50 1993 Giresun İlçesi Kapak Fotoğrafı

Kaynak: Giresun Dergisi

2.5.3. Giresun Şehir Sorunları ve Çözümlerinin Yer Aldığı Yazılar

Giresun'un birçok konuda problemlerine haberlerde yer verilmiş ve bunlara çözüm arayan yazılar ile karşılık verilmiştir. "Trafik Levhalarında Giresun'un İsmi Niçin Yok ?" (GGD, Temmuz 1986: 11) "29 Yıldan Beri Çekilen "Yol Çilesi" Nihayet Bitiyor" (GGD, Aralık 1986: 2-13). "Giresun ismi nihayet trafik levhalarına yazıldı" (GGD, Aralık 1986: 14). "Fonda Toplanan Milyarlar, Niçin Bizim İçin Kullanılmıyor?" (GGD, Aralık- Ocak 1987-1988: 6-11). "Giresun'un Meseleleri Daha Fazla Bekletilmemeli" (GD, Şubat- Mart 1988: 6-7). "Liman Mendireğinin Halka Açılmaması Ve İşletme Müdürlüğü'nün "Garip Yasak" da Israr Etmesi Tepkiyle Karşılıyor" (GD, Nisan-Mayıs 1988: 2). "Göçtük Gidiyoruz" (GD, Haziran 1991: 18-22). "Giresun'un Gelişmesi Kalkınması İçin Birleşelim" (GD, Aralık 1998: 29). "Giresun Sorunları Bir Çığ Gibi Büyüyor" (GD, Mart 2001;24,32). "Sahillerimizdeki bir başka sıkıntı" (GD, Ekim 2005: 9). "Durdurun bu doğa katliamını" (GD, Nisan 1999: 22-23) yazıları dergide yer alan haberlere örnektir.

2.5.4. Siyasetçiler İle Yapılan Röportajların Yer Aldığı Yazılar

Şehir dışında yaşan Giresunlu siyaset adamlarına da haberlerde yer verilmiş tanıtılmışlardır. "ANAP Eyüp ilçe sekreteri hemşehrimiz Ahmet Aksu" (GGD, Aralık 1986: 19). Bu kişiler tanıtılırken Giresun ile ilgili görüşlerine de birçok sayıda yer verilmiştir. "Giresunlular Arasında Birlik Yok" (GGD, Aralık 1986: 20). "SHP Bakırköy Belediye Meclis Üyesi, Tirebolulu Hemşehrimiz Mustafa Küçüköner" (GGD, Ocak 1987: 11-12). Dönemin belediye başkanları ile röportajlar yapılmıştır. "Giresun'a Verdiğim Sözleri Fazlasıyla Yaptım" (Mehmet Larçın) (GD, Şubat-Mart 1989: 4-7) yazıları dergide yer alan haberlere örnektir.

2.5.5. Tarihi Bir Kişilik "Osman Ağa"nın Yer Aldığı Haberler

Kurtuluş savaşının efsane komutanları arasında bulunan Osman Ağa Gurbetçi Giresun Dergisi tarafından bir sembol haline getirilmiştir. Her fırsatta Osman Ağa ile ilgili kutlamalara, yemeklere ve yarışmalara haber içeriklerinde yer verilmiştir. İstanbul'da 1987 Ocak ayında düzenlenen bir gece ile yaptırılacak olan türbeye katkı sağlamak amacı ile Osman ağanın posteri açık arttırma ile satılmıştır. Yine 1987 yılının başlarında Osman Ağa başlığı altında şiir yarışması düzenlenmiştir. Her yıl Osman Ağa şehitleri anma törenlerinin haberlerine de dergide yer verilmiştir.

Fotoğraf 51 Osman Ağa Belgesel Yarışması

**BÜYÜK
YARIŞMA**

Karadeniz'i Pontus belasından kurtaran, Koçkiri isyanını bastıran, İstiklal Savaşının en karanlık günlerinde Ankara'da Büyük Atatürk'ün muhafızlığını yapan, büyük taar-ruza katılan, gönüllü alaylarından birinin tamamını şehit veren GİRESUN UŞAKLARI "Gençleri" ve onların kumandanı TOPAL OSMAN AĞA'nın İstiklal Savaşına ve Cumhuriyet kuruluşuna yaptıkları katkıyı inceleme belgeseli yarışması.

Birinciye : 1.000.000 TL.
İkinciye: 500.000 TL.
Üçüncüye: 250.000 TL.

YARIŞMA ŞARTLARI

- 1) Okurlarımızdan gelen genel istek üzerine önceki sayımızda sadece Giresunlular'a açık olduğunu duyurduğumuz yarışmayı herkese açıyoruz.
- 2) Topal Osman Ağa'ya ait her türlü bilgi, en azından bir belgeye istinat ettirilmeli.
- 3) Araştırma herhangi bir sayfa ile sınırlı değildir.
- 4) Yarışma süresi 1 yıldır.

Giresunlu lise ve ortaokul öğrencilerine açık şiir yarışması

Derginiz Gurbetçi Giresun, Giresun'daki ve gurbetteki Giresunlu lise ve ortaokul öğrencilerine açık, Giresun'un yüzüğü, birliğinin sembolü İstiklal Savaşı kumandanlarından Topal Osman Ağa ve İstiklal Savaşına toyekun gönüllü katılan Giresun Uşaklarını destanlaştıracak şiir yarışması düzenlenmiştir. Yarışma sonucunda.

Birinciye: 150.000 TL.
İkinciye: 100.000 TL.
Üçüncüye: 50.000 TL ödül verilecektir.

YARIŞMA ŞARTLARI

1. Yarışma süresi 3 aydır
2. Şiirler 6 kıtayı geçmeyecek şekilde yazılmalıdır.
- 3) Yarışmaya katılacak adayların eserlerini en geç 1 Nisan 1987 tarihine kadar elimize geçecek şekilde postaya vermeleri gerekir. Postadaki gecikmeler dikkate alınmayacaktır.

Kaynak: Giresun Dergisi

Gurbetçi Giresun Dergisi Osman Ağa ile ilgili haberlerinde gurbetteki Giresunlulara Osman Ağa'nın torunları olduğunu unutturmamak adına 1987 yılından itibaren Osman Ağa'yı mezarı başında anma törenleri gerçekleştirmişlerdir.

1988 Haziran-Temmuz sayısında İsmail Bozalioğlu'nun "Giresun Mücahitleri'nin Millî Mücadele'deki Rolü" makalesinde Osman Ağa şu şekilde anlatılmıştır:

Giresun Mücahitleri gönüllü bir alay kurmuştu, bu alayın silahı, yiyeceği ve giyeceği tamamen kendi imkânları ile sağlandı. Bu olay Osman Ağanın liderliğinde gerçekleşti... Osman Ağa babasının bedellisini ödemesini reddetmiş ve gönüllü olarak askere yazıldı. Osman Ağa ve gönüllü askerleri doğu cephesinde çetin savaşlar yaşadı. Pontus bayrağını direktten indirdiler... Koçkiri isyanı bastırıldı. Erba, Çakallı, Kavak ve yöresinde Rum çeteleri imha edildi... Afyon muharebesi, Dumlupınar muhaberesi, Çanakkale, İzmir kadar savaştilar... Aralık 1922 Osman Ağa Ankara'ya çağrıldı ve Atatürk'ün deyişi ile siyaset kurbanı oldu... (Bozalioğlu, Haziran-Temmuz 1988: 17-18).

Giresun Uşakları ve Osman Ağa Anıt ve Mezarı için kampanya başlattılar (1988).

Fotoğraf 52 Osman Ağa Anıt Mezar Kampanyası

Giresunlular! Sizi tarihi bir görev bekliyor

Dergimizin başlattığı "Giresun Uşakları ve Topal Osman Ağa Anıt Mezar Kampanyası"na katılınız

Dergimiz tarafından "Giresun Uşakları ve Topal Osman Ağa Anıt Mezar Kampanyası"nı başlatmış bulunuyoruz. Böylelikle tüm Giresunlular'ı tarihi bir görev bekliyor, İstiklal Savaşı'nda bir alayını şehit vermiş Giresun Uşakları ve caddelerimize hep birlikte sahip çıkalm.

Sizlerden gelecek lira lira, kuruş kuruş paralarla Giresun'u simgeleştirecek Giresun Uşakları ve Topal Osman Ağa Anıtı için açmış olduğumuz kampanyaya siz de katılınız.

GİRESUN UŞAKLARI VE TOPAL OSMAN AĞA ANITI İÇİN AŞAĞIDAKİ HESAP NUMARALARINA YARDIMLARINIZI GÖNDEREBİLİRSİNİZ:

- 1)Yapı Kredi Bankası Barbaros Bulvarı Şubesi 920102-1 Hesap Beşiktaş-İSTANBUL
- 2)AKBANK- Giresun Şubesi Hesap No: 17223-9
- 3)PAMUKBANK Giresun Şubesi Hesap No: 341023
- 4)HALK BANKASI Giresun Şubesi Hesap No: 02648

YAPILAN YARDIMLARDAN ELİMİZE ULAŞANLARIN LİSTESİ

Gurbetçi Giresun Dergisi İzmit Topal Osman Ağa Gecesi açık artırmada elde edilen gelir . . .	915.000 TL.
Gurbetçi Giresun Dergisi İstanbul Topal Osman Ağa Gecesi'nde açık artırmada elde edilen gelir . . .	1.850.000 TL.
Av. M. Murat TOKER	150.000 TL.
Alaattin TURHAN	10.000.-
Yusuf SOFU	5.000.-
Nizamettin KALAMAN	5.000.-
İlyas HORTUM	5.000.-
Hüseyin ÇALIK	5.000.-
Hüseyin MEMİŞ	5.000.-
Eyüp BİTİŞ	5.000.-
Yadigar ÇÖMEZ	5.000.-
Tahsin A'TLI	5.000.-
Yüksel Ç. AHMETOĞLU	5.000.-
Bahattin DURMUŞ	5.000.-
M. Ali KARADENİZ	5.000.-
Mehmet PATAN	5.000.-
Aydın KÖKSAL	5.000.-
Nurettin MENTEŞE	5.000.-
Harun ŞİŞMAN	5.000.-
Yaşar ULUBA	5.000.-
Rehber KESİK	5.000.-
Ali ERTEKİN	5.000.-
Temel DÖNMEZ	5.000.-
Mustafa ÖZGÜL	5.000.-
Bahri PARÇAL	5.000.-
Mardin Valisi	10.000.-
Mardin M.E. Müd. Tef. Kur. Başkanı	5.000.-
Kızıltepe'de Hakim	5.000.-
Emniyet Müd. Memur	5.000.-
Ömerli'de Komiser Yar.	5.000.-
Nusaybin'de Gümrük Amiri	5.000.-
Emniyet Müd. Memur	5.000.-
Kız Öğr. Lisesi'nde Öğretmen	5.000.-
Nusaybin YİBO'da Öğretmen	5.000.-
Mardin'de Öğretmen	5.000.-
Mardin Yeşilli'de Öğretmen	5.000.-
Mardin Em. Müd. Memur	5.000.-
Savur Lisesi'nde Öğretmen	5.000.-
Nusaybin'de Öğretmen	5.000.-
Mazıdağı'nda Öğretmen	5.000.-
Mardin Em. Müd. Memur	5.000.-
Savur'da Öğretmen	5.000.-
Ömerli'de Öğretmen	5.000.-
Ömerli'de Öğretmen	5.000.-
Mardin Tuğay'da Binbaşı	5.000.-
Nusaybin'de Öğretmen	5.000.-
Nusaybin'de Öğretmen	5.000.-

Kaynak: Giresun Dergisi

Giresun Uşakları ve Osman Ağa Özel sayısı çıkarttılar ve On bin Osman Ağa posterini bastırıp dağıttılar. Bu faaliyetlerin, yemeklerin ve açık arttırmaların geliri anıt yaptırmak üzere ayrıldı.

“Giresun Üniversitesi’nin adının “Osman Ağa Üniversitesi” olmasını istediler. “Diyoruz ki, derneklerimizle, basın organlarımızla, bireysel faaliyetlerimizle Giresun’da Osman Ağa Üniversitesi kurulması için çaba harcayalım” (İpek, Kasım 1992: 13).

“Dergi yazarları arasında bulunan Seyfullah Çiçek’in alt yapısını hazırladığı ünlü çizgi roman ustası Suat Yalaz tarafından çizilen “Osman Ağa” çizgi romanı kitap haline getirildi” (GD, Aralık 1998: 40). Giresun Dergisi yazarlarından Seyfullah Çiçek 2011 yılında “Topal Osman” (Osman Ağa) isimli bir kitap yayınladı.

Gurbetçi Giresun Dergisinde Osman Ağa ile ilgili birçok yazıya yer verilmiştir. Bunlardan bazıları; 1991 Nisan ayında tarihte bu ay başlığı ile Seyfullah Çiçek’in “Osman Ağa Şahadet” yazısı verilmiştir. 1992 Ocak ayında Turan Kurdoğlu’nun “Giresun Uşakları Koçgiri Kürt İsyanında” yazısı verilmiştir. 1992 Kasım sayısında M. Naci Pamuk “Osman Ağa’nın İtibarı Giresunlunun İtibarındır” yazısını yazmıştır. 2007 Şubat ayında Hakan Aygün ve Murat Toker’in Topal Osman Ağa ilgili iki yazısı birden yazılmış ve Osman Ağa bu yazılarda yüceltilmiştir. Gurbetçi Giresun Dergisi yazar kadrosu Osman Ağanın ölüm yıl dönümü için dergide Osman Ağayı yücelten ve sevdiren yazılar da yazmışlardır. Nisan 2009’da Seyfullah Çiçek 86. yıl dönümünde Milis P. Yarbay Topal Osman Ağa başlıklı bir yazı bunlardan biridir. Yazılan bütün yazılarda Osman Ağaya yapılan haksızlığı anlatmaya çalıştıkları görülmektedir. Şubat 2017 Hakan Aygün “Topal Osman’ın ruhu aramızda dolaşıyor”, Şubat 2017 Murat Toker “Evet Doğru, Topal Osman Ağa Bazı İnsanları Sevmezdi.” “Ekim 2013 Seyfullah Çiçek” Turgut Özakman’ın “Çılgın Türkler’i ve Cumhuriyet Türk Mucizesinde Osman Ağa ve Giresun Uşakları” yazıları bunlardan bazılarıdır.

Gurbetçi Giresun Dergisi’nin ve yazarlarının Osman Ağaya hayranlığı 1986’dan bu yana hemen hemen her sayıda göze çarpmaktadır. Osman Ağa’nın hayatını ve savaşlarını anlattıkları yazılarla Osman Ağayı kanayan bir yara olarak göstermişlerdir.

2.5.6. Giresun Gecelerinin Yer Aldığı Haberler

Genellikle İstanbul ve Bursa’da yaşanan Gurbetçiler için; Gurbette hasretlik gidermek, siyasi simaları ve iş adamlarını bir arada toplamak amaçlı lüks restoranlarda müzikli, oyunlu, yemekli geceler düzenlenmiştir. Düzenlenen bu gecelerle ilgili birçok görsele Giresun Dergisi’nde rastlanmakta ve gecelere verilen isimlerin Giresun kültür öğelerini barındırdığı görülmektedir. “İzmir’de Giresun Gecesi yapıldı” (GGD, Aralık 1986: 86-87). “Osman Ağa Gecesi (İstanbul)” (GGD, Ocak 1987: 2). “İstanbul’da Muhteşem Gece” (GGD, Ocak 1987: 24-31). “Konya’daki Karadenizliler Gecesinde Giresunlular Bir Araya Geldiler” (GGD, Şubat 1986: 27). “Eskişehirde Şebinkarahisarlılar Yemeği Yapıldı” (GGD, Aralık-Ocak 1987-1988: 12) “Bursa’da “Çotanak Gecesi”nin Beşincisi de Muhteşem Geçti” (GD, Şubat- Mart 1988: 14-16). “Ankara’da Giresunlular Gecesi Yapıldı” (GD, Şubat- Mart 1988: 40). “İzmit’te İkinci Çotanak Gecesi”de Muhteşem Geçti” (GD, Haziran-Temmuz 1988: 54-59). “Kamen’de Muhteşem Gün” (GD, Ekim, 1990: 16-21). “Giresunlular’ın Dordmund Çıkarması” (GD, Kasım 1992: 6-11), “Discorium’da Giresunlular Gecesi” (GD, Mayıs 1990: 29). Düzenlenen bu geceler 2000’li yıllarda daha fazla dernekler aracılığı ile düzenlenmiştir. “Yağlıderelilerin Örnek Dayanışması” (GD, Şubat 2008: 40-45), “Boon’da Büyük Giresun Şenliği” (GD, Temmuz 1993: S.66).

Fotoğraf 53 Düzenlenen Gecelerde Elele Oynana Yöresel Oyunlar

Kaynak: Giresun Dergisi

Düzenlenen gecelerde Giresunlu hemşehriler elele Giresun yöresi oyunları oynayıp Giresun kültürünü gecelere yansıtmışlardır.

Fotoğraf 54 Düzenlenen Gecelerden Görsel

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 55 Düzenlenen Gecelerden Görsel

Kaynak: Giresun Dergisi

Düzenlenen çoğu gecede eğlence masalarında alkollü içecekler görülmektedir. Kadınlar erkeklerle iç içe oturmuşlar köy kültüründen farklı olarak kentli kültürünü yansıtmışlardır. Giydikleri takımlar ve şık elbiseler de bunun bir göstergesidir.

Fotoğraf 56 Gecelerden Aile Kent Kùltürünü Gösteren Bir Fotoğraf

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 57 Berlin'de Giresunlular Kùltür ve Dayanışma Derneğinde
Kemençe Çalan Yerel Sanatçı

Kaynak: Giresun Dergisi

Fotoğraf 58 Berlin Kültür ve Yardımlaşma Derneği Gecesinde
Bağlama  alan Yerel Sanatçı

Kaynak: Giresun Dergisi

Yurt içi ve yurt dışında Giresunlu hemşehrilerin bir araya geldiği bu gecelerde Giresun kültürünü yansıtan folklorik bağlama ve kemençe dinletilerine yer verilmiştir.

Fotoğraf 59 Düzenlenen Gecelerden Yerel Sanatçının Bulunduğu Bir Görüntü

Kaynak: Giresun Dergisi

Gerçekleştirilen gecelerde yerel sanatçılar da Giresun türküleri ile hemşehri Giresunlulara müzik şöleni yaşatmıştır.

Fotoğraf 60 Düzenlenen Yurtdışı Gecelerinde Kemeçe eşliğinde Müziğini İcra Eden Naci Keskin

Kaynak: Giresun Dergisi

2.5.7. Şiir ve Sanat Yazıları

Geniş bir şekilde ele alınan Giresunlu yazar ve sanatçı haberleri ve röportajları sanatçı ve yazarlara sahip çıkıldığının bir göstergesi olmuştur. Çok fazla şiire yer verilmemiş olsa da bazı sayılarda şiirlere rastlamak mümkün olmuştur. “Kartal Yuvası-Hikmet Okuyar” (GD, Ekim Kasım 1988: 12). Görele’nin Kurtuluş haberinin yer aldığı sayılarda yer alan “Şirin Görele-Nihat Çelik” (GGD, Ocak 1987:3). “Gurbetteki Giresunlu Diliyle Yemeklerimiz-Ahmet Ersöz” (GD, Nisan 1990: 43).

2.5.8. Yarışmalar ve Yardım kampanyaları

Zaman zaman spor haberlerine yer verilmiştir. İlk sayılarında düzenlenen Osman Ağa ve mücahitleri ile ilgili yazı yarışması ve Giresun Türkülerini en iyi icra eden sanatçılar yarışmaları ile Giresun kültür öğelerini barındıran yarışmalar dergi tarafından düzenlenmiştir (GGD, Şubat 1987: 24). Bunların yanı sıra birkaç yardım kampanyasına da yer verilmiştir. “Camili Köyü İlkokulu”, “Alucralı küçük Murat’a yardım elinizi uzatın” (GGD, Aralık 1986: 30) dergide yer alan yazılardır

Fotoğraf 61 Giresun Türkülerinin En İyi İcra Eden Sanatçı Yarışması

GİRESUN Gurbetçi
Giresunluların aylık haber dergisi

**'un yepyeni
bir hizmeti daha**

Gurbetçi Giresun ve Giresun Musikî Cemiyeti'nin işbirliği ile

**GİRESUN TÜRKÜLERİNİ
EN İYİ İCRA EDEN
SANATÇIYI SEÇİYORUZ**

Birinciye: 75.000.- TL.
İkinciye : 50.000.- TL.
Üçüncüye 25.000.- TL.

Son katılma tarihi: 1 Nisan 1987
1. eleme : 5 Nisan 1987
Final : 17 Nisan 1987

Eleme ve finaller Giresun'da yapılacak olup, birinciye kaset ve plak yapma imkânı sağlanmıştır

MÜRACAATLAR

1- Gurbetçi Giresun Dergisi Büroları
2- İleri Gazetesi - GİRESUN
3- Giresun Musikî Cemiyeti

4- Mehmet Yüksel Çağlar Basımevi
Özel İdare İşhanı Altı GİRESUN
5- Ebru Plak Suat Akgün Sok. GİRESUN
6- Ozan Sazevi Tonal Sokak - GİRESUN

Kaynak: Giresun Dergisi

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. 1986-2005 “GİRESUN DERGİSİ”NDE KÜLTÜR VE YAŞAM YAZILARINA ÖRNEKLER

3.1. GİRESUN DEĞERLERİNİN ELE ALINDIĞI YAZILAR

(1986), “Ağabeyim Mehmet İzmen”, GGD, c.1, S1, s.2-4.

Karaibrahimoğlu, Sacit (1986), “Süleyman Yücel”, GGD, c.1, S1, s.10-11.

Kurdoğlu, Turan (1986), “Tanıdığım Sayın Hayrettin Erkmen”, GGD, c.1, S.2, s.2.

Pamuk, M.Naci (1986), “DR. Hayrettin Erkmen”, GGD, c.1, S.2, s.3.

Karaibrahimoğlu, Sacit (1986), “Anılarımdaki Hayrettin Erkmen”, GGD, c.1, S.2, s.4-5.

(1986), “Giresun’un Ağabeyi Hayrettin Erkmen”, GGD, c.1, S.2, s.6-9.

(1986), “Hamdi Bozbağ Giresun Anadolu Lisesi’ni Yaptırıyor”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.4, Cilt 1, s. 2-6.

Akşen, Turan (1986), “Hüseyin Hüsnü Tekışık” (Röportaj), Gurbetçi Giresun Dergisi, S.6, Cilt 1, s. 2-8.

Mamaşoğlu, Remzi(1986), “Naim Tiralı”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.13-14, Cilt 1, s. 3-8.

Dağ, Mustafa (1986), “Hamdi Bozbağ’ın Büyük Eseri Eğitimimizin Hizmetinde”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.17, Cilt 1, s. 2-3.

Pamuk, M. Naci (1986), “ Arkadaşım Kerempeli Ersöz”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.17, Cilt 1, s. 9.

Ersöz, Ahmet (1986), “ Kerempeli’nin Ardından”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.17, Cilt 1, s. 10-11.

Tiralı, Naim (1986), “Kerempelioğlu’nun Micanoğlu’su”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.17, Cilt 1, s. 12.

(1987-1988), “Mehmet İzmen’i Rahmetle Anıyoruz”, GD, S.18, C. 2, s.25.

İpek, Mehmet (1990), “Reklamcı: Mustafa Hulusi Güngör”, GD, S.35, C.2, s.10-15.

- Kurdoğlu, Turan (1991), “Sayın Nizamettin Erkmen’in Ölümünün Birinci Yılı Münasebetiyle”, GD, S.45, C.3, s.5.
- Ahmetoğlu, Şenel (1995), “Tanımadığımız Değerlerimiz”, GD, S.87, C.6, s.5.
- Pamuk, M.Naci (1997), “Ünlü Eğitimci Hasan Âli YÜCEL”, GD, S.109, C.19.
- Mamaşoğlu, Remzi (1998), “Enver Yücel”, GD, S.127, C.9, s.48-54.
- Mamaşoğlu, Remzi (2002), “Enver Yücel ”, GD, 173, C.13, s.32-43.
- Öztürk, Nihat (2003), “Hasan Ali Yücel ve Görele ”, GD, 181, C.14, s.78-83.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Ölümünün 42. Yılında Büyük Devlet Adamı Hasan Ali Yücel’i Anarken ”, GD, 181, C.14, s.84-88.

3.2. FINDIĞIN YER ALDIĞI YAZILAR

- (1986), “İstanbul Piyasası Fiskobirlik’in Mamüllerinin %60-90’ını Tanımamaktadır ”, GGD, c.1, S.2, s.1.
- (1986), “Fındıkta Radyasyon Hakkında Ne Dediler”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.4, Cilt 1, s. 10-13.
- Tunalıvelioğlu, Ahmet T. (1986), “Giresun Ekonomisi Ve Fındık”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.13-14, Cilt 1, s. 53-54.
- (1987), “Fonda Toplanan Milyarlar, Niçin Bizim İçin Kullanılmıyor”, GD, S. 18, C.2, s.6-9.
- Pamuk, M.Naci (1987), “Radyasyon ve Fındığın Geleceği”, GD, S.18, C.2, s.10-11.
- (1990), “Fındığın Sorunları Tartışıldı”, GD, S.27, C.2, s.10-19.
- Pamuk, M.Naci (1990), “Yeni Dönem Fındığı Bekleyen Sorunlar”, GD, S.30, C.2, s.15.
- Mamaşoğlu, Remzi (1990), “Fındığın Sonu Mu”, GD, S.31, C.2, s.3.
- (1990), “Fındık Üreticisi Kan Ağlıyor”, GD, S.31, C.2, s.16-17.
- Beyazitoğlu, Çetin (1990), “Fındık ve Fon”, GD, S.31, C.2, s.17.
- Öztürk, Nihat (1990), “Varsın Sele Gitsin”, GD, S.32, C.2, s.6-9.

- Mamaşoğlu, Remzi (1990), “Fındık Artık Geçim Değil Dert Kaynağı Oldu...”, GD, S.32, C.2, s.16-18.
- Larçın, Kutay (1990), “Fındık Sorunu”, GD, S.33, C.2, s.22-23.
- Yüksel, Gürbay (1990), “Fiskobirlik Mamulleri Tanıtılmalıdır”, GD, S.33, C.2, s.23.
- Kitapçı, Öznur (1990), “Fındık Televizyona Çıkacak”, GD, S.33, C.2, s.25.
- Bilgi, Salih Saffet (1990), “Objektifteki Fiskobirlik”, GD, S.34, C.2, s.15.
- Pamuk, M. Naci (1990), “Fındıkta Reklam ve Tanıtma Yöntemi”, GD, S.35, C.2, s.21.
- Mamaşoğlu, Remzi (1991), “Fındık, Sorunları ve Önemi”, S.40, C.3, s. 11-15.
- (1991), “Fındığa Alternatif : Alabalık”, GD, S.45, C.3, s.16-17.
- Pamuk, M. Naci (1992), “Fındık Rokoltesi, Fiyatı Ve Alınması Gerekli Önlemler”, GD, S.54, C.2, s.25.
- Öztürk, Nihat (1992), “Dostlarınıza Sigara Yerine Fındık Verin”, GD, S.55, C.3, s.216-18.
- Öztürk, Nihat (1992), “Fiskobirlik’e Reçete: Üreticiye Söz Hakkı”, GD, S.57, C.3, s.8-11.
- Pamuk, M. Naci (1993), “Fındığı Bekleyen Sorun”, GD, S.67, C.4, s.4.
- (1994), “Fiskobirlik’i Dünyaya Tanıttı”, GD, S.77, C.5, s.26-27
- Kıroğlu, Ökkaş (1994), “En fazla döviz kazandıran tarım ürünümüz: Fındık ”, GD, S.78, C.5, s.5.
- Kütük, Halil(1995), “Fındık Üretici Ve Fındık”, GD, S.85, C.6,s.9.
- Öztürk, Nihat (1992), “Fındık Borsa Malıdır; Arz-talep Dengesine Göre Alınır Satılır”, GD, S.93, C.6, s.16-18.
- (1996), “Sağlıklı Beslenmede Fındığın Önemi”, GD, S.102, C.7, s.2-5.
- (1996), “Fındık ve Fındığın Türk Edebiyatındaki Yeri”, GD, S.105, C.7, s.20-21.
- Mamaşoğlu, Hüseyin (1998), “Fiskobirlik ve Fındık”, GD, S.123, C.9, s.10-11.
- Demir, İbrahim (1998), Tanıtım: “Fındık Oyunu”, GD, S.130, C.9, s.16-17.
- (1999), “En Etkili Kolesterol Düşürücü İla.: FINDIK”, GD, S.134, C.10, s.6.

Tunavelioğlu, Ahmet T. (1999), “Fındığın Sorunları ve Çözüm Önerileri il Bu Konularda 57. Hükümetimizden Beklentilerimiz”, GD, S.138, C.10, s.26-2.

(2000), “Fındık Üreticisi Perişan Oldu”, GD, 144, C. 11, s. 18.

Bilir, Ali (2000), “Fındığın Daldan Düştüğü Meydan”, GD, 145, C. 11, s. 50.

Gökçe, Deniz (2000), “Aganiginin Babası Ne Diyor”, GD, 146, C. 11, s. 10.

Tunavelioğlu, Ahmet T. (2000), “Fındıkta Gerçekçi Politikalara Doğru”, GD, 150, C. 11, s. 57-60.

Başkan, Ahmet (2000), “Artık Fındık Yazmıyorum Fındığı Konuşmuyorum”, GD, 154, C. 11, s. 24-29.

Kütük, Halil (2001), “Fındık Üretimi Kısıtlanıyor”, GD, 159, C. 12, s.21 .

Yüksel, Ayhan (2001), “Fındık Bahçesi’nin Satış ve Temsili İçin Vekâletname Örneği”, GD, 159, C. 12, s.29 .

Pamuk, M.Naci (2001), “Fındığın Geleceği Karanlık”, GD, 160, C. 12, s. 11.

Ekizoğlu, Mehmet (2002), “ Fındık Tarımı Gözden Düşüyor”, GD,168 , C.13, s.16.

Bayram, Bekir (2004), “Fındıkta Don Felaketi Çok Büyük”, GD, 196-197, C.15, s. 13.

Balcıoğlu, İbrahim (2004), “Fındık Şurası”, GD, 201, C.15, s. 7.

(2004), “3. Milli Fındık Şurası Giresun’da Toplandı”, GD, 201, C.15, s.10-11 .

Bayram, Bekir (2004), “Çinliler Fındığı Sevdi”, GD, 201, C.15, s. 13.

Bayram, Bekir (2004), “3. Milli Fındık Şurası Sonuç Bildirgesi”, GD, 201, C.15, s. 16-19.

Yakut, Yüksel (2005), “Fındık ve Fiskobirlik”, GD, 215, C.16, s. 30-33.

3.3. SANATÇI HABERLERİ ve RÖPORTAJLARI

Dağ, Mustafa (1986), Röportaj: “Bay Kemençe Kâtip Şâdi”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.3, Cilt 1, s. 2-4.

(1986), “Genç Hemşehrimiz Başarı Yolunda İlerliyor (İlyas Keçeci)”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.3, Cilt 1, s. 23.

- (1986), Reklam:“Fikret Yılmaz’ın DÜNYA BANA AĞLIYOR İsimli Kaseti Çıktı”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.8, Cilt 1, s. 31-32.
- (1986), “ Ressam Mahmut Cüda’yı Kaybettik”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.12, Cilt 1, s. 46.
- (1986), “Karaduman, Son Kasetinin Stüdyo Çalışmalarını Bitirdi”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.13-14, Cilt 1, s. 57.
- (1986), “Sanatçı Hemşehrimiz Ömer Akpınar 40. Sanat Yılını Kutladı”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.13-14, Cilt 1, s. 60.
- (1986), “Reklam: Hüseyin Karaduman’ın Beklenen Kaseti Çıktı”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.15-16, Cilt 1, s. 34.
- Mamaşoğlu, Remzi (1988), “Fethi Karamahmutoğlu”, Gurbetçi Giresun, S.23, C.2, s. 4-9.
- Menteşeoğlu, Erden (1991), “Ozan Bahtiyar Öztürk (Dayımoğlu), GD, S.36-37, C.3, s. 30-32.
- Kıdık, Hanife (1991), “Giresun Dergisi, TRT İstanbul Radyosu’ndan Sanatçı İbrahim Can’la Birlikteydi”, GD, S. 39, C.3, s.10-12.
- (1991), “Hamit Görele(1894-1981)”, GD, S.40, C.3, s.29.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “İsmet Nedim”, GD, S.41, C.3, s.37-38.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Şair Ahmet Kaçar”, GD, S.41, C.3, s.21-24.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Bay Kemeç M. Sırrı Öztürk”, GD, S.43, C.3, s.24-27
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Erol Uzunömeroğlu”, GD, S.45, C.3, s.22.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Giresun’dan doğan ışık: Nursaç Doğanışık”, GD, S.46, C.3, s.20-23.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Burhan Temel”, GD, S.51, C.3, s.28-29.
- Çiçek, seyfullah (1992), “Turgut Uzunömeroğlu”, GD, S.53, C.3, s.22-23.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “ “Kemeçede Yeni Bir Ses” Hüseyin Bıçak”, GD, S.63, C.4, s.30.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Öztürk Serengil”, GD, S.69, C.4, s19-21.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Suat Yalaz”, GD, S.71, C.4, s.22-23.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Gazeteci, Yazar, Araştırmacı, Ergun Yılmaz”, GD, S.74, C.5, s.26.

- Çiçek, Seyfullah (1995), “İlham Ve Disiplini Bağdaştıran Sanatçı: Prof. Dr. Asım İşler”, GD, S.85, C.6, s.28-29.
- Kaya, Vahit (1995), “ Bir Şair Yaşar Giresun’da Bahtiyar Dayımoğlu”, GD, S.94, C.6, s.27.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Nazan Sıvacı”, GD, S.109, C.8, s.24-28.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Kemençeyi Türkiye’de İlk Defa Notayla Çalan Sanatçı M. Naci Keskin ”, GD, S.117, C.8, s.34-35.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Ressam: Zuhal Kıvılcım ”, GD, S.123, C.9, s.86-87.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Bahtiyar Çakmak”, GD, S.129, C.9, s.70-71.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Şenel Dilki”, GD, S.132, C.10, s.50.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Kemençeyi Bir De Mustafa Kırıcı’dan Dinleyin”, GD, S.133, C.10, s.42.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Çiğdem Kırömeroğlu”, GD, S.134, C.10, s.71-72.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Kemençe Sanatçısı Kenan Aksu”, GD, S.138, C.10, s.78.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Müjgan Çolak”, GD, S.141, C.10, s.66-67.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “TRT’deki Gururumuz, Bağlama Sanatçısı Hüseyin Akpınar”, GD, 194, C.15, s. 84-88.
- Öztürk, Nihat (2005), “Yayla Kızı Zeynep Başkan”, GD, 206, C.16, s. 30-31.

3.1. KÜLTÜR-SANAT HABERLERİNİN ELE ALINDIĞI YAZILAR

- (1987-1988) ,“Yeşilçam Giresun’a El Attı”, S.18, C.2, s.62-63.
- (1988), “Boksör hemşehrimiz Ünver Bayram”, S.19, C.2, s.42.
- (1988), “Reklam: “Sıla Haftası düzenliyoruz””, S.19, C.2, s.56.
- (1988), “Naim Tirali’nin Günlüğünden: Giresun’da İlk İmza Günü (5 Eylül 1987)”, S.19, C.2, s.63.
- (1988), “Reklam: “Sıla Haftası Düzenliyoruz””, GD, S.20, C.2, s.33.
- Akşen, Turan (1988), “Bütün Hemşehrilerimi, Tamzara Bağlar Günü’ne Bekliyorum”, GD, S.21, C.2, s. 5-8.
- (1988), “Otçu Göçü İçin Ne Dediler?”, Gurbetçi Giresun Dergisi, S.21, C.2 s.10-12.

- (1988), “Reklam: Hikmet Okuyar’ın Bayramlık Şiirler Kitabı Çıktı”, GD, S.21, C.2, s.23.
- (1988), “Sıla Haftası Otçu Göçü’ne Davet” , Gurbetçi Giresun, S. 21, s. 53.
- (1988), “Hikmet Okuyar’dan Gençlik Şiirleri”, GD, S.23. C.2, s.12.
- Dikmen, Nedim (1990), “Tütünde Kalite Ve Tatlı Sert İçim: Şebinkarahisar Tütünü”, GD, S.28, C.2, s.16-19.
- Larçın, Kutay (1990), “Kulakkaya Yaylacılığı”, S. 28, C.2, s.23-24.
- İpek, Mehmet (1990), “Milli Boksör Hemşehrimiz: Ramazan Gül”, GD, S.30, C.2, s.6-10.
- (1990), “İmamoğlu’nun Son Şiir Kitabı Yayınlandı”, GD, S.31, C.2, s.18.
- Menteşeoğlu, Erden (1990), “Ölümünün 48. Yıl Dönümünde Şair Can Akengin”, GD, S.32, C.2, s.21-22.
- Pamuk, M. Naci (1990), “Öğrenebildiğim Kadarıyla Şair Can Akengin”, GD, S.32, C.2, s.23-24.
- Çiçek, Kıdık (1990), “Kültürümüze Sahip Çıkalım”, GD, S.34, C.2, s.26-27.
- Çiçek, Kıdık (1990), “Çavuşlu Diye Diye”, GD, S.35, C.2, s.42-43.
- (1988), “Mısır Koçanının Değerlendirilmesi Çalışılıyor”, GD, S.23, s.12.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Oyunlarımız”, GD, S.36-37, C.3, s.36.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Türkülerimiz”, GD, S.39, C.3, s.36-37.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Giresun Halk Oyunları Tanıtılmalıdır”, GD, S.40, C.3, s.10.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Türkülerimiz”, GD, S.40, C.3, s.28.
- (1991), “Geçinmek El sanatlarına Kaldı”, GD, S.41, C.3, s.17.
- (1991), “Beşikciliğe İlgi Azalıyor Mu?”, GD, S.41, C.3, s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Hamsili Hayat”, GD, S.43, C.3, s.28.
- (1991), “Folklor”, GD, S.45, C.3, s.24-27.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Türkülerimiz-Efsanelerimiz”, GD, S.45, C.3, s.30.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Kemençenin Ordinaryüsü Bicoğlu Osman (Gökçe)”, GD, S.46, C.3, s.24-28.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Türkülerimiz- Atasözlerimiz”, GD, S.47, C.3, s.30.

- Çiçek, Seyfullah (1991), “ Barış Manço Japon Konserinin Düşündürdükleri ve Giresun-Sagae Şehirlerinin Kardeşliği üzerine”, GD, S.49, C.3, s.24-25.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Türkülerimiz- Kelimelerimiz”, GD, S.49, C.3, s.29.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “ Aksu Derler Adına- Örf Adet Geleneklerimiz Mayıs yedisi”, GD, S.53, C.3, s.28.
- Öztürk, Nihat (1992), “Pekmez Balla Yarışıyor”, GD, S.54, C.2, s.20.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “ Türkülerimiz- Kelimelerimiz”, GD, S.54, C.3, s.30.
- Pamuk, M.Naci (1992), “Folklor ve Bağlama Üstatlarımız”, GD, S.53, C.3, s.20.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Türkülerimiz”, GD, S.55, C.3, s.30.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Osman Ağa Sabaht’a”, GD, S.63, C.4, s.28-29.
- (1993), Tanıtım: “Tirebolu Tarihi Yayınlandı- Faruk Sümer”, GD, S.63, C.4, s.30.
- Pamuk M. Naci(1993), “Giresun Evlari”, GD, S.64, C.4, s.15.
- (1993), “Osman Ağa Kanal 6’ya Dizi Oluyor”, GD, S.67, C.4, s.14.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Türkülerimiz-Efsanelerimiz”, GD, S.67, C.4, s.25.
- (1993), “Osman Ağa Çizgi Roman Oluyor”, GD, S.70, C.4, s. 29.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Varsın Fareler Yesin Kültürlensin”, GD, S.72, C.5, s.23.
- Öztürk, Nihat (1994), “Giresun’da Çıraklık Eğitimini Geliştirmeliyiz”, GD, S.76, C.5, s.16-17.
- Öztürk, Nihat (1994), “1. Giresun Sempozyumu Yapıldı”, GD, S.78, C.5, s.8.
- (1994), “Bilim Adamı Yetiştirmekle Ünlü Beldemiz: TAMZARA”, GD, S.79-80, C.5, s.21.
- (1994), “Paris Karadeniz Kültür Merkezi Öz Kültürümüzle Batı Kültürü Arasında Köprü Vazifesi Görüyor”, GD, S.79-80, C.5, s.22-23.
- (1994), “Osman Ağa TRT’de Anıldı”, GD, S.79-80, C.5, s.25.
- Aldan, Mehmet (1994), “Giresunlu Şair: Can Akengin”, GD, S.79-80, C.5, s.26-27.
- Çiçek, Seyfullah (1995), Tanıtım: “Bir Şair\Bir Kitap Ahmet Tiralioğlu Ve Özlem”, GD, S.87, C.6, s.29.
- Menteşeoğlu, Erden(1995), “İrtica”, GD, S.89, C.6, s.18.
- (1995), Tanıtım: “Dünden Yarına Tüm Yönleriyle EYNESİL Kitabı Çıktı”, GD, S.90-91, C.6, s.2.

- Çiçek, Seyfullah (1995), “Dünden Yarına Tüm Yönleriyle Eynesil”, GD, S.90-91, C.6, s.15.
- (1995), Tanıtım “Türküleriyle Besteleriyle Turan Ekşi Ve Saz Gurubu”, GD, S.90-91, C.6, s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Türkülerimiz- Kelimelerimiz”, GD, S.93, C.6, s.30.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Türkülerimiz- Kelimelerimiz”, GD, S.95, C.6, s.26.
- (1996), “Tirebolu’ya Kültür Sitesi”, GD, S.96, C7, s.2.
- (1996), “Gıfsad’dan Muhteşem Gösteri”, GD, S.96, C7, s.10.
- Pamuk, Naci (1996), “Giresun’da Tiyatro”, GD, S.97,C.7, s. 19.
- (1996), “Aksu Festivali Tur Şirketlerine Tanıtılıyor”, GD, S.97, C7, s.19.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Giresun Kültür, Sanat ve Folklor Derneği (GİFSAD)”, GD, S.97, C.7, s.22.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Türkülerimiz- Kelimelerimiz”, GD, S.97, C.7, s.32.
- (1996), “Ansiklopedik Giresun Belgeseli Hazırlanıyor”, GD, S.98, C.7, s.18.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Türkülerimiz- Kelimelerimiz”, GD, S.98, C.7, s.32.
- (1996), “Arjantin’den Gıfsad’a Davet”, GD, S.99, C.7.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Türkülerimiz- Kelimelerimiz”, GD, S.99, C.7, s.32.
- (1992), “Hamit Görele Sergisi”, GD, S.100, C.7, s.25.
- (1992), “Doğu Karadeniz 1. Kalkınma Sempozyumu Giresun’da yapıldı”, GD, S.100, C.7, s.49.
- (1996), “TRT’de GİFSAD’dan Muhteşem Bir Gösteri Daha ”, GD, S.102, C.7, s.7.
- (1996), “İbrahim Can’dan Bomba Gibi Kaset: Bir Avuç Türkü”, GD, S.104, C.7, s.35.
- Çiçek, Seyfullah (1996), Tanıtım:“ Candemir Tıgılı ve Zaman Dedikleri”, GD, S.106, C.7, s.12.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Kültür-Sanat”, GD, S.106, C.7. s.26.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Ali Haydar Karahacıoğlu”, GD, S.106, C.7. s.30.
- (1996), “Anlayana Kitabı Büyük İlgi Gördü”, GD, S.106, C.7. s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Nazan Sıvacı’nın İlk Kaset Heyecanı”, GD, S.107, C.7. s.6.

- (1997), “1500 Civarı Bilim Adamı Giresun’a Gelecek: Giresun Ağustos’ta Dünya Gündeminde”, GD, S.108, C.8, s.8.
- (1997), “Giresunlu Şairler Antolojisi Hazırlanıyor”, GD, S.108, C.8, s.17.
- Pamukoğlu, Salih Zeki (1997), “Kültür Birliği Anlayışımız”, GD, S.109, C.8, s.34.
- Tirali, Naim (1997), “Bir Zamanlar Giresun (Eylül 1991)”, S.110, C.8, s.28-29.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Güle Güle Lami (Ergül) Ağabey”, S.110, C.8, s.35.
- Çiçek, Seyfullah (1997), Tanıtım: “Feramuz Kuruca ve “Seni Sevdığım İçin””, S.111, C.8, s.7.
- (1997), “Giresun Tarihi Sempozyumu Yayınlandı”, GD, S.111, C.8, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1997), Tanıtım: “Şair Candemir Tıgılı’dan İkinci Şiir Kitabı: Mekan Dedikleri”, S.112-113, C.8, s.2.
- Demir, Yusuf (1997), ““Giresunlu Şairler” Kitabı Çıktı”, GD, S.114, C.8, s.23.
- (1997), “Hikmet Okuyar Ödüllü Şiir Okuma Yarışması Yapıldı”, GD, S.115, C.8, s.4.
- Akgün, Ali (1997), “Uluslararası Avrasya Kongresi(IAEWP) Giresun’da yapıldı ”, GD, S.115, C.8, s.10-11.
- (1997), “Görel Lisesi Dergisi Yayın Hayatına Başarıyla Devam Ediyor”, GD, S.117, C.8, s.6.
- (1997), “Resam Zühal Kıvılcım’dan Resim Sergisi”, GD, S.118, C.8, s.21.
- (1997), “Sümerbank, Nazan Sıvacı’nın Seslendirdiği “Atatürk’ün Sevdği Şarkılar” Adlı Kaset Ve CD’yi Piyasaya Çıkardı”, GD, S.119, C.8, s.17.
- Öztürk, Nihat (1998), “Dibek”, GD, S.121, C.9, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1998), Tanıtım: “Sokrates’ten Hitler’e Trajik Biten Hayatlar-Nihat Bilgin”, GD, S.122, C.9, s.42.
- Kılıçarslan, Kemalettin (1998), “Giresun Aksu Festivali”, GD, S.123, C.9, s.17.
- Güneysu, Alaattin (1998), “Hüseyin Cahit Yalçın ”, GD, S.123, C.9, s.54-55.
- Karaibrahimoğlu, Sacit (1998), “Giresunlu Şairler”, GD, S.123, C.9, s.57.
- Öztürk, Nihat (1998), “Görel’li Bir Şair: Nihat ÇELİK”, GD, S.123, C.9, s.84-85.
- Pamuk, Naci (1998), “Mayıs Yedisi (20 Mayıs)”, GD, S.124, C.9, s.13.
- (1998), “Aksu Festivaline Hazırlık Sürüyor”, GD, S.124, C.9, s.14.
- Elmas, Muzaffer(1998), “Giresun’u Tanımak”, GD, S.125, C.9, s.15.

- (1998), “İstanbul’da GİFSAD Rüzgarı”, GD, S.125, C.9, s.21.
- Pamukoğlu, Salih Zeki(1998), “Giresun Kültürü ve Nezaket Dilinden Damlalar”, GD, S.125, C.9, s.58.
- Çiçek, Seyfullah (1998), Tanıtım: “Şebinkarahisar Sevdası-Hikmet Okuyar”, GD, S.128, C.9, s.60.
- Çiçek, Seyfullah (1998), Tanıtım: “İki Gönül Bir Olunca-Ali Dilki/Mustafa Dilki”, GD, S.129, C.9, s.80.
- Çiçek, Seyfullah (1998), Tanıtım: “Muammer Baydere ve ‘Özlemlerim Çıldırdı’”, GD, S.129, C.9, s.80.
- Ekizoğlu, Mehmet (1998), “İmeci (İmece) Yardımlaşması, İmeci Şenliği Üzerine Birkaç Söz”, GD, S.131, C.9, s.20-21.
- (1998), “ ‘Osman Ağa’ Çizgi Romanı Nihayet Kitap Haline Getirildi”, GD, S.129, C.9, s.59.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Şair Ahmet Kaçar’ın Ünü Eseri ‘Unut Beni’ Muazzez Ersoy’un ‘Nostalji-4’ Albümüyle Yeniden Dillerde”, GD, S.132, C.10, s.18.
- Ekizoğlu, Mehmet (1999), “Ozan Deyişleri ve Giresunlu Halk Ozanları”, GD, S.132, C.10, s.44-45.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “İlk Türk tiyatro sanatçısı Ahmet Fehim Bey’in Giresun’a Gelişi”, GD, S.133, C.10, s.45.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Dikmen Tepesi”, GD, S.133, C.10, s.51.
- Menteşeoğlu, Erden (1999), “Bir Barış Manço Vardı”, GD, S.134, C.10, s.45.
- Dağ, Mustafa (1999), “Kümbet’ten Erimez’e”, GD, S.134, C.10, s.49.
- Öztürk, Ahmet (1999), Tanıtım: “Seyfullah Çiçek ve Yanlış Adres (Anlayana-2)”, GD, S.134, C.10, s.74.
- (1999), Tanıtım: “Tirebolulu Hüseyin Avni Alpaslan Hakkında Bir Kitap Yayınlandı”, GD, S.135, C.10, s.31.
- (1999), “Sedat Sezai Tek”, GD, S.135, C.10, s.69.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Feramuz Kuruca ve Bada’nın Bayırları”, GD, S.135, C.10, s.70.
- Dağ, Mustafa (1999), “Püskül Tepe”, GD, S.136, C.10, s.31.
- Ada, Musa (1999), “Sacayak, Yedi Çift, Bir Tek Taş”, GD, S.137, C.10, s.19.

- Çiçek, Seyfullah (1999), Tanıtım (İki Kitap)“ ‘Cumhuriyetimizin 75. Yılında Giresun’ ve ‘Milli Mücadele’de Giresun’ ”, GD, S.137, C.10, s.64.
- (1999), “Ahmet Kayacık Fotoğraf Sergisi Açtı”, GD, S.137, C.10, s.65.
- Çiçek, Seyfullah (1999), Tanıtım (Kitap): “M. Naci Pamuk ve ‘Giresun Nostaljisi’ ”, GD, S.137, C.10, s.21.
- (1999), “Kuvâ-yi Milliye Kahramanlarının Büstleri Açıldı”, GD, S.138, C.10, s.6.
- Dağ, Mustafa (1999), “Şahinkaya’nın Şanssızlığı”, GD, S.138, C.10, s.63.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Türkülerimiz-Kelimelerimiz-Taşlama”, GD, S.138, C.10, s.80.
- (1999), “Giresun’u Hediye Eşyalarla Tanıtıyoruz ”, GD, S.139-140, C.10, s.7.
- Temel, H.İlhami (1999), “Giresun Yayla Şenliklerinin Ardından”, GD, S.139-140, C.10, s.47.
- Dağ, Mustafa (1999), “Giresun Yaylalarında 2 Şenlik”, GD, S.139-140, C.10, s.49.
- Pamukoğlu, Salih Zeki (1999), “Giresun’da Karayemiş(Taflan) Yetiştiriciliği ve Önerilerimiz”, GD, S.139-140, C.10, s.55.
- Tiryaki, Cemalettin (1999), “Bulancak Sanat Tiyatrosu”, GD, S.139-140, C.10, s.64-65.
- Pamukoğlu, Salih Zeki (1999), “Gireun Giyim Kültürü ve ‘Halk Oyunları’ Giysileri”, GD, S.141, C.10, s.56-57.
- Çiçek, Seyfullah (1999), Tanıtım(Kitap) “Giresun’da Kuvâ-yi Milliye”, GD, S.141, C.10, s.69.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Sis Dağında Otantik Bir Şenlik”, GD, S.142, C.10, s.40-41.
- Menteşeoğlu, Erden (2000), “Yöre Musikimiz Sahipsiz mi Kalacak”, GD, 144, C. 11, s. 21.
- Öztürk, Nihat (2000), “Gazeteci-Yazar Haluk Şahin “Elektronik Prangalı Kadın: Fügen Gültekin” Kitabını Giresun’da İmzaladı”, GD, 144, C. 11, s. 22-23.
- Erden Sabri (2000), “Şairi, Gazetecisi, Yazarı, Sanatçısı Bol Bir Köy Görele, Kuşçulu Köyü”, GD, 144, C. 11, s. 52.
- (2000), “Giresun Doğacıları Giresun Doğa Belgeseli Hazırlıyor”, GD, 145, C. 11, s. 24.

- Çiçek, Seyfullah (2000), “Şadiye Kocabaş ve “Ölüm Son Değil” (Kitap atanıtımı)”, GD, 145, C. 11, s. 42.
- Kuruca, Nazım (2000), “Şehirlerin Misyonu”, GD, 145, C. 11, s. 48-49.
- Kuruca, Hasan (2000), “Hasan Amcamız”, GD, 146, C. 11, s. 39.
- Erden, Menteşeoğlu (2000), “21. Yüzyıla Geçisin Öyküsünden Bazı Satır Başları”, GD, 146, C. 11, s. 66. (tarih)
- Öztürk, Nihat (2000), “Ahmet Kaçar’la Nostalji”, GD, 146, C. 11, s. 78.
- Yüksel, Mehmet (2000), “Belediye Şehir Tiyatrosu Deli’yi Yeniden Sahneledi”, GD, 147, C. 11, s. 22.
- Dağ, Mustafa (2000), “Kulakkaya’yı Yeniden Canlandırılalım”, GD, 147, C. 11, s. 25.
- Yüksel, Mehmet (2000), “Zere Aile Şirketi Turistik Eşya Üretip Pazarlıyor”, GD, 147, C. 11, s. 50.
- Bilir, Ali (2000), “Yaylacılık Geleneğimiz”, GD, 147, C. 11, s. 52
- (2000), “Giresun Adası Milli Park Olma Yolunda”, GD, 147, C. 11, s. 54.
- (2000), “Manço’lar Giresun’da Klip Çekiyor”, GD, 147, C. 11, s. 58.
- Temel, Özcan (2000), “Eski Köy Evleri ve Kaybolan Kültür”, GD, 147, C. 11, s. 62.
- Güneysu, Alaettin (2000), “Giresun Basınında Birkaç Anı”, GD, 148, C. 11, s. 53.
- Pamukoğlu, Alih Zeki (2000), “Türk Halk Musikîsi ve Giresun’dan İki Uzun Hava”, GD, 148, C. 11, s. 55.
- Dağ, Mustafa (2000), “Karagöller Tanıtım İçin Büyük Fırsat”, GD, 149, C. 11, s. 29-30.
- İpek, yahya (2000), “Gönül penceresinden”, GD, 149, C. 11, s. 57.
- Kaya, Sadi (2000), “Giresun folkloru Artık İstanbul’da”, GD, 149, C. 11, s. 62.
- Menteşeoğlu, Erden (2000), “Deniz ve Yayla Turizmi”, GD, 150, C. 11, s. 51.
- Balcıoğlu, İbrahim (2000), “Şebinkarahisar 1. Tarih ve Kültür Sempozyumu”, GD, 152, C. 11, s. 9.
- Menteşeoğlu, Erden (2000), “Vahit Kaya ve “Öylesine Bir Dünya”, GD, 152, C. 11, s. 46-47.
- Pamukoğlu, Salih Z. (2000), “Giresun Halk Dilinde Sağlık Değişleri ”, GD, 152, C. 11, s. 81.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Kitap Tanıtımı: Giresun yemekleri”, GD, 152, C. 11, s. 90.

- Menteoğlu, Erden (2000), “Çocukluğumdaki Giresun”, GD, 154, C. 11, s. 30-31.
- (2000), “Fındık Müzesi Kurulmalı”, GD, 154, C. 11, s. 35.
- Dağ, Mustafa (2001), “Turizm paneli ve Gerçekler”, GD, 156, C. 12, s. 11.
- (2001), “Alman Ordusuna Kabul Edilen İlk Türk Kızı Bir Giresunlu”, GD, 156, C. 12, s. 16.
- Yılmaz, Bilal (2001), “Şair Feramuz”, GD, 157, C. 12, s.43 .
- (2001), “Giresun Yaylalarını 5 Günde Devir-i Âlem”, GD, 159, C. 12, s. 12-17.
- Mamaşoğlu, Remzi (2001), “Müthiş ve Mucit Türk”, GD, 159, C. 12, s. 48-52.
- (2001), “4. Türk Dünyası Karma Resim Sergisi Giresun’da Açıldı”, GD, 159, C. 12, s. 56.
- Temeli H. İlhami (2001), “Tiyatro Aşığı Fahri Şirin”, GD, 159, C. 12, s. 76-77.
- Bayram, Bekir (2001), “Şebin Cevizi Dünya Markası oluyor”, GD, 160, C. 12, s. 21.
- Fatoğlu, Memnune (2001), “Halkın Konuşma Dili ve Giresun Ağzına Dair”, GD, 160, C. 12, s. 41-44.
- Bayram, Bekir (2001), “Kültür Bakanı Talay Sacayaktan geçti”, GD, 161, C. 12, s. 14-15.
- (2001), “Çoban Feramuz ya da Şair Feramuz”, GD, 161, C. 12, s. 48.
- Aydın, Cevat (2001), “Fındığın Geleceği”, GD, 162, C. 12, s. 20-21 .
- (2001), “Kümbet Yaylası Tatil Köyü Turizm Mevsimine Hazırlanıyor”, GD, 162, C. 12, s. 33.
- Fatsa, Mehmet(2001), “Şap Ticaret ve Giresun’da Yayla Şehirler”, GD, 162, C. 12, s. 64-65.
- (2001), “Geçmişten Günümüze Tüm Yönleriyle Görele Kitabı Çıktı”, GD, 162, C. 12, s. 80.
- (2001), “Kitap Tanıtım: Doğu Karadeniz”, GD, 162, C. 12, s. 81.
- (2001), “Afyon’daki Şehitlerimizi Muhteşem Bir Törenle Andık”, GD, 163, C. 12, s. 10-12.
- Işık, Ali (2001), “Karadeniz’de Fındığın Alternatifi Yok ”, GD, 154-165, C. 12, s. 22.
- (2001), “Görele İnanca Köy Evi Açıldı”, GD, 164-165, C. 12, s. 34-45.
- Pamuk, M. Naci (2001), “Giresun Folkloru”, GD, 165, C. 2, s.17

- Dağ, Mustafa (2001), “Çobanbağırtan”, GD, 165, C.12, s.25.
- Yüksel, Ayhan (2001), “Gelevara Dereleri ”, GD, 165, C.12, s.26-27.
- Küçük, Yaşar (2001), “Micanoğlu”, GD, 166, C.12, s.26-30.
- Bayram, Bekir (2002), “Koçkayası Turizmin Gözdesi Olacak ”, GD, 168, C.13, s. 24.
- (2002), “Şaka Tiyatrosu Perdelerini Açtı: Karmaşık ”, GD, 168, C.13, s.32.
- (2002), “Kitap Tanıtımı: Emine Usta ve Yakındaki Uzak ”, GD, 169, C.13, s.37.
- Balcıoğlu, İbrahim (2002), “Giresun Dergisi, Yeşilgiresun Gazetesi ve Hasan Ögütçü ”, GD, 170, C.13, s.7.
- Ersöz, Kerempeli (2002)“Isırganc ”, GD, 170 , C.13, s. 12.
- (2002), “Tanıtım: Aligedik’in Kaseti Büyük İlgi Görüyor ”, GD, 171, C.13, s. 13.
- (2002), “Panel: Karadeniz’in Sorunları Almanya’da Tartışıldı”, GD, 171 , C.13, s. 32-40.
- (2002)“Bulancak Sanat Tiyatrosu’nun Başarısı Yurt Dışına Taştı(Dokumacılar) ”, GD, 172, C.13, s.76.
- Bayram, Bekir (2002), “Şaka Tiyatrosu Bir Kez Daha İmza Attı (Sevgiden Ayrılmak: Can Akengin’in hayatı) ”, GD, 173, C.13, s44.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Kitap Tanıtımı: Ayhan Yüksel ve Giresun Tarihi Yazıları ”, GD, 176, C.13, s.66-67.
- Pamukoğlu, Salih Zeki (2002), “Giresun Halk Dilinde Sağlık Değişleri ”, GD, 177, C.13, s. 67.
- Öztürk, Nihat (2002), “Genç Ressam Yasemin Güler’in Fırçasından ”, GD, 177, C.13, s.80-81.
- (2002),“Edirne’den Piraziz’e Bir Yol hikayesi ”, GD, 177, C.13, s.83-88.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “ Kitap Tanıtımı: Uğur Bilgi ve Çoban Ateşi”, GD, 179, C.13, s.77-78.
- (2002), “Çağdaş Türk Resimlerinden Kesitler Sergisi Giresun’da Açıldı ”, GD, 179, C.13, s.79.
- Atilla, B. Sami (2003), “Akçalı Fıkralar ”, GD, 180, C.14, s. 50-52.
- (2003), “Görelle’nin Unkapanı ”, GD, 181, C.14, s.90.
- (2003), “Fındık Müzesi’nin Yapımı Sahil Yolundan Sonra ”, GD, 183, C.14, s.35.

- (2003), “ Bulancak Sanat Tiyatrosu Seher Vakti Adlı Oyun ile Perde Dedi”, GD, 183, C.14, s.59.
- Menteşeoğlu, Erden (2003), “Mayıs Yedisi’nin Halk Edebiyatındaki ve Mitolojideki Yeri ”, GD, 184, C.14, s. 11.
- Öztürk, Nihat (2003), “Kültür Varlıklarımız: Görele Bozcaali Kırkgelin Mezarlığı ”, GD, 184, C.14, s.26-27.
- Pamukoğlu, Salih Zeki (2003), “Giresun’a Adı Verilen Kiraz Hakkında ”, GD, 185, C.14, s. 11.
- Öztürk, Nihat (2003), “Hasan Âli Yücel Tiyatro Etkinlikleri’nin Finali Görele’de Yapıldı ”, GD, 185, C.14, s.24-25.
- (2003), “Şair Serpil Gürgeç’ten “Kaçak Dizeler” ”, GD, 185, C.14, s.35.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Nükteleriyle Ahmet Kaçar ”, GD, 185, C.14, s. 36-37.
- Karadeniz, Ali (2003), “ Bedrama’da Güzel Bir Gün ve Gelin Kayası”, GD, 185, C.14, s.52-53.
- (2003), “Yasemin Güler 8. Ve 9. Sergisini Giresun’da Açtı ”, GD,186-187 , C.14, s.42-43.
- Kuskunlu, Gökçe (2003), “ Ayhan Yükselden Yeni Bir Eser: Tirebolu”, GD, 188, C.14, s. 2.
- Öztürk, Nihat (2003), “Fotoğraf Sanatçısı ve Gifod Başkanı Mehmet Öztürk, Giresun’un 100 Yıllık Değişimini Sergiledi ”, GD, 188, C.14, s. 18-21.
- (2003), “Görele’de Dev Kemeçe ”, GD, 188, C.14, s. 49.
- Dağ, Mustafa (2003), “Gelincik Kayalar ”, GD, 189, C.14, s. 9.
- Öztürk, Nihat (2003), “Çavuşlu Ekmeğini Festivalle Tanıtacak ”, GD, 189, C.14, s. 14-19.
- (2003), “Taş Oymacılığı Zamana Direniyor”, GD, 191, C.14, s. 37.
- (2004), “Cumhuriyetin 80. Yılında Görele’de Kültür Sempozyumu Yapıldı”, GD, 192, C.15, s. 42-43.
- Kuskun, Begüm (2004), “On Parmağında On Marifet Ayhan Yüksel”, GD, 194, C.15, s. 34-40.
- (2004), “Başkent Ankara’da Giresun Fındık Evi”, GD, 194, C.15, s. 54.

- Gümüş, Salih (2004), “Gelecek Nesiller Balığı Kitaplarda Görebilecek”, GD, 196-197, C.15, s. 26.
- Temel, Özcan (2004), “Folklor: Doğru Mu?”, GD, 196-197, C.15, s. 27.
- Öztürk, Bekir (2004), “Fındık Sepetlerine Eski Rağbet Yok”, GD, 198, C.15, s. 3.
- Öztürk, Nihat (2004), “Çiçeklerin Sakladığı Cennet Dokuzgöz”, GD, 198, C.15, s. 47.
- Suskunlu, Begüm (2004), “Hüseyin Mümtaz’dan Yeni Bir Kitap: Kıbrıs’ın Çılgılığı”, GD, 198, C.15, s. 79.
- Günay, Hayrettin (2004), “Görelle’de Kemeçe Kültürü”, GD, 198, C.15, s. 80-81.
- (2004), “Görelle’de Kemeçe ve Horon Festivali”, GD, 198, C.15, s. 82-85.
- Akgün, Ali (2004), “Şehitlerimizi Bu Yıl da Yalnız Bırakmadık”, GD, 199, C.15, s. 16-19.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Afyon İscehisar 47. Giresun Gönüllü Şehitliği”, GD, 199, C.15, s. 20-23.
- Bayram, Bekir (2004), “1. Uluslararası Eğitim Semineri Giresun’da Yapıldı”, GD, 199, C.15, s. 86.
- Öztürk, Nihat (2004), “Ahmet Kaçar’ın Bütün Şiirleri Yayınlandı”, GD, 199, C.15, s. 87.
- Çetin, Murat (2004), “Bu Defa Biz Onu Yazdık: Seyfullah Çiçekle Röportaj”, GD, 200, C.15, s. 48-54.
- Menteşeoğlu, Erden (2004), “Dilde Birlik”, GD, 201, C.15, s. 9.
- Öztürk, Nihat (2004), “Kitap Tanıtımı: Karadeniz Sevdası: Hikmet Okuyar”, GD, 202, C.15, s. 42.
- (2004), “Amazonların Adasına Yolculuk Giresun”, GD, 203, C. 15, s. 6.
- Öztürk, Nihat (2004), “Dönmezler Sempozyumlarının İlki Giresun’da Gerçekleşti”, GD, 203, C.15, s. 13
- Karadeniz, Ali (2004), “Sarıkaya Mağarası”, GD, 203, C.15, s. 14-15.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Kitap Dünyası: Şair- Yazar Vahit Kaya’dan ‘Yitik Düşler’ ve ‘Dündeki Yarınlar’”, GD, 203, C.15, s. 31
- Öztürk, Bekir (2005), “Tirebolu’da Kilim Sanatı Yaşatılıyor”, GD, 204, C. 16, s. 47

- Öztürk, Nihat (2005), “Kuşdiline ve Kuşköy’e Bakanlık Sahip Çıkmalı”, GD, 206, C.16, s. 32-38.
- Öztürk, Nihat (2005), “Karma Resim Sergisinde Bir Giresunlu”, GD, 206, C.16, s. 42.
- Bayram, Bekir (2005), “Günümüzde Giresun Basın”, GD, 206, C.16, s. 46-47.
- Temel, Özcan (2005), “Görel Kırşalında Eski İmecerler”, GD, 206, C.16, s. 78-80
- Korkmaz, Halil (2005), “Bitkiler Tedavi ve Isırgan”, GD, 206, C.16, s. 82-86.
- İpek, Mehmet (2005), “Bir Giresun Baharı ya da Sadullah Deniz’in Giresun Müzesi”, GD, 207, C.16, s. 3.
- (2005), “Eğribel’de Kayak Keyfi”, GD, 207, C.16, s. 43.
- Öztürk, Nihat (2005), “Fındık Ağacının Ekonomik Ömrü 100 Yıl Olarak Kabul Ediliyor”, GD, 208, C.16, s. 22-25.
- Kılıçarslan, Kemalettin (2005), “Görel Kuşçulular’la Bir Giresun Masalı”, GD, 208, C.16, s. 40-41.
- Öztürk, Nihat (2005), “Görel’de Resim Sergisi”, GD, 208, C.16, s. 58.
- Temel, Özcan (2005), “Görel’de Terziler”, GD, 208, C.16, s. 70-71.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Ayhan Yüksel ve Doğu Karadeniz Araştırmaları”, GD, 208, C.16, s. 90.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “İki Yazar İki Kitap: Baykurt Güner ‘Allah Kur’an ve Kainat, Adnan Odabaş ‘Dikkat Misyoner Geliyor’”, GD, 208, C.16, s. 91.
- (2005), “Bicoğlu Osman, 59 Yıl Sonra Adına Yakışır Biçimde Anıldı”, GD, 210-211, C.16, s. 22-23.
- Kılıçarslan, Kemalettin (2005), “GİFSAD’la Yıldızlaşan Giresun Folkloru”, GD, 210-211, C.16, s. 58-61.
- İpek, Mehmet (2005), “Sadullah Deniz ve Otantik Giresun Müzesi”, GD, 215, C.16, s. 12-16.
- Erden, Menteseoğlu (2000), “Modern Kentleşme”, GD, 145, C. 11, s. 21.

3.2. GİRESUN İLİNDE YAŞANAN SORUNLARIN ELE ALINDIĞI YAZILAR

- Çakrak, İbrahim (1988), “Giresun Meseleleri Daha Fazla Bekletilmemeli”, GD, S.19, C.2, s.6-7.
- (1988) “İstanbul Giresun Feribot Seferleri İptal Edildi”, GD, S.20, C.2, s.2.
- (1988), “Karadeniz Turizmi Canlandırılmalı”, GD, S.21, C.2, s.32-34.
- Geçgel, Osman(1988), “ Otçu Göçü, Yaylalarımız ve Sorunları, GD, S.22, C.2, s.17.
- Pamuk, M.Naci (1988), “Turizmde Giresun’un Adı Yok”, GD, S.22, C.2, s.19.
- Bakkal, Muhammet (1990), “Giresun’un Turizm Coğrafyasının Turizm Potansiyeline Etkileri”, GD, S.27, C.2, s.6.
- Gürel, Ahmet Naci (1990), “Sis Dağı’nda Ağaç Katliamı”, GD, S.28, C.2, s.15.
- (1990), “Av Turizmini Geliştirmek İçin Espiye- Yolağzı Arası korunmaya Alınmalı”,GD, S.30, C.2, s.13.
- Kütük, Halil (1990), Giresunlular Bakın Ne Haldeyiz!”, GD, S.31, C.2, s.4.
- Öztürk, Nihat (1990), “Yol Umuttur”, GD, S.31, C.2, s.6-9.
- Domaç, Haldun (1990), “Giresun Turizmin Neresinde...?”, GD, S.32, C.2, s.11.
- (1990), “Yayla Turizmi İçin Yol Problemini Halletmeliyiz”, GD, S.32, C.2, s.14-15.
- Mamaşoğlu, Remzi (1990), “Osmanlıdan Kalma Altyapı Kullanıyoruz”, GD, S.34, C.2, s.16-18.
- Erbaş, Lütfü (1990), “Göç ve Düşündürdükleri”, GD, S.34, C.2, s.24.
- Kıdık, Hanife (1990), “Göçen Şehir ve Giresun”, GD, S.34, s.25.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Giresun ve Turizm”, GD, S.41, C.3, s.40-43.
- (1991), “İşte Çözüm Bekleyen Sorunlar”, GD, S.49, C.3, s.14-15.
- (1992), “Bektaş Yayla Yolu Yapılırsa Şenliklere Katılım Artacaktır.”, GD, S.93, C.6, s.29.
- (1993), “Giresun Kalkınmakta Öncelikli İller Statüsüne Alınmalı”, GD, S.60, C.4, s.10-12.
- Öztürk, Nihat (1993), “Rus Pazarları Neler Getirdi, Neler Götürdü”, GD, S.61, C.4, s.16-24.
- Öztürk, Nihat (1993), “Giresun Bu Cezayı Hak Etmedi”, GD, S.69, C.4, s.16-18.
- Pamuk, M. Naci (1994), “1994 Biterken Giresun’un Sorunları”, GD, S.83, C.5, s.13.
- Balcıoğlu, İsmail (1995), “Bulancak Hastanesi Neden Açılmıyor”, GD, S.84, C.6, s.9.

- Öztürk, Nihat (1995), “Aykur Türk Çayını Dünyaya Tanıtmalıydı”, GD, S.84,C.6, s.10-11.
- Pamuk, M. Naci (1995), “Yeşilliği Kaybolan Giresun”, GD, S.85, C.6, s.4.
- Öztürk, Nihat (1995), “İhmal Edilmiş Bir Yörenin İnsanlarıyız; Bu İhmal Nereye Kadar Devam Edecek?”, GD, S.85, C.6, s.22-24.
- Öztürk, Nihat (1995), “Yerel Radyolar Yöremizin Sorunlarını Mikrofona Getirmeli”, GD, S.87, C.6, s.8.
- Mamaşoğlu, Remzi (1995), “Giresun’a Üniversite İçin Önce Para Lazım”, GD, S. 90-91, s.1.
- İpek, Mehmet (1995), ““Topal Osman” Üniversitesi değil “Osman Ağa Üniversitesi””, GD, S. 90-91, C.6, s.3.
- Öztürk, Nihat(1996), “Yolu Olmayan Yere Turisti Nasıl Getireceğiz”, GD, S.98, C.7, s.28.
- Pamuk, M. Naci (1997), “Giresun’un Sorunları”, GD, S.110, C.8, s.19.
- Yüksel, Abbas (1998), “Turizm Devlet Politikası Olarak Ele Alınmalı”, GD, S.122, C.9, s.16-17.
- Kahraman, İsmail (1999), “Türkiye’nin Göç Kültürüne Uluslar Arası Araştırma”, GD, S.133, C.10, s.14-17.
- (1999), “Giresun’un Sorunları Tartışıldı”, GD, S.139-140, C.10, s.40-46.
- (2000), “Giresun Hükümet Konağı inşaatı Bitmek Bilmiyor”, GD, 144, C. 11, s. 11.
- (2000), “Kanalizasyon Deşarj Sistemi Çürümeye Terk Edildi”, GD, 144, C. 11, s. 14.
- (2000), “Giresun’da Yeşilkarlı Sayısında Büyük Artış”, GD, 144, C. 11, s. 16.
- Dağ, Mustafa (2000), “Kümbet’in Öbür Yüzü”, GD, 144, C. 11, s. 28-29.
- Dağ, Mustafa (2000), “Kulakkaya Devletini Arıyor”, GD, 145, C. 11, s. 29.
- (2000), “Giresun’da Ulaşım Trajedisi”, GD, 145, C. 11, s. 36.
- Gürsoy, Ahmet (2000), “Giresunlular Temel Meselelerini Çözemez”, GD, 146, C. 11, s. 21.
- Yüksel, Mehmet (2000), “SSK Hastanelerindeki Kuyruklar Utanç Verici”, GD, 149, C. 11, s. 9.
- Mamaşoğlu, Remzi (2000), “Devlet Hastanelerinde Sağlık Hizmeti Özellerden Daha Pahallı”, GD, 149, C. 11, s. 26-27.

- (2000), “Yaylaların Beton Feryadı”, GD, 150, C. 11, s. 34.
- Öztürk, Nihat (2000), “Soyut Değil Somut Projelere Yer Verilmeli”, GD, 150, C. 11, s. 74-75.
- (2000), “Denizden Yaylalara Kadar Çevre Kirliliği Büyük Boyutta”, GD, 152, C. 11, s. 11.
- Öztürk, Nihat (2000), “Giresun’un Birinci Sorunu İşsizlik”, GD, 152, C. 11, s. 16-19.
- Menteşeoğlu, Erden (2000), “Otoyolla Gerçekleştirilmeyen Demiryolu Projesi”, GD, 153, C. 11, s. 11.
- Öztürk, Nihat (2001), “Giresun’da Üniversite Gerçeği”, GD, 157, C. 12, s.12-14 .
- Öztürk, Nihat (2001), “Giresun’un Sorunları Bir Çığ Gibi Büyüyor”, GD, 158, C. 12, s.24-35.
- Yüksel, Ömür(2001), “Turisti Ağırlayacak Durumda Değiliz”, GD, 158, C. 12, s.72 .
- (2001), “Giresun Ruspazarı Yandı”, GD, 160, C. 12, s. 55.
- Mamaşoğlu, Remzi (2001), “Giresun’da Turizm ve Ekonomiye Yansıması”, GD, 161, C. 12, s.1-2 .
- İpek, Mehmet (2001), “Altyapı Olmadan Turisti Nasıl Götürelim”, GD, 161, C. 12, s. 3.
- Menteşeoğlu, Erden (2002), “Kaybolan Kentsel Kimlik ”, GD, 171, C.13, s. 11.
- Bayram, Bekir (2002), “Giresun’un Denizle İrtibatı Kesiliyor ”, GD, 172, C.13, s.23.
- (2003), “Giresun Limanı Eki Günlerini Arıyor ”, GD, 183, C.14, s.32.
- Bayram, Bekir (2003), “İflaslar ve İntiharlar Artıyor ”, GD, 183, C.14, s.33.
- Balcıoğlu, İbrahim (2003), “ Fındık Bahçeleri Elimizden Alınıyor mu ”, GD, ,189, C.14, s. 7.
- Özdemir, Erol (2003), “Yayla Yolundaki Hüzün ”, GD, 189, C.14, s. 44-45.
- Bayram, Bekir (2003), “Giresun’un Temel Sorunu İşsizliktir” , GD, 191, C.14, s. 10-12.
- Ataman, Mustafa (2003), “Şirin İlçemiz Eynesil’de Sorun Çok, Çözen Yok!”, GD, 191, C.14, s. 14-19.
- Dağ, Mustafa (2004), “Yayla Yolları”, GD, 195, C.15, s. 25.
- (2004), “Görele’de Gelen Turistin Kalacağı Bir Otel Yok”, GD, 200, C.15, s. 42-44.

3.3. TARİH YAZILARI

(1987), “ Osman Ağa Özel Sayısı”, GGD, S.11, C.1, s.1-48.

(1988), “Osman Ağa törenle anıldı”, Gurbetçi Giresun, S 21, s. 14.

Bozalioğlu, İsmail (1988), “Giresun Mücahitleri’nin Milli Mücadele’deki Rolü”, GD, S.21,C.2, s. 17-18.

Çiçek, Seyfullah (1988), “Atatürk’ün Giresun’a gelişi ve Osman Ağa”, GD, S.22, C.2, s.21-22.

Menteşeoğlu, Erden (1990) “ Fatih, Ayasofya, Patrikhane ve Azarbeycan”, GD S.27, C.2, s.9.

Menteşeoğlu, Erden (1990) “ Ermeni Sorunu, Amerika ve Biz”, GD S.28, C.2, s.7.

Gürsoy, Ahmet (1990), “Atatürk Giresun’a geldi mi? Gelmedi mi?”, GD, S.32, C.2, s.12.

İpek, Mehmet (1991), “Körfez Savaşı, Petrol Savaşıdır”, GD, S.36-37, C.3, s.10-14.

Domaç, Haldun (1991), “Körfez savaşı, Basının Gücü ve Yerel Basın”, GD, S.36-37, C.3, s.15.

Çiçek, Seyfullah (1991), “Tarihte Bu Ay Giresun”, GD, S.36-37, C.3, s.19.

Yüksel, Ayhan (1991), “Tirebolulu Alparslan Bey ve Otçu Göçü”, GD, S.36-37, C.3, s.22-23.

Gürsoy, Ahmet (1991), “Atatürk ve Dr. Ali Naci (Duyduk)”, GD, S.36-37, C.3, s.29.

Çiçek, Seyfullah (1991), “Osman Ağa Şehadeti”, GD, S. 39, C.3, s.14-16.

Gürsoy, Ahmet (1991), “Giresun’da Rum Pontus Faaliyetleri”, GD, S.39, C.3, s.18.

Kurdoğlu, Turan (1991), “Giresun Şehitliği”, GD, S.39, C.3, s.24-26.

Kıdık, Durukan (1991), “Çavuşlu’daki katliam ve Görele’nin İşgali”, GD, S.39, C.3, s.34.

Koloğlu, Muzaffer (1991), “Kahramanlar Tarlası, Fedailer Kalesi, Mücahitler Otağı Giresun’un Milli Mücadele Haritası”, GD, S.43, C.3, s.12-13.

Kurdoğlu, Turan (1991), “Giresun Uşakları Koçgiri Kürt İsyanında”, GD, S.48, C.3, s.22.

Çiçek, Seyfullah (1992), “47.Giresun Gönüllü Alayı Şehitliği”, GD, S.55, C.3, s.24-26.

- Bozalioğlu, İsmail (1993), “Osman Ağa Gerçeği”, GD, S.69,C.4, s. 22-23.
- Yüksel, Ayhan (1993), “Cumhuriyetin İlk Yıllarında Giresun”, GD, S.70, C.4, s.16-20.
- Yüksel, Ayhan (1994), “Geçmişten Cumhuriyete Kadar Görele”, GD, S.74, C.5, s.16-18.
- Yüksel, Ayhan (1994), “Tirebolu Tarihi”, GD, S.78, C.5, s.23-24.
- Yüksel, Ayhan (1994), “Tirebolu’da Kurulan Dernekler ve Kültür Anlayışımız”, GD, S.79-80, C.5, s.19.
- Menteşeoğlu, Erden (1995), “Savaşa Atılan Barış Tohumları”, S.85, C.6, s.21.
- Menteşeoğlu, Erden (1995), “Türk-İslam Cumhuriyetleri Birleşmiş Milletler Teşkilatı”, S.87, C.6, s.23.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Şiirlerde\Türkülerde Osman Ağa Ve Giresun Uşakları”, GD, S.87, C.6, s.26-27.
- Mümtaz, Hüseyin (1995), “Topal Osman Ağa”, GD, S.87, C.6, s.28.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Şiirlerde\Türkülerde Osman Ağa Ve Giresun Uşakları”, GD, S.88, C.6, s.30.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Şiirlerde\Türkülerde Osman Ağa Ve Giresun Uşakları”, GD, S.90-91, C.6, s.26.
- Yüksel, Ayhan (1995), “Tarihten Bugüne Alucra”, GD, S.90-91, C.6, s.28-30.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Osman Ağa Ve Basındaki Yankıları”, GD, S.92, C.6, s.10-12.
- Balcıoğlu, İbrahim (1995), “Osman Ağa Ve Giresunluların Sosyo Psikolojik Değerlendirmesi”, GD, S.92, C.6, s.15.
- Yüksel, Ayhan (1995), “Osman Ağa Olayı Ve Gerçek Yüzü”, GD, S.92, C.6, s.16.
- Erkmen, Hayrettin (1995), “Osman Ağa”, GD, S.92, C.6, s.17.
- Sertoğlu, Murat (1995), “Atatürk’ün, Bu Millet, Bu Memleketin Muhteşem Fedaisi”, GD, S.92, C.6, s.18.
- Pamuk, Naci(1995), “Giresun Tarihinden İki Yaprak”, S.93, C.6, s.18.
- Yüksel, Ayhan (1996), “Çandır Tüfekli Oyun”, GD, S.98, C.7, s.15.
- Menteşeoğlu, Erden (1996), “OSMAN AĞA’nın Bahtsızlığı”, GD, S.101, C.7,s.30-31.

- Yüksel, Ayhan (1996), “Bayrak Üzerine”, GD, S.102, C.7, s.15.
- Yüksel, Ayhan (1996), “Giresun’da Mehr-İ Muaccele Ait 1921 Tarihli Bir Örnek”, GD, S.104, C.7, s.17.
- Balcıoğlu, Mustafa (1996), “Osman Ağa’ya Dair”, S.106, C.7, s.11.
- Yüksel, Ayhan (1996), “Tirebolulu Kahraman Denizciler”, S.107, C.7, s.13-15.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Tirebolulu Kahraman Denizciler”, S.108, C.8, s.12-13.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Şâkir Şevket’in Trabzon Tarihi’nden Giresun, Tirebolu, Görele Kazaları ile Zefre Burunu”, S.109, C.8, s.6-7.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Espiye Hafta Pazarının Pazartesi Günü Kurulmasına Dair”, S.109, C.8, s.22-23.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Harşit Çayı Ve 1919 Yılında Meydana Gelen Seylâb Hakkında”, S.108, C.8, s.12-13.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Osman Ağa”, GD, S.111, C.8, s.16-17.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Tirebolu’nun Meşhurlarından Nâib-Zâde Mehmed Tevfik Efendi”, GD, S.108, C.8, s.29.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Espiye üzerine ve 60 yıl önce Espiye Köyü”, GD, S.112-113, C.8, s.12-13.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Hacı Mikdad Ağa Camii’nin Resmî Açılışına Dair”, GD, S.114, C.8, s.14-15.
- Akgün, Ali (1997), “Kaymakdonduran’da Giresun Coşkusu”, GD, S.114, C.8, s.16-17.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Eşrâfdan Kara Hasan-Zâde Ali Efendi’nin 1310 (1893) Tarihli Terekesi”, GD, S.115, C.8, s.38-41.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Espiye Köprüsüne Dair İki Belge”, GD, S.116, C.8, s.9.
- Kılıçarslan, Kemalettin (1997), “Osman Ağa ve Giresunlular”, GD, S.117, C.8, s.27.
- Yüksel, Ayhan (1997), “1306 (1889) Tarihli Sivas Vilâyei Salnamesi,’Nde Karahisar-I Şarkî Sancağı Ve Alucra Kazası”, GD, S.117, C.8, s.28-29.
- Yüksel, Ayhan (1997), “Habîboğlu Ahmet Reis’e Ait 1245 (1829) Tarihli “İzn-İ Sefine””, GD, S.119, C.8, s.9.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Giresun İli Vakıfları”, GD, S.120, C.9, s.31-35.

- Yüksel, Ayhan (1998), “Savaş Yıllarında Giresun’da Açlık ve Sefalet”, GD, S.121, C.9, s.34-40.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Görel Kazasında Sel Felâketi”, GD, S.122, C.9, s.18-19.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Giresun’dan İki Belge Örneği: İzin-Nâme Ve Nüfus Tezkiresi”, GD, S.123, C.9, s.38-39.
- Elmas, Nazım (1998), “Kurdoğlu Hacı Hafız Mustafa Zeki ve Milli Mücadele”, GD, S.123, C.9, s.72-75.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Kuvâ-yi Milliye Müftü Ahmed Necmeddin Efendi”, GD, S.124, C.9, s.18-22.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Yüzyıllık Bir Umudun Hikâyesi: Harşit Vadisi Yolu”, GD, S.125, C.9, s.26-31.
- Akın, Cavit (1998), “Türk İstiklâl Savaşı Gazilerinden (rahmetli) Eyüp Aydın, Doğu Cephesi’nde Giresun”, GD, S.126, C.9, s.13.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Oğuz Ve Ören Köylerinin Yayla Anlaşmazlığı İle Bektaş Yaylası’nda Bir Yaralanma Hadisesi”, GD, S.126, C.9, s.14-15.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Enver Paşa’nın Yer İsimlerinin Değiştirilmesine Dair Emirnâmesi Ve Giresun’daki Uygulaması”, GD, S.127, C.9, s.64-71.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Tirebolu Ahalisinin Nezir’e Bağlanmasına Dair”, GD, S.128, C.9, s.26-27.
- Yüksel, Ayhan (1998), “Giresun’da Ticaret Zirâat ve Sanayi Odaları”, GD, S.129, C.9, s.66-68.
- Yüksel, Ayhan (1999), “Savaş Yıllarında Giresun’un Sosyal ve Ekonomik Durumu”, GD, S.134, C.10, s.62-70.
- Yüksel, Ayhan (1999), “Tirebolu Panayot Reis’in Serüveni”, GD, S.135, C.10, s.19.
- Yüksel, Ayhan (1999), “Ünlü Eşkiya Hekimoğlu ve Türküsü”, GD, S.136, C.10, s.36-38.
- Yüksel, Ayhan (1999), “Tirebolu’ya Gönderilen Kâbe Örtüsü”, GD, S.137, C.10, s.37.
- Yüksel, Ayhan (1999), “Giresun Kazası Kaymakamları ve Bekir Paşa’ya Dair Bir Belge”, GD, S.138, C.10, s.32-33.
- Balcıoğlu, İbrahim (2000), “Görel’in Kurtuluşu”, GD, 147, C. 11, s. 7.

- Yüksel, Ayhan (2000), “Tirebolu Kazası,Nikâh Kayıtlarından Seçmeler”, GD, 150, C. 11, s. 82-86.
- Yüksel, Ayhan (2000), “Giresunlu İstiklâl Harbi Şehitleri”, GD, 152, C. 11, s. 58-63.
- Yüksel, Ayhan (2000), “Ali Cevad Memâlik-i Osmanâniyye’nin Târih ve Coğrafya Lugatı”, GD, 153, C. 11, s. 62-66.
- Yüksel, Ayhan (2000), “Şemseddîn Sâmî: Kamûsü’l-Alâm”, GD, 154, C. 11, s. 37-39.
- Yüksel, Ayhan (2000), “Ahmed Hamdi: Nüzhetü’l-Bünyân”, GD, 155, C. 11, s. 30-31.
- Yüksel, Ayhan (2001), “Tüccar-zâde İbrahim Hilmi Memâlik-i Osmanniyye Ceb Atlası”, GD, 156, C. 12, s.24-28 .
- Yüksel, Ayhan (2001), “Eşkîya Hekimoğlu”, GD, 157, C. 12, s.28-32 .
- Yüksel, Ayhan (2001), “Harşit Nahiyesinin Tirebolu’ya Bağlanması Hakkında ”, GD, 158, C. 12, s. 55.
- Yüksel, Ayhan (2001), “1939 Erzincan Depremi Hakkında Bazı Düşünceler”, GD, 160, C. 12, s.32-36 .
- Yüksel, Ayhan (2001), “2. Abdülhamid’in Tahta Çıkışının 25. Yıl Dönümünde Giresun’da Açılan Caddeye Dair”, GD, 161, C. 12, s. 40-42.
- Yüksel, Ayhan (2001), “Esbiye,Dikmen, Lâhnas-ı Adabük Köylerinin Durumları”, GD, 162, C. 12, s. 56-58.
- Çiçek, Seyfullah (2001), “Geçmişten Günümüze Görele”, GD, 163, C.12, s.94-95.
- Yüksel, Ayhan (2001), “Giresun’da Melikoğlu Hanı ve Firdevs Hanımın Şikâyeti”, GD, 164-165, C. 12, s. 38-39.
- Yüksel, Ayhan (2001), “Tirebolu’da Eski Ramazan Ayı ve Bayramı”, GD, 166, C.12, s.21.
- Yüksel, Ayhan (2001), “Görele’de Belediye Teşkilatı”, GD, 167, C.12, s.20-23.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Trabzon Muhafaza-İ Hukûk-ı Milliye Cemiyeti’ne Dair Bir Belge ”, GD, 168, C.13, s.26-28.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Trabzon Valisi Sırrî Paşa’nın Raporuna Göre Giresun, Tirebolu ve Görele’de İleri Gelen Aileler ”, GD, 169, C.13, s.26-28.

- Yüksel, Ayhan (2002), “Çanakkale Savaşlarında Sultanhisar Torpidosu, Muavenet-i Milliyye Muhribi: Mürettebatı ve Faaliyetler”, GD, 170, C.13, s.48-56.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Eşkiya Micanoglu’nun Mektubu”, GD, 171, C.13, s. 28-31.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Giresun, Tirebolu ve Şebinkarahisar’da Telgrafhane Açıldı ”, GD, 172, C.13, s. 42-44.
- Yıldırım, İbrahim (2002), “Çepniler, Karadeniz Türkmenleri ve Pontus ”, GD,173 , C.13, s. 22-27.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Yosma-Zâde Ömer Ağa’ya Verilen Mescidi Nişanı ”, GD, 173, C.13, s.27-29.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Menafi Sandığı’ndan Ziraat Bankası’na: Tirebolu Ziraat Bankası Sandığı’nın Bir İcra İlânı (1924) ”, GD, 174-175, C.13, s.28-30.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Yosma-Zâde Ömer Ağa’ya Verilen Mescidi Nişanı ”, GD, 173, C.13, s.27-29.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Menafi Sandığı’ndan Ziraat Bankası’na: Tirebolu Ziraat Bankası Sandığı’nın Bir İcra İlânı (1924) ”, GD, 174-175, C.13, s.28-30.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Kırım Savaşı’nda Tirebolu, Görele ve Keşâb Kazalarından Yapılan Para Yardımı ”, GD, 176, C.13, s.46-47.
- Yüksel, Ayhan (2002), “Modern Bir Yobazlık Örneği: Giresun Tarihine Düşmanlık ”, GD, 177, C.13, s. 44-45.
- Kahraman, İsmail (2002),“Karadeniz’i Türk yurdu Yapan Çepni Türkleri ve Hacı Emir Beyliği ”, GD, 177, C.13, s. 46-47.
- Kuskunlu, Gökçe (2002), “Tirebolu Kazasının Kısa Tarihçesi ”, GD, 76-77, C.13, s..
- Yüksel, Ayhan (2002), “Mavridi Köşkü Baskını ve Kırşılıoğlu Anastas Olayı ”, GD, 179, C.13, s.44-46.
- Yüksel, Ayhan (2003), “Alucra Kazası’nın Sosyal ve Ekonomik Durumu (1880) ”, GD, 180, C.14, s. 38-39.
- Yüksel, Ayhan (2003), “Çakrak Köyü’nün Şebinkarahisara Bağlanması ”, GD, 181, C.14, s. 40-41.
- Çelik, Nihat (2003), “Görele Rus İşgalinden Nasıl Kurtarıldı ”, GD, 181, C.14, s. 68-77.

- Yüksel, Ayhan (2003), Tirebolu Kazası Sicil Defterleri'nden Evliliğin Sona Ermesine Dair Bazı Kayıtlar", GD, 183, C.14, s. 30-31.
- Çiçek, Seyfullah (2003), "İrak Savaşının Düşündürdükleri ", GD, 183, C.14, s.17.
- Tiryaki, Cemalettin (2003), "Milli Kahraman Osman Ağa ", GD, 183, C.14, s.24-25.
- Yüksel, Ayhan (2003), "Giresun İlinde Yerleşim Yerleri (1946) ", GD, 183, C.14, s.34-58.
- Yüksel, Ayhan (2003), "Giresun'da Belediye Teşkilatı ve Bazı Mülâhazalar ", GD, 184, C.14, s. 30-31.
- Yüksel, Ayhan (2003), "Şer'iyye Siciline Göre Tirebolu Şehrinin Ticari ve Ekonomik Potansiyeli (1788-1858 ", GD, 185, C.14, s.44-46.
- Yüksel, Ayhan (2003), "Âyanlar İle Rum Ahali Arasında Arazi ve Emlâk Anlaşmazlığı Örneği ", GD, 186-187, C.14, s.36-40.
- Yüksel, Ayhan (2003), "Çakrak Köyünden Bir Hibe Kaydı", GD, 188, C.14, s.17.
- Yüksel, Ayhan (2003), "Giresun ve İlçeleri Mutfağı ", GD, 189, C.14, s. 48-51.
- Yüksel, Ayhan (2003), "Ordu Kasabasında Fındık Ziraatının Teşviki (1984)", GD, 190, C.14, s. 20-22.
- Yüksel, Ayhan (2003), "İstiklâl Savaşı'nda İki Giresunlu", GD, 191, C.14, s. 20-21.
- Yüksel, Ayhan (2004), "Cumhuriyetin 80. Yılında Görele Kültür-Sanat Sempozyumu", GD, 192, C.15, s. 35.
- Yüksel, Ayhan (2004), "Görele Kazası", GD, 193, C.15, s. 26-30.
- (2004), "81. Ölüm Yıldönümü: Osman Ağa", GD, 195, C.15, s. 34-37.
- Yüksel, Ayhan (2004), "Tirebolu Coğrafya, Tarih, Tarihi Şahsiyetler", GD, 195, C.15, s. 40-46.
- Çiçek, Seyfullah (2004), "Mareşel Mustafa Kemal Atatürk, Osman Ağa ve Meclis Muhafaza Taburu", GD, 195, C.15, s. 48-55.
- Yüksel, Ayhan (2005), "Giresunlu Kabadayı Koçibrahim", GD, 206, C.16, s. 62-65
- Yüksel, Ayhan (2005), "Tirebolu'da Belediye Teşkilatı", GD, 207, C.16, s. 28-33.
- Yüksel, Ayhan (2005), "Karahisar-ı Şarkî Yangını ve Tahlisiye Madalyası Alanlar (1910)", GD, 208, C.16, s. 42-43.
- Emanet, Sinan (2005), "Görele'nin İşgali ve İşgalden Kurtuluşu", GD, 208, C.16, s. 79-83.

- (2005), “Sicill-i Ahvâl Defterine Göre Görele Kökenli Memurlar (1879-1909)”, GD, 210-211, C.16, s. 26-30.
- Günay, Hayrettin (2005), “Dursun Çavuş Üstüne”, GD, 210-211, C.16, s. 44-46.
- Yüksel, Ayhan (2005), “Erzurum Kongresi’nden Bir Sima: Eyübzadeİzzet Bey ve Bir Şikayet”, GD, 210-211, C.16, s. 66-70.
- Yüksel, Ayhan (2005), “Vona’nın Sancak Merkezi Yapılma Girişimi”, GD, 212, C.16, s. 30-31.
- Günay, Hayrettin (2005), “Dumlupınar’daki Giresunlular”, GD, 215, C.16, s. 38-41.
- Yüksel, Ayhan (2005), “Ömer Lütfi Rasim Bey’den ‘Tirebolu: Tarihi ve Bilhassa Coğrafi ve Harsî Tetkikler”, GD, 213, C.16, s. 48-5.
- Yüksel, Ayhan (2005), “Trabzon Valisi Sırrî Paşa’nın 1880 Tarihli Bir Raporu Çerçevesinde Doğu Karadeniz’in Önde Gelen Aileleri”, GD, 215, C.16, s. 58-64.

3.4. DÜZENLENEN YARIŞMALAR

- (1986), “Büyük Yarışma”, GD, S.6, C.2, s.2.
- (1987), “Giresun Türkülerini En İyi İcra Eden Sanatçıyı Seçiyoruz”, S.9, C.1, s.24.
- (1988), “ “Osman Ağa” Yazı Yarışmamızı Öğretmen Erden Menteşeoğlu Kazandı”, GD, S.22, C.2, s.23.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Aksu Şenliklerinde 100 Milyon Liralık Ödüllü Yarışma”, GD, S.98, C.7, s.8.

3.5. FESTİVAL VE KUTLAMA HABERLERİ

- (1987), “Bir Şenlik Daha Geride Kaldı”, GGD, S.13-14, C.1, s.66-68.
- (1988), “Aksu Festivali’nde Karadeniz’in Kalbi Giresun’da Attı”, S.20, C.2, s.5-6.
- (1988), “Görele Ve Eynesil’in Kurtuluşları Kutlandı”, GD, S.20, C.2, s.26.
- (1988), “Fatih Ormanlarında Aksu Şenliği”, GD, S.21, C.2, s.40.

- Mamaşoğlu, Remzi (1988), “Otçu Göçü şenlikleri Muhteşem Oldu”, GD, S.22, C.2, s.7-16.
- Durukan, Ünsal (1989), “Görelé’nin kurtuluşu törenlerle kutlandı”,Giresun Dergisi, S.25, C.2, s.10.
- (1990), “Dereli Yaylalar Şenliği 15 Temmuz’da”, GD, S.29, C.2, s.9.
- (1990), “Giresunlular Aksu Şenliğinde Coştukça Coştı”, GD, S.29, C.2, s.16-18.
- Dağ, Mustafa (1990), “Aksu Şenlikleri Dogmatik Değildir”,GD, S.29,C.2, s.19-21.
- (1990), “1. Tirebolu Şenliği” Buruk Yapıldı”, GD, S.30, C.2,s.12.
- Mamaşoğlu, Remzi (1990), “Kümbet’te Tarihi Bir Gün Yaşandı”, GD, S.30, C.2, s.24.
- (1989), “Görelé’nin Kurtuluşu Törenlerle Kutlandı”,Giresun Dergisi, S.38, C.3, s.36-37.
- Çiçek, Seyfullah (1990), “4. Dereli Kümbet Şenliği Görülmeye Değer: Bir Şenlik Böyle Geçti”, GD, S.54, C.2, s. 16-19.
- (1992), “Aksu Festivali Karadeniz’e Bir Kez Daha Damgasını Vurdu”,S.52, C.3, s.10-12.
- Öztürk, Bekir (1993), “Kazıkbeli Yayla Şenliği’ne Büyük İlgi”, GD, S.67, C.4, s.10-11.
- (1993), “Kümbet Şenlikleri Sisli Geçti”, GD, S.67, C.4, s.16-17.
- (1993), “2. Bektaş Yayla Şenliği Yapıldı”, GD, S.67, C.4, s.26.
- Öztürk, Bekir(1994), “Kaymakdonduran’da Tarihi Bir Gün”, GD, S.77, C.5, s.18-19.
- (1994), “Sabancı’ya Yayla Ağalığı Teklif Edildi”, GD, S.78, C.5, s.6.
- (1994), “Kazıkbeli Yayla Şenliği Yapıldı”, GD, S.79-80, C.5, s.6.
- (1994), “İstanbul’da Kadırga Şenlikleri”, GD, S.79-80, C.5, s.6.
- Öztürk, Bekir (1994), “Sabancı, Kümbet Yayla Ağası”, GD, S.79-80, C.5, s.11.
- (1994), “Çamoluk Bal Festivali Muhteşemdi”, GD, S.82, C.5, s.15.
- Tozlu, Hamdi (1995), “18. Uluslar Arası Giresun Aksu Festivali Görkemli Geçti”, GD, S.89, C.6, s.11-12.
- Öztürk, Akgün (1995), “Kümbet Yayla Şenliğine İlgi Giderek Artıyor”, GD, S.93, C.6, s. 26-27.
- (1992), “3. Kazıkbeli Şenliği”, GD, S.93, C.6, s.28.

- Tozlu, Hamdi(1996), “Aksu Festivali Bu Yıl Bir Başka Oldu”, GD, S.101, C.7, s.6.
- (1996), “8. Kümbet Yayla Şenlikleri Giderek Önem Kazanıyor”, GD, S.103, C.7.
- (1996), “Dördüncü Kazıkbeli Yayla Şenliği”, GD, S.104, C.7, s.34.
- (1996), “1.Tirebolu Fındık Festivali”, GD, S.105, C.1.
- Akgün, Ali (1997), “Görece’nin kurtuluşunun 79. Yıldönümü Törenlerle Kutlandı”, GD, S.109, s.3.
- Öztürk, Nihat (1997), “Haydi Yaylaya”, GD, S.112-113, C.8, s.16-18.
- Koloğlu, Muzaffer (1997), “Giresun ve Aksu-Mayıs 7’si”, GD, S.112-113, C.8, s.19-24.
- (1997), “Ağaç Bayramı Şebinkarahisar’da Törenlerle Kutlandı”, GD, S.112-113, C.8, s.29.
- (1997), “Giresun Aksu Festivali 20 Yaşını Tamamladı”, GD, S.114, C.8, s.6.
- Akgün, Ali (1997), “Yayla Şenliklerinde Tarihi Coşku Yaşandı”, GD, S.115, C.8, s.24-29.
- Kılıç, Ahmet (1997), “Giresun’un Kalbi Bektaş’ta Attı”, GD, S.116, C.8, s.16-23.
- (1997), “Postacılar 2. Yayla Şenliği Yapıldı”, GD, S.118, C.8, s.38.
- Bora, Mahmut(1998), “Tirebolu’da Hamsi Festivali”, GD, S.120, C.9, s.19.
- (1998), “Aksu Festivali Nereye Gidiyor?”, GD, S.125, C.9, s.32-35.
- Öztürk, Nihat (1998), “Kuşdili Şenliği Ve ‘Kuşdili’ Yarışması”, GD, S.127, C.9, s.24-27.
- Bayram, Bekir (1998), “Karaovacık Yayla Şenlikleri Yapıldı”, GD, S.127, C.9, s.56-57.
- Akgün, Ali (1998), “Kümbet Yine Şenlendi”, GD, S.127, C.9, s.58-59.
- Akgün, Ali (1998), “Bektaş’ta Muhteşem Bir Gün”, GD, S.127, C.9, s.62-63.
- Bora, Mahmut (1998), “2. Fındık Festivali Törenlerle Kutlandı”, GD, S.128, C.9, s.48-49.
- (1999), “5. Ordu-Giresun Vosvos Şenliği”, GD, S.137, C.10, s.14.
- (1999), “Giresun Festivalle Coştı”, GD, S.137, C.10, s.15.
- (1999), “4. Postacılar Yayla Şenliği Yapıldı”, GD, S.139-140, C.10, s.20.
- (1999), “11. Kümbet Yaylası Bir Doğa Harikası”, GD, S.139-140, C.10, s.228-29.

- (1999), “İkinci Karaovacık Yayla Şenlikleri Büyük İlgi Gördü”, GD, S.139-140, C.10, s.34.
- (1999), “7. Kazıkbeli Şenliği Yapıldı ”, GD, S.139-140, C.10, s.35.
- Öztürk, Nihat (1999), “Dokuzgöz’de İlk Şenlik”, GD, S.139-140, C.10, s.36-38.
- (2000), “Uluslararası Karadeniz Giresun Aksu Festivali’nde Yer Yerinden Oynadı”, GD, 149, C. 11, s. 12.
- Yüksel, Mehmet (2000), “Kuşköy Kuşdili Festivali Yapıldı”, GD, 150, C. 11, s. 38.
- Gümüş, Salih (2000), “Kümbet Yaylası’nda 12. Büyük Randevu”, GD, 152, C. 11, s. 68-73.
- (2000), “9. Bektaş Yayla Şenlikleri Yapıldı”, GD, 152, C. 11, s. 74-76.
- (2000), “2. Görele Dokuzgöl Yayla Şenlikleri Yapıldı”, GD, 152, C. 11, s. 71.
- (2000), “Yağlıdere 1. Buları Yayla ve Taflan Şenliği Yapıldı”, GD, 152, C. 11, s. 78.
- (2000), “Çamoluk Bal Festivali’nin 9’uncusu Yapıldı”, GD, 152, C. 11, s. 79.
- (2000), “Postacılar 5. Defa Yaylada Buluştu”, GD, 153, C. 11, s. 56
- (2001), “Kümbet Yayla Şenlikleri Gönüllerde Taht kurdu”, GD, 164-165, C. 12, s. 48-54.
- Bayram, Bekir (2001), “Bektaş Yayla Şenliklerinde Bora Gencer’in Buzağı Sevgisi”, GD, 164-165, C. 12, s. 62-64.
- Bayram, Bekir (2001), “Gülleğen Fındık Hasad Şenliği Yapıldı”, GD, 164-165, C. 12, s. 65.
- Bayram, Bekir (2001), “Örnek Yayla Şenliği”, GD, 164-165, C. 12, s. 66-67.
- Yılmaz, Bilal (2001), “Geleneksel Doğu Karadeniz Yayla Şenliği Yapıldı”, GD, 164-165, C. 12, s. 70-71.
- Temel, İlhami (2001), “3. Buları Taflan Şenlikleri Muhteşemdi”, GD, 164-165, C. 12, s. 72.
- Yüksel, M. (2001), “2. Çıkrıkkapı Şenliği Yapıldı”, GD, C. 12 (163-164), s.74.
- Yüksel, M. (2001), “Çanakçı Kuşköy Kuşdili Festivali”, GD, C. 12 (163-164), s.75.
- Yüksel, M. (2001), “Çamoluk Bal Festivali Yapıldı”, GD, C. 12 (163-164), s.76.
- Yüksel, Ö. (2001), “6. Şebinkarahisar Dikmetaş Şenliği Yapıldı”,GD, C. 12 (163-164), s.77.
- Bayram, Bekir (2001), “Yaylada Hekimoğlu Rüzgarı”, GD, 163-164, C.12, s.78-79.

- Bayram, Bekir (2002), “Görece’nin Kurtuluşu Töreni Muhteşemdi ”, GD,169 , C.13, s.18-19.
- Öztürk, Nihat (2002), “Eynesil Dizginde Hıdırellez Şenliklerinin İkincisi Yapıldı ”, GD, 172, C.13, s. 90-91.
- Bayram, Bekir (2002), “Giresun’da Festival Coşkusu ”, GD, 173, C.13, s. 12-13.
- Kütük, Halil (2002), “Giresun Sergisi ve Yayla Şenlikleri ”, GD, 174-175, C.13, s.73.
- (2002), “Fındık Hasat Dönemi Şenliklerle Başladı ”, GD, 174-175, C.13, s.82.
- Karakaya, Şaban (2002), “Giresun’da Yayla Turizmi’nin Başlaması ve Gelişimi”, GD, 174-175, C.13, s.83-85.
- Bayram, Bekir (2002), “Kümbet Yayla Şenliği Sönüktü ”, GD, 174-175, C.13, s86-87.
- Öztürk, Nihat (2002) “Gümüşhane ve Giresun Kazıkbel’nde Buluştu”, GD, 174-175, C.13, s. 88.
- (2002)“Bektaş’ta Manken Ağa (Tuğba Özay) ”, GD, 174-175, C.13, s.89.
- (2002), “Giresunlular Çıkrıkkapı’da Buluştular ”, GD, 174-175, C.13, s 90.
- (2002), “Sağrak Göl Yayla Şenliği Kutlandı (4.) ”, GD, 174-175, C.13, s. 91.
- (2002)“Çamoluklular 11. Bal Festivali’nde Coştı ”, GD, 176, C.13, s.52-53.
- (2002), “1. Altın Fındık Film Festivali Yapıldı ”, GD, 176, C.13, s.57.
- Öztürk, Bekir (2002), “Telefonlar Sustu Işıklar Konuştu ”, GD, 176, C.13, s. 74-76.
- (2003), “Görece Kurtuluşu Coşkuyla Kutlandı ”, GD, 181, C.14, s.52-53.
- (2003), “26. Uluslar arası Karadeniz Giresun Aksu Festivali ”, GD, 184, C.14, s. 42-46.
- Öztürk, Bekir (2003), “Kuşdili Işıkla Konuştu ”, GD, 185, C.14, s. 16.
- Öztürk, Nihat (2003), “Yayla Şenliklerinin İlki Eynesil Dizgine’de Yapıldı ”, GD, 185, C.14, s.20-21.
- Dağ, Mustafa (2003), “Giresun Yaylalar ve Yayla Turizm ”, GD, 185, C.14, s.28-34.
- Öztürk, Nihat (2003), “ Sisdağında 184. Buluşma”, GD, 186-187, C.14, s.12-14.
- Bayram, Bekir (2003), “ Altın Fındık Film Festivali Giresun’u Salladı”, GD, 186-187, C.14, s. 16-19.
- Özdemir, Erol (2003), “Meşepınarı Yayla Şenlikleri ”, GD, 186-187, C.14, s.25.
- (2003), “Gebzede Otçugöçü Yayla Şenliği ”, GD, 186-187, C.14, s. 48.

- Bayram, Bekir (2004), “Osman Ağa Törenle Anıldı”, GD, 195, C.15, s. 32.
- Bayram, Bekir (2004), “Giresun Aksu Festivali Turizmin Yüksek Değeri”, GD, 196-197, C.15, s. 10-11.
- Yılmaz, Bilal (2004), “Mayıs Yedisi, Orhanlı’da 4. Kez Kutlandı”, GD, 196-197, C.15, s. 37.
- Mamaşoğlu, Remzi (2004), “Kümbet Şenlikleri’nden Kalanlar”, GD, 198, C.15, s. 1-3.
- Bayram, Bekir, vd. (2004), “Kümbet’te Tarihi Güzellikler Yaşandı”, GD, 198, C.15, s. 70-75.
- Öztürk, Bekir (2004), “Kuşdili Festivali’nde Islıklarla konuştular”, GD, 198, C.15, s. 76-78.
- Akgün, Ali (2004), “Sağrak Yine Şenlendi”, GD, 198, C.15, s. 86-88.
- Bayram, Bekir (2004), “Piraziz Festivalle Coştı”, GD, 199, C.15, s. 48-54.
- Tiryaki, Cemalettin (2004), “Baktaş’ta Bulancak ve Dereli Kardeşliği”, GD, 199, C.15, s. 74-76.
- Kahraman, İsmail (2004), “Espiye-Karaovacık Yayla Şenliği Muhteşem Geçti”, GD, 199, C.15, s. 78-79.
- Öztürk, Bekir (2005), “Görelle Düşman İşgalinden Kurtuluşunun 87. Yılına Kutladı”, GD, 206, C.16, s. 66-68.
- Çetin, Murat (2005), “Eynesil’in Kurtuluş Yıldönümü İstanbul’da Törenle Kutlandı”, GD, 206, C.16, s. 70-71.
- (2005), “Aksu Festivali Göz Kamaştırdı”, GD, 208, C.16, s. 48-50.
- Tiryaki, Cemalettin (2005), “Bulancak Kültür ve Sanat Şenliği”, GD, 208, C.16, s. 62.
- Tiryaki, Cemalettin (2005), “Dokuzoğul Hıdırellez ve Bahar Şenlikleri 5 Asırdır Kutlanıyor”, GD, 208, C.16, s. 63.
- (2005), “Yayla Şenlikleri Başladı”, GD, 210-211, C.16, s. 10-11.
- Bayram, Bekir (2005), “Kümbet Yayla Şenlikleri Coşkuyla Kutlandı”, GD, 210-211, C.16, s. 54-56.
- (2005), “Uluslararası Kuşdili Festivali’nin 8.’si Yapıldı”, GD, 210-211, C.16, s.71.

- Bayram, Bekir (2005), “Dillere Destan Festival: 1. Şebikarahisar Kültür Sanat ve Ceviz Festivali”, GD, 210-211, C.16, s. 72-73.
- Öztürk, Bekir (2005), “Görece, Horon ve Kemeçe İle Coştı: 2. Kemeçe ve Horon Günleri”, GD, 210-211, C.16, s. 74-76.
- Öztürk, Bekir (2005), “1. Köprülübaş Şenliği”, GD, 210-211, C.16, s. 77.
- Kütük, Halil (2005), “Alucra Ekin FestivaliMuhteşem Geçti”, GD, 210-211, C.16, s. 78-79.
- (2005), “Karaovacık Yayla Şenliği”, GD, 210-211, C.16, s. 80-81
- Öztürk, Nihat (2005), “Cimide’de 2. Şenlik”, GD, 210-211, C.16, s. 82.
- (2005), “6. Buları Taflan ve Yayla Şenliği Yapıldı”, GD, 210-211, C.16, s. 84-85.
- Mamaşoğlu, Remzi (2005), “Yayla Şenliklerinin Analizi”, GD, 212, C.16, s. 1-2.
- (2005), “Altıncı Fındık Film Festivali”, GD, 212, C.16, s. 14-15.
- Bayram, Bekir (2005), “Piraziz Bu Yıl İkinci Kez Festival Coşkusu Yaşadı”, GD, 212, C.16, s. 32-35.
- Özdemir, Erol (2005), “Piraziz Festivali ve Yakın Geleceğin Pirazizi”, GD, 212, C.16, s. 36-37.
- (2005), “Bektaş 14. Kez Şenlendi”, GD, 212, C.16, s. 38-39.
- (2005), “7. Sağrak Yayla Şenlikleri”, GD, 212, C.16, s. 42-46.

3.6. ŞİİRLER

- (1986), “Dostum Süleyman Yücel”, GD, S.1, C.1, s.11.
- (1987), “Şirin Görece- Nihat Çelik”, GGD, S.10,C.1, s.3.
- (1987), “ Aksu-Can Akengin”, GGD, S.12, C.1, s.13.
- (1987), “Oy Ersöz’üm Oy”, GGD, S.17, C.1, S.12.
- (1988), “Kartal Yuvası- Hikmet Okuyar”, GD, S.23, C.2, s.12.
- (1988), “Herşeyim Benim- Avni Altay”, GD, S.23, C.2, s.20.
- (1988), “Şiir: Yeşilim Giresun’um- Salih Mecburi” Giresun Dergisi, S.23, C.2, s.26-27.
- (1990), “Şiir Köşesi”, GD, S.27, C.2, s.43.
- (1990), “Şiir: Sevgi İçimizde- Yusuf Topçu”, GD, S.30, C.2, s.17.

- (1990), “Şiir Köşesi”, GD, S. 30, C.2, s.44.
- (1991), “Dereli- Hasan Tahsin Bektaş”, GD, S.36-37, C.3, s. 37.
- (1991), “Giresun’a Sevdalığının Şiirleridir- Fahri Ekmekçi”, GD, S.38, C.3, s.9.
- (1991), “Şiir Dünyası”, GD, S.45, C.3, s.29.
- (1991), “Bayrağım- Sacit Karaibrahimoğlu”, GD, S.53, C.3, s.11.
- (1993), “Dereli’m-Emin Vurgun”, GD, S.66, C.4, s.27.
- (1993), “Giresun Uşakları- Nihat Çelik”, GD, S.70, C.4, s.28.
- (1993), “Giresun Dergisi’ne- Aşık Abbas İncehasanoğlu”, GD, S.70,C.4, s.28.
- (1995), “Ağa Dayıma Hitaben- M Şâkir Sarıbayraktar” ,Gd, S.88. C.6, s.31.
- (1995), “Destan Destan Çeçenistan- Aydın Çoban”, Gd, S.89, C.6, s.19.
- (1995), “Osman Ağa Ve Giresun Uşağı-Hamit Güven”, Gd, S.92, C.6, s.6.
- (1995), “Osman Ağa Ve Uşakları Destanı- Fikret Karadeniz”, Gd, S.92, C.6, s.20.
- (1996), “Aksu Şenlikleri-Hikmet Okuyar”, GD, S.100, C.7, s.62.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Köyümüz- Nihat Çelik”, GD, S.102, C.7. s. 14.
- (1996), “Giresun Geceleri-Hikmet Okuyar”, GD, S.103, C.7, s.62.
- (1996), “Atatürk’e Son Mektup-Halim Yağcıoğlu”, GD, S.106, C.7, s.12.
- (1996), “Ömrüm- Nihat Çelik”, GD, S.107, C.7.
- (1996), “Anneme- Nihat Çelik”, GD, S.107, C.7.
- (1997), “Özlem- Bahtiyar Dayımoğlu”, GD, S.108, C.8, s.16.
- (1997), “Karadeniz Havaları- Bahtiyar Dayımoğlu”, GD, S.108, C.8, s.16.
- (1997), “Bu Şehir-Şükrü Kırtorun”, GD, S.109, C.11
- (1997), “.Yeni Bir Yaprak Düşmeden-Sacit Karaibrahimoğlu”, GD, S.109, C.11.
- (1998), “Giresun Uşaklarının İskiklâl Harbi Destanı- Mehmet Melikoğlu”, GD, S.123, C.9, s.81.
- (1998), “Yolların Türküsü- Hikmet Okuyar”, GD, S.123, C.9, s.88.
- (1998), “Şehitlerimize- Nihat Çelik”, GD, S.124, C.9, s.38.
- (1998), “Yeşil Giresun- Nesrin İnaç”, GD, S.124, C.9, s.38.
- (1998), “Bir Giresun Türküsü-Al Gün”, GD, S.125, C.9, s.62.
- (1998), “Şehit Postacı Seyfettin Dokumacı-Salik Korkmaz”, GD, S.129, C.9, s.20.
- (1999), “Gönül Penceresinden Giresun”, GD, S.132, C.10, s.56.
- (1999), “Unutmadım, Unutamam-Vahit Kaya”, GD, S.138, C.10, s.90-91.

- (1999), “Gölcük’ten Son Telefon- Fikret Çiçek”, GD, s.143, C.10, s.24.
- (1999), “Çavuşlu-Nihat Çelik”, GD, S.143, C.10, s.31.
- Çelik ,Nihat (2000), “Şiir: Fetih”, GD, 150, C. 11, s. 76.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Şiir Bahçesi: Ruh Dünyalarının Rengarenk Çiçekleri”, GD, 146, C. 11, s. 84-85.
- Çelik, Nihat (2001), “Şiir: Hicivname”, GD, 167, C.12, s. 12.
- Çelik, Nihat (2002), “Şiir: Sevgililer Günü”, GD, 169, C.13, s.37
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Şiir Dünyası ”, GD, 178, C.13, s.58.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Şiir Bahçesi ”, GD, 185, C.14, s.72.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Şiir Bahçesi”, GD, 206, C.16, s. 91.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Şiir Bahçesi”, GD, 214, C.16, s. 80.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Şiir Bahçesi”, GD, 215, C.16, s. 95.

3.7. KÖŞE YAZISI FIKRALAR

- Çiçek, Seyfullah (1991), “Anlayana”, GD, S.46, C.3, s.29.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Anlayana”, GD, S.47, C.3, s.24.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Anlayana”, GD, S.48, C.3, s.23.
- Çiçek, Seyfullah (1991), “Anlayana”, GD, S.49, C.3, s.28.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.50, C.3, s.28.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.51, C.3, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.52, C.3, s.26.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.53, C.3, s.20.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.54, C.3, s.20.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.57, C.3, s.14.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.58, C.3, s.12.
- Çiçek, Seyfullah (1992), “Anlayana”, GD, S.59, C.3, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana”, GD., S.61, C.4, s.29.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana”, GD, S.62, C.4, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana”, GD, S.66, C.4, s.27.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana”, GD, S.67, C.4, s.21.

- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana”, GD, S.68, C.4, s.23.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana”, GD, S.69, C.4, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana”, GD, S.70, C.4, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1993), “Anlayana- Rüyalara Gerçek Olsa”, GD, S.71, C.4, s.21.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Anlayana-İstanbul’a Başkan”, GD, S.72, C.5, s.21.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Anlayana-Mezarcı”, GD, S.74, C.5, s. 21.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Anlayana- Suat Yalaz’ın Çigileriyle Topal Osman Ve Düşündürdükleri”, GD, S.76, C.5, s.28.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Anlayana-Yamyam Virüs”, Gd, S.77, C.5, s.30.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Anlayana-Kümbet-Sa Şenlikleri”, GD, S.78-80, C.5, s.25.
- Çiçek, Seyfullah (1994), “Anlayana-Yine Yeşerdi Fındık Dalları”, GD, S.83, C.5, s.20.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana-Siyaset Dünyamızdan İnciler”, GD, S.85, C.6, s.10.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana-Futbol Dünyamızdan”, GD, S.87, C.6, s.25.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana-En Büyük Karagümrük”, GD, S.88, C.6, s.27.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana-Üniversitemi İstiyorum”, GD, S.89, C.6, s.24.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana- Vecizeler”, GD, S.92, C.6, s.23.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana- Vur Abalıya”, GD, S.93, C.6, s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana-Seçim”, GD, S.94, C.6, s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1995), “Anlayana-Nerede O Şans”, GD, S.95, C.6, s.27.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana-Nerede O Şans”, GD, S.96, C.7, s.24
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana-Kış Bir Başka Güzel, Kış Mevsiminde Bayramları İse Bambaşka Güzeldir Giresunumun”, GD, S.98, C.7, s.26.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana-Yeni Hükümet Üzerine Düşünceler”, GD, S.99, C.7, s.23.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana-10. Yıl Ve 100. Sayı Üzerine Biraz Yarenlik”, GD, S.100, C.7, s.65.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana- Çıkamaz-Yol!”, GD, S.101, C.7.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana-Neden Yahu”, GD, S.102, C.7.

- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana-Politika Dünyamızdan Seçmeler\Saçmalar”, GD, S.103, C.23.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana-Bir Başka Güzeldir Giresun Türküleri Ve Hepsinden De Öte Bambaşka Güzeldir Giresun Dostlukları”, GD, S.105, C.7. s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlana- Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel Spor Yazarı Olursa”, GD, S.106, C.7, s.19
- Çiçek, Seyfullah (1996), “Anlayana- Yanlış Adres”, GD, S.107, C.7, s.23.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana- Kim Ne Okur?”, GD, S.108, C.8, s.29.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana- İstanbul Radyosu’nda “Bizden Sesler””, GD, S.110, C.8, s.21.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana-İşimiz Allah’a Kalmış”, GD, S.111, C.8, s.11.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana-İmdaaaat “Cennet” Elden Gidiyor”, GD, S.112-113, C.8, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana- Bindik Bir “Taka”Ya Fena Bastık Fakaya”, GD, S.114, C.8, s.33.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana- Bizim De Artık ‘Bakan’ımız Va”, GD, S.115, C.8, s.19.
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana-Ofli Ali’nin Takası, Doğru Yoldadır Rotası”, GD, S.118, C.8, s.39..
- Çiçek, Seyfullah (1997), “Anlayana-Yakın Tarihimizde Osman Ağa Ve Giresunlular”, GD, S.119, C.8, s.49
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Anlayana-Enflasyon Ve Kuvay-I Milliye Ruhu”, GD, S.120, C.9, s.19.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Anlayana-Kim Ne Yer?”, GD, S.121, C.9, s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Anlayana-Ohal Ve Giresun”, GD, S.122, C.9, s.39.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Anlayana- 1998 Meyve Yılı!”, GD, S.124, C.9, s.39.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Ağzı Olan Konuşuyor!”, GD, S.127, C.9, s.29.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Ayhan Yüksel”, GD, S.128, C.9, S.22-23.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Anlayana-Su-Riya”, GD, S.129, C.9, s.59.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Anlayana-Çal Bakanım Çal!”, GD, S.130, C.9, s.19.

- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-1999 Ve 9 Üzerine...”, GD, S.132, C.10, s.11.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-Bir Portre: ‘Öner Hekim’”, GD, S.133, C.10, s.27.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-Öztürk Serengil Ve Giresunluluk Üzerine”, GD, S.134, C.10, s.57.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-Gurbetteki Giresunlular: Lütfen Hemşehrilerimize Destek! İşte Adaylarımız”, GD, S.135, C.10, s.16-17.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-Bir Seçim Ardından”, GD, S.136, C.10, s.17.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-Gerçek Bir ‘Devlet Adamı’nın Ardından”, GD, S.137, C.10, s.21.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana- Mustafa Dağ”, GD, S.137, C.10, s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana- Hacı Dayı Giresun Turizmin Hizmetinde!”, GD, S.138, C.10, s.65.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-28 Derecede Çalışan Telefonlar!”, GD, S.139-140, C.10, s.53.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana- Deprem”, GD, S.141, C.10, s.31.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana- Fethi Karamahmutoğlu”, GD, S.142, C.10, s.53.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-1999’u Uğurlarken ”, GD, S.143, C.10, s.45.
- Çiçek, Seyfullah (1999), “Anlayana-1999’u Uğurlarken ”, GD, S.143, C.10, s.45.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: AB ve Kokoreç!”, GD, 144, C. 11, s. 45.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: Buna da Şükür”, GD, 145, C. 11, s. 45.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: 31. İl Giresun”, GD, 146, C. 11, s. 61.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: Kurban Bayramı’nda Ben Giresun’dayken”, GD, 147, C. 11, s. 45.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: Erkeklerle Doğum İzni”, GD, 148, C. 11, s. 63.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: Bir “Gençlik Şöleni’nin Ardından” Dört Açık Mektup”, GD, 149, C. 11, s. 55-56.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: 150. Sayı”, GD, 150, C. 11, s. 25.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: Genetik Devrimi”, GD, 152, C. 11, s. 39.
- Çiçek, Seyfullah(2000), “Anlayana: Memurun Takvimi”, GD, 153, C. 11, s. 57.

- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: Ombudsmanlık”, GD, 154, C. 11, s. 21.
- Çiçek, Seyfullah (2000), “Anlayana: Güle Güle 2000 Yine Bekle(meyiz)!” , GD, 155, C. 11, s. 23.
- Çiçek, Seyfullah(2001), “Anlayana: Baltalar Elimizde”, GD, 156, C. 12, s. 23.
- Çiçek, Seyfullah(2001), “Anlayana: Baykal ve İktidar”, GD, 157, C. 12, s.33 .
- Çiçek, Seyfullah (2001), “Anlayana: Derviş Şortlu”, GD, 159, C. 12, s. 37.
- Çiçek, Seyfullah(2001), “Anlayana: Kuru Fasulye”, GD, 160, C. 12, s. 19.
- Çiçek, Seyfullah(2001), “Anlayana: Ufo”, GD, 161, C. 12, s. 21.
- Çiçek, Seyfullah(2001), “Anlayana: Fatoğlu”, GD, 162, C. 12, s.14-15 .
- Çiçek, Seyfullah(2001), “Anlayana: Boğaz Vapurları Nostaljisi”, GD, 164-165, C. 12, s. 42-43.
- Çiçek, Seyfullah (2001), “Anlayana: Ey Giresunlu; Fındığına Sahip Çık”, GD, 165, C.12, s.21.
- Çiçek, Seyfullah (2001), “Anlayana: Ahmet Kaçar”, GD, 166, C.12, s.17.
- Çiçek, Seyfullah (2001), “Anlayana: Ne yakıt Ama...”, GD, 167, C.12, s.27.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Yılın Rekortmenleri ”, GD,168 , C.13, s.29.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Isırgan ”, GD, 169, C.13, s.14-15.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Sigara ”, GD, 170, C.13, s. 41.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Seviyorum Seni”, GD, 171, C.13, s. 26-27.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Ha Gayret ”, GD, 172, C.13, s. 71.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Bir Atımlık Barut ”, GD, 173, C.13, s. 50-51.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Mezarlıkta Mozart ”, GD, 174-175, C.13, s.71.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana ”, GD, 176, C.13, s. 27.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: Bu Kadarı da Fazla! ”, GD, 177, C.13, s.15.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: 3 Kasım Seçimleri ve Beş Portre ”, GD, 178, C.13, s.48-49.
- Çiçek, Seyfullah (2002), “Anlayana: 3 Kasım Seçimleri Üzerine ”, GD, 179, C.13, s.22-23.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: Bir Yakalarsak ”, GD, 180, C.14, s. 44-45.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: Büyük Keşif! ”, GD, 181, C.14, s.39.

- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: Efsane Doktor Erdem Dülger ”, GD, 183, C.14, s.17.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: Hayvanlar Alemi ve İnsanlar ”, GD, 184, C.14, s.36-37.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: Kabotaj mı Sabotaj mı ”, GD, 186-187, C.14, s. 28-29.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: Giresun Türküleri Öksüz Kaldı ”, GD, 188, C.14, s. 50-51.
- Çiçek, Seyfullah(2003), “Anlayana: Başkan Enflasyonu ve Bizim Başkanlar’a Bir Soru ”, GD, 189, C.14, s.27.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: Umudumuz Umut!”, GD, 190, C.14, s. 27.
- Çiçek, Seyfullah (2003), “Anlayana: 2003 Yılıının Kısa Muhasebesi”, GD, 191, C.14, s. 9.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: Murat Aydın ve Zeytinburnu Mucizesi”, GD, 192, C.15, s. 15-16.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: Ay’a Kartvizit”, GD, 193, C.15, s. 21.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: Galipler Belli, Mağlup Kim”, GD, 196-197, C.15, s. 18-19.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: Nato Toplantısı Üzerine”, GD, 198, C.15, s. 56-58.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: Süper Keşifler”, GD, 199, C.15, s. 35.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: 200. Sayı Üzerine”, GD, 200, C.15, s. 34-35.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: ‘Alaturka Beste Yarışması’ Ahmet Kaçardan Bir Anı”, GD, 201, C.15, s. 34-35.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: 10 Kasım”, GD, 202, C.15, s. 20-21.
- Çiçek, Seyfullah (2004), “Anlayana: Giresun Delileri”, GD, 203, C.15, s. 10-11.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Sarı Gülüm”, GD, 204, C.16, s. 72.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Bir Eğitim Mücahidi: Hüseyin Günaydın”, GD, 206, C.16, s. 24-25.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Dizgi Hataları”, GD, 207, C.16, s. 58-59.
- Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Köşe Yazarı”, GD, 208, C.16, s. 19.

Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Bir Kongrenin Anatomisi”, GD, 209, C.16, s. 13.

Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Dört Portre Bir Kitap”, GD, 210-211, C.16, s. 52-53.

Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Kemeçe ve Horon Günleri Üzerine”, GD, 212, C.16, s. 26-27.

Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Ali Şükrü Paşa!”, GD, 213, C.16, s. 46-47.

Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Eskimiş Paralar Yola”, GD, 214, C.16, s. 32-33.

Çiçek, Seyfullah (2005), “Anlayana: Açtırmayın Kutuyu, Söyletmeyin ‘Baba’yı”, GD, 215, C.16, s. 37.

SONUÇ

“Giresun Dergisi” amacını ilk sayısında bulunan başyazıda “hiçbir siyasi görüş ve parti farkı gözetmeksizin, kazacılık ayrımı yapmadan Giresun’a, Giresunluya ve gurbetteki Giresunluya hizmet vermek için çıkmıştır” sözleri ile bildirmiştir.

Giresun’daki obalardan İngiltere’nin, Fransa’nın, Almanya’nın, Amerika’nın kazalarından; İstanbul, Bursa, Ankara, İzmir, Samsun, Zonguldak, İzmit’e kadar Giresun Dergisi hemşehrilerine ulaşmıştır. Hemşehrilik bilincinin oluşmasında büyük katkıları bulunan “Giresun Dergisi” bu yolda devamlılığını sürdürmeyi çalışmıştır. Başta İstanbul olmak üzere Giresun’un bütün ilçelerinin derneklerinin kurulmasına öncülük etmiş yapılan geceler ile gurbette birbirini tanıyan ve destekleyen güçlü bir Giresun lobisi oluşturulmuştur.

Dergi, gurbette yaşayan binlerce Giresunlu arasında haberleşme, kaynaşma ve dayanışma amacını gözetmiştir. “Giresun Dergisi” ile Giresun’un ve gurbetteki Giresunlunun sorunları değerlendirilmiş, çözüm önerileri sunulmuş,günümüz yakın dönemine kadar büyük oranda hemşehircilik şeklinde örgütlenme sağlanmıştır. Göç olgusunun getirdiği gurbetçilik ve sıra özleminin etkilerinin görüldüğü dergide, gurbette bulunan Giresunluların gelenek ve göreneklerini festivallerle sürdürdürmeye çalıştığı az da olsa görülmektedir. Ekmek parası peşine gurbete göç etmiş ilimden, sanayiden, ticaretten ve politikadan hemşehrilere derginin her sayısında yer verilmiştir.

Haber içeriklerinde göç olgusunun etkisi de azımsanamayacak kadar fazladır. Çaresizlik sahnesini oluşturan göç yazılı basın malzemesini büyük ölçüde etkilemiş ve kültür hayatımızdaki gelenek algımızın sürdürölüp sürdürülemediği konusunda ayna olmuştur. Giresun’dan özellikle İstanbul, Bursa, Ankara, Samsun ve Almanya’ya gerçekleşen iç ve dış göçler dergide karşımıza çıkmıştır. Göç olgusunu gösteren haberlerin içeriği; göç hakkındaki ilerleyiş, göçlerin sebepleri ve sonuçlarının tartışıldığı yazılar, gurbetteki Giresun mahalleleri ve Giresun dernekleri, gurbette gerçekleştirilen içinde Giresun yemek ve müzik kültürünün de bulunduğu gecelerdir.

Giresun'dan gerçekleşen göçler ile hemşehri derneklerinin sayısında da büyük bir artış gözlenmektedir. Hemşehri derneklerinin artması ile kültürün yaşatılması ve kendi insanına sahip çıkılması anlayışı sürdürülmüş göç eden bireylerin yabancılık çekmesinin önüne geçilmiş ve göç ettikleri bölgelere alışma süreçleri hızlanmıştır.

Verilen mahalle haberleri ile gurbette kurulan Giresun mahallelerinin tanıtılması sağlanmış, alt yapı, gecekondulaşma, yabancılaşıma gibi sorunları dile getirilmiştir; esnaf, muhtar, öğretmenler, iş merkezleri kurmuş kişilerle röportajlar yapılmıştır. Cemiyet haberleri başlığı altında yurt dışı ve yurt içindeki sünnet ve düğün haberlerine de dergide yer verilmiştir. Dergide ele alınan bu konular kültürün devamlılığı ve gelecek nesillere tanıtılması gibi bir amaç barındırmıştır.

“Giresun Dergisi” özellikle büyük şehirlerdeki örgütlenmelerde etkili olan faktörlerden birisi olan hemşericilik anlayışı ve ilişkilerini desteklemiştir. Bu alanda Hemşehri derneklerinin; kuruluşu, faaliyetleri, genel kurulu hakkında haberler yayınlanmıştır. Aynı zamanda haber içeriklerinde İstanbul, Bursa, Kocaeli, Samsun'da bulunan hemşehri mahallelerinin muhtarları ile görüşmeler yapılmış, mahallenin; ekonomik, sağlık, eğitim, yol, su, hizmetleri ve ihtiyaçları haberlerde bahsedilmiştir. Bunların yanı sıra mahallede bulunan Giresunlu küçük esnaflar ile röportajlar da yapılmıştır.

Giresun'dan büyük kentlere göçün artması ile hemşehri derneklerinin sayısının da artmaya başladığı yine dergide verilen haberlerden fark edilmektedir. Günümüzde İstanbul'da Giresun bölgesinin hemen hemen bütün ilçelerinin ve köylerinin dernekleri kurulmuştur. O dönemler için bu durum gurbetteki Giresunluların dayanışmasını ve kültürlerini yaşatmaya çalıştıklarının bir göstergesidir.

Dergide, turizm konusuna kültürel kimlik bağlamında değinilmiş, Giresun'un sürdürülebilir turizm faaliyetleri için planlar ve öneriler yer almıştır. Turizm ve yerel kalkınma üzerinde durulmuş, turizm ve yol problemleri gözler önüne serilmiş planlar ve çözüm önerilerine haber içeriklerinde yer verilmiştir. Giresun'da turizmin gelişmemesinin sebepleri ve bunlara alternatifler verilerek yapılabilecek çalışmalara da haberlerde yer almıştır.

Günümüzde kum, güneş, deniz eksenli turizm anlayışından farklı bir şekilde gerçekleşen ekoturizm faaliyetleri dergide yer almış, Giresun yöresine ait festival ve

kutlamalara her sene geniş çapta yer verilmiştir. Aksu Festivali, Yayla Festivalleri, Kulakkaya Kar Festivali, Giresun Uluslararası Aksu Festivali, Yayla Otçu Göçü Şenliği, Hıdrellez Şenliği, Sağrak Gölü Yayla Festivali, Uluslararası Bektaş Yayla Festivali, Uluslararası Dereli Kümbet Kültür Turizm Ve Sanat Festivali, Kuşdili Kültür Ve Sanat Festivali, Geleneksel Karaovacık Yaylası Otçu Göçü Şenliği, Giresun Sisdağı Erkeksu Otçu Şenliği , ilçe festivalleri; Uluslararası Kemençe Ve Horon Festivali, Çamoluk Kurufasulye Festivali, Çamoluk Bal Festivali, Fındık Festivali, Şebinkarahisar Kültür Sanat Ve Ceviz Festivali, Görele ilçesinin kurtuluşu gerçekleştirilen şenlikler arasındadır.

Geçmişten günümüze kadar Giresun Dergisi'nde yer alan ve örnek olarak verdiğimiz haberler, festivallerin dönüşümünü ve gelişimini göz önüne getirirken kültürel zenginliğin görüntülerini taşımaktadır. Yapılan haberlerin içeriklerinde milli kültür öğelerinin coşkuyla nasıl kutlandığına yer verilirken gelecek kuşaklar için unutulmaması gereken kültür öğeleri yazılarla ve resimlerle kalıcı hale getirilmiştir. Haberlerde festivallerin geçmişe ait izleri takip edilirken günümüze hangi aşamaları geçerek ulaştıklarını görmek de mümkün olmuştur.

1988 yılında Giresun'un yayla turizminden nasibini alabilmesi için, "Giresun Yaylaları Otçu Göçü Şenlikleri" başlatılmış, Kazıkbeli, Karaovacık, Sisdağı, Kümbet yaylalarında eski geleneklerimizi sahip çıkılarak bir ilk gerçekleştirilmiştir. Yine Giresun Dergisi aynı yıl yaz aylarında Alucra'da "Ekin Günü", "Şebinkarahisar Tamzara'da Bağlar günü"nde gurbetten sılaya, sıladan gurbete köprü kurmuştur. 1988 yılında Giresun Dergisi'nin desteği ile Giresun yaylalarında "Otçu Göçü Şenlikleri" ile yayla turizmi başlamıştır. Daha sonra bu şenlikler 1989 yılında "Dereli Yaylalar Şenliği" olarak her yıl geleneksel hale getirilerek sürdürülmüştür (Giresun Dergisi, Aralık 2005: 19).

Basında her sene yer alan haberler ve "Giresun Dergisi" nin unutulmaya yüz tutmuş "Otçu Göçü Yayla şenlikleri" nin reklamını ve davetini yapması ile ileriki yıllarda şenliklere katılımlar çoğalmıştır.

Dergide sosyal ve kültürel refaha hizmet etmek, kültür değerlerini korumak, birlik, beraberlik ve düşünce paylaşımının sağlanması için sanatçı ve yazarla röportajlar gerçekleştirilmiş eserleri ve yaptıkları çalışmalar tanıtılmıştır. Kâtip Şâdi,

Naim Tirali, Fethi Karamahmutoğlu, Ozan Bahtiyar Öztürk (Dayımoğlu), İbrahim Can, Hamit Görele, Ahmet Kaçar, M. Sırrı Öztürk, Erol Uzunömeroğlu, Nursaç Doğanışık, Ömer Akpınar, Nazan Sıvacı, M. Naci Keskin, Hamdi Korkut Öğütçü, Gülnur Gürses, Burhan Temel, Turgut Uzunömeroğlu, Hüseyin Bıçak, Prof. Dr. Asım İşler, Yılmaz Turan, Güler Gürses, Nihat Çelik, Zuhale Kıvılcım, Sedat Sezai Tek, Bahtiyar Çakmak, Ali Dilki, Mustafa Dilki, Muammer Baydere, Şenel Dilki bu sanatçılar arasında yer almaktadır.

Kurtuluş savaşının efsane komutanları arasında bulunan Osman Ağa Gurbetçi Giresun Dergisi tarafından bir sembol haline getirilmiş, her fırsatta Osman Ağa ile ilgili kutlamalara, yemeklere, yarışmalara ve makale içeriklerine yer vermişlerdir.

Genellikle İstanbul, Ankara, Bursa vd. gurbetçiler için gurbette hasretlik gidermek, siyasi simaları ve iş adamlarını bir arada toplamak amaçlı lüks restoranlarda müzikli, oyunlu, yemekli geceler düzenlenmiştir. Düzenlenen bu gecelerle ilgili birçok görsele dergide rastlamak mümkündür. Giresun kültür öğelerinin kullanıldığı Osman Ağa Gecesi gibi isimlerle çağrı yapılan bu etkinliklere Giresunlu hemşehriler el ele Giresun yöresi oyunlarını oynayıp Giresun kültürünü gurbette yaşama imkânı bulmuşlardır. Yurt içi ve yurt dışında Giresunlu hemşehrilerin bir araya geldiği bu gecelerde Giresun kültüründe yer alan ve etkinliklerin yapıldığı günlerde çalınan bağlama ve kemençe dinletilerine de yer verildiği görülmektedir.

Fındık ve fındıkla ilgili sorunlar üzerinde durulmuş, araştırmalar yapılmış ve bu konu üzerine birçok yazı dergide yer almıştır. Giresun'un tarım kaynaklarından olan fındığın kaderinin değişmediği o günden bu güne yansıtılmıştır.

Her sayıda Giresun'da ve Giresun'a hizmetleri olmuş hemşehrilerle röportajlar yapılmıştır, Giresun değerlerine sahip çıkılmış ve yeni nesillere aktarılması sağlanmıştır. Dr. Hayrettin Erkman, Prof. Muharrem Özsan, Hamdi Bozbağ, Prof. Ayhan Özdemir, Prof. Akın Önbayrak, Sacit Karaibrahimoğlu, Hüseyin Hüsnü Tekışık, Mehmet İzmen, Süleyman Yücel, Naim Tirali, Kerempeli Ersöz, Nizamettin Erkmen, Hasan Âli Yücel, Enver Yücel, Hasan Öğütçü, vd. bahsedilen değerler arasındadır.

Mustafa Dağ ve Mustafa Kaplan'ın Giresun kültürünü yansıtan fotoğrafları dergi kapaklarında yer almıştır. Fındık, sebetçilik, İmecilik, serenti, festival alanı gibi Giresun Kültür öğelerinin kapakta 2000'li yıllara kadar yansıtılmasının yanı sıra 2000'li yıllardan sonra kapaklarda betonlaşmış yapılar ve tek tip Giresun görselleri ele alınmış kişi simalarına yer verilmiştir.

KAYNAKÇA

Kitap

- Abadan Unat, Nermin, **Bitmeyen Göç Konuk İşçilikten Ulus-Ötesi Yurttaşlığı**, İstanbul bilgi Üniversitesi yayınları, İstanbul, 2006.
- Ayata, Sencer, **Yeni Orta Sınıf ve Uydu kent Yaşamı, Kültürel Fragmanlar: Türkiye’de Gündelik Hayat**, Metis Yayınları, İstanbul 2003.
- Deveci, Abdullah, Güllüpınar, Fuat, vd, **Kent Sosyolojisi**, Anadolu Üniversitesi Yayınları, Ankara, 2013.
- Bekdemir, Ünsal, Sezer, İbrahim, **Giresun İlinin Turizm Potansiyeli**, Atlas Akademik Basın Yayınları, İstanbul, 2016.
- Goody, Jack, **Yazılı ve Sözel Arasındaki Etkileşim**, Pinhan, İstanbul, 2013
- Erdem, Erdoğan, **Yerel Dergi Yayımcılığı Bilgi Şöleni-Yerel Dergilerin Kültür Yaşamımızdaki Yeri ve İşlevi**, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı, Ankara 2003.
- Görmez, Kemal, **Şehir ve İnsan**, MEB Yayınları, İstanbul 1991.
- Kaya, Erol, **Kentleşme ve Kentleşme**, İstanbul İşaret yayınları, İstanbul 2017.
- Kaya, Ayhan, Şahin, Bahar, **Göçler ve Yollar Türkiyede Göç Süreçleri**, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, İstanbul, 2007
- Onag, Walter J., **Sözlü Ve Yazılı Kültür Sözüün Teknolojileşmesi** (Çev. Sema Postacıoğlu Banon), Metis yayınları, İstanbul 2010.
- Özdemir, Gürbüz, **Hemşehri Derneklerinin Baskı Grubu Niteliği (Ankara Ve İstanbul Dernekleri Örneği)**, Nobel Yayınları, Ankara 2014.
- Özdemir, Nebi, **Medya kültür ve Edebiyat**, Ankara Grafiker yayınları, Ankara 2012.
- Özdemir, Nebi, **Cumhuriyet Dönemi Türk Eğlence Kültürü**, Akçağ Yayınları, Ankara, 2005.
- Özdemir, Nebi, **Kültür Bilimi ve Yönetimi**, Grafiker Yayınları, Ankara, 2017
- Şişman, Bekir, “Türk Kültüründe Evlilik”, **Kurgan Edebiyat Yayınları**, Ankara, 2017.

- Tekşen, Adnan, **Kentleşme Sürecinde Bir Tampon Mekanizma Olarak Hemşehrilik: Ankara'daki Malatyalılar Örneği**, DPT Yayınları, Ankara 2003.
- YILDIRIM, Dursun, **Türk Bitiği: Araştırma/İnceleme Yazıları**, Akçağ Yay, Ankara 1998.

MAKALELER- TEZ ve DİĞER KAYNAKLAR

- Atak, Onur, Tatar, Selma, Tunaseli, Arda (2017). “Kültürel Miras Oluşumunda Festivallerin Yeri Ve Önemi: Fethiye Müzik Köyü Üzerine Bir Değerlendirme”, **Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi**, Sayı 52, Ekim 2017, s. 1397- 1409.
- Bilgili, Bilsen, Yağmur, Önder, Yazarkan, Hakan, “Turistik Ürün Olarak Festivallerin Etkinlik ve Verimliliği Üzerine Bir Araştırma: Erzurum-Oltu Kırdağ Festivali Örneği”, **Uluslararası Sosyal ve Ekonomik Bilimler Dergisi**, S. 2, 2012, s.117-124.
- CHHABRA, Deepak (2001), *Heritage Tourism: An Analysis of Perceived Authenticity and Economic Impact of the Scottish Highland Games in North Caroline* (çev. Onur Atak vd.), (Doctorate Thesis: Umi.3030030). Department Of Forestry, North Caroline State University.
- ÇEKEN, Hüseyin, “Turizmin Bölgesel Kalkınmaya Etkisi Üzerine Teorik Bir İnceleme”, **Afyon Kocatepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi**, S. 2, Afyon 2008, s.293-306.
- ÇAYMAZ, Birol, “İstanbul’da Niğdeli Hemşehri Dernekleri”, **Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**, S. 32, 2005, s. 137-150
- ÇULHA, Osman, “Kültür Turizmi Kapsamında Destekleyici Turistik Ürün Olarak Deve Güreşi Festivalleri Üzerine Bir Alan Çalışması”, **Journal of Yasar University**, 3 (12), 2008, s. 1827-1852
- Dalgın, Taner, Atak, Onur. Çeken, Hüseyin, “Festivallerin Bir Kırsal Turizm Çekiciliği Olarak Önemi”, **Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi**, S. 47, 2016, S. 1179-1184.

- Elmas, Nazım, “Cumhuriyetin İlk Yıllarında Giresun Basınında Dinî ve Kültürel Hayat”, **KSBD Süreli Yayınlar Özel Sayısı**, Kış 2015, y. 7, s. 193-215
- Giresun Tabiat Turizmi Master Planı 2016-2019, Orman ve Su İşleri Bakanlığı 12. Bölge Müdürlüğü Giresun Şubesi.
- “Giresun Basın Tarihi” (Yazar:Gürsoy, Ahmet), Geçmişten Günümüze Giresun (ed. Ünsal Bekdemir, Mehmet Fatsa), Giresun İl Özel İdaresi, Giresun
- İstanbul, Serenat, “Geçmişten Günümüze Niğdeli Yerel Saz Sanatçıları”, **Türkisch Studies**, S. 11\13, 2016, s. 197-216.
- Kaypak, Şafak, “Ekolojik Turizm ve Sürdürülebilir Kırsal Kalkınma”, **KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi**, S. 14 (22), 2012, s. 11-29
- Keleş, Melike Çakır, Vd. (14-16 Mayıs 2015). *Ekoturizmin Kırsal Kalkınma Etkisine Yönelik Yerel Halkın Algılamaları: İnece Ekoturizm Köyü Örneği. Gümüşhane*, Türkiye'de Doğu Karadeniz Bölgesi Sürdürülebilir Turizm Kongresinde sunuldu, Gümüşhane.
- Kesici, Mustafa, “Kırsal Turizme Olan Talepte Yöresel Yiyecek Ve İçecek Kültürünün Rolü”, **KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi**, S. 14 (23), 2012, s. 33-37
- Korkmaz, Mehmet Akif (2012). *Almanya Türklerinde Başarı Ve Başarısızlığı Kavramsallaştırmaya Bağlı Kişisel Anlatımların Aileye Ve Çevreye Yansımada Geleneksel Yapılar İle Dünya Görüşünün İşlevsel Analizi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Türk Halkbilimi Bilim Dalı, Ankara.
- Korkmaz, Mehmet Akif, “Eski Türk Tarihi Ve Coğrafyasının Sürekliliğinde Giresun Yöresi Ve Bostanlı Köyü'nde Yer-Su Kutsalları”, **Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi**, 34, 2005, s. 383-408.
- Korkmaz, Mehmet Akif, “Trabzon-Ağasar Kadın Giysileri”, **Zeitschrift für die Welt der Türken / Journal of World of Turks**, 2010, s. 355-349.
- Küçükalkan, Gülhanım, “Kültürel Aktarımda Yerel Basının Rolü: Erzincan İli Örneği”, **Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, S. 2, 2016, s.55-62.

- Gündoğdu, Sultan Mehmet (2013), *Piçoğlu Osman Efendi'nin Hayatı ve Karadeniz Kemençe Kültürüne Olan Etkileri*, Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Müziği Anasanat Dalı, İstanbul.
- Costera Meijer, I , “Democratizing Journalism? Realizing The Citizen's Agenda For Local News Media”, **Journalism Studies**, 2010, s.327-342.
- ÖZBAY, Fatih, “Şehirleşme Süreçlerinde Sosyal Bir İlişki Ağı Olarak Hemşehri Derneklerinin İşlevleri: Kütahya Örneği”, **Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, Kütahya Özel Sayısı, 2014, s. 97-110.
- PECHLANER, Harald, “Cultural Heritage and Destination Management in the Mediterranean”(çev. Onur Atak vd.), **Thunderbird International Business Review**, 2000, 42 (4), s. 409 – 426.
- “Ritüel” (Yazar: Rapparot, Roy A.), **Halk Biliminde Kuramalar ve Yaklaşımlar 1** (Yay. Hazırlayanlar: M. Öcal Oğuz, Metin Ekici, Nebi özdemir, Gülin Ö. Eker, Selcan G. çev. K. Korkmaz), Geleneksel Yayıncılık, Ankara, 2006.
- “Festival”(Yazan: Stoeltje, Beverly j.), **Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 3** (Yay. Hazırlayanlar: M. Öcal Oğuz, Selcan Gürçayır, Sunay Çalış, çev. Petek Ersoy) , Geleneksel Yayıncılık, Ankara, 2009.
- “Festival ve Kutlamalar”(Yazan: Smith, Robetr j.), **Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 3** (Yay. Hazırlayanlar: M. Öcal Oğuz, Selcan Gürçayır, Sunay Çalış) , Geleneksel Yayıncılık, Ankara, 2009.
- SHYLLON, Folarin, “Argungu Fishing Festival in Northwestern Nigeria: Promoting the Idea of a Sustainable Cultural Fest”(Çev. Onur Atak vd.), **International Journal of Cultural Property**, 2007, (14), s. 329 – 337.
- Şengül, Serkan, Genç, Koray, “Festival Turizmi Kapsamında Yöresel Mutfak Kültürünün Destekleyici Ürün Olarak Kullanılması: Mudurnu İpekyolu Kültür Sanat Ve Turizm Festivali Örneği”, **Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**, S. 23, 2016, s. 81
- Terzi, Elvan, Koçak, Yüksel, “Hemşehri Dernekleri, Hemşehrilik Bilinci ve Kentleşme İlişkisi Üzerine Bir Araştırma: İstanbul/Sultangazi'deki Karşlı Hemşehri Dernekleri Örneği”, **Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**, S. 32, 2014 s. 138

Yıldırım, Dursun, “Sözlü kültür ve Folklor Üzerine Düşünceler”, **Milli Folklor Dergisi**, 1989.

KK-1 Remzi MAMAŞOĞLU, Gazeteci, Giresun, 2019.

KK-2 Seyfullah ÇİÇEK, Bürokrat ve Yazar, Giresun, 2018.

KK-3 Nihat ÖZTÜRK, Yazar, Giresun, 2019.

KK-4 Ümmühan AYDIN, Öğretmen, Giresun, 2019.

“GİRESUN DERGİSİ” KAYNAK

Yazarı Belli:

Ahmetoğlu, Ş. (1987), “Görece’nin Kurtuluşu Törenlerle Kutlandı”, *Gurbetçi Giresun Dergisi*, C. 1 (10), s. 2-3.

Akgün, A. (1995), Bir Başkadır Kaymakdonduran Yayla Şenlikleri”, *Giresun Dergisi*, C. 6 (89), s.26-27.

Balcıoğlu, İ. (2017), “ İnece Köyü’nün Ekoturizm Potansiyeli”, *Giresun Dergisi*, S.357, s. 9.

Bayram, B. (2001), “Yaylada Hekimoğlu Rüzgarı”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.78.

Bayram, B. (2001), “Örnek Yayla Şenliği”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.66-67.

Bayram, B. (2001), “Bektaş Yayla Şenlikleri”, *Giresun Dergisi*, C.12 (163-164), s. 62-63.

Bayram, B. (2001), “Gülleğen Fındık Hasad Şenliği”, *Giresun Dergisi*, C.12 (163-164), s. 65.

Bayram, B. (2005), “Pirazizliler Bu Yıl İkinci Kez Festival Coşkusu Yaşadı”, *Giresun Dergisi*, C. 16 (212), s.32-35.

Bakkal, M. (1990), “Giresun’un Turizm Coğrafyasının Turizm Potansiyeline Etkileri”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (27), s. 6.

Bekir, Ö. (1991), “Gurbetteki Görece”, *Giresun Dergisi*, C.3 (36-37), s.16-17.

Bora, M. (1996), Tirebolu Festivalle Coştı”, *Giresun Dergisi*, C. 7 (105), s. 16-18.

Çiçek, S. (1992), “ Bir Şenlik Böyle Geçti”, *Giresun Dergisi*, C.3 (54), s. 16-19.

- Çiçek, S. (1991), “Kümbette Muhteşem Bir Gün”, *Giresun Dergisi*, C. 3 (43), s.16-23.
- Çiçek, S. (1992), “Burhan Temel”, *Giresun Dergisi*, S.51, C.3 (51), S.28-29.
- Çiçek, S.(1992), “Turgut Uzunömeroğlu”, *Giresun Dergisi*, C.3 (53), S.22-23.
- Çiçek, S. (1993), “ “Kemençede Yeni Bir Ses” Hüseyin Bıçak”, *Giresun Dergisi*, C.4 (63), S.30.
- Çiçek, S. (1995), “İlham Ve Disiplini Bağdaştıran Sanatçı: Prof. Dr. Asım İşler”, *Giresun Dergisi*, C.6 (85), S.28-29.
- Çiçek, S. (1998), “Yılmaz Turan”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (123), s. 58-59.
- Çiçek, S. (1998), “Güler Gürses”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (123), s.76-79.
- Çiçek, S. (1991), “Bay Kemençe M. Sırrı Öztürk”, *Giresun Dergisi*, C.3 (43), s.24-27.
- Çiçek, S. (1991), “Erol Uzunömeroğlu”, *Giresun Dergisi*, C.3 (45), s.22.
- Çiçek, S. (1991), “Giresun’dan Doğan Işık: Nursaç Doğanışık”, *Giresun Dergisi*, C.3 (46), S.20-23.
- Çiçek, S. (1991), “Şair Ahmet Kaçar”, *Giresun Dergisi*, C.3 (41), s.21-24.
- Çiçek, S. (1992), “Ömer Akpınar”, *Giresun Dergisi*, C. 3 (50), S.8-10.
- Çiçek, S. (1997), “Nazan Sıvacı”, *Giresun Dergisi*, C.8 (109), S.24-28.
- Çiçek, S. (1997), “Kemençeyi Türkiye’de İlk Defa Notayla Çalan Sanatçı M. Naci Keskin ”, *Giresun Dergisi*, C.8 (117), S.34-35.
- Çiçek, Seyfullah (1998), “Ressam: Zuhul Kıvılcım ”, *Giresun Dergisi*, C.9 (123), s.86-87.
- Çiçek, S. (1998), “Bahtiyar Çakmak”, *Giresun Dergisi*, C.9 (129), s.70-71.
- Çiçek, S. (1998), “İki Gönül Bir Olunca-Ali Dilki- Mustafa Dilki”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (129), s.80.
- Çiçek, S. (1998), “Muammer Baydere ve Özlemlerim Çıldır”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (129), s.81.
- Çiçek, S. (1998), “Gülnur Gürses”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (120), S.2-3.
- Çakrak, İ. (1988), “Giresun’un Meseleleri Daha Fazla Bekletilmemeli”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (19), s.6-7.

- Dağ, M. (1986), “Bay Kemeñçe Kâtip Şâdi”, *Gurbetçi Giresun Dergisi*, C. 1(3), s. 2-4.
- Dağ, M. (1986), “29 Yıldan Beri Çekilen “Yol Çilesi” Nihayet Bitiyor”, *Giresun Dergisi*, C. 1 (1), s. 2-7.
- Dağ, M. (1986), “Sahillerimizdeki Bir Başka Sıkıntı” , *Giresun Dergisi*, C. 16 (213), s. 9
- Ekizoğlu, M. (1998), “İmeci (İmece) Yardımlaşması, İmeci Şenliği Üzerine Birkaç Söz”, *Giresun Dergisi*, C.9 (131), s.20-21.
- Geçgel, O. (1988), “Karadeniz’in turizmi canlandırılmalıdır”, *Giresun Dergisi*, C.2 (21), s. 32-34.
- Geçgel, O. (1987), “Gurbetteki Giresun:5- Zeytinburnu Beştelsiz Mahallesi”, *Gurbetçi Giresun dergisi*, Cilt 2(10), s. 7-10
- Günay, Hayrettin (2004), “Görelde Kemeñçe Kültürü”, *Giresun Dergisi*, C.15 (198), s. 80-81.
- İpek, Y. (1987), “Gurbetteki Giresun:9- Sarıyer Cumhuriyet Mahallesi”, *Giresun Dergisi*, Cilt 2 (18), s. 15-19.
- Kılıç, A. (1997), “Giresun’un Kalbi Bektaş’ta Attı”, *Giresun Dergisi*, C. 8 (116), s. 16-23.
- Kıdık, H. (1990), “Göçen Şehir Giresun”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (34), s. 25.
- Kıdık, H. (1991), “Giresun Dergisi, TRT İstanbul Radyosu’ndan Sanatçı İbrahim Can’la Birlikteydi”, *Giresun Dergisi*, C.3 (39), s.10-12.
- Mamaşoğlu, R. (1986), “Gurbetteki Giresun 3- Zonguldak’ta 70 Bin Giresunlu”, *Gurbetçi Giresun Dergisi*, C.1 (3), s. 2-4.
- Mamaşoğlu, R. (1987), “Gurbetteki Giresun 4- Üsküdar Emniyet Mahallesi”, *Gurbetçi Giresun*, Cilt 2 (9), s. 2-7.
- Mamaşoğlu, R. (1991), “ Gurbetteki Giresun Gemlik’teki Dereli”, *Giresun Dergisi*, C.3 (38), s.10-19.
- Mamaşoğlu, R. (1992), “Almanya’daki Dereli: Wedohl”, *Giresun Dergisi*, C. 3 (53), s.10-11.
- Mamaşoğlu, Remzi (1993), “Paris’e Turist Olarak Gittiler İşveren Oldular”, *Giresun Dergisi*, C.4 (64), s.16-20.

- Mamaşoğlu, R. (1993) “Artan Nüfus Almanları Ürkütüyor” *Giresun Dergisi*, C.4 (65), s.3.
- Mamaşoğlu, R. (1995), “Turizmin Anahtarı Altyapı”, *Giresun Dergisi*, C. 6 (89), 1.
- Mamaşoğlu, R. (1988), “Otçu Göçü Şenlikleri Muhteşem oldu”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (22), 7-16.
- Mamaşoğlu, R. (1990), “Kümbet’te Tarihi Bir Gün Yaşandı”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (30), s.24-34.
- Mamaşoğlu, R. (1988), “Fethi Karamahmutoğlu”, *Giresun Dergisi*, C.2 (23), s. 4-9.
- Menteşeoğlu, E. (1991), “Ozan Bahtiyar Öztürk (Dayımoğlu)”, *Giresun Dergisi*, C.3 (36-37), s. 30-32.
- Menteşeoğlu, E. (1992), “Hamdi Korkut Öğütçü”, *Giresun Dergisi*, C. 3 (55), s. 12-13.
- Öztürk, N (2000), “Ahmet Kaçar’la Nostalji”, *Giresun Dergisi*, c. 11 (146), s. 78-80.
- Öztürk, N. (1998), “Görelili Bir Şair: Nihat Çelik”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (123), s. 84-85.
- Öztürk, N. (1997), “Horonlar da küçüldü”, *Giresun Dergisi*, C.8 (115), s.36.
- Öztürk, N. (1997), “Haydi Yaylaya Yaylaya”, *Giresun Dergisi*, C.8 (112-113) s.16-18.
- Öztürk, N. (1991), “Göçtük Gidiyoruz”, *Giresun Dergisi*, C. 3 (41), s. 18-22.
- Öztürk, N. (1994), “ Tirebolu-Torul Yolu 1997 Yılında Tamamlanacak”, *Giresun Dergisi*, C. 5 (79-80), S. 16-18.
- Öztürk, N. (1998), “Şimdi Sıra Devlette”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (123), s22-23.
- Öztürk, Bekir (1993), “Kazıkbeli Yayla Şenliği’ne Büyük İlgi”, *Giresun Dergisi*, C. 4 (67), s.10-11.
- Öztürk, N. (1988), “Kuşdili Şenliği Ve Kuşdili Yarışması”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (127), s. 24-26.
- Öztürk, B. (1994), “ Kaymakdonduran’da Tarihi Bir Gün”, *Giresun Dergisi*, C. 5 (77), s.18-19.
- Öztürk, B. (1998), “Unutulmaz Anılarla Bir Yayla Şenliği Daha Geride Kaldı”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (126), s. 36-37.

- Öztürk, Nihat (2003), “ Sisdağında 184. Buluşma”, *Giresun Dergisi*, C.14 (186-187), s.12-14.
- Öztürk, Nihat (2005), “Kuşdiline ve Kuşköy’e Bakanlık Sahip Çıkmalı”, GD, 206, C.16, s. 32-38
- Öztürk, B. (2007), “Görele’de Kurtuluş Coşkusu”, *Giresun Dergisi*, S.229, s.12-14.
- Temel, İ. (2001), “3. Buları Taflan Şenlikleri Muhteşemdi”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.72.
- Temel, Özcan (2005), “Görele Kırsalında Eski İmeceler”, *Giresun Dergisi*, C.16 (206), s. 78-80.
- Yılmaz, B. (2001), “Geleneksel Doğu Karadeniz Yayla Şenliği Yapıldı”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.70-71.
- Yüksel, Ö. (2001), “Turisti Ağırlayacak Konumda Değiliz”, *Giresun Dergisi*, C. 12(158), s.72.
- Yüksel, M. (2001), “2. Çıkrıkkapı Şenliği Yapıldı”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.74.
- Yüksel, M. (2001), “Çanakçı Kuşköy Kuşdili Festivali”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.75.
- Yüksel, M. (2001), “Çamoluk Bal Festivali Yapıldı”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.76.
- Yüksel, Ö. (2001), “6. Şebinkarahisar Dikmetaş Şenliği Yapıldı”, *Giresun Dergisi*, C. 12 (163-164), s.77.

Yazarsız

- (1986), Gurbetteki Giresun: Bursa, Emek Köyü”, *Gurbetçi Giresun Dergisi*, C.1 (1), s. 5-9.
- (1987), “Gurbetteki Giresun 2- Başaran Mahallesi”, *Gurbetçi Giresun Dergisi*, Cilt 1 (2), s. 12-17.
- (1987), “Fikret Yılmaz’ın Dünya Bana Ağlıyor isimli Kaseti Çıktı”, *Gurbetçi Giresun Dergisi*, C. 1 (8), s.32-33.
- (1988), “Naim Tirali: Aşk Dediğin”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (19), s. 17.
- (1988), “Giresunlunun Dramı”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (21), s.36-37.
- (1988), “Otçu Göçü İçin Ne Dediler?”, *Giresun Dergisi*, C.2 (21), s.9.

- (1988), “Aksu Festivalinde Karadeniz’in Kalbi Giresun’da Attı”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (20), s. 5-6.
- (1990), “Dereli Yaylalar Şenliği 15 Temmuzda”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (29), s.9.
- (1990), “1. Tirebolu Şenliği Buruk Yapıldı”, *Giresun Dergisi*, C. 2 (30), s.12.
- (1990), “Giresun Aksu Şenliğinde Coştukça Coştı”, *Giresun Dergisi*, C. 2(29), s. 16-21.
- (1991), “Görele’nin Kurtuluşu Törenlerle Kutlandı”, *Giresun Dergisi*, C. 3 (38), s. 36-37.
- (1991), “Giresun Muhteşem Bir Aksu Şenliği Yaşadı”, *Giresun Dergisi*, C.3 (41), s.10-13.
- (1991), “Hamit Görele (1894-1981)”, *Giresun Dergisi*, C.3 (40), s.29.
- (1992), “Aksu Festivali Karadeniz’e Bir Kez Daha Damgasını Vurdu”, *Giresun Dergisi*, C. 3 (52), s.10-12.
- (1994), “Sabancı Kümbet Yayla Ağası”, *Giresun Dergisi*, C.5 (79-80), s. 11.
- (1998), “Aksu Festivali Nereye Gidiyor”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (125), s.32-35.
- (1998), “Ressam Burhan Temel’in 21. Kişisel Sergisi”, *Giresun Dergisi*, C. 9 (123), s.14.
- (1998), “Aksu Festivali Hazırlıkları Sürüyor”, *Giresun Dergisi*, C.9 (124), s.14.
- (1999), “Sedat Sezai Tek”, *Giresun Dergisi*, C. 10 (135), s. 69.
- (2001), “Kümbet Yayla Şenlikleri Gönüllerde Taht Kurdu”, *Giresun Dergisi*, C.12 (163-164), s. 48-54.
- (2005), “Bektaş 14. Kez Şenlendi”, *Giresun Dergisi*, C.16 (212), s.38-39.
- (2005), “Sağrak Şenlikleri”, *Giresun Dergisi*, C.16 (212), s.42-45.
- (2005), “Altın Fındık Film Festivali Yapıldı”, *Giresun Dergisi*, C. 16 (212), s.14-15.
- (2006), “Ördek Gölü Turizme Kazandırılacak”, *Giresun Dergisi*, C. 17 (226), s.53.
- (2010), “Uluslar arası Doğu Karadeniz Turizm Sempozyumu Yapıldı”, *Giresun Dergisi*, S. 275, s. 10-17.
- (2010), “Dereli’de Yayla Turizminin Sorunları Masaya Yatırıldı”, *Giresun Dergisi*, S. 275, s. 18-29.
- (2017), “Tur Firmalarının Yeni Gözdesi Giresun Ve Ordu”, *Giresun Dergisi*, S. 349, s. 6-9.

- (2017), “Zifirin Otel Kulakkaya’da Turizmi Hareketlendirdi”, *Giresun Dergisi*, S. 349, s.12-13.
- (2017), “Mavi Göl, Kuzulan Tabiat Parkı Sınırlarına Dahil Edildi”, *Giresun Dergisi*, S.356, s.30.
- Reklam (2017), “Dorukhan Kümbet Evleri”, *Giresun Dergisi*, S.357, s. 37.
- (2017), “Kuzalan Giresun’un Turizm Lokomotifi Olacak” , *Giresun Dergisi*, S. 357, s.28-30.
- (2017), “Zeytinlik Semti Eski Çehresine Kavuşuyor”, *Giresun Dergisi*, S. 348, s.27.
- (2017), “Bu sene Bizim Proje Yılımız Olacak”, *Giresun Dergisi*, S. 348, s.48-50.
- (2017), “Duroğlu Fındık Festivaliyle Coştu”, *Giresun Dergisi*, S.357, s. 64.

İnternet Sitesi

- İnece Ekoturizm haberi, (URL1)<https://gurbetcigiresun.eu/inece-giresunun-yildizi-olacak-8237-haberi22.11.2018>.
- İnece Ekoturizm Haberi, (URL2)<https://gurbetcigiresun.eu/eko-tatil-inece-koyune-japon-ilgisi-15696-haberi22.11.2018>.
- Giresun Ekoturizm Haberi,
(URL3)<https://www.sabah.com.tr/turizm/2012/08/28/karadenizde-ekoturizm22.11.2018>.
- Giresun Ekoturizm Haberi, (URL4)[http://www.hurriyet.com.tr/giresun-da-ekoturizm-koylerine-buyuk-ilgi-37140457 \(10.12.2018\)](http://www.hurriyet.com.tr/giresun-da-ekoturizm-koylerine-buyuk-ilgi-37140457 (10.12.2018)).
- Giresun Üniversitesi Ekoturizm Haberi, (URL5)[http://www.milliyet.com.tr/gru-de-ekoturizm-rehberligi-anabilim-giresun-yerelhaber-2816689/ \(10.12.2018\)](http://www.milliyet.com.tr/gru-de-ekoturizm-rehberligi-anabilim-giresun-yerelhaber-2816689/ (10.12.2018)).
- Ördek Gölü Haberi, (URL6)<http://www.yabantv.com/haber/1901-ordek-golu-yok-oluyor22.11.2018>.
- Kültürel Kimlik-Vivian Huseh-Hua
Chen,(URL7)https://centerforinterculturaldialogue.files.wordpress.com/2017/01/kc22-cultural-identity_turkish.pdf10.01.2019.
- Naim Tirali Hakkında Bilgi, (URL8)<http://www.giresunkulturturizm.gov.tr/TR-161229/kentin-yetistirdigi-sahsiyetler.html10.01.2019>.

ÖZ GEÇMİŞ

1991’de Giresun’da doğdu. İlkokul, ortaokul ve lise hayatını Giresun’da tamamladı. 2009 yılında Ordu Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi’nde Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne başladı. 2014 yılında aynı üniversiteden mezun oldu. Üniversitenin dördüncü sınıfında 2014 yılında Ordu Üniversitesi Eğitim Fakültesi’nde Pedagojik Formasyon Eğitimi’ne başladı. 2015 yılında Pedagojik Formasyon Eğitimi’ni tamamladı. 2017 yılında Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında yüksek lisans eğitimine başladı ve yüksek lisans eğitimi devam etmektedir.